ஶ்ரீரஸ்து.

ஶ்ரீதேவ்யை நம:

ஸௌந்தர்யலஹரீ.

ஶ்ரீமச்சங்கராசார்யவிரசிதா

லக்ஷ்மீதரவ்யாக்யயா

ப்ரஹ்மஶ்ரீ || தி || ஸ || ஶ்ரீநிவாஸஶாஸ்த்ரிணா

விரசிதயா

பாலாயா: சந்த்ரிகாக்யயா

த்ராவிடபாஷாவ்யாக்யானஸஹிதா

தி || ஶங்கரநாராயணஶாஸ்த்ரிணா

ஸம்ஶோதிதா

தி || ஸ்வாமிநாதஶாஸ்த்ரிணா ஸ்வகீய

ஶாஸ்த்ரஸஞ்ஜீவினீ முத்ராக்ஷரஶாலாயாம்

முத்ரிதாஸதீ விஜயதேதராம்

MADRAS

1921.

T. SWAMINATHA SASTRY,
AT THE SASTRA SANJEEVINI PRESS,
No. 313. MINT STREET,
MADRAS.

முகவுரை.

புண்ணிய பூமியாகிய இபபரதகணடததில தெய்வபாஷையாக விளஙகும ஸமஸகிருத பாஷா விறபனனாகளும, திராவிட பாஷா வலலுநருமாகிய எணணிலலா மேதாவிகள பணடைகாலநதொட்டுப பறபலா அவதரிதது அவவிரு பெருமொழிகளிலும நானாவித நூலகளை யியறறி ஆஸதிகராகிய நமமையெலலாம உஜ்ஜீவிபபித்தனரெனறு பலருமறிநத விஷயமே அவருள "அலகுசால கறபி னறிவு நூலகலலா துலகநூலோதுவதெலலாங கலகல" எனற முதியோா சொற்படி ஞானநூலகளும பகதி நூலகளும் செய்தோா சிலருள அதிமேதாவியாய சிவாமசாவதார பூதராய் ஜகத்குருவாய எழுநதருளியிருநத ஸ்ரீ சஙகராசாாய ஸவாமிகள ஸாவமஙகளப பிரதையாகிய உமாதேவியாா மஹிமாவிசேஷஙகளைப பாதாதிகேசவாணனை, மநதிர சாஸதிரம, அலஙகார நயஙகள, நவரசஙகள முதலியனவாகவும வாசிததோருங கேடடோரும மனமொழிமெயகள ஒரு வழிபபடடு உழுவலனபுடன பகதிசெயது அஷ்டகாமஙகளையும் பரமேஸவரியின திருவடிக்காளாந் தன்மையுமெய்துமாறு விசேஷிதத கறபனை முதலியவறறுடன திருவாயமலாநதருளிய ஸௌந்தாயலஹரீ யெனனும நூலினை, வடமொழியில வக்ஷ்மீதராரியறறிய வியாககியானததோடும் சில விததுவானகளால இயறறுவிதத தமிழ பிரதிபததாதபாயஙகளுடன் அச்சிட்டுளளோம இது சுததபபிரதியாகப பல பண்டிதாகளால் திருத்தபபட்டுளது இநத நூலைப பாராயணஞசெயது இஷ்டசிததியையடைநதோா முககாலததிலும பலருளா

பதிபபிததோா
T S

இபபுததகமும, இனனும இதற ஸமஸகிருதாநதிர கிரநதபுத்தகஙகள வேணடியவாகள்இதனடியிற கணடிருககும விலாஸததிற கெழுதி வீ. பீ. மூலமாய வரவழைததுக கொள்ளலாம

இபபடிககு:
தி. சுப்பிரமணியசாஸ்திரி.
சாஸதிரஸஞசீவிநீ பிரஸ,
நெ-313, தஙகசாலைததெரு, மதராஸ.

ஸ்ரீ சிவகாமஸுந்தரீ.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑍈 𑌨𑌮𑌃

𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌲𑌹𑌰𑍀𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂

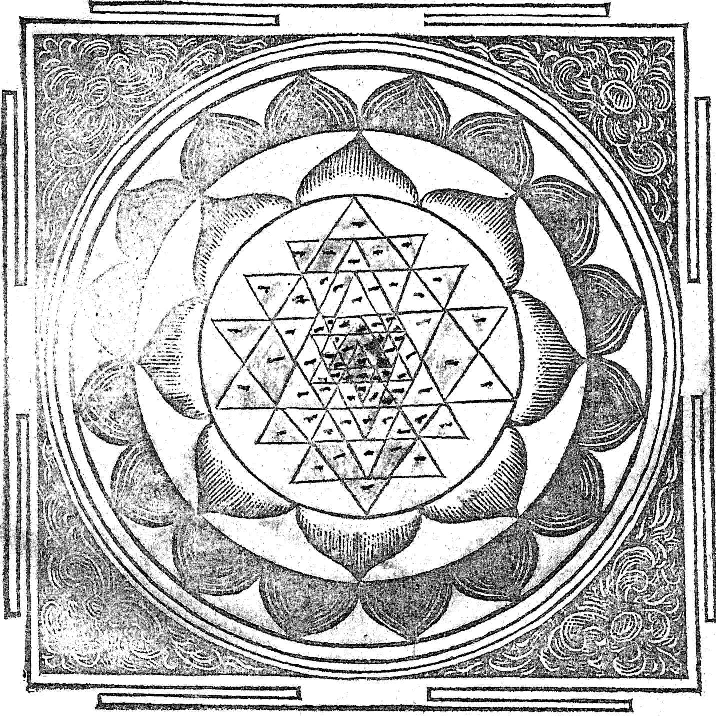
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍂𑌚𑌿𑌕𑌾

ஸமுதாயோபாஸ் ஶ்லோகாநாம் ஸஹக்ரமேண

விஷயஸூசிகா ஸமாப்தா

ஸ்ரீசக்ரம்.

இந்த சக்ர ஶைவசக்ரமும் ௧௧-வது ஶ்லோக வ்யாக்யாநத்தில் பார்க்கவும்

श्रीरस्तु.

श्रीदेव्यै नमः

द्राविड टीका तात्पर्य व्याख्यान सहित

सौन्दर्यलहरी.

श्लो॥ [illegible]

1 அவதரணிகை—ஸமய தததவவெதியான ஸ்ரீமத சஙகர பகவதபூஜ்யபாதாகள ஸமயை எனனும, சநதிரகலையை நூ[illegible] சுலோக ரத்தினததினல் ஸதோததிரம செய்கிறா

க. श्लोकः.

उ-१॥ शिवः शक्त्या युक्तो यदि भवति शक्तः प्रभवितुं
न चेदेवं देवो न खलु कुशलः स्पन्दितुमपि।
अतस्त्वामाराध्यां हरिहरविरिञ्चादिभिरपि
प्रणन्तुं स्तोतुं वा कथमकृतपुण्यः प्रभवति॥

[illegible]

[illegible]

(ப-உ.) ஹே பகவதி=ஷட்குணைசுவர்ய ஸம்பன்னையான ஓ தாயே! ஶிவ:=ஸர்வமங்களோபேதனான, தேவ: = மஹாதேவன், ஶக்த்யா=ஜகத்ஸ்ருஷ்டிசக்தியோடு, யுக்த:=கூடினவனாக, யதி=இருப்பானானால், ப்ரபவிதும்= (ப்ரபஞ்சஸ்ருஷ்டிக்கு) பிரபுவாயிருப்பதற்கு, ஶக்த:=ஸமர்த்தர், (ஆகுவார்) ஏவம் ந சேத்=இப்படி ஜகந்நிர்மாண சக்தியோடு கூடியிராவிட்டால், ஸ்பந்திதுமபி=கொஞ்சமசைப்பதற்கும், குஶலோ ந கலு=ஸமர்த்தராக இராமலிருக்கிறாரல்லவா? அத:=ஆதலால், ஹரிஹரவிரிஞ்சாதிபிரபி=விஷ்ணு, சிவன், பிரமமன், முதலிய தேவர்களாலும், ஆராத்யாம்=

பூஜிக்கத்தக்குந்த, ஸ்மராம்=உம்மை, அக்ருதபுண்ய:=பூர்வஜன்மத்தி
ல்) செய்யப்படாத புண்யத்தை உடையவனானவன், ப்ரணந்தும்=
(சரீரத்தினாலும், வாக்கினாலும், மனதினாலும்)நமஸ்கரிப்பதற்கும்,
ஸ்தோதும்வா=ஸ்தோத்ரம்செய்வதற்கும், கத²ம்வா=எப்படித்தான்,
ப்ரபவதி=ஸமர்த்தனாகிறான் (1)

தாத்பரியம்

ஓ மஹாசக்தியே! ஸர்வமங்களோபேதனான மஹாதேவன் உம்முடன் இணைபுரியாமல் இருப்பாரானால், ஸகல பிரபஞ்ச ஸ்ருஷ்டிகளெல்லாம் பிரபுவாகிறார் உம்மைவிட்டுப் பிரிந்திருப்பாரானால் கொஞ்சம் சலிப்பதற்கும் ஸமர்த்தரல்ல ஆதலால் விஷ்ணு, ருத்திரன், மஹேஶ்வராதி முக்கிய தேவர்களாலும் நமஸ்கரிக்கத்தக்குந்த உம்மை திரிகரண சக்தியோடு நமஸ்கரிப்பதற்கும், ஸ்துதிப்பதற்கும் ஜன்மாந்தரத்தில் மஹா புண்ணியம் செய்யாதவன் எப்படிஸமர்த்தனாவான் (1)

உ [illegible]

௨-ம்॥ தனீயாம்ஸம் பாம்ஸும் தவ சரணபங்கேருஹப⁴வம்
விரிஞ்சிஸ்ஸஞ்சின்வன் விரசயதி லோகானவிகலம் । வஹ
த்யேனம் ஶௌரி: கத²மபி ஸஹஸ்ரேண ஶிரஸாம் ஹர:
ஸங்க்ஷுத்³யைனம் ப⁴ஜதி ப⁴ஸிதோத்³தூ⁴லனவிதி⁴ம்॥ ௨॥

வ்யா॥ தனீயாம்ஸமிதி॥ [illegible]

தாநுத்³தி³ஶ்ய விஶேஷகதயா லோகாநுக்³ரஹாதீ³நப்⁴யுபக³ச்ச²தீ
தி॥ ஶேஷவதே³கஶேஷவிஶேஷணவிஷ்ணு:-ப்ரக்ஷேப்ய விஷ்ணோர்வா
யிகாரார்த²:- கத²ஞ்சித்கத²ஞ்சித் ஸஹஸ்ரேண ஶிரஸாம்- ஹர: ஸம்
ஹாரே ஸ்ருஷ்டம் ஸம்ஹரதீதி ஹர: ஸம்க்ஷுத்³ய ஸஞ்சூர்ண்ய யதா²வத் ஏநம்
சதுர்த³ஶபு⁴வநாத்மகம் ஸமஷ்டிரூபம் பாம்ஸுமிதி யாவத்- ப⁴ஜதி
ஸேவதே॥ உபவீதீக்ருத்ய:- ப⁴ஸிதோத்³தூ⁴லநவிதி⁴ம் ப⁴ஸி
தேந ப⁴ஸ்மநோத்³தூ⁴லநம் உபதே³ஶேந ஶரீராவகுண்ட²நம் தஸ்ய விதி⁴
ர நுஷ்டா²நம் தம் ததா²க்ருத்ய॥ அத்ர ஸம்பதா³யோஜநா॥ ஹே ப⁴க³வ
தி விரிஞ்சி: தவ சரணபங்கேருஹப⁴வம் தநீயாம்ஸம் பாம்ஸும்
ஸஞ்சிந்வந் லோகாந் அவிகலம் விரசயதி॥ ஹே ப⁴க³வதி ஶௌரி: ஏ
நம் ஶிரஸாம் ஸஹஸ்ரேண கத²மபி வஹதி॥ ஹே ப⁴க³வதி ஏநம்
ஸம்க்ஷுத்³ய ஹர: ப⁴ஸிதோத்³தூ⁴லநவிதி⁴ம் ப⁴ஜதி- அயம் பா⁴வ:- ப்³ர
ஹ்மவிஷ்ணுமஹேஶ்வராணாம் ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²திஸம்ஹாரகர்த்ருத்வம் ப⁴க³வத்யா: பாத³பங்கேருஹமாஹாத்ம்யம் இதி॥ ௨॥

(ப-உ) ஹே ப⁴க³வதி=ஓ தாயே! விரிஞ்சி:=பிரம்மாவானவா, தவ=உமமுடைய, சரணபங்கேருஹப⁴வம்=தாமரை பூபோன்ற பாதஙகளிலிருந்துணடான, தநீயாம்ஸம்=மிகவும சூக்ஷமதரமான, பாம்ஸும்=ஒரு தூளியை, ஸஞ்சிந்வந்=ஸம்பாதிககிறவராய், லோகாந்=(கச)லோகங்களேயும, அவிகலம்=ஒனறுகசொனறு நெருங்காமல விசாலமாயிருககும்படி, (அல்லது) பிரளயகாலம் வரையிலும எவவித விகல்பமும் உணடாகாதபடிககி, விரசயதி=ஸருஷ்டி செய்கிறுா, ஏநம்=இநத (சதுாதச)புவனரூபமான உம்முடைய பாததூளியை, ஶௌரி:=விஷ்ணுவானவா, ஶிரஸாம்=தலேகளுடைய, ஸஹஸ்ரேண=ஆயிரததுறைலே, கத²மபி=மஹாபிரயாசத்தோடு, வஹதி=தாஙகி இரக்ஷிககிறுா் ஹர:=(பிரளயகாலததில்,பிரபஞ்சஙகளே ஸமஹரிககிற)ருததிரன, ஏநம்=இநத பிரபஞசரூபமானதுகளே, ஸம்க்ஷுத்³ய=நனருகபபொடிசெய்து, ப⁴ஸிதோத்³தூ⁴லநவிதி⁴ம்=பஸமதாரணனுஷ்டானததை, ப⁴ஜதி=ஸேவிககிறுா

ஓ மஹாஶகதியே! பிரம்மாவானவா உமது மலரடியின ஒரு தூளியை ஸம்பாதிதது அதனுல மேலேழு கீழேழு பதினானகு லோகஙகளேயும ஒனறுக்கொன்று நெருஙகாமல் விசாலமாய ஸிருஷ்டிககினறுா. விஷ்ணுவானவா உமது பாததூளிவிகாரமான பதினானகு லோகங்களே சிமசுமாரரூபியாய மே

மேழு லோகங்களையும், ஆதிசேஷரூபியாய் கீழேழுலோகங்களையும், வஹித்து இரக்ஷிக்கிறார். ருத்திரன் பிரளயகாலத்தில் அந்த ஸகலபிரபஞ்சங்களையும் ஸம்ஹரித்து, பொடிசெய்து தேகத்தில் பஸ்மமாகத் தரித்துக்கொள்கிறார். அதாவது பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரர்களின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரமகிமை, மஹாசக்தி மலரடியின் ஒருதூளின் மகிமைக்குட்பட்டது (2)

அந்த பாதரேணுவையே ஸ்துதிக்கிறார்

அவித்யாநாமந்தஸ்திமிரமிஹிரத்வீபநகரீ
ஜடாநாம் சைதந்யஸ்தபகமகரந்தஸ்ருதிஜரீ|
தரித்ராணாம் சிந்தாமணிகுணநிகா ஜந்மஜலதௌ
நிமக்நாநாம் தம்ஷ்ட்ரா முரரிபுவராஹஸ்ய பவதி ||3||

அ॥ தமேவார்த்தம் ஸ்பஷ்டயதி॥ வ்யா॥ அவித்யாநாமிதி॥ ஹே பவாநி அவித்யாநாம் அவித்யாவிஷ்டாநாம் அஜ்ஞாநிநாமித்யர்த்த:- நஞ்அவித்யா அவித்யாநாம் அவித்யாயா: ஸாவரணவிக்ஷேபாக்யஶக்தித்வயாதிகா ... வ்ருத்த்ய:- யதா அவித்யாவந்த அவித்யா இதி॥ யதா அவித்யாவிஷ்டத்வாத் அப்யாவரணாவித்யா இதி॥ தேஷாம் அந்தஸ்திமிர மிஹிர த்வீப நகரீ அந்தஸ்திமிரம் அந்த: அஜ்ஞாநம் அஜ்ஞாநஸ்ய திமிரஸாம்ரூப்யம் ஆவரணகத்வஸாம்யாத் யதா பாஹ்யதிமிரநாஶாத் ஸ்வரூபம் ப்ரகாஶதே ததாஜ்ஞாநநாஶாத் ஜ்ஞாநம் ஸ்வரூபம் ப்ரகாஶதே த்வவித்யா தஸ்ய திமிரஸ்ய மிஹிரத்வீபநகரீ மிஹிரஸ்ய ஸூர்யஸ்ய த்வீபநகரீ உதயஸ்தாநபூமிரித்யர்த்த:- தத்ர நகரீ வத்தநம் வாஸஸ்தாநமித்யர்த்த:॥ ஜடாநாம் மந்தாநாம் சைதந்யஸ்தபகமகரந்தஸ்ருதிஜரீ சைதந்யம் ஜ்ஞாநம் ததேவ ஸ்தபக: புஷ்பகுச்ச: தஸ்மாத் மகரந்த: ஸ்ரவதீதி மகரந்தஸ்ருதி: மகரந்தபூர்ணா: ஜரீ ப்ரவாஹ: தஸ்யா: ஸ்ருதி: ஸ்ரவணம் நிர்யந்நீ தஸ்யா: ப்ரவாஹ:- தரித்ராணாம் தீநாநாம் சிந்தாமணிகுணநிகா சிந்தாமணீநாம் ரத்நவிஶேஷாணாம் குணநிகா குணநா ரத்நஸமூஹ இத்யர்த்த:॥ ஜந்மஜலதௌ ஜந்மைவ ஸம்ஸார: ஸ ஏவ ஜலதி: ஸமுத்ர: ஸம்ஸாரஸமுத்ரஸ்ய ஆவரணம் அபாரத்வஸாம்யாத்॥ தத்ர நிமக்நாநாம் நிதராம் உந்மஜ்ஜநராஹித்யேந மக்நாநாம் முரரிபுவராஹஸ்ய முரரிபோர் விஷ்ணோர் வராஹஸ்ய தம்ஷ்ட்ரா பவதி॥ முரரிபோர் விஷ்ணோ: அயம் வராஹ: ஶப்த: விஶேஷணவாசி கேவலவிஶேஷ்யம் விஷ்ணுமேவ கதயதி॥ ஶப்தஸாமாந்யாத் ॥ நவா

𑌦𑍍𑌰𑌵𑌂 𑌗𑌜𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍𑌵𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌵𑌤𑍍—𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌕𑌾 𑌦𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌰𑌾𑌃 - 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 - 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌵 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤-𑌅𑌰𑍍𑌥𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 ॥ 𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌵 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌰𑍇𑌣𑍁𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌮𑌿𑌹𑌿𑌰𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌨𑌗𑌰𑍀-𑌜𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌝𑌰𑍀, 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌣𑌿𑌗𑍁𑌣𑌨𑌿𑌕𑌾-𑌜𑌨𑍍𑌮𑌜𑌲𑌧𑍌 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌰𑌰𑌿𑌪𑍋𑌃 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 - 𑌆𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌣𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌃 ॥ 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥ 𑌆𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍋𑌪𑌯𑍋𑌗𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃-𑌆𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍋𑌪𑌯𑍋𑌗𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌆𑌰𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑍇𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 ॥ 𑌨𑌯𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑌪𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌪𑌾𑌂𑌸𑍁𑌰𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌶 ॥ 𑌰𑌪𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌤𑌃 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍋𑌪𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌩 ॥

(ப-உ) 𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿=ஓ மகாசக்தியே! 𑌤𑌵 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌰𑍇𑌣𑍁𑌃= உமது மலரடியின் தூளானது, 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂=அஜ்ஞானிகளுடைய, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌮𑌿𑌹𑌿𑌰𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌨𑌗𑌰𑍀=அஜ்ஞானாந்தகாரத்திற்கு சமுத்திரமத்தியிலிருக்கிற சூரியஉதயஸ்தானமாயும், 𑌜𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂=மந்தபுத்தியுள்ளவாகளுக்கு, 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌝𑌰𑍀 = பிரத்தியக்ஷபதார்த்த ஜ்ஞானமாகிற, கல்பவிருக்ஷ பூங்கொத்து ரஸப்பெருக்கின் பிரவாகமாயும், 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂=ஏழைகளுக்கு, 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌣𑌿𑌗𑍁𑌣𑌨𑌿𑌕𑌾=சிந்தாமணிரத்தின ஸமூகமாயும், 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌜𑌲𑌧𑍌=ஜநநமரண ரூபமான ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தில், 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂=மூழ்கியிருக்கின்றவாகளுக்கு, 𑌮𑍁𑌰𑌰𑌿𑌪𑍋𑌃 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯=விஷ்ணுவினுடைய அவதாரமான ஆதிவராகத்தின், 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾=(உத்தாரணம் செய்கிற) கோரைப்பற்களாகவும், 𑌭𑌵𑌤𑌿=ஆகிறது (3)

ஓ மஹாசக்தியே! உனது பாததூளியானது, அஜ்ஞானிகளின் உள்ளிருட்டைப் போக்கடிக்கின்ற சமுத்திர மத்தியிலிருக்கும் சூரியோதய ஸ்தானமாகவும், ஜடர்களுடைய புத்தி விஸ்தாரமாகிற கல்பவிருக்ஷ புஷ்பரஸப் பிரவாகமாகவும், தரித்திரர்களுக்கு இஷ்டத்தைக் கொடுக்கின்ற சிந்தாமணிக் கூட்டங்களாகவும், ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் மூழ்கினவர்களை உத்தரிக்கும் ஆதிவராக தந்தமாகவும், பரிணமிக்கிறது. (அதாவது) மஹாசக்தியின் பாததூளியானது அஜ்ஞானிகளுடைய அஜ்ஞானத்தைப் போக்கடிக்கின்றதென்றும்,

மநுஷ்யர்களுக்கு ஜ்ஞானத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதென்றும், தரித்திரர்களுடைய கோரிக்கைகளையெல்லாம் கொடுக்கின்றதென்றும், ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் முழுகினவர்களைக் கரையேற்றிவிடுகிறது (3)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்வபக்தத்வம் ஹஸ்தாப்யாம் அபயவரப்ரதானம் ப்ரயோஜநாபா-
வாத் ஸர்வஸாதாரண்யப்ரஸங்காத் - லோகைகஶரண்யத்வா
பாதாப்ஜத்வயமேவ ஸமர்தமிதி || ஶத்ருவ்ருத்திநிரோதகாரம் பீஜாக்ஷரம்||
வாக்யம் ஶக்த்யா காவ்யம் ஶாயம்காரோபாதிவ்ருஷ்டி: || தயோர்ஸம்ஸாரம்
நிஹாரேவ நவஸம்ஸ்கார: || ச||

(ப-உ) லோகாநாம்=பதினான்குலோகங்களையும், ஶரண்யே=ரக்ஷிக்கிறவளாகிற, தேவி=ஓ தேவீ! த்வதந்ய:=உன்னைக்காட்டிலும் வேறான, தைவதகண:=விஷ்ணு சிவன் முதலான தேவக்கூட்டம், பாணிப்யாம்=கைகளால், அபயவரத:=அபயத்தையும், வரத்தையும்கொடுக்கின்றதாகிறது, த்வம்=நீ, ஏகைவ=ஒருவளே, பாணிப்யாம்=கைகளினாலே, ப்ரகடிதவராபீத்யபிநயா=பிரகடனம்செய்யப்பட்ட வரமுத்திரையும் அபீதி முத்திரையும் உடையவளாக, நைவாஸி=ஆகாமலே இருக்கிறாய், (இதி) = என்றுலோசித்து, தவ=உன்னுடைய, சரணௌ = பாதங்களே! பயாத் = பயத்திலிருந்து, த்ராதும் = ரக்ஷிப்பதற்கும், வாஞ்சாஸமதிகம் = அபேக்ஷைக்கதிகமான, பலம்=பலத்தையும், (லாபத்தையும்) தாதும்=கொடுக்கிறதற்கும், நிபுணௌ=ஸமர்த்தங்களாயிருக்கின்றவளா (4)

(தா-ம) ஓமகாசக்தியே! ஸகல லோகங்களையும் ரக்ஷிப்பதற்கு ஸமர்த்தளான உம்மைப்பார்க்கிலும் வேறான விஷ்ணு, ருத்திரன் முதலிய தேவர்களின் ஸமூகமானது ஒருகையினால் அபயதானத்தையும், ஒருகையினால் அபீஷ்ட வரதானத்தையும் கொடுக்கிறது நீ ஒருத்தி மாத்திரம் அபயதான வரதான முத்திரைகளை தரிக்காமலிருக்கிறீர்களென்று உம்முடைய பாதங்களே பயத்திலிருந்து ரக்ஷிப்பதற்கும் கோரிக்கைக்குமேலான பலத்தைக்கொடுப்பதற்கும் ஸமர்த்தளாக இருக்கிறீரல்லவா? இதர தேவர்கள் அபயதானம் வரதானம் இவைகளைக் கைகளால் கொடுப்பதை பார்த்து உனது பாதங்களே அபயதானத்தையும் அளவில்லாத அபீஷ்டதானத்தையும் கொடுக்கின்றபடியால் நீங்கள் கைகளால் வரதானம் அபயதானம் செய்வது வீணே, அப்படிச்செய்வீரானால் இதர தேவர்களுக்கும் ஸகலலோக முக்கியரக்ஷகையான உமக்கும் என்ன பேதமிருக்கின்றது. (4)

ஹரிஸ்த்வாமாராத்ய ப்ரணதஜநஸௌபாக்யஜநநீம்
புரா நாரீ பூத்வா புரரிபுமபி க்ஷோபமநயத் |
ஸ்மரோ(அ)பி த்வாம் நத்வா ரதிநயநலேஹ்யேந வபுஷா
முநீநாமப்யந்த: ப்ரபவதி ஹி மோஹாய மஹதாம் || ரு||

व्या॥ हरिरिति॥ हरिर्विष्णुः-स्वां भगवतीं वक्षोरमणीं
विद्यारमणीञ्च भूराय्य पूजयित्वा जपित्वा ध्यात्वा च
अत एव त्रयपारसाङ्ग्री पृष्ठारमेशेष एकस्य पृष्ठा-
रस्य सृष्टिर्विष्णुः - सृष्टिनष्टौ देवतात्रये न ह्यष्टः
सजति अत एवाह एकमनादृष्टिरिति इयं पद्मेशाक्ष-
रीविद्या सौम्या सूक्ष्मता॥ अकारं बिन्दुसंयुक्तं यन्त्रद्वा-
दश - नवात्र रङ्कारत्रयं हृल्लेखात्रयमेव ग्रन्थ-
स्वादिविद्यां-षोडशकलात्मकस्य श्रीबीजस्य ग्रन्थसम्पु-
टायवशासविधेयस्योपितस्वास - अतश्चतुः रङ्कारार्णां
सर्वैः श्रीविद्यायाः पेटयुपितस्वंसिदं॥ अत्रैकस्मिन्नेक-
प्रयोगवारा नदीक्षाः अकार रङ्बिन्दुक्षेपयसजत्रादि
ग्रन्थप्रयोगाः अकार रङ्क्वाराः रङ्कारेण सायं
हृल्लेखात्रयविद्याहाः॥ तद्॥ रङ्कारस्य रङ्कारप्रक-
रणेयन्त्राक्षराः॥ श्रीविद्यायाः षोडशवर्णात्मकाः-
षोडशवर्णात्मकत्वं षोडशनित्या पूजनमिताः
श्रीविद्यायाः अतद्वचतष्टयां तंत्रेत्रिति शिवशक्ति-
काराजित्व श्लोकपद्याख्यानवसरेनिवेदनार्थवा
दयिष्यादिः - तिलस्य कंदस्य पेटश्रीकं संज्ञानवा
केनजयंवावसर पेतञ्चवाकेनव पृथिव्यादजति व
क्ष्यते॥ पृथ्वादिनवसाराः॥ पृणतजनसमूह्य जनीं
प्रक्षेपनताः पूर्णताः कायिक वाचिक मानसिक नवक्षा-
रसंतः जनाः सत्क्ररोक्ताः तेषां समूह्यस्य जनीं पु-
स्तीर्त्रं तां वधारा वण्वर्त्नं नारीरण्वंयुकाचाधरी
वर्त्रिवधारांतकं अवशेषो जितेंत्रियकं संहारय
ति॥ क्षोहंसनेनाविकारंअ नयअनयतिष्ठ गतिवध्यत्रादि सर्व
तेणाधिकसक्कं सुरेरावितनयेरावितविशेषःवर्णवेदा
त्क्विष्णयसं सत्त्वेनाति॥ यथाविष्णुः हवतंत्रस्यसृष्टिः
अवं सुरेराविकां हवतीं नकाशरणसवहृ श्रीवक्षं
सह्यहस्तं कनुप्रविद्यां सह्यहस्तस्य कवसपृहावाव
नसक्तः प्रतिनयनपेटेह्यन प्रते: स्वतन्त्राः नयना
ह्यां पेटेह्यन पेहनावेदर्ण प्रतिनयमेतक्षुचेर्ह्यने
त्युक्तः॥ यथा प्रतिनष्टे अतिसंदृश्यं तस्याः नयनपेटेह्य

நேத்யாதி ஸௌந்தர்யம் [illegible] ॥ வபுஷா தேஹே
ந முநீநாம் ஜிதேந்த்ரியாணாம் அபிஶப்தஸ்ஸம்பாவநாயாம் அந்த꞉
அந்தரங்கே சித்தவ்ருத்தௌ ப்ரபவதி ஸமர்த꞉ ஹி ப்ரஸித்தௌ
மோஹாய ஶப்தாதிவிஷயவாஞ்சோத்பாதநாய – மஹதாம் மஹா
த்மநாம் [illegible] ॥ ஹே பகவதி-ப்ரணதஜநஸௌ
பாக்யஜநநீம் த்வாம் ஹரிராராத்ய புரா நாரீபூத்வா புரரி
புமபி க்ஷோபமநயத் ॥ ஸ்மரோऽபி த்வாம் நத்வா ரதிநயந லே
ஹ்யேந வபுஷா மஹதாம் முநீநாமபி அந்த꞉ மோஹாய ப்ரபவ
தி ஹி ॥ புராகில - நாராயண꞉ ஸ்த்ரீரூபேண [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௫ ॥

(ப உ) ஹே பகவதி=ஓ தேவீ! ப்ரணதஜநஸௌபாக்யஜநநீம்
ப்ரணத=திரிகரணங்களாலும் நமஸ்கரிக்கின்ற, ஜந=ஜனங்களுக்கு, ஸௌபாக்யஜநநீம்=ஸம்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற, த்வாம்=சக்ரரூபியாயும், வித்யாரூபியாயுமிருக்கின்ற உம்மை, ஹரி꞉=விஷ்ணு, ஆராத்ய=பூசித்தும், ஜபித்தும், (வித்திசெய்துகொண்டும்,) புரா=முற்காலத்தில், நாரீபூத்வா=ஸ்திரீரூபமெடுத்து, புரரிபுமபி=ஜிதேந்திரியனை திருபுராந்தகனைக்கூட, க்ஷோபம்=மனோவிகாரத்தை, அநயத்= அடைவித்தார். ஸ்மரோऽபி= மன்மதனும், த்வாம்=உன்னை, நத்வா=நமஸ்கரித்து, ரதிநயந லேஹ்யேந=ரதிதேவியின் கண்களால் ஆஸ்வாதிக்கத்தகுந்த, வபுஷா=சரீரத்தினால், மஹதாம்=மகாத்மாக்களான, முநீநாமபி=முனிகளுக்குங்கூட, அந்த꞉=மனதில், மோஹாய= மோஹத்தை உண்டுபண்ணுவதற்கு, ப்ரபவதி ஹி=ஸமர்த்தனாகின்றானல்லவா? (5)

(தா-ம) ஓமகாசக்தியே! விஷ்ணுவானவர் மற்றோ வாக்காயங்களால் நமஸ்கரிக்கின்ற பக்தஜனங்களுக்கு ஸௌபாக்கியத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற ஸ்ரீசக்ரரூபியாயும் வித்யாஸ்வரூபியாயுமிருக்கின்ற உன்னைப்பூஜித்தும் ஜபித்தும் (ஸித்தி செய்துகொண்டும்) திரிபுரஸுந்தரியான ஸ்திரீவேஷங்கொண்டு மன்மதனை தஹிப்பதால் ஜிதேந்திரியரான பரமசிவனைக்கூட மனக்கலக்கஞ்செய்துவிட்டார். மன்மதனும் அப்படிக்கு உனது ஸ்ரீசக்ரத்தையும் மூலமந்திரத்தையும் ஆசரணபியாஸம் செய்து உனது பிரபாவத்தால் பிராப்தமான ஸௌந்தரியமுள்ளவனுய் அதிஸுந்தரியான ரதிதேவியின் கண்களைக் குளிர்ச்செய்கிறலாவண்யமுள்ள தேகத்தினுல் பெரியோர்களான முனிவர்களுக்குங்கூட மனதில் மோகத்தை உண்டுபண்ணுகிறான். முற்காலத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்திரீரூபதாரியாய் சநகஸ்வாமியை ஸம்ஹரித்தபின் அப்பெண்ணுருவைப்பார்க்கவிரும்பின ரசனுக்கு அந்தரூபத்தைக்காட்டி மோஹிக்கச்செய்தார் என்கிற புராணக்கதையை இவ்விடத்தில் அனுஸந்திக்கவேண்டும். (5)

அவதரணிகை — பூர்வச்லோகத்தில் பகவதி பிரசாதத்தினுலே ஹரி மன்மதனுக்குண்டான பராக்ரமத்தைச் சொல்லி மன்மதன் அநங்கவித்தையில் மந்மதப்ரஸ்தாரத்திற்கு ருஷியாகிறபடியினுலே அவனுக்கு ஏற்பட்ட மஹிமையை இதில் சொல்லுகிறார்

தநு: பௌஷ்பம் மௌர்வீ மதுகரமயீ பஞ்ச விஶிகா:
வஸந்த: ஸாமந்தோ மலயமருதாயோதநரத: ।
ததாப்யேக: ஸர்வம் ஹிமகிரிஸுதே காமபி க்ருபாம்
அபாங்காத்தே லப்த்வா ஜகதிதமநங்கோ விஜயதே ॥ ௬ ॥

ல॥ யத்யபி பஞ்சேஷுஸ்ரோதஸாம் ஸமவதீர்ணஸாதிதம் தந்த்ர
ஸ்ய ப்ரஸித்தம்॥ ததாபி தந்த்ர விப்ராயா: தந்த்ர ப்ரஸ்தார
ஸ்யைகதேஶதாம் ப்ராஸித்தம்॥ வ்யா॥ தநுரிதி॥ தத்ர
தேவ்ய ததேவாத்யாஹார: ॥ உபயோரப்யாஹார ஸ்கந்தவிஸ
ர்ஜநீய: - தநு: பௌஷ்பம் - பாணபஞ்சகம் ஸம்ப்ருதம் ஜத்ரய
ஸம்ப்ருதம் தஸ்ய தத ததா ॥ பஞ்சேஷோர்விஷம: ப்ராயம்
த்ரிஜகதி த்ரைலோக்ய த்ரைகண்யம் ப்ரபோதயதீதி ॥ பஞ்ச
பாணோப்யநங்கோ ஹ்ருத்வா மதுகரவ்ரதம் - பஞ்சமம் பஞ்சாணாமதி
ஶ்ருதாக்ஷமாலாத்மகாக்ஷரமாலா நிஶாகஷோணாதிவாஸகாமயோதந
ரதம் க்ஷிதிதாத்பர்யம்॥ மௌர்வீ பிங்கிநீதி மதுகரமயீ மதுகரபங்க்தி:
ப்ரஸ்துதாரோபணம் க்ருதிநிஶ்சிதே தந்த்ரே: - பஞ்சஸாரஸம்பந்தா
நாம் பிங்கிநீகம் நவம் முக்தஜதிதாத்பர்யம்॥ பஞ்சபஞ்ச ஸம்ப்ரா
ஸம்ப்ரயா: விஶிகா: பாணா: பஞ்சாநாம் விலக்ஷணத்வ
ஷீம் ஹாவபாவப்ரவணதீதி தாத்பர்யம்॥ கிம் ச பஞ்சவிஶிகா ஜகத்யே

ந தஸ்ய ஸ்தி2ரா நாம ரூபஸ்ய நாத்3க ரூபமஸ்தி இதி ஜ: - விஶிக2கார்யகாரி
குஸுமாயுத இதி தாத்பர்யம்॥ வஸந்த: ருதுவிஶேஷ: - (வஸந்தே புஷ்ப
ஸமய:) இத்யபி4தா4நாத்॥ ஸாமந்த: ஸசிவ: தஸ்ய காமா
த்3கஸ்ய ஸாசிவ்யகாரித்வம் வஸந்தஸ்ய ப்ரஸித்3த4ம் இதி தாத்பர்யம்॥ மலய
மருத் த3க்ஷிணாநில: ஆயோத4நரத2: ஆயோத4நஸ்ய யுத்3த4ஸ்ய
ரத2: ஸ்யந்த3நம் - யத்3வா மலயமருத: ஸமவர்த்தித்வேநைவ ஸ
ஹாயதா ஸஹகாரித்வம் ஸஹகாரிஸஹகாரீவைவ விஜயகார்யகாரி
காரிஸஹாய: இதி தாத்பர்யம்॥ ததா2பி ஏகத்வேநைவ ஸஹாயரஹிதோऽபி
நீதே அநங்க3ஜ: ஸகலஸஹாயஶூந்ய: ஸர்வம் ஸமக்3ரம் ஜக3த்
ஸம் - ஹிமகி3ரிஸுதே ஹிமகி3ரேர்யாதே ஹிமகி3ரி: - ஶாகபா
ர்தி2வாதி3த்வாத் ஸமாஸ:॥ தஸ்ய ஸுதா நந்தி3நீ தஸ்யா: ஸம்போ3த4நம் - கா
மபி வாசாமகோ3சராம் க்ருபாம் காருண்யம் அபாங்கா3த்
லப்3த்4வா ஜக3தி3த3ம் ஜயதி தவ ப்ரஸாதா3த் ஜக3ஜ்ஜயித்வம்
யோகா3த் ஸர்வஸ்யாபி ப்ரஸித்3த4ம் இத3ம் ஸர்வத்ர ப்ரஸித்3த4ம் - அநங்
க3: அங்க3ரஹித: அத்ர ஸாமர்த்2யாதிஶயம் ஸூசிதம்।
ஸஹகாரித்வேந ஸஹாயாந்தரஸாபேக்ஷேண ஶரீரேண அவயவஸம்பூ4தி
தேவாதி3நாம் அபி நிரவயவஸம்பா4விதா வஶ்யதா
ஸ்யாத் ஸர்வஸ்ய அங்க3ஸாத4நம் ஸம்பா4ஷணமந்த்ரீக்ஷண
ஸஹாயஸாத4ந: அஸம்பா4வ்ய இதி தாத்பர்யம் விஜயதே - விபா4
வ்யாம் ஜேஷ்ட்யாத் த்வந்நேதம் - அத்ர த்வந்நேதயோஜநா ॥ ஹே ஹிம
கி3ரிஸுதே யஸ்யாநங்க3ஸ்ய த4நு: பௌஷ்பம் மௌர்வீ மது4கரமயீ வி
ஶிகா2: பஞ்ச - ஸாமந்தோ வஸந்த: - ஆயோத4நரதோ2 மலயமருத்
ததா2பி ஏகோऽநங்க3: ஸ: தே அபாங்கா3த் காமபி க்ருபாம்
லப்3த்4வா இத3ம் ஜக3த் விஜயதே॥ அத்ர விபா4வநாலங்கார:। விஜய
ஸாத4நாபா4வேऽபி விஜயோத்பத்தே: - யத்ர காரணேந விநா கா
ர்யோத்பத்திர்விபா4வநேதி லக்ஷணாத் ॥ ௬॥

(ப-உ) ஹிமகி3ரிஸுதே=ஹிமவதபர்வதத்திற்குப்பெண்ணான ஓ பார்வதி! யஸ்ய=யாதொருமன்மதனுக்கு, த4நு:=வில்லானது, பௌஷ்பம்=புஷ்பமாயிருக்கின்றதோ, மௌர்வீ=நாணானது, மது4கரமயீ=வண்டுகளின்வரிசையாயிருக்கின்றதோ, விஶிகா2:=பாணங்கள், பஞ்ச=ஐந்துதானோ, ஸாமந்த:=ஸகசரனான மந்திரியானவன், வஸந்த:=வஸந்தருதுவோ, ஆயோத4நரத2:=யுத்தயாத்திரையின

ரதமானது, 𑌮𑌲𑌯𑌮𑌰𑍁𑌤𑍍=மலயபாவததின காறறே, 𑌸𑌃=அந்த, 𑌅𑌨𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌪𑌿=சரீரமிலலாதமனமதனகூட, 𑌏𑌕𑌃=ஸகாயமிலலாத ஒருவனும், 𑌤𑌵=உனனுடைய, 𑌅𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍=கடைககணணிலிருந்து, 𑌕𑌾𑌮𑌪𑌿=லோகோததிரமான, (அளவிலலாத), 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌂=தயயை, 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾=அடைநது, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂=ஸமஸதமான, 𑌇𑌦𑌂=இநத, 𑌜𑌗𑌤𑍍=உலகததை, 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑍇=ஜயிககிறுன (6)

(தா-ம) ஹிமயமலைககு பெணணுகப பிறநத மகா சகதியே! ஸகல விஷயததிலும உபயோகமறற மனமதன உனது கடைககணணிலிருநது வாயினுலசொலலககூடாத கிருபையைப பெறறுககொணடு இநத உலகததைபெலலாமஜயிததுவிடுகிறுன. அவனுடைய விலலானது புஷபமயமாயிருககிறபடியாலகெட்டியாகபபிடிததால கசஙகிவிடும. நாணே வணடுகளின வரிசையாயிருககிறபடியால தொடுமமுன துணடு துணடாய பிரிநது போகும பாணஙகளோ ஐநதுககு மேல இலலாமையால அவைகளைத தொடுதத பிறகு மவுனமாயத தானிருககவேணடும. அவைகளும புஷபமயஙகளாகையாலும பாணவேலைகளைச செயய சினேகிதனை மநதிரியோ வஸநதருது வாகையாலும காலரூபியான அவன வாயினுலயுக்தி சொலலித தைரியபபடுததக தகுதியானவனலல? தானே சிவபெருமானுல தஹிககபபடடு, சரீரமறறவனுக இருககிறுன யுதத காலததில ஏறிககொணடுபோகும ரதமோ மலயபாவததின காறறுகையால உருவமிலலாமையினுல மேலேறிககொளளத தகுதியாகாது இபபடி மனதினுல ஜயசிநதை செயயககூடத தகுதியிலலாத மனமதன உனது கடாக்ஷததை மாததிரம சகாயமாய அடைநது ஸகலமான உலகததையும ஜயிககிறுனெனபது உனது மகிமைதான (6)

அ மணிபூரகததில பகவதிரூபததை ஸதுதிசெயகிறா

𑌕𑍍𑌵𑌣𑌤𑍍𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌦𑌾𑌮𑌾 𑌕𑌰𑌿𑌕𑌲𑌭𑌕𑍁𑌂𑌭𑌸𑍍𑌤𑌨𑌨𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌿
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑌶𑌰𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑌾 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾
𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌸𑍃𑌣𑌿𑌮𑌪𑌿 𑌦𑌧𑌾𑌨𑌾 𑌕𑌰𑌤𑌲𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌰
𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌮𑌥𑌿𑌤𑍁𑌰𑌾𑌹𑍋𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌿𑌕𑌾 ॥௭॥

𑌕॥ [illegible] ॥
𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌕𑍍𑌵𑌣𑌤𑍍𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌦𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 ॥ [illegible] 𑌕𑌰𑌿𑌕𑌲𑌭𑌕𑍁𑌂𑌭𑌸𑍍𑌤𑌨𑌨𑌤𑌾 – [illegible] 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 – [illegible] 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑌶𑌰𑌚𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑌾 – 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑌃 [illegible]

யஸ்யாஸ்ஸா-புராரிக்ஷோபகம் பாணாந் புஷ்பபாணாந் பாஶம் ராக
ரூபம்-ஸ்ருணிம்-அங்குஶம் அபிஶப்தாத் த்வேஷரூபம் ததாதி ॥ தயாநா
பிப்ரதீ கரதலைஶ்சதுர்பி: ஹஸ்தாம்போஜை: புரஸ்தாத்
ஹ்ருதயகமலே யோகிமணிபூராந்தர்க்ருதிஶேஷ: - ஆஸ்தாம் உ
பவிஶது - ந: அஸ்மாகம் புரமதிது: த்ரிபுராந்தகஸ்ய ஆ
புராணி த்ரீணி புராணி த்ரிபுராணி ஜாநீயாதீதி மதயிதா நவ
நீதம் கரோதி ॥ யஸ்மிந் ராஜ்யே ஸர்வே புரமதிதே
த்யுச்யதே ॥ ஆஹோபுருஷிகா ॥ ஆஹோபுருஷஸ்ய ஆஹோபு
ருஷிகம் - புருஷஸ்ய பாவ: பௌருஷம் தத்வாந் அஹம் பு
ருஷ: இதி தத்வாந் அஹம் புருஷ: அஸ்மி ஏவம் தர்வாக்யம்
ப்ரூதே - அஹோ அஹம் அஹோ புருஷ: ஆஹோபுருஷிகா அஹங்கா
ரஜாதியா - அஸ்யா அஹங்காரரூபிணீ ஏவ தர்வாத்ஸ்ய
த்வாதிஶ்லோகவ்யாக்யாநே அவதாரிதம் - பூர்வம் உபமேயத்வ
கோத்ரம் ஸம்யோஜநா ॥ க்வணத்காஞ்சீதாமா - கரிகலபகும்பஸ்தந நதா - பரிக்ஷீணா - க
ரிகலபகும்பஸ்தநநதா - பரிணதஶரச்சந்த்ரவதநா தநுர்பா
ணாந் பாஶம் ஸ்ருணிமபி கரதலைர்ததாநா - ந: புரஸ்தாத்
புரமதிது: - ஆஹோபுருஷிகா ஆஸ்தாம் - அஸ்ய சக்ரஸ்ய
த்ரைலோக்யவஶ்யகரத்வாதிஶ்லோகஷட்கவ்யாக்யாநம் தே நிர்வா
ணதந்த்ரேயோபதிஷ்யதே - தத்த்வாவயாயம் ॥ ௭॥

(ப-உ) க்வணத்காஞ்சீதாமா=சப்திக்கின்ற ஒட்டியாணத்தையுடைய
தாயும், கரிகலபகும்பஸ்தநநதா=முப்பதுவயதுள்ள மதயானை
கும்பஸ்தலம் போலிருக்கின்ற தனபாரத்தினலே கொஞ்சம்வணங்கி
னவளாயும், மத்யே=இடுப்பில். பரிக்ஷீணா=கிருசமானவளாயும்,
பரிணதஶரச்சந்த்ரவதநா=பரிபூரணமான சரத்கால சந்திரனைபோ
லிருக்கின்ற முகமுள்ளவளாயும், தநு:=(கரும்பு)வில்லேயும், பா
ணாந்=(புஷ்ப)பாணங்களையும், பாஶம்=பாசாயுதத்தையும், ஸ்ரு
ணிம்=மாவடடியையும், கரதலை:=(நான்கு)கைகளால், ததா
நா=தரிக்கின்றவளாயும், புரமதிது:=திரிபுராந்தகனை ஈச்வ
ரனுடைய, மணிபூராத் = மணிபூரமென்கிற தீவிலிருந்து, ந:=
எங்களுடைய,புரஸ்தாத்=எதிரில(அதாவது)ஹிருதயகமலத்தில,
ஆஸ்தாம்=இருக்கட்டும, ஆஹோபுருஷிகா=அஹங்காரரூபியா
கிற தேவீ, (முனசுலோகத்துடன அந்வயம) (7)

(தா-ம) ஸஞ்சரிக்கும்போது "கல், கல" என்று சப்திக்கின்ற ஒட்டியாணமுள்ளவளாயும் யானையின் கும்பஸ்தலம்போன்ற ஸ்தனபாரத்தால் கொஞ்சம் குனிந்த முன்சரீரமுள்ளவளாயும், ரோமபவும் கிருசமான இடுப்புள்ளவளாயும், சரத்கால பூர்ணிமா சந்திரன்போல விளங்குகின்ற முகமண்டலமுள்ளவளாயும், கரும்புவில், புஷ்பபாணம், பாசாயுதம், மாவட்டி, இன்னுனகையும் நாலுகைகளிலுல தரித்துக்கொண்டிருக்கின்றவளாயும், ருத்திரனுடைய அஹங்கார ரூபியாயுமிருக்கின்ற பரமேசவரியானவள் மணித்தீவிலிருந்து எங்கள் மனமாகிற ஹிருதயகமலத்தில் பிரவேசிக்கட்டும். உபாஸனவிதிப்படிக்கு மானஸ பூஜைசெய்ய தேவியை ஹிருதயகமலத்தில் பிரவேசிக்கச் செய்ய வேண்டும். (7)

௮ பரமசிவபர்யங்கத்திலிருக்கும் பகவதியை அநுஸந்திக்கிறது

𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌵𑌿𑌟𑌪𑌿𑌵𑌾𑌟𑍀𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍇
𑌮𑌣𑌿𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍇 𑌨𑍀𑌪𑍋𑌪𑌵𑌨𑌵𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌣𑌿𑌗𑍃𑌹𑍇 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌮𑌞𑍍𑌚𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌶𑌿𑌵𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌂
𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌤𑌿𑌚𑌨 𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌲𑌹𑌰𑍀𑌮𑍍 ॥ ௮॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌰𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌰𑌮𑍃𑌤𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌵𑌿𑌟𑌪𑌿𑌵𑌾𑌟𑍀𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌵𑌿𑌟𑌪𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌟𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌮𑌣𑌿𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍇 𑌮𑌣𑌿𑌮𑌯𑍇 𑌅𑌂𑌤𑌰𑍀𑌪𑍇 𑌨𑍀𑌪𑍋𑌪𑌵𑌨𑌵𑌤𑌿 𑌨𑍀𑌪𑍈𑌃 𑌕𑌦𑌂𑌬𑍈𑌃 𑌉𑌪𑌵𑌨𑌵𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌣𑌿𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌣𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑍇 𑌮𑌂𑌦𑌿𑌰𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍- 𑌮𑌂𑌚𑍇 𑌖𑌟𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌶𑌿𑌵𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌶𑌿𑌵 𑌏𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌃 𑌤𑌲𑍍𑌪𑌃 - 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌲𑌯𑌃 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 - 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 [illegible] 𑌕𑌤𑌿𑌚𑌨 𑌵𑌿𑌰𑌲𑌾𑌃 - 𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌲𑌹𑌰𑍀𑌂 𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 - 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌹𑌰𑍀𑌂 [illegible] - [illegible] 𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌰𑌵𑌿𑌟𑌪𑌿𑌵𑌾𑌟𑍀𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍇 𑌮𑌣𑌿𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍇 𑌨𑍀𑌪𑍋𑌪𑌵𑌨𑌵𑌤𑍀 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌣𑌿𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌮𑌞𑍍𑌚𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌶𑌿𑌵𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌲𑌹𑌰𑍀𑌂 𑌕𑌤𑌿𑌚𑌨 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 - [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 - [illegible] 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾

[illegible] அ||

(ப-உ) ஹே ஸுமுகி=ஓ தேவீ! ஸுதாஸிந்தோ꞉=பாற்கடலினுடைய, மத்யே=நடுவில, ஸுரவிடபிவாடீபரிவ்ருதே=கலபவிருக்ஷங்களுடைய, பங்க்திகளினால் சூழப்பட்ட, மணித்வீபே=மணித்தீவில், நீபோபவநவதி=கடம்பைவிருக்ஷங்களால நிறைந்ததோட்டமுள்ள, சிந்தாமணிக்ருஹே=சிந்தாமணியெனனும இரத்தினததால் செய்யப்பட்டகிருகததில, ஶிவாகாரே = சிவசக்தியிஞகாரமான, மஞ்சே=கட்டிலில, பரமஶிவபர்யங்கநிலயாம்=பரமசிவரூபமான மேலபடுககைகையைஸ்தானமாக உடைததானவளாயும, சிதாநந்தலஹரீம் = ஜ்ஞானாகாரமான பரமானநத சுகப்பிரவாக ரூபியாயுமிருக்கின்ற, த்வாம்=உம்மை, கதிசந=சிலர், தந்யா꞉=புண்ணியவான்கள், பஜந்தி=ஸேவிக்கின்றாகள். (8)

(தா-ம்) பாற்கடலின மததியில கலபவிருக்ஷஙகளால் சூழபபட்ட மணிததீவில கடம்பை விருக்ஷததோட்டமுள்ளதுமான சிநதாமணிரத்தினததினுல் கடடப்படட வீட்டில் சிவசக்தியிஞகாரமான கட்டிலில் பரமசிவரூபமான ஹம்ஸதூலிகா மெத்தையில் ஜ்ஞானகாரமான பரமாநந்த சுகப்பிரவாகரூபமாய்

சயனித்திருக்கும் உன்னை யோகாப்பியாஸப் பிரவீணரான சில புண்ணிய புருஷர்கள் ஸேவிக்கிறார்கள். (இவ்விடத்தில் பாற்கடலாவது) ஒன்பது திரிகோணங்களுக்குள் கீழ்பாகத்தில் இருக்கின்ற ஜீவாத்மகமான நான்கு முக்கோணங்களுக்கு மேல்பாகத்திற்கும் ஒன்பது முக்கோணங்களில் மேல்பாகமான சக்தியாத்மகமான ஐந்து முக்கோணங்களுடைய கீழ்பாகத்திற்கு பைந்தவஸ்தானமென்றுபெயர் அந்த பைந்தவஸ்தானந்தான் பாற்கடல் என்று சொல்லப்படுகிறது. சக்தியாத்மகமான ஐந்து முக்கோணங்கள் கல்பவிருக்ஷமென்று சொல்லப்படுகின்றன இவை முதலானதுகளும் தேவியை நிரந்தரமாய் ஸேவிப்பதற்காக கட்டிலும் ஸேவகர்களும் அநேகவிதமான உருவங்கொண்டிருக்கின்றார்கள் ஒன்பது முக்கோணரூபமான ஸ்ரீ சக்ரத்தை ஹிருதயகமலத்தில் தியானித்துப் பூஜிக்கால் கீழ்ச்சொன்ன "க்வணத்காஞ்சீதாம" என்கிற ச்லோகத்திலும் "ஸுதாஸிந்தோர்மத்யே" என்கிற சுலோகத்திலும் வர்ணித்தபடி உருவங்கொண்டு தேவியானவள் பிரத்யக்ஷமாகிறாள் சங்கரபகவத்பாதாசாரியார் சமயமதத்தில் அபிமானமுள்ளவராகையால் தியானித்து ஸ்துதிக்கின்றார். (8)

அவ ஸஹஸ்ரார சக்கிரத்தில் தேவி அநுஸந்தானம்

மஹீம் மூலாதாரே கமபி மணிபூரே ஹுதவஹம்
ஸ்திதம் ஸ்வாதிஷ்டானே ஹ்ருதி மருதமாகாசமுபரி |
மநோபி ப்ரூமத்யே ஸகலமபி பித்வா குலபதம்
ஸஹஸ்ராரே பத்மே ஸஹ ரஹஸி பத்யா விஹரஸே ||

வ்யா|| மஹீமிதி|| மஹீம் ப்ருத்வீதத்வம் மூலாதாரே மூலே - ப்ர திஷ்டானே ஸ்வாதிஷ்டானாக்யம் சக்ரம் மூலாதாராக்யமிதி|| தஸ்மிந் மூலாதாரே - ஸ்வாதாரே மஹீப்ரஸாரம் மூலாதாரத்யாஸ்திதா | ததாந கேவலம் ஸர்வஸ்யாதாரப்ரதிஷ்டாவிவா இதி|| ரஹஸ்யகமனஸ்ய|| மூலாதாரஸ்ய ப்ருதிவீ தத்வாத்மகத்வேன ஸௌவர்ணம் வாயோர்வா முக்ஷ்ய பஞ்சகதிருத்யர்த்தம்|| கம் உதகதத்வம் ஜலவிம்பம் ஸ்வாதிஷ்டானாக்யம்|| வஹ்நிம் ஸம்ஸ்தித்வேநாதி|| மணிபூரே மணிபூரசக்ரே யத்ப்ரஸிதா ஸவதீதி மணிபிஃ தத்ப்ருதேஷம் பூரயதி-ஸர்வேஷாம் மணிபூரஃ ஸமயிநாம் தரவுஜாவ ஸரோத்ருதீயசக்ரேநாநா விதமணி முணவதி தவிஷமோஷணாபரணம் தேவ்யாஃ கடிவ்ருத்திர ஹஸ்யம்|| ஹுதவஹம் அக்னிதத்வம் ஸ்திதம் ப்ருதிஷ்டிதம்-ஸ்வாதிஷ்டானே ஸ்வாதிஷ்டாநநாமகசக்ரே ஷஷ்டவர்த்தா காரம்பநிர்த்யாஃ மஹவர்த்தாஃ ஸ்வயம் அதிஷ்டாய ஸ்வம் யேம் க்ருத்வா ஸ்வாதிஷ்டானம் ஸ்வாதிஷ்டாநம்|| யயோக்தம் யோமஹீவிகாயாம் - ரஹஸ்யமிதயம்

[illegible]

रयादेर्महत्त्वेन संयोगात्सती - तस्य जीवभावभावादयति॥
सजीवः प्राक्तत्त्व - भावविद्याता सदाशिवेन संयो-
गात्सती - तस्य जीवभावभावादयति॥ सजीवः प्राक्तत्त्व-भा-
वविद्याता सदाशिवेन संयोगात्सती साधारव्यक्तेति व्य-
वह्रियते॥ अतो महती चतुर्विंशतितत्त्वात्मिका प्रकृतिः
सदाशिवेन पञ्चविंशेन सायुज्यं विहारं तीव्र षड्विंशतितत्त्व-
भावनावस्थेति गीयते॥ सा तदा तत्त्वं भवति॥ साधारव्यक्ता
पञ्चविंशेन सदाशिवेन जीविता षड्विंशा भवति॥ एतेन
व्यक्ताव्यक्तानां विद्यायोगेन द्वन्द्वात्मकं - तस्य
ताधात्म्यावस्थात्मकं तत्त्वेतिहास्य॥ यत्तु श्रुति-
वाक्यं - पञ्चविंशस्तु साक्षीति - तत्र सदाशिवतत्त्वप्रति-
पादनपरम्॥ नवत्वेन वरिष्ठं ज्ञेयम्॥ ननु कथं चतुर्धा
स्थानं श्रीचक्रस्य विभूषितं शिवचक्राणां चतुर्णामपि
शक्तिचक्राणां पञ्चानां पञ्चत्वसम्पादितत्वात्॥ समष्टिसा-
मर्थ्य विभूषितत्वात्॥ सर्वेषां तत्त्वानां विश्वविद्यात्मकत्वात्
तस्य चैतन्यस्थानत्वं नादबिन्दुकलात्मकत्वात्मत्वात्॥
तथाच तन्त्रराजस्य - चतुर्भिः शिवचक्रैश्च शक्तिचक्रैश्च
पञ्चभिः। शिवशक्तिमयं ज्ञेयं श्रीचक्रं शिवयोर्वपुरित्या-
दिशक्तिचक्राणि त्रिकोणाष्टकोणदशारद्वयचतुर्द-
शकोणात्मकानि पञ्च चक्राणि - शिवचक्राणि तु बिन्द्व-
ष्टदलषोडशदलचतुरस्रात्मकानि॥ अतः
शक्तिचक्राणां बाह्यकः शिवचक्राणि शिवस्य शक्तिबाह्य-
कायोगात्॥ तानि शिवचक्राणि बिन्दुरूपेणाक्षयशक्ति-
चक्रं तत्र स्थापितानि॥ अत एव बिन्दुः श्रीचक्रचतुष्टया-
त्मकः शक्तिचक्रेषु पञ्चस्वप्यनुस्यूतत्वात् शिवश-
क्त्योरैक्यमिति केचित्॥ अन्ये तु बिन्दुत्रिकोणयोरै-
क्यं अष्टकोणाष्टदलाम्बुजयोः - दशारयुग्मषोडश-
दलाम्बुजयोः चतुर्दशारभूपुरयोरैक्यम्॥
अनेन प्रकारेण शिवशक्त्योरैक्यं व्याख्यातम्॥ अत्र बिन्दु-
दर्शनेन शिवचक्रचतुष्टयप्रतिपादनं तात्पर्यमा-
कारोऽवगम्यते॥ नवचक्रेषु षडध्वबिन्दुः - सततम-
मन्त्रकात्मकं तत्त्वं - अयावस्थायोगात् दशदलाष्टकम्

𑌹𑍃𑌤𑌃 - 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍 - 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌤𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂-𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌂
𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂॥ 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌨𑌾𑌭𑌿𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌾𑌨𑍈𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿-𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍॥ 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌭𑌵𑌂 𑌚𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯
𑌤𑍇॥ 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌿𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌤𑍇-𑌸𑍀
𑌯𑌾𑌶𑌿𑌵𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑍇 𑌚
𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌵𑌤𑍀॥ 𑌸𑍈𑌵𑌯𑌾𑌶𑌿𑌵𑌯𑍋𑌰𑍈𑌕𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍॥ 𑌇𑌦𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰
𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑍇॥ 𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍॥ 𑌚
𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌚𑌕𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌿𑌃। 𑌨𑌵𑌚𑌕𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚
𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌃॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌮𑌷𑍍𑌟𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌚
𑌦𑌶𑌕𑍋𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾। 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿
𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌚॥ 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌦𑌲𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌪𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍। 𑌚
𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑍇
𑌬𑍈𑌨𑍍𑌦𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌦𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌮𑍍। 𑌦𑌶𑌾𑌰𑌯𑍋
𑌷𑍍𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌰𑌂 𑌭𑍂𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌕𑍇॥ 𑌶𑍈𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌶𑌾
𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍। 𑌅𑌵𑌿𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌯𑍋 𑌜𑌾
𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌸 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍॥ 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌮𑌷𑍍𑌟𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌚 𑌦𑌶𑌕𑍋𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤
𑌥𑌾। 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌂 𑌕𑍋𑌣𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌷𑌟𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍॥
𑌮𑍂𑌲𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌪𑍂𑌰𑌕𑌮𑍍। 𑌅𑌨𑌾𑌹𑌤𑌂 𑌵𑌿
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃॥ 𑌤𑌥𑌾𑌧𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵, 𑌮𑌣𑍀𑌵𑌾
𑌣𑌿𑌕𑍋𑌣𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍। 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁
𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃। 𑌅𑌵𑌿𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿
𑌕𑍋𑌣𑌯𑍋𑌃॥ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂॥ 𑌅𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵
𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃॥ 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌰𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿॥ 𑌶𑌿𑌵𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾
𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇॥ 𑌯𑌥𑌾॥ 𑌉
𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌨𑌿-𑌅𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌨𑌿-
𑌉𑌭𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀
𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌂𑌤𑍍𑌤𑌵𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑍈𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾
𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑌰𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌦𑌲𑌪𑌦𑍍𑌮-
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 - 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌤

ஸஹஸ்ராரே பத்மே ஸஹ ரஹஸி பத்யா விஹரஸே ||௯||

(ப-உ) ஹே ஸமயே=ஓமங்கள சக்தியே! மூலாதாரே=ஸர்வாதாரபூதமான மூலாதாரசக்கிரத்தில, மஹீம்=பிருதிவீதத்துவத்தையும, மணிபூரே=மணிபூரசக்கிரத்தில, கமபி=ஜலத்தத்வத்தையும, ஸ்வாதிஷ்டானே=ஸ்வாதிஷ்டானசக்கிரத்தில, ஸ்திதம்= இருக்கின்ற, ஹுதவஹம்=வஹ்நிதத்துவத்தையும, ஹ்ருதி=ஹிருதயாகாசத்திலிருக்கின்ற அநாகதமென்னும சக்கிரத்தில, மருதம்=மருத்தத்வத்தையும, உபரி=கீழ்சொன்ன சக்ரங்களுக்கு மேலேயிருக்கின்ற விசுத்தசக்ரத்தில, ஆகாசம்=ஆகாயத்தத்துவத்தையும, ப்ரூமத்யே=புருவங்களின் மத்தியிலிருக்கும ஆஜ்ஞாசக்ரத்தில, மனோபி=மனஸ்தத்வத்தையும், (ஏதத்)இந்த,ஸகலம்=ஸமஸ்தமான,குலபதம்=ஸுஷும்நாமார்க்கத்தை, பித்வா=பிளந்து, அதாவது, பிருதிவி, அப்பு,தேஜஸ், வாயு, ஆகாயம, மனதுகளின தன்மாத்திரங்களான கந்தம், ரஸம,ரூபம், ஸ்பரிசம,சப்தம, இவைகளை தெரிந்துகொள்ளாமல், ஸஹஸ்ராரே=ஆயிரம் தளமுள்ள, பத்மே=தாமரைமலரில, பத்யா ஸஹ=ஸதாசிவனோடுகூட, விஹரஸே= விஹரிக்கின்றாய்.

(தா-ம.) ஸமையையென்னும சந்திரகளா சக்தியானவள் மூலாதாரம முதலிய சக்கிரங்களிலிருக்கும பிருதிவ்யாதி தத்வங்களையும மனஸ்தத்வம முதலியவைகளையும மாயாதத்வம, சுத்த வித்யாதத்வம், மகேசுவரதத்வம், ஸதாசிவதத்வம், என்னும நான்கு தத்வங்களையும தாண்டி ஸஹஸ்ரகமலத்திலிருக்கிற சந்திரமண்டலத்தில் இருபத்தைந்தாவது தத்வமான ஸதாசிவனோடு கிரீடிக்கிறவளாய்க்கொண்டு இருபத்தாறாவது தத்வத்தை அடைந்து பரமாத்மாவாக ஸ்துதிக்கப்படுகிறாள். (9)

அவ ஆதாரசக்ரத்திலிருக்கிற பகவதீ வர்ணனம

ஸுதாதாராஸாரைச் சரணயுகலாந்தர் வி-
களிதை: ப்ரபஞ்சம் ஸிஞ்சந்தீ புனரபி ர-
ஸாம்னாய மஹஸ: | அவாப்ய ஸ்வாம் பூமிம் புஜ-
க நிபமத்யுஷ்டவலயம் ஸ்வமாத்மானம் க்ருத்வா ஸ்வபி-
ஷி குலகுண்டே குஹரிணி || ௰ ||

வ்யா|| ஸுதாதாராஸாரைரிதி|| ஸுதாதாராஸாரை:
ஸுதாயா அம்ருதஸ்ய தாராணாம் ஆஸாரை: ஸம்பாதை: ச-
ரணயுகலாந்தர்விகளிதை: ...

[illegible]

[illegible]

ரஸ வம்ஶ்ரம்யம ஸுதாயாமத ஸுதாயாரஸம்ப்ருவாஹாத்ஸ்ய நிர்ணய ஜநவலிதாத்ஸ்ய வஷட்கி க்ருத்ய: - தத்ராணம் சரணயுகளாந் வாம்ஸக:-(வடவேஶ்யுராணாத்ஸ்யா) ஸிக்தியாநாஸ - ந: ஸ ஸாத்ஸ ஸாயகாத்யொரகெ-வ்ருவம்வெஸாயிதாத்ஸ்யடயாதா-யஉா ஸம்ஜாதப்ராஸிவ்ருகாமாத்ஸ ஸாயிய: க்ருத்வாடயாதா- வாஷ்டாண தா-நஸ்யம் ஶம்ஸ்ர:॥ ஸ்வி ஸவாஸாஸ்விஷ்டி ஷ- யாஜ்யெஸ்வநாஶ்ந த: - ஶம்ஸ்ராணம் ஸஶெவதாய-வ்ருகாமந ஶ்ரீயஸ்வாஸ சரணாய ஸ்வாஹெஹத்யெடாவஹித மஷவெஹெஸ்வஷெவதாஸ்வாஸ ஸ்வடத்த வ்ருாவ்ருாநஸம்ஹதஜதிவெடவ்ருதெ॥ ஸத்ராஹ ஹடமவஸ்வா டா: - விஸமஸம்வரிக்ருஜ்யிக்ஷாஉடதிட-ஶெதிரிதி॥ ஸயஸாமய: வெடஸ்ருஸகத்ர-கவெஸ்வஹிவெஸஹெடாநஸஶய-நெஸ நஸவ-வி அடஹிஶதம் வ்ருஜிவ்ருவஹாராஹிதமக்கிகம் யொகஸ்ருஅாரஸித்ராஹி விமெஷ விஶிஷ்டஸ்வாஹ-ம் ஹமவத்ரா ஸ்ராணெஶவ சரணாயஸ்ரா ஹெதத்ர சரணமஶெயநாஹியீயதஜதி ॥ தஹிட ஶவப்ரம்ஹி தம் மஸகஸம்ஹிதாயாமு॥ வாதகஸ்ராஹி-ஷம் டாநா ஜெ்ய-ா திஷம்ஶஹஸாவியொ: | ஷொஹஶாநம்ஸாயாயாரா அிஸஷ்தஸ ஹஸ்யா ॥ மஷ்ஶம்வாரம்கம்பஶிநீத்ரம்ஸ்வ்ருஶாந்ஸகரொதா ஸா ॥ ஸவம் வஹிஷாஹி தம்ஶ்ருஷ்வி உவப்ரம்ஹணாதிஶஷ வ்ராதி ॥ ௧௦॥

(ப-உ) ஹே ஶிவே=ஓமஹாசக்தியே! சரணயுகளாந்தர்விகலிதை:=மலரடியின் மத்தியிலிருந்து பெருகுகின்ற, ஸுதாதாராஸாரை: = அமிருத தாராப்பிரவாகத்தினாலே, ப்ரபஞ்சம் = (௭௨) ஆயிரம் நாடீமார்க்கங்களை, ஸிஞ்சந்தீ = நனைக்கின்றவளாய, ரஸாம்நாயமஹஸ:=சந்திரனிடத்திலிருந்து, ஸ்வாம்=தன்னுடைய, பூமிம்=ஆதாரசக்கரத்தை, புநரபி = மறுபடியும், அவாப்ய=அடைந்து, புஜகநிபம்=ஸர்ப்பாகாரமாக, அத்யுஷ்டவலயம்=அடையப்பட்டவலயத்தையுடைத்தான, ஸ்வம் = தன்னுடைய, ஆத்மாநம்=ரூபத்தை, க்ருத்வா=எடுத்துக்கொண்டு, குஹரிணி=தாமரைக்கிழங்குபோல் ஸூக்ஷ்மரந்திரத்தையுடைத்தான, குலகுண்டே = தாமரைக்கிழங்குபோலிருக்கின்ற ஆதாரகந்தத்தில், ஸ்வபிஷி=தூங்குகின்றாய. (10)

(தா-ம்.) ஓ தேவியே! தலையிலிருக்கிற ஸஹஸ்ர கமலத்தின் நடுவிலிருக்கும் ஸ்ரீ சக்ரரூபமான சந்திரமண்டல மத்தியிலிருந்து கொண்டிருக்கும் உம்முடைய சரணாரவிந்தத்திலிருந்து பெருகிவருகின்ற பிரவாஹத்தினாலே ஸாதகருடைய ஸகல சரீரத்தையும் அபிஷேகம் செய்வித்தபிறகு ஸ்வஸ்தானம் காமூலத்திலிருக்கும் ஆதார குண்டலத்தில் பிரவேசித்து ஸ்வஸ்வரூபத்தை ஆகரமித்துக்கொண்டு ஸர்ப்பம்போலே குண்டலாகாரமாய் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறபடியால் குண்டலினீ என்றுள்ளவளாய் நித்ரிக்கின்றாய் (10)

அவ பூர்வ ஶ்லோகத்தில் சொல்லியிருக்கின்ற இந்து மண்டலாத்மகமான ஸ்ரீ சக்ரத்தையே சொல்லுகின்றார்

சதுர்பி: ஶ்ரீகண்டை: ஶிவயுவதிபி: பஞ்சபிரபி
ப்ரபிந்நாபி: ஶம்போர் நவபிரபி மூலப்ரக்ருதிபி:।
த்ரயஶ்சத்வாரிம்ஶத் வஸுதலகலாஶ்ர த்ரிவலய த்ரிரேகாபி:
ஸார்த்தம் தவ ஶரணகோணா: பரிணதா:॥ (கக)

[illegible]

योनिसम्भवः । चतस्रो यान्तराश्चैव पञ्चशक्तियुतीश्व-
री ॥ इति चतस्रो योनिः पञ्चवह्न्यनु ॥ तदीश्वरी ॥ तस्य च
[illegible] ॥ [illegible]
षा । पञ्च[illegible]तानि शाक्तानि मायादीनि शिवस्यान्तः ॥ माया च शु-
द्धविद्या च महेश्वरसदाशिवौ । पञ्चविंशति तत्त्वानि त-
[illegible] ॥ कर्मेन्द्रियाणि [illegible]
[illegible] ॥ शिवशक्त्यात्मकं विद्धि जगदे-
तच्चराचरम् ॥ [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ॥ तथाहि ॥ पञ्चमहाभूतानि त-
न्मात्रापञ्चकं कर्मेन्द्रियाणि च । ज्ञानेन्द्रियाणि पञ्चैव त-
था कर्मेन्द्रियाणि च । क्षुधादियातवः पञ्च प्राणादि वा-
यवः ॥ मनोबुद्ध्यहङ्कृतिव्याप्तिगुणाः प्रकृतिपूरुषौ ॥
रागो विद्याकलाश्चैव नियतिः कालएव च । माया च शुद्धवि-
द्या च महेश्वरसदाशिवौ ॥ शक्तिश्च शिवतत्त्वं च तत्त्वानि क्र-
मोविदुरिति– एकविंशति तत्त्वानि वायव्यसंहितादि [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशात्मकानि कार्यकारण रूपेणा-
वस्थितानि ॥ गन्धादि तन्मात्रा पञ्चकं ॥ पृथिव्यादीनां कारण-
[illegible] ॥ ज्ञानेन्द्रियाणि श्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाघ्राणा-
त्मकानि–कर्मेन्द्रियाणि वाक्पाणिपादपायूपस्थात्मकानि
यातवः [illegible] ॥ वायवः
प्राणापानव्यानोदानसमानाः–मनः मननात्मिका शक्तिः सङ्क-
ल्पः सङ्कल्पात्मिका शक्तिः व्याप्तिः ज्ञानम् – गुणाः सत्त्व
रजस्तमांसि– प्रकृतिः मूलप्रकृतिः – पुरुषो जीवः– रा
गः इच्छा– विद्याजनित किञ्चिज्ज्ञानं– कलाः षष्ट्युत्तरत्रि
शतसङ्ख्याकाः नियतिः नियामिका शक्तिः–कालः संहारिणी शक्तिः
माया [illegible]ज्ञानं– शुद्धविद्या बोधकज्ञानं – म
हेश्वरः – रजोगुणविशिष्टः सृष्टिकर्ता–सदाशिवः–सृ
ष्टिस्थितिकर्ता–शक्तिः महेश्वरसदाशिवयोः रक्षणसज[illegible]
शक्तिः–चकारात् कार्यात्मिका संहारिणी शक्तिश्च – शिवतत्त्वं शु
द्धं शुद्धस्वरूपं–एतत् [illegible]
[illegible] ॥ क्षुधादि [illegible]

[illegible]

रहस्यं अष्टारैः प्राकारवद्भेदैः त्रिभिः ... - ता
न्तानि षट्कोणानि भवति तत्र नवमं चक्रं श्रीचक्राङ्कं
संहार्यं संहारकञ्चेति त्रयम्॥ व्याप्तिव्याप्तिस्थानानि
तत्त्वानि तदेतद्भेदत्रयमिति तात्पर्यम्॥ केचित्तु एवं व्याच
क्षते॥ संहार्यं संहारकत्वेनैव नीयत इति तत्र - षडक्ष
रं तत्र - संहारकत्वेन श्रीचक्रस्यैव नीयत इति॥ प्रकृ
तमनुसरामः॥ ... तत्त्वान्तरस्थानकोणा
स्थानं ... बिन्दुसंस्थानं - तत्कोणाग्रेषु संस्थानः
तस्मिन् कोणाग्रस्थितस्य चक्रस्य व्याख्येयः॥ तदन्तर्बिन्दुत्रि
कोणेत्यादिकत्वेन त्रिकोणबिन्दुमध्यं ... षट्
चक्राणि षट्कोणाः - बिन्दुरन्तराले ... चक्राणि षट्
कोणानीति ... - ... त्रिकोणमध्ये स्थितं
कोणत्रयं षट्कोणाग्रेषु ... - तत्तत्कोणाः त्रिचक्रा
णि ... - ... कोणानि ...
... - यथा ... कोणानि ...
... - तत्र ... - वर्णाः वर्णानां प्रादुः-
र्भावः - त्रिकोणाष्टकोण ...
कोणेषु शक्तिचक्राणि - अष्टदलषोडशदल ...
... शिवचक्राणि - त्रिको
ण ... - ... कोणषोडशदलं - ...
... - ... -
... - ... -
... - एवं भवति ... श्रीचक्रं
... शङ्खाकाराः ... शिवचक्र
... नवभिः ... शरण कोणाः
... त्रिवर्ग ... वर्ण
... - ...
... - ...
... - ...
... ॥ त्रिवर्ग ...
... ॥ उच्यते - ...
... शिवचक्राणां त्रिवर्गा ...

ஶ3ஷ்ஷாநக்ஷாஷாவெவஷிவாவக்ஷ33-ஹஂஜ்ஞா॥ பயோக்தம் வம்ஜ்ஞா நவி
க்ஷ்யாயாம்॥ 8ந்ஶ்ரு3ஷிஷஶாராஷட்கோணவ்ருத்தவதுஷ்டயம்| சதுர
ஸ்ரம் ஶக்திஸம்யுதம் வதுஷ்ஷம் ஶக்திஸம்யுதம்॥ ஸவ்யாஹ-ஸ்ஸ-வதுர
ஷ-ஸ்ரகோணேஷ்ஶாராயாஷ்ஷ ஷட்கோணேவ த்ரிரேகாஸஜ்ஜ8
ஷாநுமண நாயாம் வதுஷ்ஶக்தி88-ஷாநாநி - வ்ருத்தவதுஷ்ட
யேந ஶிவவக்ராத்3கேந ஸாய-ஸ்ஸ ஷட்காஷம்ஶக்திரிதி - ஸஷக
வ-ஸ்ஸ வக்ரமேவ நஷூராஷ்ஷா ஷரிஜ்ஞாநேஜ்ஞா தஸ்ஸ ஷரஶுக்ஷிதி
வக்ரமேவ நஷ்ஷகாரோராநிரா8வ்யதே॥ஸவஷிஷ்காரஃ ஸ்ருஷ்டிக்ர
மேணஸம்ஹாரக்ரமேணவேதி॥ஸம்ஹாரக்ரமேணமேவ நஂகஷமக
ஶாமஹஸவ- தயாஷி ஈவயாநி ஷரிஜ்ஞாநாய-ஸ்ஸஸஷ்ஷகாரோரா
நிரா8வ்யதே॥ஸம்ஹாரக்ரமேண தாவத்3ஶுரதாவ்ருத்தாமேவ
வ்ருத்தமேவ் நவரேவாஷிவிஷா, ஷஶ்ரீ3ரேவாஷ்ஷாஜாஹ்யாம் த்ரி
கோண8ஷ்தாஷ்ஷ ஷாவெக்ஷயா ஷஷ்ட்யாரேவபாயேஜயேத்|ஸ
வம் ஷாமேஜ்ரவாஷ்ஷாஜாஹ்யாம் த்ரிகோண8ஷ்தாஷ்ஷ ஷாவெக்ஷ
யாஸவ்த3்யாரேவயா யோஜயேத் ॥ ஷஶ்ரீ3ஷிதீயரேவாஷ்ஷாஜா
ஹ்யாம் த்ரிகோண8ஷ்தாஷ்ஷ ஷாவெக்ஷயா ஷஷ்ட்3்யா யோஜயேத்॥
ஷாஷ்ஷிதீய ரேவாஷ்ஷாஜாஹ்யாம் த்ரிகோண8ஷ்தாஷ்ஷ ஷாவெ
க்ஷயா ஷஷ்ட்3்யாயோஜயேத் ॥ ததஃ ஷாக்ஷஶ்ரீ3 த்ருதீய ரேவா
ஷ்ஷாஜாஹ்யாம் ஷட்கோண8ஷ்தாஷ்ஷ வ்ருத்தேந யோஜயேத் - ஷ
ட்கோண 8யுஷ்ஷிக ஹ்ருஷ்ஷரேவாத்ரிதயே ஷஶ்ரீ3ரேவாஷ்ஷாஜா
ஹ்யாம் த்ரிகோண8ஷ்தாஷ்ஷ ஷாவெக்ஷயா ஷஜ3்யா யோஜயேத்॥
ஸவம்ஷாமேஜ்ர வாஷ்ஷாஜாஹ்யாம் த்ரிகோண8ஷ்தாஷ்ஷ ஷாவெக்ஷ
யா ஷம்வ3்யா யோஜயேத் ॥ 8யுஷ்ஷிதாதிஹ்ருஷ்ஷரேவா ஷாஜா
ஹ்யாம் த்ரிகோண8ஷ்தாஷ்ஷ ஷாவெக்ஷயா த்ருதீய ரேவயாயோ
ஜயேத்॥ ஸவம் வதுஷ்ஶக்தி88-ஷாணி॥ வதுஷ்ஶக்திஸஷ்யஃ-
நவயோநிவக்ரமே8த்கஷம8தரஹஸ்யம்-ஸ்ருஷ்டிக்ர8ஷ்ஷ ஸ8ய8
ம-ஸ்ஃ ஸவநிரா8வ்யதே ॥ க்ஷஷ த்ரிகோண8ாஷிவ்ய 8யேஷிம்
ஷம் ஷிநிக்ஷிவ்யஷிம்ஷோரஷஷி த்ரிகோணம்ஷிவிகா த்ரிகோ
ணாநஜம் ஷாமஹ்ரம் ஷிஷிவ்ய ஷாய8 த்ரிகோணாஜ்ராத் த்ரி
கோணாஜம் ஷஶ்ரீ3ாஹி8ஷவம்ஷிஷிவேத்॥ஸவ8ஷட்கோணவக்ர
8ஷ்தலநம்- ணகஷாஷேவ ஷஶார8ஷ்தாஷயேத் ॥ தத்யதா ॥ ஷட்
கோணஷாக்ஷஶ்ரீ3 ரேவா ஷாஜாஹ்யாம் ஷட்கோண8ஷ்தாஷ்ஷ ஷி

[illegible]

[illegible]

व्याप्तं चन्द्रस्य षोडशभागात्मककलाभिः- तस्य चन्द्रस्य निष्यं-
दैः द्रुतासः- द्रुताः - [illegible] अनाहत
[illegible] योनिमध्यस्थिते च [illegible]
योनिमध्यवर्तिनी इत्यर्थः - यथा [illegible] रा
जन्ते द्रुता स इत्यन्वयः- कीदृशा उषसः [illegible]
[illegible] - यथा उषसः उषःकाले ध्यानरताः तपस्वि
काले शोभते [illegible] विहितचाक इतः परं
[illegible] ॥ श्लोकः - [illegible]-
[illegible] - [illegible]
[illegible]
[illegible]- श्रीचक्रस्य स्वरूपं [illegible]
[illegible] नवधारा [illegible]
[illegible] त्रिवलय त्रिरेखात्मकानि [illegible]
[illegible] यस्याः - [illegible] नवधारा नवाधा
राणि त्रिकोणात्मकानि यस्याः ॥ नवधारा - देवानां
[illegible]-देवानां ब्रह्मादीनां [illegible] सम्बन्धि
नीभिः श्रीविद्यानगरं - [illegible] इति देवाः- [illegible]
तितत्त्वानि- तेषां अधिष्ठानं- यथा- [illegible]
[illegible] श्रीचक्रस्य तस्य [illegible]
[illegible]
[illegible] विशेषः ॥ श्रु॥ तस्यां हिरण्म
यः कोशः- स्वर्गो लोको ज्योतिषावृतः ॥ अस्यार्थः-
तस्यां पुरि श्रीचक्रमध्ये हिरण्मयः कोशः सहस्रार
कोश इत्यर्थः- [illegible] सहस्रारकोशस्य वि
[illegible] इत्यर्थः - तस्य कोशस्य ज्योतिषा स्वर्गो
लोकः आवृतः ज्योतिर्मयः स्वर्गलोक इत्यर्थः - [illegible]
[illegible] ॥ श्रु॥ यो वै तां
ब्रह्मणो वेद - अमृतेनावृतां पुरीम्- तस्मै ब्रह्म च
ब्रह्मा च आयुः कीर्तिं प्रजां ददुः ॥ अयमर्थः ब्रह्मणः
ब्रह्मस्वरूपायाः [illegible] तां [illegible] अमृते
नावृतां [illegible] श्रीचक्र
[illegible]

[illegible]

[illegible]

(ப-உ.) [illegible]=ஓமகாசகதியே, [illegible]=நானகான, [illegible]=சிவாத்மகமான சகரங்களாலும, [illegible]=நான்கு சிவசக்ரங்களே பார்க்கிலும, [illegible]=மிகவும்பேதமுள்ள, வ

ஞுபி:=ஐந்துக்களான, ஶிவயுவதிபி:=சக்தியாத்மகமான சக்ர ஙகளாலும், நவபி:=ஒன்பதான, மூலப்ரக்ருதிபி:=பிரபஞ்சமூல காரணமான சக்திமூலதாதுக்களைந்து, சிவமூலதாதுக்கள்நான்கு, (அவையாவன) த்வக்கு, அஸ்ருக், மாம்ஸம், மேதஸ், அஸ்தி, இது கள் சக்திமூலகமான தாதுக்கள், சிவமூலகமான தாதுக்களாவ தெனில், மஜ்ஜா, சுக்லம், பிராணன், ஜீவன், இவைகள் சிவமூலக மான தாதுக்கள், இவைகளாலும், தவ=உம்முடைய, ஶரணகோ ணா:=பிந்துஸ்தானமான மந்திரங்கள், கோணங்கள் இவைகள், வஸுதலகலாஶ்ரத்ரிவலயத்ரிரேகாபி:ஸார்தம்=அஷ்டதள ரூ பத்தோடும் ஷோடசதளரூபத்தோடும் மூன்றுமேகலாரூபத்தோ டும் (நான்குதிக்கிலும் துவாரமுள்ள) பூபுர த்ரயத்தோடுங்கூட, பரிணதா:=பரிணமித்தவைகளாயக்கொண்டு, சதுஶ்சத்வாரிம்ஶத்=நாற்பத்துநான்காக, ஸந்தி=இருக்கின்றன (11)

(தா-ம்.) கீழ்சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்ட சந்திரமண்டல ரூபமான ஸ்ரீசக்கிர ரூபத்தை விவரிக்கிறார்) ஓ மகா சக்தியே! உம்முடைய பைந்தவ ஸ்தான மென்னும் மந்திரமே கோணங்களும் நான்கு சிவசக்கிரங்களாலும், ஐந்து சக்திசக்கிரங்களாலும், பிரபஞ்ச மூலகாரணமாயும், த்வக்ஸ்ருங்மாம ஸாதி நவதாது ரூபமாயுமிருக்கின்ற ஒன்பது திரிகோணங்களாலும், உத்தார கிரமத்தால் திரிகோண சக்கிரத்தில் அஷ்டகோணமாகவும் அஷ்டகோணசக் கிரத்தில் ஷோடசகோணமாகவும் பிறாரத்தில் மூன்று மேகலைகளாகவும் (மேகலை ஒட்டியாணம்) சதுரச்கோண சக்கிரத்தில் நான்கு திக்குகளிலும் துவாரமுள்ள பூபிருதரயமென்னும் மூன்று பிரகாரங்களாகவும் பரிணமித்து (உருவங்கொண்டு) 44-கோணங்கள் ஆகின்றன. சக்கிரோத்தாரக்கிரமம் தெரிந் தவர்களால் அறிந்துகொள்ளவும். (11)

அவ்வ பகவதி ஸௌந்தர்ய வர்ணனம்

த்வதீயம் ஸௌந்தர்யம் துஹினகிரிகந்யே துலயிதும்
கவீந்த்ரா: கல்பந்தே கதமபி விரிஞ்சிப்ரப்ருதய: ।
யதாலோகௌத்ஸுக்யாதமரலலனா யாந்தி மனஸா
தபோபிர்துஷ்ப்ராபாமபி கிரிஶஸாயுஜ்யபதவீம் ॥ 12 ॥

வ்யா ॥ த்வதீயமிதி ॥ த்வதீயம் த்வத்ஸம்பந்தி ஸௌந்தர்யமிதி ப்ரதம: - ஸௌந்தர்யம் லாவண்யம் துஹினகிரிகந்யே துஹினஶ்ய ரோசிஷோ தபாம்ஸி ஶைத்யந்த்யாவர்த்திதபஸ்யாஸம்பந்தி:-

துலயிதும் துல்யாவஸ்தாம் நேதும் கவீந்த்ரா: வித்வச்ச்ரேஷ்டா:
கல்பந்தே ஸமர்த்தா பவந்தி கதமபி கதஞ்சிதபி ந கல்பந்த இத்யர்த:||
விரிஞ்சிப்ரப்ருதய: விரிஞ்சிர்ப்ரஹ்மா ப்ரப்ருதிராதிர்யேஷாம் தே ஸு
ரேந்த்ராதய:-யதாலோககாரணாத் ஆலோகௌத்ஸுக்யாத் ஆலோ
க்யஸ்ய தர்ஶநீயஸ்ய ஔத்ஸுக்யாத் தத்ஸாத்ருஶ்யப்ராப்திவிஷய
வதீ-ஔத்ஸுக்யேநோத்கண்டயா நிமித்தம் பதம் - அமரலலநா: தேவ
யோஷித: யாந்தி ப்ராப்நுவந்தி - மநஸா ஸங்கல்பேந தபோ
பி: க்ருச்ச்ரசாந்த்ராயணாதிபி: துஷ்ப்ராபாம் ப்ராப்தும் அஶக்யாம்
அபி கிரேரயம் கிரிஶஸாயுஜ்யபதவீம் - அத்யந்தபதயோஜ
நா || ஹே துஹிநகிரிகந்யே த்வதீயம் ஸௌந்தர்யம் துலயிதும்
விரிஞ்சிப்ரப்ருதய: கவீந்த்ரா: கதமபி கல்பந்தே || யதாலோகௌத்கா
ணாத் அமரலலநா: ஆலோகௌத்ஸுக்யாத் தபோபி: துஷ்ப்ரா
பாமபி கிரிஶஸாயுஜ்யபதவீம் மநஸா யாந்தி || அயமர்த: - வா
ணீபதிப்ரப்ருதீநாமபி ஸௌந்தர்யஸ்ய ஸாத்ருஶ்யவர்ணநம்
அஶக்யம் யதஸ்தத்ஸௌந்தர்யம் ஸ்ப்ருஶ்யம் ஸாந்த்ரஸ்யாநந்தஸ்யாஹா
ரகம் - அதஏவ ஶ்ரீதேவ்யா ஸாத்ருஶ்யம் ஸௌந்தர்யே ஶ்ருதேஶ
துல்யாயாமபி கல்பாந்தே ஶிவஸாயுஜ்யபதவாவாப்து: - யத
ஸ்தாவத்ஸௌந்தர்யதர்ஶநே ஸம்ஹாரம் ப்ராப்யாமரா:
பார்வதீம் ததா ப்ராப்ய ஸௌந்தர்யஸ்யாவலோகநம் ஸதாஶிவே
ந ஸாயுஜ்யம் ஸதாஶிவஸாயுஜ்யமேவ ப்ராப்யேவ தஸ்யைதிஹ்ய
மேவாவஸரஸ்ஸௌந்தர்யஸ்ய ப்ராப்தாவ த்ருஷ்டிமாத்ர: - அத்ர அந்வ
யாநுஸாரேணார்த்தோ த்ரஷ்டவ்ய: - ஶோகே நந்தாவி துல்யவஸ்து நலஹா
வாக்யஸ்யாஸ்ய ப்ராயேண துல்யயோகிதாலங்கார:|| ௧௨||

(ப உ) ஹே துஹிநகிரிகந்யே=இமயமலையின் புத்திரியாகி
ற ஓ தேவீ! த்வதீயம்=உனது தேகஸம்பந்தமான, ஸௌந்தர்யம்=லாவ
ண்யத்தை, துலயிதும்=உபமானித்து வர்ணிப்பதற்கு, விரிஞ்சி
ப்ரப்ருதய:=பிரம்மாமுதலிய, கவீந்த்ரா:=கிரந்தகவிகள், கதமபி=
மிகப்பிரயாசத்தோடாவது, கல்பந்தே=ஸமர்த்தராகின்றார்களா?
(இல்லை) அமரலலநா:-(இரம்பை, ஊர்வசி)முதலிய அப்ஸரஸ்திரீக
ள், யத்=யாதொரு உமது ஸௌந்தர்யத்தை, ஆலோக்ய=பார்த்து,
ஔத்ஸுக்யாத்=சீக்கிரத்தில் தாமும் அப்படிப்பட்ட ஸௌந்தர்யத்தை

அடைய ஆசையினாலே, தபோபி⁴: = தவத்தினாலே, து³ஷ்ப்ராபாமபி = அடைய அசக்கியமானதாயிருந்தாலும், கி³ரிஶஸாயுஜ்யபத³வீம்=சிவஸாயுஜ்யபதத்தை,(சிவதேகத்தில் ஐக்கியமாகுவதை) மனஸா=மனதினாலும், யாந்தி=அடைகின்றார்கள். (12)

(தா-ம.) ஓ இமயமலைக்கு பெண்ணான மகாசக்தியே! ரம்போர்வசி முதலிய அப்ஸர ஸ்திரீகள், பிரம்மா பிரகஸ்பதி முதலிய கிரந்தகவிகளாலும்கூட உபமானித்து வர்ணிக்க முடியாததான உனது தேகசவுந்தரியத்தைப்பார்த்து தங்களுடைய சௌந்தரியத்தை நிந்தித்து தாமதை சீக்கிரத்தில் அடைய வேணுமென்கிறஆசையுள்ளவர்களாய அதுசிவஸாயுஜ்யமில்லாமல அடையசாத்தியமில்லாமையால சாந்திராயணாதி தபஸாலும கஷ்டமான சிவஸாயுஜ்யத்தை மனதிலநினைத்தார்கள். சவுந்தரியத்துக்கு எவ்வுலகத்திலும் ஈடில்லை (12)

அவ தேவ்யபாங்காவலோகம ஸ்திரீவஶ்யகரம

௧௩॥ நரம் வர்ஷீயாம்ஸம் நயனவிரஸம் நர்மஸு ஜட³ம் தவாபாங்கா³லோகே பதிதமனுதா⁴வந்தி ஶதஶ:। க³லத்³வேணீப³ந்தா⁴: குசகலஶவிஸ்ரஸ்தஸிசயா ஹடாத் த்ருட்யத்காஞ்ச்யோ விக³லிதது³கூலா யுவதய:॥ ௰௩॥

வ்யா॥ நரமிதி ॥ நரம் மநுஷ்யமாத்ரம் வர்ஷீயாம்ஸம் அதிவ்ருத்³த⁴ம் நயனவிரஸம் நயனாப்⁴யாம் விரஸம் காமகேளிரஹிதமிதி த்³ருஷ்டிதோ³ஷயுக்தம் நர்மஸு ஜட³ம்-நர்மஸு பரிஹாஸவசனேஷு ஜட³ம் அதிமந்த³ம் தவ தவ அபாங்கா³லோகே-அபாங்கா³லோகே கடாக்ஷவீக்ஷணே பதிதம் கடாக்ஷகலிதமாவ்ருதித்வேன- அநுதா⁴வந்தி- அனுயாவந்தி ஶதஶ: ஶதஶ: ஶதஸம்க்²யாகா: ஶதஶ:ஸம்ப்ராப்தா இத்யர்த²: ஸஹ ஸ்வஸௌந்த³ர்யேண ஸஹ ஸ்ப³லமாநா: ஸ்மராகுலா இத்யர்த²:॥ க³லத்³வேணீப³ந்தா⁴: க³லிதவேணீப³ந்தா⁴யமானா: குசகலஶவிஸ்ரஸ்தஸிசயா:- குசகலஶாப்⁴யாம் விஸ்ரஸ்தா: ஸிசயா: வஸ்த்ராணி யாஸாம் தா: - ஹடாத் த்ருட்யத்காஞ்ச்ய: ஹடாத்ஸஹஸா த்ருட்யந்த்ய: காஞ்ச்ய: மேக²லா: யாஸாம் தா: விக³லிததுகூலா: விக³லிதானி து³கூலானி வஸ்த்ராணி யாஸாம் தா: யுவதய: அனுதா⁴வந்தி - அதே³வம்வத³னேன ॥ ஸம்ஸ்ரவதி - நரம் வர்ஷீயாம்ஸம் நயனவிரஸம் நர்மஸு ஜட³ம் தவாபாங்கா³லோகே பதிதம் ஶதஶ: யுவதய: க³லத்³வேணீப³ந்தா⁴: குசகலஶவிஸ்ரஸ்த

ஸிசயா ஹடாத் த்ருட்யத்காஞ்ச்ய: விகலிததுகூலா யுவதயஸ்த்வ்யாஜ்ய
ஸம் நரம் வர்ஷீயாம்ஸம் நயனவிரஸம் நர்மஸு ஜடம் அனுதாவந்தி – ஶதஶோ
யுவதயோ யாம் ஸ்மரம் பஶ்யந்தி ஸம்ஸ்ருஷ்டா ஸர்வா மன்மதவ்யா
வ்யாபாரஸம்வேதனேன தத்ஸாரஸ்யமாதிஷ்டா:|| ௧௩||

(ப-உ) ஹே பகவதி=ஓ தேவீ! வர்ஷீயாம்ஸம்=மிகவும் விருத்தனானாலும், நயனவிரஸம்=நேத்திரங்களில் படலாதி ரோகமுள்ளவனானாலும், நர்மஸு=சரத்கிரீடாஸல்லாபத்தில், ஜடம்=மூடனானாலும், தவ=உம்முடைய, அபாங்காலோகே=கடைக்கண்வழியில், பதிதம்=விழுந்தவனான, நரம்=மனிதனை, ஸ்மரம் மத்வா=மன்மதனாய் நினைத்து, ஶதஶ:=அநேகம்பேர்களான, யுவதய:=ஸௌந்தரியமுள்ள பெண்கள், கலத்வேணீபந்தா:=அவிழ்ந்துபோகின்ற தலைமயிர் முடியுள்ளவர்களாயும், குசகலஶவிஸ்ரஸ்தஸிசயா:=கலசம் போன்ற ஸ்தனங்களிலிருந்து நழுவின தலைப்புள்ளவர்களாயும், ஹடாத்=சீக்கிரமாக, த்ருட்யத்காஞ்ச்ய:=பூட்டுமுறிந்த ஒட்டியாணமுள்ளவர்களாயும், விகலிததுகூலா:=நழுவின வெண்பட்டுள்ளவர்களாயும், அனுதாவந்தி=பின்றொடர்ந்தோடிவருகின்றார்கள். (13)

(தா-ம.) ஓ மகாசக்தியே! உமது கடாக்ஷத்தால மதனப்பிரயோகமிரிந்த மனிதன அதிவிருத்தனானாலும படலாதி நேத்திரரோக முள்ளவனானாலும் ஸுரதக்ரீடா ஸல்லாபம முதலியவைகளில மூடனானாலும், அவனை மன்மதனாய் நினைத்து சுந்தரியான சிறுபெண்கள தலைமயிர அவிழ்ந்து தொங்கும்படியாகவும ஸ்தனங்களிலிருந்து தலைப்பு விலகிப்போகும்படியாகவும். ஒட்டியாணம பூட்டு முறிந்து போகும்படியாகவும இடுப்பிலிருந்த வெண்பட்டு அவிழ்ந்துநழுவி விழும்படியாகவும், காமவிகாரத்தால பின்றொடர்ந்தோடிவருகிறார்கள். (13)

அவ. ஆதார சக்ராத்யுபரிதனஸ்தானத்தில பகவதி இருப்பது.

௧௪|| க்ஷிதௌ ஷட்பஞ்சாஶத் த்விஸமதிகபஞ்சாஶதுதகே
ஹுதாஶே த்வாஷஷ்டிஶ் சதுரதிகபஞ்சாஶதநிலே | திவி த்வி:
ஷட்த்ரிம்ஶந் மனஸி ச சது:ஷஷ்டிரிதி யே மயூகா
ஸ்தேஷாமப்யுபரி தவ பாதாம்புஜயுகம்|| ௧௪||

வ்யா|| க்ஷிதௌ ப்ருதிவீதத்த்வாத்மகே மூலாதாரே ஷட்பஞ்சாஶத் ஷட்
த்ரிம்ஶத்ஸஹிதபஞ்சாஶத் ஸங்க்யாகா: ஸ்வாதிஷ்டானாக்யம் ஸமதி
கபஞ்சாஶதுதகே உதகதத்த்வாத்மகே மணிபூரே ஸமதிகா

ெஶவஹ்நி தகூபˉக்ஷ்ஸாயிஷு நாவகேர்பாஷஷ்டி:-பளஷஷ்டிவ
பாஷஷ்டி: விஹாஷாவகூரிம்ஶக ஒஹ்ரு கள ஸவெவர்ஷா ஜிக்கி
ஸஞெத்ரு பிஶெபாயிகாரஸ்ய ககார:-வதˉரயிகவம்வாஶஞ
வதˉஸ்ஸம்வ்யாயா கயிகா வம்வாஶக-கநிெஞவாயˉதகூயˉக்ஷே
கநாஹதவக்ெரஜிவிக்ருகாஶதகூ யˉக்ஷவிஶˉஜவக்ெரபிஷட்ரும்
ஶக॥ பிரவாத்ஷட்ரும்ஶஸ்ம்வ்யாகா: பிஸத்திஸம்வ்யாகா இத்ய
ய: ஜநவிஜநஸ்கூயˉக்ஷ ஞஜ்ஞாவக்ரவதˉஷ்ஷஷ்டி:இதிவளவம்
ஒகாெரண ெயஷுவிஜாஸ்ராெஸ்த்ருஷாமெஜஷˉஸ்ஸம்ெவத்ெகூ
நெயாமிநாம் ஒவிஜா: ஸம்தி॥ ெதஷாம் ஜயஞ்வாநாஜ்யˉவ
ரி ஸஹஸ்ரஜஜ ஜ்யவதிர் வம்த்ரபிம்பாத்ெக ெபெபம்ஜவாவர
நாஜெக ஸˉயாவிம்யள தவஹவத்ரா: வாஜாம்பˉஜயˉமம்வதர்
ெத விஜ்ெத ளவம்ஸஜயஸம்ஒஜாய இதிெஶஷ: - கெத்ரயம்
வஜெயாஜநா॥ ெஹஹமவதிெஹஜயஞ்வா:க்ஷிதளஷ்ஷ்ஞாஶக-
உஜெகபிஸஜயிகவம்வாஶக॥ ஹˉதாெஶபாஷஷ்டி:- கநிெஞவ
தˉரயிகவம்வாஶக॥ ஜிவிபிஷட்ரும்ஶக-ஜநவிவதˉஷ்ஷஷ்டிரிதி-
ெதஷாஜˉவரி தவவாஜாம்பˉஜயˉமம்வதர்தஜதிெஶஷ:-க
த்ருஷ்ஷம்வாஶஜித்ராஜி ஸம்வ்யாஶபாநாம் ஸம்ெவ்யவரகூாக-
ஸம்ெவ்யாநாம் ஜயஞ்வாநாம்பஹˉெகூவவி ளகவவநாம்தகூ
ெஜவ॥யயாவிம்ஶத்ராஜ்ராஸ்ெஜகெகூஸவர்ா: ஸம்ெவ்யஸம்வ்
ெயா: -ஸம்வ்யாெகூபிபஹˉெகூஸ்யˉநர்தˉஸம்ெவ்யஸஜ்வ்
ெயாரிதிநியஜாக-ஸம்ெவ்யாநாம்ஜயஞ்வாநாம்நியஜா ஒஸெக்ஷ
பர்ஹˉவவநகூம்விஜம்-கெத்ரஜம்தகூம்-ஷ்ஷம்வாஶஜித்ராஜிஸம்
வ்யாநாம்ஸஜ்வ்ய விெஶஷெகூநநஶˉக்ஷாஜிமˉணதளஞ்யயா
ஹவஜஜ்ஞீகார:- விம்ஶத்ராஜெயாமˉணா:நஶˉக்ஷாஜிஹிமர்ˉ
ெணஸ்ஸஜநயஜர்ெணா ஹவிதˉஜஹர்ம்தி விம்ஶத்ராஜெயாவி
காவக ஒயக்ஷெயாமிஷˉஜ்ெவ்யஷˉவதர்ம்தஜதிவ்யாஜஸ்யஸ்ய
த்ய:ஶˉக்ஷாஜயஸ்தˉ ஒெத்ரகவயர்வஸாயிந இதி॥கெத்ரஜஜ்ஜ
வ்யம் ஸம்ெவ்யவராணாம் ஸம்வ்யாஶபாநாம் பஹˉவவெந
ஷ்ஷம்வாஶெதாஜயஞ்வா இதி ஒராவத்ள ஷட்ரும்ஶஜˉத்தரத்ரஸ
ஹஸ்ரஸம்வ்யாகாமெவயˉ: - கெகாநவிவக்ஷிதாயர் விஜரிதி
நியஜஹெஞஜிதி - கெத்ரஜஜநˉஸம்ெயயம்-க்ருயாரஸ்ஸாயிஷாநஜணி
வஞராநாஹதவிஶˉஜாஜ்ஞாவக்ராத்கம் ஶ்ரீவக்ரம் ெஸாஜஸஞ

[illegible]

[illegible] || [illegible] *

[illegible] ||க|| [illegible] ||உ|| [illegible] ||ங|| [illegible] ||ச|| [illegible] ||ரு|| [illegible] ||சா|| [illegible] ||எ|| [illegible] ||அ|| [illegible] ||கூ|| [illegible] ||ய|| [illegible] ||கக|| [illegible] ||கஉ|| [illegible] ||கங|| [illegible] ||கச|| [illegible] ||கரு|| [illegible] ||கசா|| [illegible] ||கஎ|| [illegible] ||கஅ|| [illegible]

ஸமஸ்தம் ஸம்விதித்வா ஸ்ருஜதி ... ||
... || கச||

(ப உ.) ஹேஸம்ஸ்மவதி=ஓ அம்ம! தே=எந்த, மயூகா:=கிரண ஙகள, க்ஷிதௌ=பிருதிவிதத துவததோடு கூடின மூலாதார சககிர த்தில, ஷட்பஞ்சாஶத்=ஐமபததாறு, உதகே=உதககததுவ யுக் தமான மணிபூர ஸதானததில,த்விஷஷ்டிஶ்சத்வாரிம்ஶத்=ஐமபததிரண டு, ஹுதாஶே=வஹ்நிதத துவததோடுகூடின, ஸவாதிஷடான சக் கிரததில, த்வாஷஷ்டி:=அறுபததிரண்டு, அநிலே=வாயுதத்துவ யுக் தமான அநாஹதசககிரததில, சதுர்பஞ்சாஶத் = ஐமபததி நாலு, திவி=ஆகாசதத துவததோடு கூடின விசுதத சககிரததில், த்விஷட்த்ரிம்ஶத்=இரணடுதரம திருமபின முபபததாறு(அதாவது)எழு பததிரணடு, மநஸி=மநஸத ததுவயுகதமான ஆஜ்ஞாசககிரததில, சதுஷ்ஷஷ்டி:=அறுபத துநாலு, இதி=இநதபபிரகாரமாய, (ப்ரஸிதா:) பிரஸிததமாயிருககின்றனவோ, தேஷாம்=அககிரணஙகளு டைய, உபர்யபி=ஸஹஸ்ரதளமததியிலிருககினற சநதிரபிமப ரூபமான பாறகடலில (பைந்தவஸதானமெனறுபெயர்,) தவ=உம முடைய, பாதாம்புஜயுகம்=இரணடுமலரடிகளும், வர்ததே= இருக்கின்றது, (ஏவம்=இபபடி, ஸமயஸம்ப்ரதாய:=ஸமயஸம்பி ரதாயம (14)

(தா-ம்.) ஆதார ஸவாதிஷடான மணிபூர, அநாஹத விஶுததி ஆஜஞா சககிர ரூபமான ஸ்ரீ சககிரம சநதிர சூரிய, அகனி ரூபமாய மூனறு கணட மாக விருககினறது. மூலாதாரசககிரம, ஸவாதிஷடான சககிரமஇநத இரண டும் ஒருகணடம. மணிபூரக சக்கிரம், அநாஹதசககிரம இநத இரணடும ஒரு கணடம. விசுததி, சககிரம, ஆஜஞாசககிரம இநத இரணடும ஒரு கணடம். ஆதார சககிரம், முதல கீழே அகனிகணடம, நடுவில சூரயகணடம. மேலே சநதிரகண்டம, இபபடிககு அகனி சூரியன், சநதிரன் இவாகளுடைய ரூப மான ஸ்ரீ சக்கிரததின மேலிருககினற பைநதவ ஸ்தானததை யதிஷடிதத உமது பாதாரவிநதஙகளிலிருநது உணடான கிரணஙகளில சிலகிரணஙகளை அடைநது ஸ்ரீ சககிரததின மூனறு கணட ரூபமான அகனிசூரிய சந்திராகள தஙகள தஙகள ஸதானததை பிரகாசபபடுததுகினறாகள. (அதாவது) ஓமகா சகதியே! உமமுடைய பாதாரவிநதஙகளிலிருநது பிராபதமான நூறறியெட்டு அகனியின கிரணஙகள பிருதிவீ ததவரூபமான ஆதார சககிரததில ஐமபத தாறு கிரணஙகளும உதகததவ ரூபமான மணிபூரகததில் ஐமபததிரண்டு கிரணஙகளும் பிரகாசிககினறன! சூரியனுககு பிராபதமான நூறறுப்பதினறு

கிரணங்கள் அக்னிதத்வாத்மகமான ஸ்வாதிஷ்டானத்தில் அறுபத்திரண்டு கிரணங்களும் வாயுதத்வமான அனாஹத சக்ரத்தில் ஐம்பத்திநாலு கிரணங்களும் பிரகாசிக்கின்றன (சூரியனுக்கும் அக்னிக்கும் பேதமில்லாமை, சூரியஸ்தானத்தை அக்னியும் அக்னிஸ்தானத்தை சூரியனும் பிரகாசப்படுத்தல்) சந்திரனுக்கு பிராப்தமான (136) நூற்றுமுப்பத்தாறு கிரணங்கள் ஆகாயதத்வமான விசுத்திசக்ரத்தில் எழுபத்திரண்டு கிரணங்களும் மனஸ்தத்வரூபமான ஆஜ்ஞாசக்ரத்தில் 64-அறுபத்துநாலு கிரணங்களும் பிரகாசிக்கின்றன. முதல் கண்டத்தில் இருக்கும் அக்னி ஸ்தானத்திற்கு ருத்ர கிரந்தியென்றும், இரண்டாவது கண்டத்திலிருக்கும் சூரியஸ்தானத்திற்கு விஷ்ணுகிரந்தி என்றும் மூன்றாவது கண்டத்திலிருக்கும் சந்திரஸ்தானத்திற்கு பிரம்மகிரந்தியென்றும் பெயர் ஆதலால் அக்னி சூரிய சந்திரர்கள் உமது பாதாரவிந்தமத்தியிலிருந்து உண்டான அநந்தகோடி கிரணங்களில் சில கிரணங்களை அடைந்து தேவியின் அனுக்கிரகத்தாலே பிராப்தமான பிரகாச சாமர்த்தியமுள்ளவர்களாய் ஸகல ஜகத்தையும் பிரகாசப்படுத்துகிறார்கள். திரு மூர்த்திகளும் தேவியின் பாதாரவிந்த மகிமையினால் தங்கள் தங்கள் ஸ்ருஷ்டியாதிவியாபாரங்களை நிறைவேற்றுகிறார்கள் ஸர்வலோகாதிக கிரந்தமும் தேவியின் பாதாரவிந்த மஹிமைகளென்று அறியவும். (14)

அவ் ஸாரஸ்வத பிரயோகத்தைச் சொல்லுகிறார்

𑌮𑍂॥ 𑌶𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌯𑍁𑌤𑌜𑌟𑌾𑌜𑍂𑌟𑌮𑌕𑍁𑌟𑌾𑌂
𑌵𑌰𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌕𑌰𑌾𑌂।
𑌸𑌕𑍃𑌨𑍍𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌵 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌧𑌤𑍇 𑌮𑌧𑍁
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌧𑍁𑌰𑌿𑌮𑌧𑍁𑌰𑍀𑌣𑌾𑌃 𑌫𑌣𑌿𑌤𑌯𑌃॥ ௧௫॥

𑌟𑍀॥ 𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌹॥ 𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌶𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿॥ 𑌶𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌰𑌦𑌿 𑌶𑌰𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾 𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌅𑌤𑌿𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌯𑍁𑌤 𑌜𑌟𑌾𑌜𑍂𑌟𑌮𑌕𑍁𑌟𑌾𑌂𑌶𑌶𑌿𑌨𑌾 𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌾 𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌜𑌟𑌾𑌜𑍂𑌟𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑌕𑌲𑌾𑌵𑌤𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ 𑌵𑌰𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌕𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌦𑌾𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾-𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌅𑌭𑌯𑌦𑌾𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾 𑌨𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂-𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍॥ 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌘𑌟𑌿𑌕𑍇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃-𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌂𑌦𑍍𑌵𑌃 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑌾𑌂𑌶𑌾𑌕𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌪𑌦𑌲𑍋𑌪𑌃। 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌘𑌟𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌃॥ 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍-𑌸𑌕𑍃𑌦𑍇𑌕𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌕𑌾𑌰𑍋𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌾

[illegible] ||

(ப-உ) [illegible]=ஓதாயே! [illegible]=சரத்காலசந்திரிகைபோல வெளுமையாயும், [illegible]=சந்திரனுடன்கூடின ஜடாபாரம், கிரீடம் இவைகளை உடைத்தாயும், [illegible]=வரப்பிரதானமுத்திரைப்பிரதானமுத்திரை, ஸ்படிகாக்ஷமாலை, புஸ்தகம் இவைகளுடன் கூடினகைகளையுடைத்தாயுமிருக்கின்ற, [illegible]=உன்னை, [illegible]=ஒருதரம், [illegible]=நமஸ்கரித்து, [illegible]=ஸத்புருஷர்களுக்கு, [illegible]=தேன், பால், திராக்ஷை இவைகளுடைய மாதுரியத்தின் பாரத்தைவஹிக்கிற, [illegible]=ஸரஸவாக்குகள், [illegible] = எப்படித்தான், [illegible]= ஸான்னித்தியத்தை அடைகின்றதில்லை? சித்தமாய் அடைகின்றன. (15)

(தா-ம) சரத்கால சந்திரனபோல வெளுமையாயும், சந்திர கலையை சிரஸில தரித்தவளாயும், வரப்பிரதான முத்திரை அபயப்பிரதான முத்திரை ஸ்படிகாக்ஷமாலை புஸ்தகம் இவைகளை தரிக்கிறவளாயுமிருக்கின்ற உம்மை ஸகிருதாவ்ருத்தி நமஸ்கரித்த ஸத்புருஷர்களுக்கு தேன், பால் திராக்ஷை, இவைகளின் ரஸத்தை மீறின ரஸமுள்ள குணாலங்கார யுக்தமான சப்தார்த்தங்கள் மனதில ஸான்னித்திய மடைகின்றன. ஒருதரம் நமஸ்காரம் கூட சிலாக்கியமான கவித்வத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதென்றும் அந்த நமஸ்காரமின்னியில் கவித்வமுள்ளயே முளைக்காது என்றும் முக்கியகருத்து. (15)

7

[illegible]

𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌧𑌤𑍇 𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌧𑍁𑌰𑌿𑌮𑌧𑍁𑌰𑍀𑌣𑌾𑌃
𑌫𑌣𑌿𑌤𑌯𑌃॥ ௧௫

(ப. உ) 𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿=ஓ சிவசக்தியே! 𑌕𑌵𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂=சிறந்த கவிகளுடைய, 𑌚𑍇𑌤𑌃𑌕𑌮𑌲𑌵𑌨𑌬𑌾𑌲𑌾𑌤𑌪𑌰𑍁𑌚𑌿𑌂=மனதாகிற தாமரைப்புஷ்ப ஸமூகத்திற்கு இளம்வெய்யல் காந்தியாயும், 𑌅𑌰𑍁𑌣𑌾𑌂 = அருணையென்னும் பெயருள்ளவளாயும் அருணவர்ணமாயுமிருக்கின்ற, 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌂=உம்மை, 𑌕𑌤𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍=சில, 𑌯𑍇=எந்த, 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃=ஸத்புருஷர்கள், 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇=ஸேவிக்கின்றார்களோ, (𑌤𑍇) = அந்த, 𑌅𑌮𑍀=இந்த, 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃=ஸத்புருஷர்கள், 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃=பிரம்மன் பத்னியான ஸரஸ்வதியினுடைய, 𑌤𑌰𑍁𑌣𑌤𑌰𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌲𑌹𑌰𑍀𑌗𑌭𑍀𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃 = மிகவும் வலிவுள்ள சிருங்காரத்தின் பிரவாகம் போல கம்பீரமான, 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃=வாக்விலாஸங்களால், 𑌸𑌤𑌾𑌂=(ஸபிகர்களான) ஸத்புருஷர்களுக்கு, 𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂=மனஸஸந்துஷ்டியை, 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌤𑌿=செய்கின்றார்கள். (16)

(தா-ம்.) ஓ மகா சக்தியே! சிறந்த கவிகளின்மனதுக்கு புதிது புதிதாய எழுதும் புத்தியை உண்டுபண்ணுகிறவளாயும் அருணையென்று பெயருள்ள வளாயும் அருணவர்ணமுள்ளவர்களாயுமிருக்கின்ற உம்மை உபாஸிக்கின்றசில ஸத்புருஷர்கள் அதில் ஸந்துஷ்டியான ஸரஸ்வதியின் சிருங்கார ரஸபுஞ்சமான வாக்விலாஸம்போல கம்பீரமான வாக்குகளால் ஸபிகம்ஜோரஞ்ஜநம் செய்கின்றார்கள். (16)

௧௭॥ 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑌾𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌮𑌣𑌿𑌶𑌿𑌲𑌾𑌭𑌙𑍍𑌗𑌰𑍁𑌚𑌿𑌭𑌿-
𑌰𑍍𑌵𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌜𑌨𑌨𑌿 𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌃।
𑌸𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌮𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑍁𑌚𑌿𑌭𑌿-
𑌰𑍍𑌵𑌚𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍇𑌵𑍀𑌵𑌦𑌨𑌕𑌮𑌲𑌾𑌮𑍋𑌦𑌮𑌧𑍁𑌰𑍈𑌃॥ ௧௭॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿॥ 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌾𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌮𑌣𑌿𑌶𑌿𑌲𑌾𑌭𑌙𑍍𑌗𑌰𑍁𑌚𑌿𑌭𑌿𑌃-𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌣𑌿𑌶𑌕𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃-𑌧𑌵𑌲 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌤𑌿॥ 𑌵𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃-𑌵𑌶𑌿𑌨𑍀𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌬𑌹𑍁𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌃 - 𑌵𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟 - 𑌵𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣 𑌵𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 - 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌭𑌃 𑌵𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥ 𑌵𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂-𑌵𑌶𑌿𑌨𑍀-𑌕𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀-𑌮𑍋𑌦𑌿𑌨𑍀-𑌵𑌿𑌮𑌲𑌾-𑌅𑌰𑍁-
𑌣𑌾-𑌜𑌯𑌿𑌨𑍀-𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀 - 𑌕𑍌𑌲-𑌕𑍌𑌲𑌿𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌶𑌾𑌂𑌃 ॥ 𑌸 𑌤𑌾𑌦𑍃-
𑌶𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌜 𑌨𑍍𑌮 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌸𑌃
𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾
𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌭𑌿𑌃
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍇𑌵𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌵𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋-
𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌃 𑌵𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌷𑍍𑌟
𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌨𑍍𑌯𑌃 - 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌂𑌚𑌾𑌶𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌯𑌾
𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑍀𑌯𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 ॥ 𑌦𑍇𑌹𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌶𑌿
𑌦𑌿𑌨𑌿𑌶𑌿𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌿-
𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍇𑌹𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌵𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯-
𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇𑌸𑌂-
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌃 ॥ 𑌵𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍
𑌰𑍂𑌪𑌮𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌃 ॥ 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌪𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌦
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌵 - 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾
𑌵𑌸𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌦𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈-
𑌕𑌾 ॥ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌃 𑌅𑌕𑌚𑌟𑌤𑌪𑌯
𑌶𑌾𑌦𑌯𑌃 - 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌵𑌰𑍍𑌗𑌃 - 𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃
𑌪𑌞𑍍𑌚-𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃-𑌚𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚-𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃-𑌟𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚-𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃-
𑌤𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚-𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃- 𑌪𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚-𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃-𑌯𑌾𑌦𑌯𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌃-𑌶𑌾𑌦𑌯𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚-𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌃 - 𑌏𑌵𑌮𑌷𑍍𑌟𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀𑌮
𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 - 𑌅𑌕𑌚𑌟𑌤𑌪𑌯𑌶𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌿𑌨𑍍𑌯𑌃
𑌵𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌾-𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌕𑍋𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕 𑌶𑌿𑌵𑌚𑌕𑍍𑌰
𑌪𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂-𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌣 𑌦𑌶𑌾𑌰𑌶𑌿𑌤𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌯𑌦𑌶 𑌕𑍋𑌣𑌾-
𑌤𑍍𑌮𑌕𑌷𑍍𑌟 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌷𑍍𑌟 𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌤𑌾𑌤𑌪𑍍𑌤𑍀𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌕𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾 𑌵𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌤𑍀𑌨𑌾
𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑍍 ॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌦𑌶𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍀𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂-
𑌗𑌂𑌯𑌾𑌕𑌷𑍍𑌟𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍀 𑌪𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌯 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑌿
𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ 𑌵𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍀 𑌦𑌾𑌦𑌶𑌕𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃
॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍀 ॥ 𑌰𑍇𑌚𑌕𑌾𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍀 ॥ 𑌮𑍋𑌚𑌿𑌕𑌾

योगिनी ॥ अमृता योगिनी ॥ दीपिका योगिनी ॥ ज्ञानयो-
गिनी ॥ आप्यायनी योगिनी ॥ व्यापिनी योगिनी ॥ मेधा यो-
गिनी ॥ व्योमरूपा योगिनी ॥ सिद्धिरूपा योगिनी ॥ लक्ष्मी
योगिनी ॥ एवं षोडश योगिनीसहितं वशिन्याद्यष्टकं मिलि-
त्वा विंशतिकलात्मकं भवति ॥ ता विंशति कलाः शान्त्यादिकाः सं-
काशादिसारायाष्टकोणेषु संचिन्तनीयाः ॥ उक्तार्थाः-
यं च सृष्टिस्थानं सृष्टिस्थानस्तुत्यष्टकं चे-
त्यादिश्लोकव्याख्यानावसरे निरूपणं करिष्यते ॥
गन्धाकर्षिणी ॥ रसाकर्षिणी ॥ रूपाकर्षिणी ॥ स्पर्शाक-
र्षिणी च ॥ चतुर्दशारे योजिता व्याख्या उक्तार्थाः ॥
तथा च श्रुतिः ॥ गन्धादीनां पार्थिवानां नित्यव्याप्तानां क-
र्षिणी ॥ शब्दस्पर्शरूपाणां तासां भावेनैव यस्त्र-
यः ॥ अस्याः- गन्धादीनां गन्धरसरूपस्पर्शाः गन्धस-
मेतस्य गृहीताः ॥ एते गन्धाकर्षिण्याद्याः अष्टौ देवताः
संगृहीता भवन्ति ॥ गन्धाकर्षिणी ॥ रसाकर्षिणी ॥ रूपाक-
र्षिणी ॥ स्पर्शाकर्षिणी चेति तासां सर्वासां चतुर्दशारा-
णि यस्यां सा गन्धारा ॥ तां गन्धारां पार्थिवांशं पा-
र्थिवांशं भेदानि तत्त्वभेदः- नित्याश्चतुर्दश नित्या न-
न्दरूपिणीं कर्षिणीं गन्धाकर्षिणीति तस्याः ॥ पञ्चाक-
र्षिणीः गन्धाः शब्दिनीं पञ्चदशां शब्दिनीं अष्टौ देवतां
सप्तत्रिंशतां ताम् इत्येवमुक्त्वा एवं सप्तत्रिंशत्
गन्धादिवृत्तिगन्धाकर्षिणी चतुर्दशं वशिन्याद्यष्टकं योगिनीचा-
दशकं- संगृहीतं- तथा वशं सर्वात्मकं ॥ त्रैलोक्यं वशिनीयु-
क्तं योगिनीविस्तृता ॥ गन्धाद्याकर्षिणीयुक्तं संयु-
क्तविपरीतं विनेति ॥ अत्रैव सन्ध्ययं - वशिन्याद-
यस्सक्तयः पञ्चात्मिकाः- इत्युक्तं- तत्र वशिनी शक्तिः स्व-
राद्याः- स्वराः षोडश ककारादयः तेषां सृष्टिः स-
न्ततोरसंहितायां पञ्चदश व्याकृतं ॥ अत्र संक्षेपे-
ण कवर्गे- ककारादिकाः शक्तिरष्ट सप्त- चाशांकर्म वरा-
हपवर्गककाराद्या कवर्गादिवर्णकाः वर्गाः बाह्या अष्ट क-
कारादिकाः स्युः शक्तयः- ज्यान्ताः विशेषः ककारा-
दिकायाः शक्तेर्बहवः करणीयाः योजनायां ककारस्य

[illegible]

[illegible] ||

(ப-உ) ஜநநீ=ஓ ஜகன்மாதாவே! வாசாம்=ரஸோல்லஸித சப்தங்களை, ஸவித்ரீபி:=உண்டுபண்ணுகின்றவர்களாயும், சசி[illegible]=சந்திரகாந்தக் கல்பிளப்பைப்போல காந்தியையுடைத்தாயுமிருக்கின்ற, வசிந்யாதிபி:=வசினீ, காமேசுவரி, மோதினீ முதலிய சக்திகளோடு கூட, த்வாம்=உம்மை, ய:=யாதொருவன், ஸம்ஸ்மரதி=தியானிக்கின்றானோ, ஸ:=அவன், [illegible]=காளிதாஸன முதலிய மகா கவிகளுடைய, [illegible]=வாகவிலாசமபோல் (அல்லது உலகேமபோலே) ஸ்வாதுக்களா யிருக்கின்ற, வாக்தேவீ[illegible]=ஸரஸ்வதியினுடைய முகக்கமலத்தி லிருக்கின்ற பரிமளமபோன்ற பரிமளத்தை யுடைத்தான, வசோபி:=வாக்விலாஸங்களினாலே, காவ்யாநாம்=காவயப்பிரபந்தங்களை, கர்த்தா=செய்பவனாக, பவதி=ஆகிறான (17)

(தா-ம) ஓ மகா சக்தியே! (பஞ்சாசத்வர்ணாத்மக மாத்ருகையான உமை அ ‖ க‖ ச ‖ ட ‖ த ‖ ப ‖ ய ‖ ஶ ‖ எனனும எட்டு வாசகங்களில, வரிசைக்ரமமாய வசினீ, காமேசவரீ, மோதினீ விமலா, அருணா, ஜயினீ, ஸர்வேசவரீ, காளீ, எனனும எட்டு சக்திகளோடு யோஜித்து (பிந்துத்திரிகோண ரூபமான நானகு சிவசக்கிரம அஷ்டகோண, தசகோண, மிசரார சதுர்தச கோண சக்கிரம இநத எட்டு சக்கிரங்களிலும சேர்த்து) நனறுயத தியானிக்கிறவன மகாகவிகளான காளிதாஸன முதலியவர்களின வாக்விலாஸம்போல மாதுர்யமாயும புருஷத்தன்மையை அடைநத சரஸவதியின வாக்விலாசமோ எனனும சந்தேகிக்கத்தகுநதவைகளாயுமிருக்கிற ரஸோல்லஸித சப்தங்களால காவய நிர்மாணம செயய வலலமையுளளவனாகிறான (17)

அவ ஸ்திரீவசயகரம எனனும விஷயததை இரணடு ஶ்லோகங்களினாலே பிரதிபாதிக்கபபடும

௧௮‖ தநுச்சாயாபிஸ்தே தருணதரணிஶ்ரீஸரணிபி
ர்திவம் ஸர்வாமுர்வீமருணிமநிமக்நாம் ஸ்மரதி ய:‖ பவ
ந்த்யஸ்ய த்ரஸ்யத்வநஹரிணஶாலீநநயநா: ஸஹோர்
வஶ்யா வஶ்யா: கதி கதி ந கீர்வாணகணிகா:‖ ௧௮‖

வ்யா‖ தநுச்சாயாபிரிதி‖ ஹே பகவதி தவ ஸம்பந்திநீபி: தநுச்சாயா
பி: தே தவ தருணதரணிஶ்ரீஸரணிபி:- தருணதரணிஶ்ரீ ஸரணிபி:- தருண த
ரணிர்பாலஸூர்ய: தஸ்ய ஶ்ரீ: ஶோபா தச்சோபாயா: ஸரணிபி:
பத்ததிபி: ஸத்ருஶீபிரித்யர்த:‖ யா ஸா தா:- திவ மாகாஶம் ஸ
ர்வாமுர்வீம் க்ருத்ஸ்நாம் ப்ருதிவீம் அருணிமநிமக்நாம் அ
ருணிமநி அருணத்வே நிமக்நாம் அருணாமித்யர்த: ‖ யதா அ
ருணிமநி நிமக்நாம் திவமாகாஶம் ஸர்வாமுர்வீம் நிமக்நாம் ய
தோக்தம் ஸம்ஹ்ருதா‖ யாவதாவித் நிமக்நாம் யோநிகம் ஸம்ஹிதம்வித்
யத‖ தஸ்யாஸ்யாமி யாதி தேஷ்வேதேஷு நிதாந்தமிதி‖
அதஸ்தாருணிமலே பயாவதாவிர்பூதே ‖ யாவதாவிர்பூ
தாகேவ த்ய:‖ஸ்மரதி ய: ஸாதக: பவதி அஸ்ய ஸாதகஸ்ய
த்ரஸ்யத்வநஹரிணஶாலீநநயநா: த்ரஸ்யந்தோ வநஹரிணா:
வநஸ்பதிஷு ஸஞ்சாரிணோ ம்ருகா யாஸாம் ம்ருகீ‖ தேஷா
மிவ ஶாலீநே நயநே யாஸாம் தா: - நயநே யாஸாம்
தா: தயோர்வஶ்யா ஸாக்‖ ஊர்வஶீ நாமதேவகணிகா தயா
ஸஹ வஶ்யா:- கதி கதி ஸங்க்யாதா: தேவா:- நகீர்வாண

ணிகா: தேவதாம் ய: நர:॥ ஸ த்ர்யம்பகேயோஜந:॥ ஹே பகவதி தருணதரணிஶ்ரீஸரணிபி: தே தநூச்சாயாபி: ஸர்வாம் திவம் உர்வீம் அருணிமநி மக்நாம் ய: ஸ்மரதி அஸ்ய த்ரஸ்யத்வந ஹரிணஶாலீநநயநா: கீர்வாணகணிகா: ஊர்வஶ்யா ஸஹ கதி கதி ந வஶ்யா பவந்தி-ஸர்வா: கீர்வாணகணிகா வஶ்யா பவந்தீத்யர்த:॥ ௧௮॥

(ப-உ) ஹேபகவதி=ஓதாயே! தருணதரணிஶ்ரீஸரணிபி:=பாலசூரியனுடைய, இளமைவெய்யல்போலிருக்கின்ற, பிரகாசபுஞ்சத்தையுடைத்தான, தநூச்சாயாபி:=தேககாந்திகளினாலே, ஸர்வாம்=எல்லாவற்றையும், திவம்=ஆகாசம், உர்வீம்=பூமி, அருணிமநிமக்நாம்=சிகப்புகாந்தியில் முழுகினதாக, ய:=யாதொருவன், ஸ்மரதி=ஸ்மரிக்கின்றானோ, அஸ்ய = இந்தஸ்மரணகர்த்தாவுக்கு, த்ரஸ்யத்வந ஹரிண ஶாலீந நயநா:=பயப்படுகின்ற காட்டுமானின் கண்கள்போல, மனோஹரமான கண்களையுடைத்தான, கீர்வாண கணிகா:=அப்ஸரஸ்திரீகள், ஊர்வஶ்யாஸஹ= ஊர்வசியென்னும் ஸ்திரீயோடு, கதிகதி=எத்தனை எத்தனைபோ, வஶ்யா:=ஸ்வாதீனர்களாக, நபவந்தி=ஆகாமலிருக்கின்றார்கள் (18)

(தா-ம) ஓ பகவதியே! பாலசூரிய காந்திபோல், சிவந்திருக்கிற, உம்முடைய தேககாந்திகளாலே ஸமஸ்த பூமியையும், யாவகாபதியில (சமபஞ்சீர் குழம்புஸாகரத்தில) முழுகினதாக யாதொருவன் தியானிக்கின்றானோ அவனுக்கு மெரண்டு முழிக்கிறகாட்டுமான்களின் கண்களைப்போல மனோகரமான கண்களுள்ள ரம்பை, ஊர்வசி முதலிய எத்தனை எத்தனை அப்ஸர ஸதிரீகள் ஸ்வாதீனமாக வில்லை. எல்லோரும் சுவாதீனராகிறார்கள். (18)

௧௯॥ முகம் பிந்தும் க்ருத்வா குசயுகமதஸ்தஸ்ய தததோ
ஹரார்த்தம் த்யாயேத்யோ ஹரமஹிஷி தே மந்மதகலாம்।
ஸ ஸத்ய: ஸம்க்ஷோபம் நயதி வநிதா இத்யதிலகு
த்ரிலோகீமப்யாஶு ப்ரமயதி ரவீந்துஸ்தநயுகாம்॥ ௧௯॥

வ்யா॥ முகமிதி॥ முகம் வக்த்ரம் பிந்தும் பிந்துரூபம் க்ருத்வா பிந்தோஸ்தாநே முகம் த்யாயேதித்யர்த:॥ குசயுகம் ஸ்தநயுகம் அத: அதஸ்தாத்- தஸ்ய முகஸ்ய அத: தஸ்ய குசயுகஸ்ய அத: அதோபாகே ஹரார்த்தம் ஹரஸ்ய அர்த்தம் த்ரிகோணம் யோநிரித்யாவக- த்யாயேத் இதியேக ॥ ய: ஸாதக: தே த்ர்யம்பக ஹரார்த்தம் ஹரமஹிஷி ஹரஸ்ய ஸதாஶிவஸ்ய மஹிஷி ஜாயே தே ம

[illegible]

பிந்தும் க்ருத்வா குசயுகமதஸ்தஸ்ய ததத⁴ஸ்தாத் ஹரார்த்தம் த்யாயேத்யோ ஹரமஹிஷி தே மன்மதகலாம் || ஸ ஸத்ய: ஸங்க்ஷோபம் நயதி வனிதா இத்யதிலகு த்ரிலோகீமப்யாசு ப்ரமயதி ரவீந்துஸ்தனயுகாம் ||

(ப-உ.) ஹே ஹரமஹிஷி=ஓ சிவசக்தியே! முகம்=முகத்தை, பிந்தும்=பிந்துஸ்தானத்தை, க்ருத்வா=தியானம்செய்து, தஸ்ய= அதற்கேகத்தின, அத:=கீழ்ப்ப்ரதேசத்தில், குசயுகம்=இரண்டுஸ்தனங்களையும், க்ருத்வா=தியானம்செய்து, தத³த:= அதின்கீழே, ஹரார்த்தம்=சிவசக்தியான உன்னை, க்ருத்வா = தியானம்செய்து, (தத்ர)=அந்தயோனியில, தே=உன்முடைய, மன்மதகலாம்=காமராஜ பீஜத்தை, ய:=யாதொருவன், த்யாயேத் = தியானம்செய்வானே, ஸ:=அந்தஸாதகன், ஸத்ய:=அந்தக்ஷணத்தில், வனிதா:=ஸ்திரீகளை, ஸங்க்ஷோபம்=மனோவிகாரத்தை, நயதீதி = அடைவிக்கிறனென்பது யாதொன்றுண்டோ, தத்=அது, அதிலகு=மிகவும் அல்பமானவேலை, (கிந்து)=ஆனாலோ, ரவீந்துஸ்தனயுகாம் = சந்திர சூரியர்களை ஸதனங்களாக உடைய, த்ரிலோகீமபி=மூன்று உலகங்களையும்கூட, ஆசு=சீக்கிரமாக, ப்ரமயதி=மோகிக்கச்செய்கிறன

(தா-ம) ஓ சிவசக்தியே! யாதொரு சாதகன் பிந்துஸதானத்தில் காமகளாரூபியான அருணாதேவியின முகத்தை தியானித்து முகம, ஸ்தனம, யோனி இந்தப் பிரதான அங்கங்களில மன்மதபீஜாக்ஷரத்தைத் தியானித்து அந்த தேவியினிடத்தில லீனமான மனதுள்ளவனாய சந்திரகளாரூபமான அருணா தேவியை தியானிக்கிறவன தத்க்ஷணத்தில ஸதிரீகளுக்கு காமமோகமுண்டு பண்ணுகிறன். என்பது ரொமபவும லேசானது. இன்னும என்ன வெனில் சந்திரசூரியர்களை ஸதனங்களாயுள்ள மூவவுலகு எனனும ஸ்திரீயைக்கூட மோகிக்கச செய்வான். இந்த மந்தப்பிரயோகம ஸதிரீகளை மோகிக்கச்செய்வதற்கே பிரசித்தமென்றும மூவவுலகிலும இந்தப் பிரயோகத்திற்குள படாத ஸதிரீகளிலலை என்று தாதபாயம். (19)

அவ விஷஜ்வரஹர எனனும் விஷயம இந்த ஸ்லோகத்தில பிரதிபாதிக்கிறா

௨௦|| கிரந்தீமங்கேப்ய: கிரணநிகுரம்பாம்ருதரஸம்
ஹ்ருதி த்வாமாதத்தே ஹிமகரசிலாமூர்த்திமிவ ய:|
ஸ ஸர்ப்பாணாம் தர்ப்பம் சமயதி சகுந்தாதிப இவ
ஜ்வரப்லுஷ்டான் த்ருஷ்ட்யா ஸுகயதி ஸுதா
தாரஸிரயா|| ௨௦||

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌕𑌿𑌰𑌂𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌕𑌿𑌰𑌂𑌤𑍀𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂𑌤𑍀𑌂 𑌅𑌂𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌵𑌯𑌵𑍇-
𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌰𑌣𑌨𑌿𑌕𑍁𑌰𑍁𑌂𑌬𑌾𑌮𑍃𑌤𑌰𑌸𑌂 𑌕𑌿𑌰𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌶𑍍𑌮𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿-
𑌕𑍁𑌰𑍁𑌂𑌬𑌃 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌦𑌮𑍃𑌤𑌰𑌸𑌂 𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂
𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃 ॥ 𑌹𑌿𑌮𑌕𑌰𑌶𑌿𑌲𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌹𑌿𑌮𑌕𑌰𑌶𑌿𑌲𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌣𑍇𑌃 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌤𑌲𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰-
𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌣𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌦𑍇𑌹𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 𑌸 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾-
𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌶𑌮𑌯𑌤𑌿 𑌶𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌪𑍋 𑌗𑌰𑍁-
𑌡 𑌇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌗𑌰𑍁𑌡𑍋-
𑌪𑌾𑌸𑌕𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 ॥ 𑌜𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌲𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌜𑍍𑌵𑌰-
𑌪𑍍𑌲𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌚 𑌦𑍃-
𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 - 𑌸𑍁𑌖𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌖𑌿𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍-
𑌧𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 - 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌏𑌵𑌂
𑌸𑍁𑌖𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃 - 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌧𑌾𑌰𑌾𑌸𑌿𑌰𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌯𑌾𑌃
𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌸𑌿𑌰𑌾 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑍍𑌯𑌂𑌜𑌿𑌕𑌾 𑌨𑌾𑌡𑍀 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌯𑌾
𑌧𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑌿𑌰𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 - 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌃 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰-
𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌃 - 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌯𑌾 𑌧𑌾𑌰𑌾𑌸𑌹𑌾
𑌸𑌿𑌰𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑌾𑌰𑌸𑌿𑌰𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌾 - 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌧𑌾𑌰𑌾𑌧𑌿-
𑌕𑌾𑌰𑌸𑌿𑌰𑌾 - 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌸𑌂𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 ॥ 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌃 𑌅-
𑌂𑌗𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌰𑌣𑌨𑌿𑌕𑍁𑌰𑍁𑌂𑌬𑌾𑌮𑍃𑌤𑌰𑌸𑌂 𑌕𑌿𑌰𑌂𑌤𑍀𑌂 𑌹𑌿𑌮𑌕𑌰𑌶𑌿𑌲𑌾-
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌵 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌃 𑌶𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌪𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾-
𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌶𑌮𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌧𑌾𑌰𑌸𑌿𑌰𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌲𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍
𑌸𑍁𑌖𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌗𑌾𑌰𑍁𑌡𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 - 𑌤𑌦𑍁-
𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 ॥ 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌦𑌨𑍋𑌦𑍍𑌭-
𑌵𑌃 । 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌶𑌂 ॥
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌹𑌰𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌂 । 𑌦𑍃-
𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌜𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑌿-
𑌲𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌨𑌾𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌾𑌪𑌜𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚
𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌜𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 ॥ 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑍋𑌽𑌪𑍀𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌶𑌮𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃-
𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌶𑌮𑌯𑌤𑌿 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌧𑌕𑍋𑌽𑌪𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌜𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌲𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍
𑌸𑍁𑌖𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌕𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌲𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌖-

ணாம்தவலக்ஷ்மீ பக்ஷ்மாம் தாயிவ ஜேவத்ராஸ்ரீ தநாவாம் யேபய ॥

(ப உ) ஹேதேவி=ஓ அம்மா யஃ=யாதொருஸாதகன, அம் ஹோப்யஃ=அவயவங்களிலிருந்து, கிரண கிரணவோராசாம்=கிர ணகாந்தியிலிருந்துண்டான அமிருதரசத்தை, கிரஹீம்=எரைக கிறபடியாலே, ஹிமகரசிலாகிருதிவ = சந்திரகாந்தசிலைகளால் செய்யப்பட்டபிரதிமைபோலிருக்கின்ற, கவாம்=உனனை, மநஸி=மன திலை, தயாயதி=வைத்து தியானிக்கிளுன்றே, ஸஃ=அவன, பக்ஷராஜ யிவஜவ=கருடனபோல, ஸவர்ணானாம்=பாமபுகளுடைய, தவம்=கொழுப்பை, பமயதி=போக்கடிக்கின்றன, ஸுதாதாராஸாரயா=அமிருதததைப பெருக்கின்றநாடியான, த்ருஷ்டயா=கடாக்ஷத்தால, ஜ்வரப்லுஷ்டாந்=ஜவரததால தபிக்கப்பட்டவாகளை, ஸுகயதி=சுகிக்கசசெய்கின்றுன, (20)

(தா ம) இந்த சுலோகத்தில கருடபிரயோகததை சொலலுகிறுா. ஓ தேவியே! அங்கங்களிலிருந்து அமிருத ரஸபபிரவாசததை பெறுகிறபடியால, சநதிரகாநதசிலைபோலிருக்கின்ற உமமை மனதில தியானிக்கிறவன ஸாபவிஷவேகததை கருடனபோல நாசம செய்கிறுன இன்னும அமிருததா ரையினுலுண்டான கடாக்ஷததாலே ஜ்வரபீடிதாகளை சுகிக்கசசெய்கிறுன.

அவ பரமாஹலாத கரமெனனும விஷயததை பிரதி பாதிக கிறா

உ0॥ தடிலலேகாதனவீம் தபநஶஶிவைஶ்வாநரமயீம்
நிஷண்ணாம் ஷண்ணாமப்யுபரி கமலாநாம் தவகலாம் ।
மஹாபத்மாடவ்யாம் ம்ருதிதமலமாயேந மநஸா
மஹாந்த: பஶ்யந்தோ தததி பரமாஹ்லாதலஹரீம் ॥ உக॥

வ்யா॥ தடில்லேகேதி॥ தடில்லேகாவித்யுத்லதா தத்வத்தநீம் தீர்க்காகாரா - ஜ்யோதிர்மயீ க்ஷணப்ரபாவ - ஸூக்ஷ்மாதி ந்யாஃ-க்ஷண ப்ரபா ஸ்ரீஜாலேதி க்ஷணதா தஸம்நாத் வாசத்து க்ஷணப்ரபாயா நிரூபணாவஸரே வக்ஷ்யதே ப்ரதிபாதி தம் ॥ தபந ஶஶி வைஶ்வாநரமயீம் ஸூர்ய சந்த்ராக்நிரூபாம் - வாசத்வம்ச நிரூபணாவஸரே ஸ்பஷ்டீகரிஷ்யதே ॥ நிஷ ண்ணாம் ஸ்தி தாம் ஷண்ணாம் ஷட்ஸங்க்யாகாநாம் கமலாநாம் ஸஹஸ்ரதள ப்ரஸாதம் பத்மே ॥ ப்ரஸாதஸ்ய ச உபரி கமலா நாம் ஸதாநாம் ஷட்சக்ராணாம் ஸ்வாதிஷ்டாநாதிஸ்தாநநிவாஸகா

நாஹத விசுத்த்யாஜ்ஞாசக்ராணாம் சதுர்ணாம் ப்ருதக்ப்ருதக்பேதோ க்தம் || தவஸஹஸ்ராரகமலம் ஸாதாக்யம் பைந்தவம் கமலம் மஹாபத்மாடவ்யாம் மஹாபத்மாநி யஸ்மின் யஸ்யாம் பத்மாடவீ ஸஹ ஸ்ரதலகமலாநி நாட்யாடவீ தஸ்யாம் ஸஹஸ்ரதளகமலே க ணிகாயாமித்யர்த்த: || ததா மஹாபத்மம் ஸஹஸ்ரதளகமலம் த தேவ அடவீ - தஸ்யாம் ... தா: மஹா: காமேதய: மயா ... தாம் ... யஸ்ய தஸ் - தே நமநஸா ... ஸாந்த்ர ... தாஸ்ரா: பஸ்யந்த: ஸா ... யாரா நிஷண்ணாம் ... பரமாஹ்லாதலஹரீம் ததந்தி ... நிரதிசயாநந்த: ஸர்வஸம்வேத்ய: தஸ்ய லஹரீம் உத்தரோத்தரம் ஸாதாக்யகலாம் ... ஸ்வாநுபவஜநிதம் ஸம்ஸாரதாபஸம்வாதயந்தீ த்ய யந்தி || கவிஸ்ருஷ்டம் வசநயோஜநா || ஹே பகவதி தடில்லேகாதந்வீம் தபநசசிவைச்வாநரமயீம் நிஷண்ணாம் ஷண்ணாமப்யுபரி கமலாநாம் தவ கலாம் மஹாபத்மாடவ்யாம் ம்ருதிதமலமாயேந மனஸா மஹாந்த: பச்யந்தோ ததந்தி பரமாஹ்லாதலஹரீம் || உக ||

(ப-உ) ஹே பகவதி=ஓ மகாசக்தியே! தடில்லேகாதந்வீம்=மின் னலகொடிபோல் சூக்ஷ்மமாயும் தேஜோரூபமாயும் க்ஷணகாந்தியுள்ளதாயும், தபநசசிவைச்வாநரமயீம்=சூரிய சந்திராக்கினிகளுடைய ரூபமாயும், ஷண்ணாம் கமலாநாம்—ஆறுகமலரூபமான ஆதாரஸ்வாதிஷ்டான சக்கிரங்களுக்கும், உபரி=மேலே, மஹாபத்மாடவ்யாம்=ஸகஸ்ரதளபத்மத்தில், நிஷண்ணாம் = வீற்றிருக்கின்ற, தவ கலாம்=உமதுடையஸாதையென்னும்பெயருள்ள பைந்தவீகலையே, ம்ருதிதமலமாயேந = நாசஞ்செய்யப்பட்ட காமக்ரோதாதிகளையும், அந்தயவையும் உடைத்தான, மனஸா=மனதினால், பச்யந்த:-பார்க்கின்ற, மஹாந்த:=மகாத்மாக்கள், பரமாஹ்லாதலஹரீம் = அளவில்லாதசுகானந்தபரம்பரையை, ததந்தி=தரிக்கின்றார்கள். (21)

(தா-ம.) ஓ தேவியே! மின்னல்போல சூக்ஷ்மமாயும் தேஜோரூபமாயும் க்ஷணப்ரகாசமாயும் சூரிய சந்திராக்கினிகளுடைய ஸ்வரூபமாயும் கமலரூப மான ஆதாரசக்கிரம் முதலிய ஆறுசக்கிரங்களுக்கு மேலே ஸஹஸ்ரதளபத்மத்தில் வீற்றிருக்கின்ற ஸாதையென்று பெயருள்ள பைந்தவீகலையை மகாத்மாக்கள் அவித்தியை காமக்குரோதம் முதலியவைகளை விட்டு பரமானந்த சுகத்தை யடைகின்றார்கள். (21)

அவ பகவதி ஸதுதி ஸாயுஜ்ய பரதமெனனும விஷயததை இநத ஶலோகததாலே பிரதிபாதிககிறார

உஉ॥ பவானி த்வம் தாஸே மயி விதர த்ருஷ்டிம் ஸகருணா
மிதி ஸ்தோதும் வாஞ்சந் கதயதி பவானி த்வமிதி ய: ।
ததைவ த்வம் தஸ்மை திஶஸி நிஜஸாயுஜ்யபதவீம்
முகுந்தப்ரஹ்மேந்த்ரஸ்புடமகுடநீராஜிதபதாம் ॥ உஉ ॥

அ॥ ஹே பவானி பவஸ்ய பத்நி பவானி த்வம் பவதி தாஸே மயி தாஸபூதே கிங்கரே மயி விதர தேஹி த்ருஷ்டிம் கடாக்ஷம் ஸகருணாம் கருணாயுக்தாம் இத்யேவம் ப்ரகாரேண ஸ்தோதும் ஸ்தோத்ரம் கர்தும் வாஞ்சந் கதயதி ॥ வ்யா ॥ பவானி த்வமிதி ॥ பவானி த்வம் தாஸே மயி விதர த்ருஷ்டிம் ஸகருணாமிதி வாக்யப்ரதீகம் பவானி த்வமித்யேவம் ய: ஸாதக: ததைவ பவானி த்வமிதி வாக்யைகதேஶோச்சாரண ஸமய ஏவ த்வம் பவதி ததைவ வாக்யைகதேஶோச்சாரகாய திஶஸி ததாஸி நிஜஸாயுஜ்யபதவீம் நிஜஸ்ய த்வத்ஸ்வ: ஸாயுஜ்யபதவீம் தாதாத்ம்யம் முகுந்தப்ரஹ்மேந்த்ரஸ்புடமகுடநீராஜிதபதாம் முகுந்தோ விஷ்ணு: ப்ரஹ்மா த்ருஹிண: இந்த்ர: ஶுநாஸீர: தேஷாம் ஸ்புடம் யதா பவதி ததா ॥ மகுடை: நீராஜிதே க்ருதநீராஜநவிதிக்ரியாம்பதே பதாம்போஜே யஸ்யா: ஸா-அதஸ்தாம் பதயோஜநா ॥ பவானி த்வம் தாஸே மயி த்ருஷ்டிம் ஸகருணாம் விதரேதி ஸ்தோதும் வாஞ்சந் பவானி த்வமிதி ய: கதயதி தஸ்மை ததைவ த்வம் முகுந்தப்ரஹ்மேந்த்ரஸ்புடமகுடநீராஜிதபதாம் நிஜஸாயுஜ்யபதவீம் திஶஸி ॥ அயமர்த: ॥ பவானி த்வம் தாஸே மயீத்யாதி வாக்யப்ரதீகே பவானி த்வமிதி பதத்வயே பவானீதி பதஸ்ய லோடுத்தமைகவசநாந்தத்வேந த்வம்பதஸ்ய சாந்வயே ஸதி அஹம் பவானீ பவேயமிதி வாக்யார்த்தோ யதோ ஜாதஸ்தத: ஸாயுஜ்யம் தாதாத்ம்யம் திஶஸி ॥ ஏவஞ்ச ஸாதகஸ்ய ஸ்வாபிமதார்த்தலாபாத் ஸாதகஸ்ய ஸ்வாபீஷ்டதாயித்வம் கவிநா ஸூசிதம் ஸ்வாபீஷ்டார்த்த ஸாதகத்வம் ப்ரதிபாதிதம் பவதீதி ॥ ந்யாயேந கவிவக்ஷயா ப்ரயுக்தஸ்ய ஸாதகவாக்யஸ்ய ஸாதகஸ்ய இஷ்டப்ராப்திர்தேவ்யா இதி ரஹஸ்யம் ॥ உஉ ॥

(ப-உ) ஹே பவானீ = ஓ சிவபத்நியே ! த்வம் = நீ , தாஸே = தாஸ

பூதனை, மயி=என்பால், த்ருஷ்டிம்=கடாக்ஷத்தை, ஸகருணாம்=தயையோடுகூடினதாக, விதர=தானம்செய், இதி=என்று, ஸ்தோதும்=ஸ்தோத்திரம்பண்ணுவதற்கு, வாஞ்சந் = இச்சிக்கின்றவனாய், பவானி த்வம் இதி=பவானி த்வமென்று, ய:=யாரொருவன், கதயதி=சொல்லுகின்றானோ, தஸ்மை=அவனுக்கு, தஸ்மை ஏவ பவானித்வம்=(என்று உச்சரிக்கும் அந்தக்காலத்திலேயே, த்வம்=நீ, முகுந்தப்ரஹ்மேந்த்ரஸ்புடமகுடநீராஜிதபதாம்=விஷ்ணு, பிரம்மன், இந்திரன் இவர்களுடைய கிரீடங்களால் பிரகாசமாயிருக்கும்படி ஹாரதி செய்யப்பட்டபாதங்களையுடைத்தான, நிஜஸாயுஜ்யபதவீம்=தன்ஸ்வரூபத்திற்கும் சேதனஸ்வரூபத்திற்கும் பேதமில்லாமல் ஆத்மஸாயுஜ்யத்தை, திசஸி=கொடுக்கின்றாய் (22)

(தா-ம) ஓ பவபத்னியே! தாஸபூதனான என்பேரில் கருணையோடு கூடின கடாக்ஷத்தை வைப்பாய் என்று ஸ்தோத்திரம் செய்ய விரும்பி யாதொருவன் (பவானி த்வம்) என்று உச்சரிக்கின்றானோ, அவனுக்கு நீ நான் உன்னுருவம் கொள்ளவேணுமென்கிற (பவானி த்வம்) என்றும் இரண்டுபதங்களின் அர்த்தமான பிரார்த்தனையை அறிந்துகொண்டு (பவானி த்வம்) என்று உச்சரிக்குங்காலத்திலேயே உச்சாரகனுக்கு அவ்வார்த்தஜ்ஞானமில்லாமையாலும் இச்சையன்றி தொட்டாலும் நெருப்பெரிக்கும் என்னும் ந்யாயப்படிக்கு பிரம்மா விஷ்ணுமுதலிய முக்கியதேவர்களின்கிரீடாரத்தினங்களால் நீராஜனம் செய்யப்பட்ட பாதாரவிந்தமுள்ளவரான உம்முடைய ஸாயுஜ்யத்தைக் கொடுக்கிறீர். (22)

23|| த்வயா ஹ்ருத்வா வாமம் வபுரபரித்ருப்தேன மனஸா
சரீரார்த்தம் சம்போரபரமபி சங்கே ஹ்ருதமபூத்|
யதேதத் த்வத்ரூபம் ஸகலமருணாபம் த்ரிநயனம்
குசாப்யாமானம்ரம் குடிலசசிசூடாலமகுடம்||23||

வ்யா|| த்வயேதி || த்வயா பவபத்ன்யா ஹ்ருத்வா அபஹ்ருத்ய வாமம் வாமபாகம் வபு: சரீரம் அபரித்ருப்தேன அஸந்துஷ்டேன மனஸா அந்த:கரணேன சரீரார்த்தம் சம்போ: அபரமபி தக்ஷிணமபி சங்கே ஊஹயாமி ஹ்ருதம் க்ருஹீதமபூத்|| யஸ்மாத் யதேதத் ஹ்ருதயகமலே ஸ்புரத் த்வத்ரூபம் தவசரீரம் ஸகலம் க்ருத்ஸ்னம் வாமதக்ஷிணபாகாத்மகம் அருணாபம் அருணஸ்யேவ ஆபா காந்தி: யஸ்ய தத் யத்வா அருணவர்ணா ஆபா யஸ்ய தத் || அருணாபம் || த்ரிநயனம் நயனத்ரயயுக்தம் கு

[illegible] ‖ உரு ‖

(ப-உ.) ஹேமஹேசவதீ=ஓ அம்மா! யத்=யாதொருகாரணத்தினாலே, நஸ்தத்=இந்த, (ஹிருதயகமலத்திலவிளங்கும்) ஸ்வரூபம்=உமதுரூபமானது, ஏகம்=ஒரேஸ்தனமும், அருணாபம்=சிவந்தகாந்தியுள்ளதாயும், த்ரிநயநம்=மூன்றுகண்களுள்ளதாயும், குசாப்யாம்=இரண்டுஸ்தனங்களால், ஆநம்ரம்=வணங்கியிருக்கின்றதாயும், குடிலசசிசூடாலமகுடம்=குடிலசசி = சந்திரகலையினாலே, சூடால= சிரோபூஷணத்தையுடைய, மகுடம்=கிரீடமுள்ளதோ, தத்= அந்தகாரணத்தினாலே ஶம்போ:=சிவனுடைய, வாமம்=இடதான, அர்தம்=பாதி, வபு:=சரீரத்தை, ஹ்ருத்வா=அபகரித்து, அவித்ருப்தேந=திருப்திஇல்லாததான, மநஸா=மனதினால், அபரம்(வேறு) வலதுபாகமான, ஶரீரார்தமபி=பாதிசரீரங்கூட. த்வயா=உமமாலே, ஹ்ருதம்=அபகரிக்கப்பட்டதாக, அபூத்=ஆயிற்று. இதி=என்று, ஶங்கே=நினைக்கின்றேன் உரு

(தா-ம.) ஓ மகாசக்தியே! நீர் சிவனுடைய இடது பக்கமான பாதிசரீரத்தை அபஹரித்துக்கொண்டு திருப்தியில்லாமையால் மறுபடியும் வலது பக்கமான பாதிசரீரத்தையும் அபஹரிக்காவிட்டீர் என்று ஊஹிக்கிறேன். அப்படிக்கு நீர் அபகரிக்காம லிருப்பீரானால் உமது சரீரம் சிகப்பாயும் சிவனது பாதி சரீரம் வெளுமையாயும் ஒரு ஸ்தனமுள்ளதாயும் நெத்திக்கண் சந்திரகலை வலது பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். அப்படி யிருக்க எங்கள் ஹிருதய கம

லததில ஸபுரிககிற உமது ரூபமானது இடதுபாகம வலதுபாகம இரணடுபக கததிலும சிவநத வாணமுளளதாயும, மூனறு கணகளுளளதாயும சநதிரனை பூஷணமாயுளளதாயு மிருககிறபடியால வலது பாகததையும அபஹரிததீர எனபது சநதேகமிலலை. (23)

அவ திருமூர்ததிகளும பகவததியாஜ்ஞாபரதநதிரரெனனும விஷயததை இநத ஶலோகததால பிரதிபாதிககிறார.

உ௪॥ ஜகத்ஸூதே தாதா ஹரிரவதி ருத்ர: க்ஷபயதே
திரஸ்குர்வந்நேதத் ஸ்வமபி வபுரீஶஸ்திரயதி।
ஸதாபூர்வ: ஸர்வம் ததிதமனுக்ருஹ்ணாதி ச ஶிவஸ்
தவாஜ்ஞாமாலம்ப்ய க்ஷணசலிதயோர்ப்ரூலதிகயோ:॥ உ௪॥

வ்யா॥ ஜகதிதி॥ ஜகத்ஸ்தாவரஜங்கமாத்மகம்ஜகத் - ஸூதே ஸ்ருஜதி॥ தாதா ப்ரஹ்மா - ஹரி: விஷ்ணு: - அவதி ரக்ஷதி - ருத்ர: க்ஷபயதே ஸம்ஹரதி॥ தாத்ரு ஹரி ருத்ரா: ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயகாரிண: திரஸ்குர்வந் உபஸம்ஹரந் ஏதத் தாத்ரு ஹரி ருத்ராத்மகம் த்ரயம் ஸ்வமபி ஸ்வகீயமபி வபு: தேஹம் ஈஶ்வர: ஈஶ்வரதத்வம் ஸ்திரயதி॥ ஸம்ஸ்திதம் கரோதி॥ ஈஶ்வர: தாத்ரு ஹரிருத்ராந் ஸூக்ஷ்மரூபேண ஸ்வஶரீரே ஸதாஶிவதத்வே ஸம்ஸ்தம்பயதீத்யர்த:॥ ஈஶேநந ப்ரஹ்மாண்டவ்யவஹார உக்த:॥ ததநந்தரம் ப்ரஹ்மாண்டம் பிம்போத்தித்வா விதித்வா ஸதாஶிவஸ்யாஜ்ஞயைவ ஈஶ்வர-ஸதா ஶிவத்வமேதி ஸதாஶிவ: ஶிவத்வம்: யஸ்ய ஶிவஸ்யாஸ:ஸதா ஶிவத்வம்: ஶிவஸ்வ: தேந ஸதாஶிவஸ்வேந வாஸ்ய வாமகயோரஹோராத்ரபேதாத் ஸதாஶிவரூபதத்வே லயமேதி॥ ஸர்வம் ததிதம் ஶிவோக்தம் தாத்ரு ஹரிருத்ரேஶாநாத்மகம் தத்வ சதுஷ்டயமனுக்ருஹ்ணாதி॥ ஶகாரஸ்ய ஸம்காரத்வேந॥ ஶிவஸ்ஸதாஶிவ:-அநுக்ருஹ்ணாதீத்யாஶங்காயாமாஹ॥ தவாஜ்ஞாமாலம்ப்யேதி॥ தவ பகவத்யா: க்ஷணசலிதயோ: ப்ரூலதிகயோ: ப்ரூசலநேந விஜ்ஞாதாமாஜ்ஞாமாலம்ப்யேத்யர்த: பகவத்யா: ப்ரூவிக்ஷேபமாத்ரேண தாத்ரு ஹரி ருத்ரேஶாநாத்மகம் தத்வசதுஷ்டயம் தத்வேந ப்ரூவிக்ஷேப பரிணாமேண ததி ததிதி ஸதேநத்கோபி ப்ரஹ்மாண்டாநாம் ஸ்தாபயேந ஸம்ஹாரமேவ ஸ்வஸ்தா ப்ரூவிக்ஷேபமாத்ரேணாஸக்த: ஸாவித்ர்யம் ஸதாஶிவஸ்யகரோதீதி தாத்பர்யம்॥ அநேந ஸம்வதேயோஜநா॥ தேஷ

பகவதி தாதா ஜகதிதம் ஸூதே - ஹரிரவதி ருத்ர: க்ஷப
யதே॥ திரஸ்குர்வந்நேதத் ஸ்வமபி வபுரீசஸ்திரயதி॥ ஸதா
பூர்வ: ஶிவ: ஸர்வம் ததிதம் தவக்ஷணசலிதயோர்ப்ரூலதிக
யோ: ராஜ்ஞாமாலம்ப்ய அநுக்ருஹ்ணாதி॥ ௨௪॥

(ப-உ) ஹே பகவதி=ஓமகாசக்தியே! தாதா=பிரமமாவான
வர், ஜகத்=அசையும்பொருளும் அசையாபபொருளுமான உலகத
தை, ஸூதே=ஸருஷ்டிககினறார் ஹரி:=விஷ்ணுவானவா, அவதி=
(உலகத்தை) ரட்சிக்கினறார் ருத்ர: = ருததிரன், க்ஷபயதே=
(உலகத்தை) ஸமஹரிககின்றார் ஈச:=ஈசுவரனனவன, ஏதத்=
இந்த மும்மூாத்திகளையும், திரஸ்குர்வந்-உபஸமஹரிககின்றவரா
ய், ஸ்வம்=தனதான, வபு:=சரீரத்தையும, திரயதி=மறையச்
செய்குறார். ஸதாபூர்வ: = ஸதாஸபததததை முன்உடைததான,
ஶிவ:=ஸதாசிவனுனவன், ததிதம்=பிரமம விஷ்ணு ருததிரனஈசான
ரூபமான நான்கு தததவங்களையும், தவ= உமமுடைய, க்ஷணசலித
யோ:=ஒருக்ஷணம ஆட்டப்பட்ட, ப்ரூலதிகயோ:=கொடிபோ
லிருககினற புருவஙகளுடைய, ஆஜ்ஞாம் = (சலனத்தினுல்) அறியத்
தகுந்த உததிரவை, ஆலம்ப்ய=பெற்றுககொண்டு, அநுக்ருஹ்ணாதி=
(மறுபடியும்பிரமமருததிராதி நான்குதத துவங்களையுப)ஸருஷ்டிக்
கின்றார். (24)

(தா-ம) ஓ மஹா சிவசக்தியே! பிரம்மா உலகததை ஸ்ருஷடிககிறார்.
விஷ்ணு ரக்ஷிககிறார் ருததிரன் ஸமஹரிசகிறார் ஈசுவரன பிரமமருததிராதி
களை தன்னிடததில ஏறறிககொணடு தானுமஸதாசிவ தததவததில, ஐக்யமாய
விடுகிறார் ஸதாசிவனுனவர் உமது பரூசலனரூபமான ஆஞ்ஞையடைநது மறு
படியும பிரமம, விஷ்ணு, ருததிரன, ஈசன இநத நானகு தததவங்களையும
அனுகரகிதது ஸருஷடிககிறார். அதாவது, அனுகரக ரூபமான, உமது பரூவச
னததைப பாாதது அரிநது ஸதாசிவன் பிரமமாதி நானகு தததவங்களையும
ஸ்ருஷடிககிறார். கௌடில்ய ரூபமான உமது ப்ரூசலனததைப பாாததரிநது
ஸமஹரிககிறுன. ஸகலலோக நிககிரகானுகரகஙகளுககு உமது பரூவிக்ஷேப
மேகாரணமெனறு முககியககருததது (24)

அவ தேவி பூஜையாலே திரு மூாததி தரய பூஜாபலம ஸித
திககு மென்னும விஷயததை இநத ஸலோகததால் பிரதிபாதிக
கிறார்

௨௫॥ த்ரயாணாம் தேவாநாம் த்ரிகுணஜநிதாநாம் தவ
ஶிவே பவேத்பூஜா பூஜா தவசரணயோர்யா விரசி

ரசிதா । ததா ஹி த்வத்பாதோத்வஹனமணிபீடஸ்ய
நிகடே ஸ்திதா ஹ்யேதே ஶஶ்வன்முகுலிதகரோ
த்தம்ஸமகுடா:॥ ௨௫॥

வ்யா॥ த்ரயாணாமிதி॥ த்ரயாணாம் தேவானாம் ப்ரஹ்மஹரிரு
த்ராணாமித்யர்த:॥ த்ரிகுணஜனிதானாம் ஸத்த்வரஜஸ்தமோபிருத்பாதிதா
னாம் தவ பவத்யா: ஹே ஶிவே ஶிவஸம்பந்தினி பவேத் பவத்யேவ
பூஜா காசேதி‐ பூஜாஸர்வா‐ ஸர்வபூஜாத்ரவா
ஸனாநாசேதி த்விதீயபூஜாஶப்தஸ்யார்த:॥ தவ சரணயோ:
யா பூஜா விரசிதா நிர்மிதா யுக்தம் சேதித்யாஹ ‐ ததா ஹீ
த்யாதினா ॥ ததா ஹி யுக்தமேதத்॥ த்வத்பாதோத்வஹனமணிபீடஸ்ய
தவ பாதயோ: உத்வஹனார்தம் யன்மணிபீடம் ரத்னகசிதம் தஸ்ய
நிகடே உபரிபிம்பாஸனஸமீபே ஸ்திதா: வர்தந்தே ஸ்தித்வா‐ஹ்ய
ஸாத்‐ஏதே ஹரிஹராத்யா: கிங்கரவத்பரவஶா: ஶஶ்வதனவர
தம் முகுலிதகரோத்தம்ஸமகுடா: முகுலிதா: க்ருதாஞ்ஜல
ய: கரா ஏவ உத்தம்ஸா: ஶிரோத்தம்ஸமகுடா யேஷாம் தே ॥ ஸ
ம்ப்ரதாயம்பதயோஜனா ॥ ஹே ஶிவே த்ரிகுணஜனிதானாம் த்ர
யாணாமபி தேவானாம் தவ சரணயோ: யா பூஜா விரசிதா
பவேத் ஸைவ பூஜா ததா ஹி த்வத்பாதோத்வஹனமணிபீடஸ்ய
நிகடே ஹி யஸ்மாத்காரணாத் முகுலிதகரோத்தம்ஸமகுடா: ஶ
ஶ்வதேதே ஸ்திதா: ‐ அயம்பாவ: ‐ பவத்யா: பாதபீடஸேவா
பூஜாமாத்ரேண த்ரயாணாம் ப்ரஹ்மாதீனாம் பூஜாஸம்பூர்ணம் பவ
தே॥ அபி த்வபவத்யா: ப்ராஸாதவஶாதேவேதி ௨௫॥

(ப-உ.) ஹே ஶிவே=ஓ சிவசக்தியே ! த்ரிகுணஜனிதானாம்=
ஸத்துவரஜஸ்த்தமோகுணங்களோடு நிர்மிக்கப்பட்ட, த்ரயாணா
மபி தேவானாம்=மூன்று பெயர்களான பிரம்ம, விஷ்ணு, ருத்ரன்
இவர்களால், தவ=உம்முடைய, சரணயோ:=பாதங்களில், யா பூ
ஜா=யாதொரு பூஜோபாஸனையானது, விரசிதா = செய்யப்பட்ட
தாக, பவேத்=இருக்கின்றதோ, ஸைவ பூஜா=அதுதான் பூஜை,
ததா ஹி = அதுயுக்தமல்லவா! த்வத்பாதோத்வஹனமணிபீடஸ்ய=உம
துபாதத்தைவகிப்பதற்காக நிர்மிக்கப்பட்ட இரத்தினமயமான
பீடத்தினுடைய, நிகடே=ஸமீபத்தில், ஹி=யாதொருகாரணத்தா

லே. ஸந்தே=இந்த பிரமம விஷ்ணு ருத்திரர்கள், ஶாகாகஸித கரோத்தம்ஸ ஶோபா:=அஞ்சலிபந்தத்தை பூஷணமாயுள்ள கிரீடத்தையுடைத்தானவர்களால், ஸர்வதா=எப்பொழுதும், ஸ்திதா: = இருக்கிறார்கள் (25)

(தா-ம) ஓ சிவசக்தியே! ஸத்வரஜஸ்தமோ ரூபிகளான பிரமம விஷ்ணு ருத்திராகள உமது பாதங்களில செய்தநே பூஜை. அந்த பூஜையினுல பிராப்தமான உமது அனுக்கிரகத்தால நவரத்தினகசிதமான உமது பாதபீடத்தின கீழ எப்பொழுதும கரகமலாஞ்சலிகளை சிரஸ்ஸில தறித்துக்கொண்டு தாங்கச செய்த உமது பாதபூஜா பலமான உமது பாதபீட ஸான்னித்திய ஸேவையிலுண்டாகிற பரமானந்தத்தை யடைகிறுாகள (25)

அவ மஹாகல்பத்தில பரஹ்மாதிகள ஸ்வரூபாஹிதாளாகுங் காலம நீ உன பதியோடு விஹரித்துக்கொண்டிருப்பாய என்னும் விஷயத்தை பிரதி பாதிக்கிறா

உ௬॥ விரிஞ்சிர் வஞ்சத்வம் வ்ரஜதி ஹரிராப்னோதி விரதிம்
விநாஶம் கீநாஶோ ஹஜதி திமதோ யாதி திமதாம்।
விதந்த்ரீ ஶாஹேந்த்ரீ விததிரபி ஸம்மீலித த்ருஶா
மஹாஸம்ஹாரே ஸ்மின் விஹரதி ஸதி த்வத்பதிரஸௌ॥உ௬॥

வ்யா॥ விரிஞ்சிரிதி॥ விரிஞ்சி: ப்ரஹ்மா வஞ்சத்வம் வஞ்சஸ்ய பாவ: பஞ்சத்வம் மரணமித்யர்த:॥ வ்ரஜதி யாதி॥ ஹரிர்விஷ்ணு: ஆப்னோதி ப்ராப்னோதி விரதிம் உபரதிம் மரணமித்யர்த:-
விநாஶம் நாஶம் கீநாஶ: யம: ஹஜதி॥ தநத: குபேர:, திமதாம் மரணம் யாதி॥ ப்ராப்னோதி॥ விதந்த்ரீ விகேஷ்ண தந்த்ரீ ப்ரவர்தனம் ஜாட்யம் யஸ்யா:॥ நித்ராஶந்த்ரா:॥ மாஹேந்த்ரீ மாஹேந்த்ரஸ்யேயம் மாஹேந்த்ரீ பதாகா நிஶாகரஸ்ய ஜ ஸ்ரீணாம் விததிரபி ஸம்மீலதி, ஸம்மீலிதா த்ருஶா த்ருஷ்டி யஸ்யா:॥ ஸமஸ்தாபி ப்ரவிஷ்டேத இதி ப்ராக்ஸம்ஹாரே கல்பாந்தே ஸதி த்வத்பதிர் ஹரதி॥ விஶ்வம்ஸ்தயா வ ஸதே॥ ஹே ஸதி ஸௌபாக்யவதி:ஹரஸ்ய அஸௌ ஸஹஸ்ரா-நேத்ரோ மஹேஶ்வர:॥ ஸதீத்வம் பதிவ்ரதா॥ விரிஞ்சி: பஞ்சத்வம் வ்ரஜதி॥ ஹரி: விரதிம் ப்ராப்னோதி॥ கீநாஶ: விநாஶம் ஹஜதி தநத: திமதாம் யாதி மாஹேந்த்ரீ விததிரபி ஸம்மீலித த்ருஶா ஸதீ த்ருஶாவிஹரதி ஸௌ மஹாஸம்ஹாரே ஸதி அஸௌ த்வத்பதி:ஹரஸ்
விஹரதி॥ அயம்பாவ:ஸகலேஷாமபி தேவானாம் ஸம்ஹாரகாலே ஸம

ஸாமேர ப்ராஹாம்சஹஸஸம்ஜேய தவ பத்யுர்விஹாரணம் தஸ்
தவ பாதிவ்ரத்யஸ்யாத்ருதி:|| உசு||

(ப-உ) விரிஞ்சி:=பிரமமாவானவர், பஞ்சத்வம் = மரணத்தைத, வ்ரஜதி=அடைகினருர் ஹரி:=விஷ்ணு,விரதிம்=முடிவை,ஆப்நோதி=அடைகினருா. கீநாஶ:=யமன, விநாஶம்=நாசததை, பஜதி=அடைகிருன். தநத:=குபேரன,நிதநம்=நாசததை, யாதி=அடைகிருன். விதந்த்ரீ=சோம்பல நிததிரை யிலலாததான, மாஹேந்த்ரீ=மகேந்திரன சமபநதமான, விததிரபி=பதினைகு இநதிராகளின பங்கத்தியும், ஸம்மீலிதத்ருஶா=மூடிக்கொளளபபட்டநேததிரமுளளதாயிருக்கிறது. ஹேஸதி=ஓ மகாபதிவிரதையே! அஸ்மிந் = இநத, மஹாஸம்ஹாரே=மஹாபிரளயகாலததில், அஸௌ=இநத, த்வத்பதி:=உமதுபாததாவான பரமசிவனமாததிரம, விஹரதி=கிரீடிககிருர்.

(தா-ம்) ஓய மகாபதிவிரதையான ஸதாசிவபதனியே! மஹாபிரளய காலததில் பிரமம விஷ்ணு முதலிய அதிகார புருஷாகளெல்லாம நசிககும பொழுது இபபடிபபடட பிரமமாண்ட மகாபிரளயததிலகூட உமது பாதிவரதய மகிமையினல உமது பாததாவான சிவனமாததிரம ஸஹஸ்ரகமலததின மேல உமமுடன கிரீடிததுககொணடிருககிருா. (26)

அவ யோகீஶவராகள் ஷடவிதைதககியானு சநதானமே பகவதி ஸபர்யை எனனும் விஷயததை இநத ஶலோகததிஞல் பிரதிபாதிக்கிருா.

உஎ|| ஜபோ ஜல்ப: ஶில்பம் ஸகலமபி முத்ராவிரசநா கதி:
ப்ராதக்ஷிண்யக்ரமணமஶநாத்யாஹுதிவிதி:|
ப்ரணாம: ஸம்வேஶ: ஸுகமகிலமாத்மார்பணத்ருஶா
ஸபர்யாபர்யாயஸ்தவ பவது யந்மே விலஸிதம்|| உஎ||

வ்யா|| ஜபோ ஜல்ப இதி|| ஜல்ப:மந்த்ரஜப:-உபாம்ஶுரூபேண க்ரியதே தத்ராதிஶேஷாதிக: ஜல்ப:யாத்ருச்சிகஸல்லாப:||ஶில்பம் ஹஸ்தவிந்யாஸாதிக்ரியாநிசய: ஸகலமபி ஸர்வம் முத்ராவிரசநா ஸம்க்ஷோபத்ராவணாகர்ஷணவஶ்யோந்மாதமஹாங்குஶ கேசரீபீஜயோநி த்ரிகண்டாத்மகாநாம் விரசநாகரணம் கதி:யாத்ருச்சிகமநம் ப்ராதக்ஷிண்யக்ரமணம்|| ப்ரதக்ஷிணக்ரியா- அஶநாதி யத்கிஞ்சித்பக்ஷணம் ஆஹுதிவிதி:-ஆஹுதீநாம் தேவதோத்தேஶேந ஹவிர்ப்ரக்ஷேபணாத்மநாம் விதி:கரணம்||

[illegible]

ணம் ஸம்வேஶமப்யகலேஸம்வித்தத்ர || தத்ராஸ்ஸம்வேஶமபிஹிதத்ர திர்வாஸ
ஷ்டாக் ப்ரவம்வ்ருதே|| உ௭||

(ப-உ) ஹே பகவதி=ஓ ஸதாஶிவசக்தியே! ஆத்மார்ப்பணத்ருஶா=ஆத்மஸமர்ப்பண ஞானத்தினாலே, ஜல்ப:=(தற்சயலான) சாதாரணமான சல்லாபமானது, ஜப:=மகாமந்திரஜபமாகவும், ஸகலம்=எல்லாம். ஶில்பம் = கிரியாஸாமர்த்தியமும், முத்ராவிரசநா=க்ஷோபண திராவண ஆகர்ஷணம் முதலிய யோகரசனைகளாகவும், கதி:=(ஸாதாரணநடையானது), ப்ராதக்ஷிண்யக்ரமணம்=பிரதக்ஷிணானுஷ்டானமாகவும், அஶநாதி=அன்னபானாதிஸ்வீகாரம், ஆஹுதிவிதி:=ஹோமானுஷ்டானமாகவும், ஸம்வேஶ:=(சிரமத்தால் பூமியில் படுத்தலானது, ப்ரணாம:=நமஸ்காரமாகவும், (ஏவம்)=இவ்விதமாய், ஸுகம்=சுககரமான, மே=என்னுடைய, யத்=யாதொரு, விலஸிதம்=விலாஸவியாபாரமுண்டோ, (தத்) அகிலம்=அதுஎல்லாம், தவ=உமமுடைய, ஸபர்யாபர்யாய:=பூஜாரூபகமாக, பவது=ஆகட்டும். (27)

(தா-ம்) ஓ சிவசக்தியே! என்னுடைய ஸகல காமங்களையும் உமது பாதங்களில் சமர்ப்பித்து விட்டேனாகையால், ஸம்ஸாரயாத்ராரூபமான வார்த்தைகளெல்லாம், ஜபமாகவும், வேலைகளெல்லாம் க்ஷோபணம், த்ராவணம், ஆகர்ஷணம், வஶ்யம், உன்மாதம் முதலிய யோகங்களாகவும், தேகயாத்திரைக் குபயோகமான கால் நடைகளெல்லாம் உம்மை நோக்கி நான் செய்கிற பிரதக்ஷிணக்ரியானுஷ்டானமாகவும், அன்னபானாதி ஸ்வீகாரமெல்லாம் உம்மை உத்தேசித்த ஹோமானுஷ்டானமாகவும், சிரமத்தால் பூமியில் புரளுவது நமஸ்காரங்களாகவும், தேகயாத்திரைக்கு ஸுககரமான எனது யாதொரு விலாசமுண்டோ அவையெல்லாம் அவற்றுக்குச் சரியான உபசாரங்களாகவும் உமது பூஜையாகவே யிருக்கட்டும். (27)

அவ. "விரிஞ்சி பஞ்சத்வம்" என்ற ஶ்லோகத்தினால் சொல்லப்பட்ட விஷயத்தையே ப்ரகாராந்தரமாகச் சொல்லுகிறார்

ஸுதாமப்யாஸ்வாத்ய ப்ரதிபயஜராம்ருத்யுஹரிணீம்
விபத்யந்தே விஶ்வே விதிஶதமகாத்யா திவிஷத:|
கராலம் யத்க்ஷ்வேலம் கபலிதவத: காலகலநா
ந ஶம்போஸ்தந்மூலம் தவ ஜநநி தாடங்கமஹிமா|| உ௮||

வ்யா|| ஸுதாமாஸ்வாத்யாபீதி | விஶ்வம் ஸம்ஹரதீதி ஶோ
கேநயந்த்ரம் தஸ்யைவலோகஸம்ஹாரக: || ஸுதாம் அம்ருதம் அபி
விஶேஷயே || ஆஸ்வாத்ய பீத்வா ப்ரதிபய ஜராம்ருத்யு ஹரிணீம்

ப்ரதிபயம் பயங்கரம் — ஜராம்ருத்யூ ஜராமரணே ஹரதி ஹரதீ
தி ஹரிணீ ஜராம்ருத்யுஹரிணீ தாம் விபத்யந்தே ம்ரியந்தே விஶ்வே ஸ
கலா: விதிஶதமகாத்யா: விதிர்ப்ரஹ்மா ஶதமகோ தேவேந்த்ர: தௌ ஆத்யௌ
யேஷாம் தே ஸுதாம் அம்ருதம் அபி ஆஸ்வாத்ய — திவிஷத: தேவா:
கராளம் பயங்கரம் க்ஷ்வேளம் விஷம் காலகூடம் கபளிதவத:
பக்ஷிதவத: காலகலநா காலக்ருதநாஶநம் கலநா
ஶம்போ: ஶிவஸ்ய நாஸ்தி யத் ॥ தந்மூலம் தத்காரணம் தவ காலகலநா
நாபாவஸ்ய காரணம் தவ ஸம்பந்தீ — ஜநநி ஹே மாத: தாடங்க
மஹிமா தாடங்கயோ: கர்ணாபரணயோ: மாஹாத்ம்யம் ॥ அத்ர ஶ்லோகம்
பதயோஜநா ॥ ஹே ஜநநி விஶ்வே விதிஶதமகாத்யா: திவிஷத:
ப்ரதிபயஜராம்ருத்யுஹரிணீம் ஸுதாம் ஆஸ்வாத்யாபி விபத்யந்தே
கராளம் க்ஷ்வேளம் கபளிதவத: ஶம்போ: காலகலநா நா
ஸ்தி யத் தந்மூலம் தவ தாடங்கமஹிமா — அயம்பாவ: — விதிவத்
ஶம்போரபி விபத்திஸ்யாத் — தாடங்கஸ்ய ஸ்திதி: தத்ஸ்திதி:
தாடங்கஸ்திதி: காலஸ்ய நாஶகத்வம் தாடங்கயோ:
தாடங்கமாஹாத்ம்யம் பாதிவ்ரத்யமஹிமா
வஶாதிதி ஸம்யக் ॥ ௨௮ ॥

(ப உ.) ஜநநி=ஓ ஜகன்மாதாவே ! விஶ்வே=ஸமஸ்தாளான, விதிஶதமகாத்யா:=பிரம்மா, இந்திரன் முதலான, திவிஷத:=தேவர்கள, ப்ரதிபயஜராம்ருத்யுஹரிணீம்=பயங்கரமான ஜராமரணங்களை நீக்குகின்ற, ஸுதாம்=அமிருததத்தை, ஆஸ்வாத்யாபி=பானஞ்செய்தும, விபத்யந்தே=பிரளயகாலத்தில ஆபத்தைஅடைகின்றார்கள் கராளம்=கரோமான, க்ஷ்வேளம்=காலகோடிவிஷததை, கபளிதவத:=பக்ஷிததவரான, ஶம்போ:=சிவனுக்கு, காலகலநா=மரணமானது, நாஸ்தியத்=இல்லையெனபது யாதொன்றுண்டோ? தந்மூலம்=அதினகாரணம, தவ=உமமுடைய, தாடங்கமஹிமா=காதோலேமகிமைதான. (28)

(தா-ம) ஓய ஜகனமாதாவே! ஸகலமான பிரம்மா இநதிரன முதலான தேவாகளெலலாம ஜராமரணங்களை நீககுமான அமிருதபானம செய்தவாகளாயிருநதும பிரளயகாலததில் மரணமடைகிறாாகள். உமது பர்த்தாவான சிவனே காலகோடி விஷததை புசிததவராகயிருநதும் மரணமடையாமலிருபபது உமது பாதிவ்ரதயம மாஙகலயம முதலியவைகளை காட்டுகிற கர்ணபூஷணததின மகிமைதான். (28)

அவ பதயாகமன காலததில தேவி எழுநதெதிாகொள்ளு வாளெனனும விஷயததை இதில பிரதிபாதிககிருா.

உ௯॥ கிரீடம் வைரிஞ்சம் பரிஹர புர꞉ கைடபபித꞉
கடோரே கோடீரே ஸ்கலஸி ஜஹி ஜம்பாரி மகுடம்।
ப்ரணம்ரேஷ்வேதேஷு ப்ரஸபமுபயாதஸ்ய பவனம்
பவஸ்யாப்யுத்தானே தவ பரிஜனோக்திர்விஜயதே॥

வ்யா॥ கிரீடம் வைரிஞ்சமிதி॥ கிரீடம் மகுடம் வைரிஞ்சம் விரிஞ்சஸம்பந்தி பரிஹர த்யஜ - ஏவமக்ரேபி॥ புர꞉ அக்ரதோ வர்தமானம் கைடபபித꞉ கைடபஹந்துர்விஷ்ணோ꞉ கடோரே கோடீரே மகுடாக்ரே ஸ்கலஸி - ஸ்கலனம் ப்ராப்ஸ்யஸி - ஜஹி த்யஜ ஜம்பாரிமகுடம் ஜம்பாரேரிந்த்ரஸ்ய மகுடம் கிரீடம் ப்ரணம்ரேஷு ப்ரகர்ஷேண நம்ரேஷு ஏதேஷு விரிஞ்சி கைடபஜிஜ்ஜம்பாரிஷு ப்ரஸபம் சடிதி ஸஹஸா இதி யாவத்॥ உபயாதஸ்ய ஸமீபமாகதஸ்ய பவஸ்ய ஸதாசிவஸ்ய அப்யுத்தானே ப்ரத்யுத்கமனே தவ பரிஜனோக்தி꞉ பரிஜனானாம் வசனம் விஜயதே ஸர்வோத்கர்ஷேண வர்ததே॥ அத்ர ஸம்பந்தயோஜனா॥ ஹே பகவதி புர꞉ வைரிஞ்சம் கிரீடம் பரிஹர கைடபபித꞉ கடோரே கோடீரே ஸ்கலஸி ஜம்பாரிமகுடம் ஜஹி - இத்யேவம் ப்ரணம்ரேஷு ஏதேஷு ப்ரஸபம் பவனமுபயாதஸ்ய பவஸ்ய ப்ரஸபம் தவாப்யுத்தானே பரிஜனோக்திர்விஜயதே - அத்ரோதாத்தாலங்கார꞉-ஸம்ருத்திமத்வஸ்துவர்ணநம் உதாத்தமிதி லக்ஷணாத்॥ உ௯॥

(ப. உ) ஹே பகவதி=ஓ அம்மா! புர꞉=எதிரில, வைரிஞ்சம்=பிரமமாவினசமபநதமான, கிரீடம்=கிரீடத்தை, பரிஹர=ஒதிககுவிட்டு, கைடபபித꞉ = விஷ்ணுவின, கடோரே=கெட்டியான, கோடீரே=கிரீடத்தில, ஸ்கலஸி=தடுக்கப்போகிருய, ஜம்பாரிமகுடம்=இநதிரனதுகிரீடததை, ஜஹி=ஒதிக்குவிடு, (இதி) = இநத ப்ரகாரமான, தவ பரிஜனோக்தி꞉=உமதுபரிஜனங்களவாக்கானது, ஏதேஷு=இநத பிரமமா, விஷ்ணு, மகேநதிரர்கள, ப்ரணம்ரேஷு=நமஸகரிககுமபொழுது, பவனம்=மநதிரததிறகு, உபயாதஸ்ய=வநதிருககினற, பவஸ்ய=ஸதாசிவனுக்கு, ப்ரஸபம்=

சீக்கிரமாக, அப்யுத்தாநே = நீர் எழுந்து மரியாதைசெய்யும் விஷயத்தில், விஜயதே = ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாக விளங்குகிறது. (29)

(தா-ம) ஓ தேவியே! பிரம்மா, விஷ்ணு, மகேந்திரர்கள் தங்கள் கிரீடங்களை கழற்றிவைத்து நமஸ்கரிக்கும்போது அனுராகத்துடன் உம்மை தரிசிக்க சீக்கிரமாய் வருகிற ஸதாசிவனுக்கு நீர் எதிர்கொண்டழைத்து மரியாதைசெய்வதற்காக உமது பரிஜனங்கள் உம்மை நோக்கி ஓ தாயே! பிரம்மா, இந்திரன் கிரீடங்களிலும் பெரிதான விஷ்ணு கிரீடத்தில் இடறாமல் எழுந்தருளும் ஸதாசிவனை வருகிறார். என்று விண்ணப்பம் செய்கிறார்.

அவ்வ தேவீ தாதாத்ம்யானுஸந்தாயியாகும் மஹிமையை இந்த ஶ்லோகத்தாலே பிரதிபாதிக்கிறார்

மூ॥ ஸ்வதேஹோத்பூதாபிர்க்ருணிபிரணிமாத்யாபிரபிதோ
நிஷேவ்யே நித்யே த்வாமஹமிதி ஸதா பாவயதி ய:।
கிமாஶ்சர்யம் தஸ்ய த்ரிநயநஸம்ருத்திம் த்ருணயதோ
மஹாஸம்வர்தாக்நிர்விரசயதி நீராஜநவிதிம்॥ ௩௰॥

வ்யா॥ ஸ்வதேஹோத்பூதாபிரிதி ॥ ஸ்வஸ்யா: தேஹ: ஸ்வதேஹ: தஸ்மாதுத்பூதாபி: அத்ர தேஹஶப்தோ தேஹாவயவவர்ணம் லக்ஷயதி ॥ க்ருணிபி: மயூகைரேவ: ரஶ்மீநாம் அருணோஜ்ஜ்வலத்வம் ப்ராக் அணிமாத்யாபி: அணிமாமஹிமேத்யாத்யஷ்டஸித்திபி:- அபித: ஆவரணதேவதாஸ்திதாபி: நித்யாபி: த்ரிபுரஸுந்தர்யாதிபி: யதோக்தாதிதிஶேஷ: ॥ நிஷேவ்யே ஸம்ஸேவ்யே நித்யே ஶாஶ்வதரூபே த்வாம் அநாத்யந்தாம் அஹமிதி அஹம் பாவநயா ஸதா ஸர்வகாலம் பாவயதி ॥ த்யானம் கரோதி ॥ ய: ஸாதக: கிமாஶ்சர்யம் நாஶ்சர்யம் தஸ்ய ஸாதகஸ்ய த்ரிணயநஸம்ருத்திம் த்ரீணி நயநாநி ஸோமஸூர்யபாவகா: ஸம்யக் ஸம்ப்ராப்தா: யஸ்யேதி ॥ ஸ த்ரிணயந:- யதா ஜ்ஞாநேந ஸம்ஹார ஸோமஸூர்யா: த்ரய: தத்ஸம்பந்தேந ஸாயா ஜகதி த்ரிணயந: ஸதாஶிவ:- யதா த்ரிநயநாநி வக்ஷ்யே யஸ்ய ஸ: த்ரிணயந: ஈஶ்வராதிஶ்வராதய: - தஸ்ய ஸம்ருத்திம் ஐஶ்வர்யம் த்ருணயத: த்ருணீகுர்வத: மஹாஸம்வர்தாக்நி: ப்ரளயகாலாக்நி: விரசயதி கரோதி ॥ நீராஜநவிதிம் நீராஜநாநுஷ்டாநம் தஸ்ய நீராஜநக்ரியயா ஸேவித: ப்ரளயாக்நிரபீத்யர்த்த: - இதி ஸம்க்ஷேபயோஜநா ॥ ஸந்நித்ய ஸ்வதேஹோத்பூதாபி: க்ருணிபி: அணிமாத்யாபி: அபிதோ அவஸ்தி

தாபி: பரிவ்ருதாம் த்வாம் நிஷேவே ஸதாத்ருசீம்த்வாம் ய: ஸா
தக: அஹமிதி ஸதா பாவயதி|| த்ரிநயநஸம்ருத்திம் த்ருணயத: த
ஸ்ய மஹாஸம்வர்த்தாக்நி: நீராஜநவிதிம் விரசயதீத்யத்ர கிமாச்ச
ர்யம்|| அயம்பாவ: - அஹமிதி பாவநயா தாதாத்ம்யபாவேந ஸ்வ
த்ரூபஸ்ய நீராஜநவிதிராச்சர்யம் நபவதீதி|| ௩௦||

(ப-உ) நித்யே=ஆதிஅந்தமில்லாததேவியே! ஸ்வதேஹோ த்பூதாபி:=தனதுதேகங்களிலிருந்து உண்டாயிருக்கின்ற, க்ருணிபி:=கிரணரூபங்களான, அணிமாத்யாபி:=அணிமை, மகிமை முதலிய அஷ்டஸித்திகளாலே, அபித:=நாலுபக்கத்திலும், பரிவ்ருதாம்=சூழப்பட்டிருக்கிற, த்வாம்=உம்மை, நிஷேவே = ஸேவிக்கிறேன, (ஸதாத்ருசீம்)=இப்படி தேஜோமயமான அணிமை முதலிய அஷ்டஸித்திகளால சூழப்பட்ட, த்வாம்=உம்மை, ய:=யாதொருஸாதகன், அஹமிதி = தான என்று அபேத எண்ணத்தினாலே, ஸதா=எப்பொழுதும, பாவயதி=நிரந்தரமாகத்யானிக்கிறானே, த்ரிநயநஸம்ருத்திம்=ஸதாசிவனுடைய ஐஸ்வரியத்தை, த்ருணயத:=திருணமாகச்செயகின்ற, தஸ்ய = அவனுடைய, மஹாஸம்வர்த்தாக்நி:=பிரளயகாலாக்கினியானது, நீராஜநவிதிம்=நீராஜநாநுஷ்டானத்தை,(ஆரதியெடுபபதை) விரசயதி=செய்கிறது, (இதி)எனகிறவிஷயத்தில், கிமாச்சர்யம்=ஆச்சர்யமென்ன? ஆச்சர்யமொன்றுமிலலை (30)

(தா-ம்) ஆதயநதமிலலாமல நிதயமாயிருககிற தேவியே! உமது பாதாரவிநதததிலிருநது உணடான தேஜோமயமான, அணிமை, மஹிமை, கரிமை, லகிமைபிராபததி, பிராகாமயம, ஈஶதவம, வசிதவம, எனனும் அஷடசிததிகளாலே நாலுபககததிலும சூழபபடட உமமை ஸேவிககிறேன அபபடி கிரணமயமான அணிமை, கரிமை முதலிய சிததிகளால சூழபபடட உமமை எபபொழுதும, தானுகவே பேதமிலலாமல பாவிககிறவனுககு பிரளய காலாக்கினியானது நீராஜனம செயகிறது எனகிற விஷயததில என்ன ஆஶசசரியம? ஆஶசசரியமிலலை எனனில, அவன உமது தாதாதம்ய பாவனையினுலே உமமுருவததை யடைநது, தேஜோமயமான அணிமை முதலிய சிததிகளால சூழபபட்டு, சூரியாககினிரூபமான, ஸதாசிவனுடைய ஐஶவரியததை திருணீகரிததவனுகையால, அவனுககு ருததிர தேஜோரூபமான பிரளயாககினியானது ஹாரதீ தீபமபோல் விளஙகுவதில ஆசசரியமிலலை. ஆதலால அபபடி நிததியமுகதிககு ஹேதுவான உமமை தியானிககிறேன (30)

அவ. இநத ஶ்லோகததில் தேவீ தநத்திரத்தை பிரதி பாதிக்கிறார்,

[illegible]

𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹॥ 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 [illegible] 𑌚 । 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍀𑌜𑌾𑌲𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑍍॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌭𑍈𑌰𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌚 । 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌮𑌲𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌚॥ 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌸𑌮𑍍𑌮𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 । 𑌵𑌾𑌮𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌤𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌤𑍁𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍॥ 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑌮𑍍 । 𑌕𑌲𑌾𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌕𑌲𑌾𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑍁𑌬𑍍𑌜𑌿𑌕𑌾𑌮𑌤𑌮𑍍॥ 𑌮𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑍀𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍋𑌡𑍍𑌡𑌾𑌮𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚॥ 𑌕𑍁𑌲𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌲𑍋𑌡𑍍𑌡𑍀𑌶𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌚𑍂𑌡𑌾𑌮𑌣𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌲𑍀𑌮𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾॥ 𑌅𑌰𑍁𑌣𑍇𑌶𑌂 𑌮𑍋𑌦𑌿𑌨𑍀𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌚 । 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍॥ 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌲𑍋𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌮𑌤𑌮𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍॥ 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿॥ 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌗𑌦𑌤𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿॥ 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌮𑍇𑌵 [illegible]𑌨𑌿॥ 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌦𑍂𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 – 𑌏𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 – [illegible]𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌮𑌤𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible]𑌃 – 𑌸𑌕𑌲[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌣𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌹𑌿॥ 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍॥ 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 [illegible] 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 [illegible]𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌘𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌟𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍀𑌜𑌾𑌲𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰[illegible] 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌲[illegible]𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿[illegible]𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑌕𑌮𑍍॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌾𑌲𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾-𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌜𑌾𑌲𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀[illegible] 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿॥ [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌕-𑌭𑍈𑌰𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌮॥ 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌭𑍈𑌰𑌵 𑌬𑌟𑍁𑌕𑌭𑍈𑌰𑌵 [illegible]𑌭𑍈𑌰𑌵 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌭𑍈𑌰𑌵 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍀𑌭𑍈𑌰𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍈𑌰𑌵 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑍈𑌰𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿॥ [illegible] 𑌕𑌾𑌪𑌾𑌲𑌿𑌕𑌮𑌤[illegible] 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌦𑍂𑌰𑌾𑌣𑌿॥ 𑌬𑌹𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 [illegible] – 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 – 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀 𑌮𑌾𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑍀 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍀 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑍀 𑌮𑌾𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍀 𑌚𑌾𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌶𑌿𑌵

[illegible]

[illegible]

பேருண்டா வஹ்நிவாஸிநீ | மஹாவஜ்ரேஶ்வரீ தூதீ த்வரிதா குல
ஸுந்தரீ || நித்யா நீலபதாகா ச விஜயா ஸர்வமங்கலா | ஜ்வாலா
மாலிநிகா சித்ரா மஹாநித்யா ச ஷோடஶீ || ப்ரதிபத்பூர்வ
ராகேஷ்வா: ஸம்பூர்ணாஸ்யந்தகேஷ்வபி | ஸகாலிவ்யஞ்ஜமாநத்யா
சதுஸ்ராணாம் தேவி விக்ரஹே || ஸ தத்ர ஷோடஶ நித்யாநாம்
ஷோடஶதித்யாத்மகத்வம் உத்தரஶ்லோகே நிரூப்யதே || ஏதா
ஸாம் ஷோடஶநித்யாநாம் ஶ்ரீசக்ரே ஸம்பந்தயா ஸந்நிவேஶோ நி
ரூப்யதே-ஷோடஶநித்யாஸ்த்வக்ஷரவர்ணாத்மகதயாக்ஷரப்ர
ஸ்ரோக்ஷரப்ரத்யேகரூபிகா: - யதாசக்ரம் அஷ்டகோணசக்ர
ப்ராரம்பகோணாரப்ய ஸப்தகஸ்வித்வகோணே த்விகம் த்விகம்
ஸம்லக்நம் || ஸப்தேஷு த்விகாநந்தகோணேஷு ஸம்லக்நாநி | ஸ
தாஸ்ய நித்யாஷோடஶ ஸ்வராத்மகதயா ஷோடஶ ஸ்வரஸம்லக்
நா: த்விஸ்வராங்லக்நா: ஸதாஷாம் நித்யாநாம் ப்ரத
மம் நித்யாத்வயம் த்ரிகோணபிந்த்வந்தர்வர்த்திதம்-சதுர்தஶா
ஸ்த்வந்தர்த்ஶநித்யா: த்ரிகோணஸம்லக்நா:-த்ரிவர்க்கத்ரயஸம்
பாரத்ரயே த்ரிகோணரேகாஸம்லக்நே ஸ்தவம் நி
த்யாநாம் சக்ரே ஸம்லக்நாவ:-இதரேதரஸம்லக்நாவம் தேர்தபுஸ்தா
ரோஹாந்:-ஸதந்தம் ஸ்கலாவித்யா: சக்ரவித்யா ஸம்பந்தம் நி
த்யாநாம்வித்யா - ஸநந்த நஸம்ஹிதாயாம் ஶ்ரீஷோட்ஶதிஸநந்த நவ
சநம்-யதாஷ்ட ஷோடஶநித்யா: ஸம்ஸ்கலா: சக்ரவித்யா
யா ஸம்லக்நதா:| ஸதாஸ்து ஷோடஶநித்யா: ஷ்வராத்மிகா: பஞ்சத
ஶாக்ஷரீ பஞ்சதஶ ''ஸ''காராதிஸம்லக்நகாரவிஸர்க்காத்மக ''ஸ''
காராஷ்டாம் ஸம்ஹ்ருஷ்டா: ஜீவகலாரூபா: ஷோடஶஷ்வரோ
ஷ்ரவிதா:ஸதா ஷட்கோணஸம்லக்நா:|| காதயோ தேவஸா
நா: பாஶாங்குஶ பீஜபாஶஸ்து: ஸ்த்ரா ஷோடஶகோணேஷு
யேவ ஸம்லக்நா:-ஶிஷ்டாஸ்து யகாராதயோ நவவர்ணா: தே
ஶ்ருதிரவ்யக்தா சதுர்தஶகோணேஷு சதுர்தஶாஸம்
லக்நா: ஶிஷ்டவர்ண சதுஷ்டயம் ஶிவசக்ர சதுஷ்டயே ஸம்
லக்நம்|| இதி தேவதேஶிகோக்தப்ரஸ்தாரபேத:|| ஸவம் நித்யா
நாம் சக்ரவித்யாயாம் ஸம்லக்நம் ப்ரதிபாதிதம் - ஸநத்குமாரஸம்
ஹிதாயாமபி சக்ரவித்யாயாம் ஷோடஶநித்யாநாம் ஸம்லக்நம் ப்ர
திபாதிதம்|| யதாஸநத்குமாரவசநம்||ஶ்ரீசக்ரஸ்யாஷ்டம ஸம்லக்நா:

[illegible] ௩௧ ||

(ப-உ) ஹே பகவதி=ஓ தேவியே! பசுபதி:=சிவனானவர், ஸகலம் = ஸமஸ்தமான, புவனம் = பிரபஞ்சத்தை, தத்தத்ஸித்தி ப்ரஸவ பரதந்த்ரை:=அநந்தஸாதகர்களுடைய மனோரதசித்திககு, ஸ்வாதீனமாயிருக்கிற (மனோரதத்தையுண்டுபண்ணுகிற) சதுஷ்ஷஷ்ட்யா=அறுபததுநாலான, தந்த்ரை:=மஹாமாயை, ஶம்பரை முதலிய சித்தாந்தங்களாலே, அதிஸந்தாய=ஸந்தானமசெய்துவிட்டு, ஸ்தித:=வியாபாரமில்லாமலிருககிறவனாய், புன:=மறுபடியும், த்வந்நிர்பந்தாத்=உன்னாலசெய்யப்பட்ட நிர்ப்பந்தத்தினாலே, அகில புருஷார்த்தைக கடனா ஸ்வதந்த்ரம்=(64) தந்திரங்களில சொலலப்பட்ட) ஸகலபுருஷார்த்தங்களையும் முககியமாய உண்டு செய்வதிலதானே முக்கியமாய்நிற்கிற, தே=உமமுடைய, இதம்=இந்த, தந்த்ரம்=சித்தாந்தத்தை, க்ஷிதிதலம்=பூமியில், அவாதீதரத்=அவதரிககச்செய்தார (31)

(தா-ம) ஓய சிவசகதியே! ஸதாசிவன் (வேதததில அதிகார மிலலாத வர்களான சூததிரா, சஙகீரணர் முதலியவாகளுககு ஐஹிகபலததை யடைவ தறகாக தனனுல நிறமாணம செய்விக்கபபடட) (மஹாமாயை, ஶமபரம, யோகினீஜாலஶமபரம, தததவஶமபரம, பஹுரூபாஷ்டகம, யமளாஷ்டகம, சநதிரஜ்ஞானம், மாலினீ, மஹாஸமமோஹநம முதலிய அறுபததுநாலு சிததாந் தங்களில் வைதிகர்களும விழுந்து, ஐஹிகபலததிறகாக, மஹாபாதகம்செய்து மோக்ஷமார்க்கததிற்கு தூரததில நிறகுமபொழுது) (மருந்துககாக வாங்கி வைதத விஷததைத் தின்றிறநத, புததிரனைபபாாததது திகைக்கிட்டு நிறகும் தகபபன்போல்) வஞசகனையவிடடோம் என்று வியாபாரமில்லாமல நிறக

(மறுபடியும் கருணைக்கடலான) உமது கட்டளையினால் அவர், வஸிஷ்டர், ஸநகர், ஸநந்தனர், ஸநத்குமாரர், ப்ருகு இவர்களால் மஹாமாயை முதலிய அறுபத்துநாலு சித்தாந்தங்களால் சாதிக்கத்தகுந்த) எல்லாப் புருஷார்த்தங்களையும் ஸாதிக்கும் (சுபாகம பஞ்சகரூபமான சமயசித்தாந்தமென்றும்) உமது சித்தாந்தத்தை பூலோகத்தில் ஸ்தாபித்தார். (இந்த சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்ட நித்தியாதேவி 16-பதினாறு ரூபமாய ஸ்ரீ சக்கிரத்தில் அஷ்டதள பத்மத்தில், கிழக்குமுதல் கோணத்தில் இரண்டுபேராக நிற்கிறார்கள் அந்த பிரஸ்தார பேதங்கள் விஸ்தாரபயத்தால் எழுதவில்லை (31)

அவ்வ தேவிமந்திரத்தை இரண்டு ஶ்லோகங்களாலே விவரிக்கின்றார்

௩௨॥ ஶிவஶ்ஶக்தி: காம: க்ஷிதிரத² ரவி: ஶீதகிரண: ஸ்மரோ
ஹம்ஸஶ்ஶக்ரஸ்தத³னு ச பராமாரஹரய: । அமீ
ஹ்ருல்லேகா²பி⁴ஸ்திஸ்ருபி⁴ரவஸானேஷு க⁴டிதா
ப⁴ஜந்தே வர்ணாஸ்தே தவ ஜனனி நாமாவயவதாம்॥ ௩௨॥

அ॥ அத² [illegible] ஶ்லோகத்³வயேன [illegible] க்ஷிதிதலாவதீர்ணமித்யுக்தம் [illegible] தந்த்ரம் ப்ரஸ்தௌதி॥ வ்யா॥ ஶிவஶ்ஶக்தி: காம இதி॥ ஶிவ: ககார:, ஶக்தி: ஏகார:, காம: ஈகார:, க்ஷிதி: லகார:, அத²ஶப்³த³: ஆனந்தர்யார்த²: - ரவி: ஹகார:, ஶீதகிரண: ஸகார:, ஸ்மர: ககார:, ஹம்ஸ: ஹகார:, ஶக்ர: லகார:, தத³னு சேத்யவ்யயம் ஆனந்தர்யம் த்³யோதயதி॥ பரா ஸகார:, மார: ககார:, ஹரி: லகார:, அமீ ஆத்³யா: வர்ணா: ஹ்ருல்லேகா²பி⁴: ஹ்ரீங்காரை: திஸ்ருபி⁴: த்ரிஸங்க்²யாபி⁴: அவஸானேஷு விராமஸ்தா²னேஷு த்ரிஷு க²ண்டா³க்³ரேஷு க⁴டிதா: யோஜிதா: ப⁴ஜந்தே ॥ ப்ராப்னுவந்தி வர்ணா: தே பஞ்சத³ஶாக்ஷரா: ககாராத³ய: தவ ஸம்ப³ந்தி⁴ன: ஜனனி ஹே மாத: நாமாவயவதாம் நாம்ன: ஶ்ரீபஞ்சத³ஶ்யா அவயவதாம் ப்ராப்னுவந்தீத்யர்த²: ॥ அத்ராயமன்வய: ॥ ஜனனி ஶிவ: ஶக்தி: காம: க்ஷிதி: அத² ரவி: ஶீதகிரண: ஸ்மர: ஹம்ஸ: ஶக்ர: தத³னு ச பராமாரஹரய: இத்யேதே வர்ணா: திஸ்ருபி⁴: ஹ்ருல்லேகா²பி⁴: அவஸானேஷு க⁴டிதா: தே வர்ணா: தவ நாமாவயவதாம் ப⁴ஜந்தே - அத்ரேத³ம் ஸம்ப்ரதா³யம் - ஶிவஶ்ஶக்தி: காம: க்ஷிதிரிதி வர்ணசதுஷ்டயம் - ப்ரத²மம் க²ண்ட³ம்॥ ரவி: ஶீதகிரண: ஸ்மர: ஹம்ஸ: ஶக்ர இதி வர்ணபஞ்சகம் ஸௌரவம்ஶம் உப⁴யோர்வம்

दशसहस्रं कौमुदीव्याख्या ॥ नवसहस्रं दीपिकाव्याख्या ॥ द्वादशसहस्रं विजयाव्याख्या ॥ त्रयोदशसहस्रं सर्वार्थप्रकाशाव्याख्या ॥ चतुर्विंशतिसहस्रं ज्ञानाव्याख्या ॥ षट्त्रिंशत्सहस्रं श्रीभाष्यव्याख्या ॥ सर्वासां तिथिषु विद्वद्भोग्या व्याख्या शेषार्थी उपास्या ॥ प्रतिपदिता द्राविडवेदस्य विषय तासां विद्वद्भोग्या भवति ॥ विद्वद्भोग्याद्यायाः प्रथमावि द्यायाः हिरण्यकेशिनामनाथे ज्ञानाद्यथ्थ प्रथमोपाध्यायः प्रति पदेश्वा नाम्नेयो नदीतीययोरीति द्राविडवेदस्य नि त्यायाद्या नाट्यशास्त्रिपथ्वावरणपूर्वम् ॥ तथा शेषाश स्त्रिणां सहस्रगणात्मकानां विंशतिसहस्रं शेषाशाशं स्याम् ॥ तत्प्रागादिके शेषाशस्त्राः तत्त्वेन षट् प्रवर्तन्ते ॥ तथ्यं विद्याशास्त्र सर्वविधेयो आद्य शासनयोर्वदामि प्राचकादौ नैवसिद्धान्ते ॥ तेषां आद्यानां सम्पुटानां आद्यशरेवेण कयिकारः स तद्वासनकारसंहितायां श्लोकेः सव्वशस्त्रं निरस्ति ॥ संक्षेपेणोच्यते ॥ सम्पुटं प्रयोगो देव यानवि द्यानाक्के ज्ञानविंशद्विशेषेण कौमुदा रात्रयोस्संवर्णम् ॥ संवृत्तं वाचनाध्यायेण सम्पूर्ण विस्तृतिसहस्रनाध्यायं कल्पते नवविंशति ॥ सम्पुटस्य दक्षिणनाध्यायेण सम्पूर्ण तत्त्वाक्षिप्तात्मकलिदत्त ना वाहारति ॥ यथा सम्पुटस्य योनामयो नायानवके सरोवशः तथा कौवासाधिशिलानं द्वव्ये ॥ कृष्णवक्ति ययास्ते तथ्येत ॥ कतनव कौम्बविद्यशक्तिनायानकाम्बे संपुटकिरण संवेदनाशीर्दध्वंसोऽङ्कुर वृथाद्विवेष वारिवरिताप्यति ॥ श्रावावश्यकृष्णवक्षत्र तत्त्व्वे ॥ योगीयथासरोहितवित्तः सत्रुसंवृत्यस्रायं सम्पुटं सम्पुटस्यानेवायानानिरोजाः कृष्टेते ॥ तथा संवृष्ट यस्तिरोजः ॥ कल्पतेसन तथाहारणयो रस्तेन तथा नीवायाना प्रपितेन स्रायिष्टानवह्निनाशाक्षिप्ते कल्पतकाम्बे निरोहारकाम्बविद्यसाम्वेत्वाकधितासतीसार वत्तिक्षतारम् कावति - प्राय्यत्पंहिका सहस्रदशकसौ व्यवति संवृत्तंबष्टंदशति ॥ तस्माद्द्वितीयवृषयारः कृष्णा

[illegible]

[illegible] स्वरूपेण च [illegible] वर्णात्मकत्वात् [illegible] स्वरूपेण [illegible]
[illegible] ककार एकारयोः [illegible] उच्य
ते ॥ ककारादि एकारान्तानां [illegible] ॥
व्यञ्जनानां स्वरान्तं [illegible] स्वराणां [illegible]
[illegible]
[illegible] - [illegible]
स्वराः [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] श्री [illegible]
[illegible] श्रीविद्या [illegible]
[illegible] षोडश [illegible]
[illegible] ॥ तथा हि षोडश स्वराः कादयः [illegible] षोडश
[illegible] षोडश [illegible] षोडश [illegible] ॥
हकारः शुक्लबीजं - [illegible]
[illegible] ककारेण [illegible]
[illegible] - ककार [illegible] ककारषकार [illegible] - कका
रादयः [illegible] षोडश [illegible]
[illegible] ककारेण [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] ककार एकार [illegible]
[illegible] ककार [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] षोडश
[illegible] षोडश [illegible] षोडश [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] श्रीबीजं [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible] - [illegible]
[illegible] - [illegible] - [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஶப்³தே³ந ஸகாரோ லக்ஷ்யதே - ஸூரஶப்³தே³ந காமராஜகூடஸ்த²மத்⁴யக: ககாரோ லக்ஷ்யதே|| ஹம்ஸ: ஸூர்ய:-ஹகாராதி³வர்ணத்³வயம்-ப்ராக் ஶக்ர: ஜம்ப⁴:, லகாரஜம்ப⁴பீ³ஜம் ஜகிஶாஸ்த்ராதே³வ ப்ரஸித்³த⁴: ஶக்ரஶப்³தே³ந லகாரோ லக்ஷ்யதே || பராஸம்ஜ்ஞகமாதிவம் ஹ்ரீம்பீ³ஜம் ஸகாரோ லக்ஷ்யதே|| மார:காமராஜபீ³ஜமிதி தத்ப்ரக்ருதிமத்⁴யக: ககாரோ லக்ஷ்யதே || ஹரிர்ஹிம் ஹ்ரூ: லகாரோ லக்ஷ்யதே|| ஏவம் மந்த்ரஸ்தவர்ணாநாம் ககாராதீ³நாம் ஶிவாதி³பதா³நி லக்ஷகாணி ஸ்வஸ்வலக்ஷ்ய லக்ஷகாணீதி ஶேஷ:|| ஏவம் பஞ்சத³ஶநி த்யாநாம் ஸமஷ்டிரூபாத்மகஸ்ய மந்த்ரஸ்ய பஞ்சத³ஶ திதி²ஷு நாமாநம் விஹிதம் || ப்ரயுஜ்ய த்யாநாமாநந்தரம் ப்ரதிதி³நம் ப்ரயுஜ்யதம்|| ஏதத்³வ்ராதிரஹஸ்யம்|| மநுமாதராதிவமந்த்ரவ்யபதே³ஶேஷ்வா நுஜிவ்ருக்ஷயா கதயிதம் || ஸத்³ஸ்ஜமநோமாயம் ஶ்ருதிரஹஸ்யம்|| தி³ஶந்த்³ய: ஸஞ்ஜீவிநாஜ்ஞாஸ்கமா: ஸம்யக்ஶேஷவக்ஷிதி|| அத்ர பமநவக்தவ்யம் || தத்ர ஶ்ருதிவ்யாக்²யாநாவஸரே நிரூபயிஷ்யாம: || யதா² சைதத்தீ³யஶாஸ்த்ரம் காமகேஶ்ருத்யதே || ஜயம்பாவஸரவேத்யநாபாகே|| தத்ரைஷாபஶமீவஸாத்ம்யகமா வரிஜ்ஞாநேந ஸர்வம் ப்ரதிபாதி³தம் ஜ்ஞாநமாத்ரஸம் ப்ரதிபாத³க பாக-கநாரஸ்யாயதமஶ்வமேயகாம்பாநகரம்- ஸம்ஜ்ஞாநம்விஜ்ஞாநமிதி திதி²ப்ரதிபாத³க வாக்யாநாம் ப்ரகரணமேதத்ஸவ தஸ்யா நுவாகஸ்ய ப்ராஹ்மணம் - ஜயம்பாவஸரவேதி || ஏதமேவ மந்த்ரம் ப்ராஹ்மணாத்மகம் கநாரஸ்யாயத ஜ்ஞாநேநகமம் வாக்யஜாதம்|| ஜயம்பாவஸரவா கஸ்யாயம்:- ஜயம் சந்த்³ரகலா ஸாதா³வ்ய ஸரவா ஸரவாவத்³யநஸ்யம்ஶிநீ கத்ய தஸ்யம்ஶிநீதி ஶ்ரீசக்ராத்மக சந்த்³ரஸ்ய ஸரவேதி நிரூபணம்|| தஸ்யா கத்ரிரேவஸார சம்ஜ்ஞா|| தஸ்யா: ஸரவாயா: கத்ரிரேவகத்ரிஸ்யா நமேவ மேவம் பஞ்சத்ரிகோணம் - ஸாரசம்ஸரவோபாஹ்ருதம்ஜ்ஞா|| தமேவ ஸாமாவிம்யாரூபகலா கஸாரசஸ்யஜ்ஞாந: உபசயாபசய ப்ரகாரபோ⁴ஹ||யாவந்த:பஞ்சபக்ஷாபரபக்ஷயோ:ராத்ரய:- ஸம்ஜ்ஞாநாவாகேகயிதா:-பஞ்சபக்ஷாபரபக்ஷயோ: ஶுக்லக்ருஷ்ணபக்ஷயோ: ராத்ரய: தாவந்த: தா:ராத்ரய: ஜ்ஞாநம் பக்ஷிதி ஜ்ஞாநக்ரூத: ராத்ரிஷ்வேவ ஜ்ஞாந ஸம்க்ருஹஜதி மோக ப்ரவிஷ்டா: ராத்ராவேவ சந்த்³ரகலாரூபாயா: ஶ்ரீவித்³யாயா: க நாமாநம்ச திவஸ ஜத்யாவமேஶ:- பஞ்சபக்ஷராத்ரய:-த

[illegible]

[illegible]

[illegible] ௩௨||

(ப-உ) ஹே ஜநநி=ஓ ஜகன்மாதாவே! ஶிவ:=ககாரமும், ஶக்தி:=ஏகாரமும், காம:=ஈகாரமும, க்ஷிதி:=லகாரமும, அத²=அவ்வாஸனதிலிருக்கிற, ரவி:=ஹகாரமும,ஶீதகிரண:=ஸகாரமும், ஸ்மர:=ககாரமும், ஹம்ஸ:=ஹகாரமும், ஶக்ர:=லகாரமும், தத³நு=பிறகு, பரா=ஸகாரமும. மார:=ககாரமும், ஹரய:=லகாரமும், அமீ=இப்படி 12ஆனவர்ணங்கள, திஸ்ருபி⁴:=மூன்றான, ஹ்ருல்லேகாபி⁴:=ஹ்ரீங்காரங்களோடு, அவஸானேஷு=முதல் 4 எழுததுகளுடைய, அவஸானததிலும் இரண்டாவதுவகுப்பான, ஐந்து எழுத்துக்களுடைய அவஸானததிலும், மூனறுவது மூன்றெழுததுக்களுடையஅவஸானத்திலும,க⁴டிதா:= சேர்க்கப்பட்டவையாகக் கொண்டு, தே=அந்தவர்ணங்கள, தவ=உம்முடைய, நாமாவயவதாம்=த்ருபுரசுந்தரீமந்திரததின் அவயவங்களாயிருப்பதை, ப⁴ஜந்தே=அடைகின்றன. (32)

(தா-ம) ஓய் ஜகன்மாதாவே ! ககாரமும, ஏகாரமும், ஈகாரமும் லகாரமும், அவ்வாசனத்திலிருக்கிற, ஹகாரமும், ஸகாரமும, ககாரமும்

ஹகாரமும, லகாரமும, பிறகு ஸகாரமும ககாரமும, லகாரமும, இபபடி பனனிரணடான வாணஙகள, மூன்றுன, ரீஙகாரஙகளோடு, முதல நாலு எழுததுககளுடைய அவஸானததிலும, இரணடாவது வகுபபான ஐநது எழு ததுககளுடைய அவஸானததிலும, மூனறுவது மூனறெழுததுககளுடைய அவஸானததிலும, சோககபபடடவையாகக கொணடு அநத வாணஙகள்,உம் முடைய திரிபுரசுநதரீ மநதிரததின் அவயவஙகளாயிருபபதை அடைகிறேன்.

(விசேஷாாததம) இநத சுலோகமானது தேவியின மஹாமநதிரததை உணாததுகினறது எபபடி யெனறுல' முதலில, சிவததின எழுததும், சகதியின எழுததும, மன்மதன எழுததும பினபு சூரியன எழுததும, சநதிரன் எழுததும மனமதன எழுததும, ஆகாயததின எழுததும, இநதிரன, எழுத்தும , பினபு பராசகதியின எழுததும, மனமதன எழுததும, விஷணுமூாததியின எழுததும, ஆகிய இவை விளஙகக்கூறபபட்டன. இவையே உரையின் கணகாடடபபட்ட பனனிரணடு வாணஙகளாம இமமூனறு கண்டஙகளுககும ஒவவொனறின கடைசியில மாயையின் எழுததாகிய ஹரீஙகாரஙகூடடினுல முதற கணடததில நாலும இரணடாங கணடததில ஐந்தும், மூன்றுங கணடததில மூனறும, ஒவவொன்று இறுதியில மாயையெழுதது முமமுறை ஒனறும ஆகசசோதத பின பதினைநது எழுததுகளாகப பொறுநதுவது, உமா தேவியின திருநாமமநதிரமாகும. இமமூலமநதிரம 15 எழுததுகளாலாககப படுதலின ஸாவ மஙகளப்ரதையாகிய பராசகதியைப பஞசதசாக்ஷரி யெனறு பெயா சொல்லுகிருாகள. இமமூலமநதிரம் தன்னை ஜபிப்போறகு அவரவர் எணணிய விசேஷித்த பலனகளை யெலலாஙகொடுககும பிரபாவமுடையது. இமமந்திரததின மூனறு கணடஙகளானவை சூரிய சோமாககினி யெனறும் முசசுடரும, இசசா ஞானககிரியை யெனனும முசசகதியும, ஜாக்கிரஸவபந ஸுஷுபதி யெனனும மூனறவஸதையும, ரஜஸ தமஸ ஸததுவமெனனும முக் குணஙகளும முதலியவறறின ஸவரூபமாம.

இதன விரிவெலலாம ஸமஸகிருத வியாககியானததாலும உபதேசக் கிரமததாலும பககுவாகள அறியககூடும். (32)

[illegible]

[illegible]

ரஸ்யந்தி॥ கோலகே ஸஞ்சிந்த்யர்॥ ஸ்யந்தி கோலகே த்ருஶ கோஸ்ஸெந்தி॥ ஸாக்ஷிதயஞ்சி ஸேணெ ஶோகஜிதயே நாஷ॥

(ப.உ.) ஹேநித்யே=ஆதயந்தமில்லாததேவியே! தவ=உம்முடைய, ஸேநார்=மந்திரத்திற்கு, ஆதௌ=முதலில், ஸ்மரம்=காமராஜபீஜத்தையும், யோநிம்=புவனேஶ்வரீபீஜத்தையும், லக்ஷ்மீம்=ஶ்ரீபீஜத்தையும், ஏதம்=இந்த, த்ரிதயம்=மூன்றுமந்திரத்தையும், "ஐம்-ஹ்ரீம்-ஶ்ரீம்" என்பதை நியாய=சேர்த்துவைத்து, நிரவதிமஹாபோகரஸிகா:=அளவில்லாதநித்ய ஜ்ஞாநாநுபவமறிந்தவர்களான, ஸந்தே=சிலர், சிந்தாமணி குணநிபத்தாக்ஷவலயா:=சிந்தாமணிசமூகத்தாலேசெய்யப்பட்டஜபமாலையைஉடைத்தானவர்களாய், ஶிவாக்நௌ=சக்திரூபமானத்ரிகோணத்தில் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்ட அக்னியில், ஸுரபிக்ருததாராஹுதிஶதை: = காமதேனுவினது நெய்யால் அநேக ஆஹுதி தாரைகளாலே, ஜுஹ்வ:=ஹோமம் செய்கின்றவர்களாய், த்வாம்=உம்மை, பஜந்தி=ஸேவிக்கின்றார்கள்

(தா-ம) ஓ ஆதயந்தமில்லாத தேவியே! நித்திய ஜ்ஞாநாநுபவ ரஸிகர்களான, சிலபரமயோகீசவரர்கள் ஸமவித கமலத்தில் த்ரிகோணத்தை ஸதாபித்து அதில் பைந்தவஸ்தானத்திலிருக்கும் காமேசவரி தேவியான உம்மை இரக்ஷிவைத்து உமது மந்திரத்திற்கு முதலில் காமராஜபீஜத்தையும், புவனேஶவரி பீஜத்தையும் சேர்த்து மானஸிக சங்கல்பத்தால் ஸிதத்தித்து சிந்தாமணிகளால் நிச்சயிக்கப்பட்ட ஜபமாலையுள்ளவர்களாய் மந்திர புரச்சரணம் செய்து (அப்படிமானஸிகமாய சிந்தித்த காமதேனுவின் நெய்யால் அநேக ஆஹுதிசெய்து உம்மை ஸேவிக்கின்றார்கள் (33)

அவ கூசு-வது, ஶ்லோகம் முதற்கொண்டு ஸமயமதத்தை நிருபிக்குங்கால் அதின் உபயோகத்தின் பொருட்டு முன்னதாகத் தெரியத்தக்கந்த கௌலமதத்தை இரண்டு ஶ்லோகத்தினாலே சொல்ல வெண்ணி பூர்வகௌலத்தை இந்த ஶ்லோகத்தினால் சொல்லுகிறார் பூர்வகௌலம்

உசு॥ ஶரீரம் த்வம் ஶம்போ: ஶஶிமிஹிரவக்ஷோருஹயுகம் தவாத்மானம் மந்யே பகவதி நவாத்மாநமநகம்। அத: ஶேஷ: ஶேஷீத்யயமுபயஸாதாரணதயா ஸ்தித: ஸம்பந்தோ வாம் ஸமரஸபராநந்தபரயோ: ॥கூசு॥

வ்யா॥ ஶரீரம் த்வம் ஶம்போரிதி ॥ ஶரீரம் த்வம் தேஹ: பவதி ஶம்போ: ஶங்கரஸ்ய ஶஶிமிஹிரவக்ஷோருஹயுகம் ஶஶீ ஞ்சந்த்ரமிஹிரஸ்ஸூர்ய: - தாவேவ வக்ஷோருஹயுகம் ஶஶீஞ்

[illegible]

யச்சக்காரஶப்தேந ப்ரோக்தா நாதி - நிமேஷாதிகல்பாந்தகால ஸ்ரீஞ்காரஶப்தே
நாயச்சக்காரஶப்தேந ஸர்வ மஹத்த்வயோகவதி காரணதேஶநக
யா காரஶப்தேந ஜ்ஞாநவைராக்ய: ॥ கஶப்தேந நாத க
ஶாதிரூபவர்ண ப்ரோக்த:- நாதஶப்தேந நாதஸம்ஜ்ஞாபதாய:- ஜ்ஞாந
ஶப்தேந நாத - விஜ்ஞாநபதாய: - ஸம்பூர்வாய: ஸமாதிமார
மேதாஸ ॥ ஸமாமோக்ஷக: - விமோக்ஷநிவிச்சக:-விஸ்தஶப்
தேந நாத-ஜ்ஞாநகாரணஜ்ஞாநபதாய:- ஜ்ஞாநகாரணஜ்ஞாந நாத-ஜ
காரணிஷ்டஸ்ய நாமஉந்நாமவதி ॥ நாதஶப்தேந நாத - ரூபே
ஸ்தாரூபவிதர்ப்பதாய: - சதுர்நிஷ்கராய: ஸர்வஸ்யாதீதஸ்ய
ப்ரவேஶவதீதி ஶக்தி ரூபவாணி - வரா நாதஸாதநமா
ஶாபரவா ॥ ஜ்ஞாந ஜ்ஞாநஶப்தேநாதிதமேகர்ண ஸ
ஹிதரூபம் பஶ்யாமா ॥ ஸாஜ்ஞாநரூபவா-யதாஸ்தவஸா
யாபேவஜ்ஞாதஸ்ய த்ரஷிஸம்யபி: - யயோக்தம் நாத கடாக்ஷாஸ்
யாம் யாஸாஜ்ஞரூபஶப்தவாஸம்ப்ரேமஶ்யாநாத-வஸ்தி
நாதஸமேஷஸ்யேஷாஸ்ய தே ॥ யயோக்தம் தசேத்வ - ஸ்பஷ்டா
வஸ்யம் த்ராஸ்யா த்ரேதாஸ்காஸாஷக்ராதாமயாதா - த்ரேதா
கா த்ரவம்பயாக்தேதாகா ॥ வம்ஷயாக்ஷரீ தாராத்திகா ॥ ஸாவ
வக்ராதாம் வக்ராஸ்மயாதா । த்ரவம்பாத்ககவமேக்யம் - த்ரவம்
பாத்தகேதாகாயாஉதிரஶஸ்யாம் ॥ வத்தஸ்வரூபவச்சம் பஶ்யா
ப்ரவம்விதம் ॥ ஸ்பஷ்டாயாக்தாவஸ்யாம் ஸரூக்ஷ தயாப்ரதீதே தஸ்
ஹிஸம்யபி: - பேஶநாதவாரா வஸ்யேநோ: உத்தாநாத்தாவஸாத்தி
கா, ஸாதிவியா வாஶாதிஸஶேஷிரூபவாமேவதி ॥ வாஶாதிஸஶேஷிரூப
வா ஸரூக்ஷாவஶ்ஷ்ரூபவாஸ்ரூபவாஶாதய: ஶக்தய:-வாஶாமேஜ
ஷாரணஶ்ரீ கம்பிகா வததா ஸ்தஸ்ய: ஶக்தய:-ஸ்ரீவக்ராம் தப்ர
தாமயாஶவீவ தமேச்சாநாஸ்தகா: - உஜ்ஞாஜ்ஞாநக்ரியாநிதா
வராமேவதி ॥ வஜ்ஞஶக்தய:-ஶ்ரீவக்ராஜ்ஞ ப்ரமேதாவச்சேவஶக்தியோ
நாஸ்தகா: வததாபி: ஶக்திபி: நவஶப்தஹாஸ்தாபி: ஸம்பவதா
நவாஸ்தகம்உவ்யதே - யயோக்தம் தசேத்வ ॥ வதகா வரா தஷ
நாவா ஶாதிவஷ்டிஶாதஸ்யஷ்டாஸ்தா ॥ ஏதந நவாஸ்தாஶா தாஜா
தாஸாஶேஷஶஹியா நாஷ்டம் । ஶிவியாஹிஶேஷஶ ஸாஸரூக்ஷா
ஸுஶாகத்திஸ்ராஸரூக்ஷா ॥ நவநாதஶயேஸ்ரூஶா நவவர்ணாதாதா
ஶக்திதவிவ்யாவ்யா ॥ க்ஷந்யாகாரணஶந்யாகாயச்சம்ப நயோயச்சதஸ்

[illegible]

(ப-உ) ஹே ப⁴க³வதி=ஓ பைரவீ தேவியே! த்வம்=நீர், ஶம்போ⁴:=ஆநந்தபைரவருக்கு, ஶஶிமிஹிர வக்ஷோருஹயுக³ம்=சூரியசந்திரர்களையே இரண்டுஸ்தனங்களாக உடைத்தான, ஶரீரம்=ஶரீரமாக, (ப⁴வஸி)=இருக்கிறீர். ஹே ப⁴க³வதி=உற்பத்திவிநாசமுதலியவைகளை யறிந்தமகாதேவியே! தவ=உம்முடைய, ஆத்மாநம்=ஸ்வரூபத்தை, அநக⁴ம்=நிர்தோஷமான, நவாத்மாநம்=காலவ்யூக

ம், காலவ்யூஹம் முதலிய ஆனந்தபைரவனுடைய (ஸ்வ)ரூபமாக, பஜே=நினைக்கிறேன், அத:=ஆகலால், ஶேஷ:=சேஷபூதன், ஶேஷீ=ஸ்வாமீ, இதி=இந்தப்ரகாரமான, அயம்=இந்த, ஸம்பந்த:=ஸம்பந்தமானது, ஸமரஸபராநந்தபரயோ:=ஸமானகுணமுள்ள ஆனந்தபைரவ ஆனந்தபைரவீரூபிகளான, வாம்=உங்களிருவர்களுக்கும், உபயஸாதாரணதயா=பர்யாயமாயிருவர்களுக்கும் ஸமானமாக, (இருக்குமிடக்களினாலே,) ஸ்தித:=இருக்கிறது (34)

(தா-ம்) கௌலமதம் பூர்வகௌலம், உத்தரகௌலம், என்று இரண்டு விதம் அதில் இந்த ஶ்லோகத்தில் பூர்வகௌலமதத்தைச் சொல்லுகின்றார் - ஶக்திஸதாஶிவ னிருவர்களுக்கும் சேஷசேஷீ பாவம் ஸமானமென்பது பூர்வகௌலமதம்) ஓ பைரவிரூபியான தேவியே! நீர் ஆனந்த பைரவருக்கு சூரியசந்திரர்களை ஸ்தனங்களாக உடைத்தான சரீரமாயிருக்கிறீராகையால் அவருக்கு சேஷபூதையாயிருக்கிறீர். உம்முடைய பரபரம ரூபமான ஸ்வரூபமே ஆனந்த பைரவருடைய நிர்தோஷமான காலவ்யூஹம் முதலிய ஒன்பது ஸ்வரூபமாயிருக்கிறபடியினாலே, நீர் அவருக்கு சேஷியாகவும், இருக்கிறீராதலால், இந்த சேஷசேஷீ பாவசம்பந்தமானது, ஆனந்தபைரவருக்கும், ஆனந்த பைரவியென்றும், சிச்சக்திகளாரூபமான உமக்கும் இருவருக்கும் ஸமானமாயிருக்கிறது. (34)

அவ இந்த ஶ்லோகத்தில் உத்தரகௌல மதத்தை விவரித்தும் ஆஜ்ஞா சக்ராதிரூப ஸகலதத்வமய தேவியென்னும் விஷயத்தையும் விவரிக்கிறார்.

௩௫ || மனஸ்த்வம் வ்யோம த்வம் மருதஸி மருத்ஸாரதிரஸி
த்வமாபஸ்த்வம் பூமிஸ்த்வயி பரிணதாயாம் ந ஹி பரம் |
த்வமேவ ஸ்வாத்மானம் பரிணமயிதும் விஶ்வவபுஷா
சிதானந்தாகாரம் ஶிவயுவதி பாவேன பிப்ருஷே ||

வ்யா|| மன இதி|| மனோ மனஸ்தத்த்வம் ஆஜ்ஞாசக்ரஸ்திதம் த்வமேவ வ்யோமேத்யாகாஶதத்த்வம் விஶுத்திசக்ரஸ்திதம் | த்வமேவ மருத் வாயுதத்த்வம் அனாஹதசக்ரஸ்திதம் ஸம்வித்சக்ரம் அஸீதி த்ரயோ ... மருத்ஸாரதி: வாயுஸக: அக்னிதத்த்வம் ஸ்வாதிஷ்டானே ஸ்திதம் ... த்வமாப: ... மணிபூரஸ்திதம் ... த்வம் பூமி: ... மூலாதாரஸ்திதம் ... த்வயி பரிணதாயாம் ... ந ஹி பரம் ... த்வமேவ ஸ்வாத்மானம் ஸ்வஸ்வரூபம் பரிணமயிதும் பரிணாமம் ... விஶ்வவபுஷா

[illegible]

த்வமேவ ஸ்வாத்மாநம் பரிணமயிதும் விச்வவபுஷா
சிதாநந்தாகாரம் சிவயுவதிபாவேந பிப்ருஷே ௩௫॥

(ப-உ) ஹே சிவயுவதி=ஓ அம்மா! மந:=ஆக்ஞாசக்ரத்திலிருக்கும மநஸதத்வமும, த்வம்=நீர் தான. வ்யோம=விசுத்திசக்ரத்திலிருக்கும ஆகாசததவமும, த்வமேவ=நீரே. மருத்=அநாஹதமெனனும பெயரையுடைய ஸமவிசசக்ரததிலிருக்கும வாயுததவமும, த்வமேவாஸி=நீரே இருக்கிறீர். மருத்ஸாரதி:=ஸவாதிஷ்டானசக்ரததிலிருக்கும அக்கினிதத்வமும, த்வமஸி=நீரே ஆகுறீர். ஆப:=மணிபூரகததில ஜலததவமும, த்வமேவ=நீரே. பூமி:=மூலாதாரததிலிருக்கும பிருதிவீதத்வமும, த்வமேவ=நீரே. த்வயி=நீர், பரிணதாயாம் ஸத்யாம்=மேற் சொல்லியிருக்கிற தத்வ தாதாத்ம்யததையடைநதவளாயிருக்க, பரம்=உமமைககாட்டிலுமவேறானவஸது, நஹி=(ஒன்றும) இலலை த்வமேவ=நீரே, ஸ்வாத்மாநம்=தன ஸவரூபததை, விச்வவபுஷா=பிரபஞ்சரூபமாக, பரிணமயிதும்=பரிணமிக்கச்செயவதற்கு, சிவயுவதிபாவேந=சிவபததித்தன்மையினாலே, சிதாநந்தாகாரம்=பரபிரமமரூபமான சிவதத்வததை, பிப்ருஷே=ஹரிக்கிறீர் (35)

(தா-ம) ஓய குணடலினீ சகதிரூபமான தேவியே! நீரே ஆஜ்ஞாசககிறத்திலிருககும மனஸததவமாகவும, விசுததி சககிறததிலிருககும் ஆகாசததவமாகவும, அநாஹதமென்றும, ஸமவிசசககிறததிலிருககும வாயுததவமாகவும, ஸவாதிஷ்டான சக்கிர ததிலிருககும வஹ்நி ததவமாகவும, மணிபூரகததிலிருக்கும ஜலதத்வமாகவும், பரிணமிதது காயரூபமான பிரபஞசததின் உருவம கொளளுமபொழுது காரணரூபமான நீரும், காயரூபமான பிரபஞ்சததில் உளளடஙகியிருககிறபடியால இநத உமது பரிணாமமான பிரபஞ்சததைப்பார்க்கிலும் வேறொனறுமிலலை. நீரே தனது ஸவரூபததை பிரபஞ்சரூபமாக பரிணமிபபதறகு, பிரமஹஸவரூபமான சிவததவததை ஸதாசிவ மனவிததனமையினால ஹரிககிறீர். (இநத உததரகௌலமதத்தில் பிரதானமே ஜகததகாததாவாகையால பிரதானுதமிகையான சகதிககு சேஷதவமிலலை என்று ரஹஸ்யாரததம. (35)

அவ ஸமயமத நிரூபணோபயுகததமான ஆஜஞாசக்கிறததை விவரிககிறார்.

ஸமயமத நிரூபணம்.

௩௬॥ தவாஜ்ஞாசக்ரஸ்தம் தபநசசிகோடித்யுதிதரம்
பரம் சம்பும் வந்தே பரிமிலிதபார்ச்வம் பரசிதா

𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾 । 𑌯𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌵𑌿𑌶𑌶𑌿𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑌾-
𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌹𑌿
𑌭𑌾𑌲𑍋𑌕𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇 ॥ ௩௬ ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌤𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑍇 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌨𑌶𑌶𑌿𑌕𑍋𑌟𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌧𑌰𑌂 𑌤𑌪𑌨𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌶𑍀 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍋𑌟𑌯𑌃 𑌅𑌗𑌣𑌿𑌤𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌧𑌰𑌃 𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌲𑌿𑌤𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌲𑌿𑌤𑍌 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍌 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 - 𑌪𑌰𑌾𑌕𑌾𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚𑌰𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌆𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌜𑌨𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌵𑌿𑌶𑌶𑌿𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌅𑌗𑍋𑌚𑌰𑍇 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌆𑌲𑍋𑌕𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌆𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌨𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 - 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍌 ॥ 𑌭𑌾𑌲𑍋𑌕𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌮𑌯𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑍇 𑌕𑌮𑌲𑍇 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 ॥ 𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌪𑌨𑌶𑌶𑌿𑌕𑍋𑌟𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌧𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌂 𑌪𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌪𑌰𑌿𑌮𑌿𑌲𑌿𑌤𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌰𑌵𑌿𑌶𑌶𑌿𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑌾𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌭𑌾𑌲𑍋𑌕𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌦𑌮𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌯𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌚𑌕𑍍𑌰𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌨𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑌲𑌂 𑌚𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌲𑌂 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍈𑌵 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍁 ॥ 𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌰𑌣𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌃 𑌆𑌧𑌾𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌞𑍍𑌚𑌚𑍈𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌂 ॥ 𑌆𑌜𑍍𑌞𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌮𑌲𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍋𑌟𑌿𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌞𑍍𑌚𑌚𑍈𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌂 ॥

(ப-உ.) 𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿=ஓ அம்மா! 𑌯𑌂=யாதொருவனை, 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾=பக்தியோடு, 𑌆𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍=பூஜிக்கிறவன், 𑌰𑌵𑌿𑌶𑌶𑌿𑌶𑍁𑌚𑍀𑌨𑌾𑌂=ஸூர்யசந்திராக்னிகளுக்கு, 𑌅𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇=அகோசரமானதாகையாலே,

நிராலோகே=பார்க்கசக்கிய மில்லாததாயும், அலோகே=ஏகாந்தமாயுமிருக்கின்ற, பாலோகபுவனே=சந்திரிகாமயமான=(நிலாமயமான) உலகத்தில் (என்றால் ஸஹஸ்ராரத்தில்) தவ ஸாயுஜ்யம்=உன் ஸாயுஜ்யத்தை, ப்ராப்ய=அடைந்து,) நிவஸதி=வாஸம்பண்ணுகிறானோ, தம்=அந்தப்பிரசித்தனும், தவ=உம்முடைய, (தவசப்தத்தினாலே ஸாதகன் புருமத்தியத்தில் ஸ்ரீ சக்கிரத்திலிருக்கிற சிவசக்கிர சதுஷ்டயம் சொல்லப்பட்டது) ஆஜ்ஞாசக்ரஸ்தம்=ஆஜ்ஞாசக்ரத்திலிருக்கிற, தபநஶஶிகோடி த்யுதிதரம் = கோடிசூரியசந்திரர்களின் கிரணத்தை தரிக்கிறவனும், பரசிதா=பராகாரமான சித்தினாலே, பரிமிலிதபார்ஶ்வம் = சூழப்பட்ட இருபக்கத்தை உடைத்தாயுமிருக்கிற, பரம்=பரனென்னும் ஸம்ஜ்ஞையாலழைப்பத் தகுந்தவனை, ஶம்பும்=பரசம்புவை, வந்தே=ஸேவிக்கிறேன் (36)

(தா-ம்) ஓ தேவியே! பரசித்தினால் சூழப்பட்ட, பரசம்புவைத் தனது புருமத்தியத்திலிருக்கும் ஆஜ்ஞாசக்கிரத்தில் தியானிக்கிறவன், சூரிய சந்திராக்கினி பிரகாசமில்லாமல் ஏகாந்தமாயிருக்கும், நித்யகளையான ஸ்ரீ சக்கிர சந்திர ஜோத்ஸ்னையால் விளங்கும் உலகத்தில் வஸிக்கிறபடியால், அப்படி பரசித்சம்பந்தமாயும் ஆஜ்ஞாசக்கிரத்தில் விளங்குகிற பரசம்புவை ஸேவிக்கிறேன். (36)

அவ. விசுத்திசக்கிர மாஹாத்மியத்தை பிரதிபாதிக்கிறார்

௩௭॥ விஶுத்தௌ தே ஶுத்தஸ்படிகவிஶதம் வ்யோமஜநகம்
ஶிவம் ஸேவே தேவீமபி ஶிவஸமாநவ்யவஸிதாம்।
யயோ: காந்த்யா யாந்த்யா: ஶஶிகிரணஸாரூப்யஸரணே:
விதூதாந்தர்த்வாந்தா விலஸதி ச
கோரீவ ஜகதீ॥ ௩௭॥

வ்யா॥ விஶுத்தாவிதி ॥ விஶுத்திசக்ரே தே தவ ஸம்பந்தி ஶுத்தஸ்படிகவிஶதம் ப்ராலாதிரஹிதஸ்படிகவந்நிர்மலம் வ்யோமஜநகம் வ்யோம்ந: ஆகாஶஸ்ய ஜநகம் உத்பாதகம்-ஆத்மந ஆகாஶ: ஸம்பூத இத்யாதி ஶ்ருதே:॥ ஆஜ்ஞாசக்ரே ஸ்தத்தத்வம் நிரூபிதம் தஸ்மாதாத்மதத்வாதாகாஶ தத்வோத்பத்திரித்யர்த்த: ॥ அத்ராத்மஶப்தேந: பரமாத்மவாசக: ஶிவம் ஶிவதத்த்வம் ஸேவே உபாஸே॥ தேவீம் ஶக்திமபி ஶுத்தஸ்படிகவிஶதாம் ஶிவஸமாநவ்யவஸிதாம் ஶிவேந ஸமாநம் வ்யவஸிதம் வ்யவஸாய: ப்ரயத்ந: யஸ்யாஸ்தாம் ஸ்படிகவிஶதவர்ணாமித்யர்த்த: ॥ ய

யயோரேதயோ: காந்த்யா: ப்ரஸாரயா: யாந்த்யா: ப்ரஸரந்த்யா: ஶஶிகிரணஸாரூப்யஸரணே: சந்த்ரகிரணஸாரூப்யஸரணி யுக்தயா காந்த்யா விதூதாந்தர்த்வாந்தா விதூதம் அந்தர்த்வாந்தம் அஜ்ஞாநரூபம் யஸ்யா: ஸா விலஸதி || ப்ரகாஶதே சகோரீவ சகோரஸ்த்ரீவ ஜகதீ த்ரிலோகீ|| கிம்பூதம் ஶிவம்|| ஹே ஜநநி தே விஶுத்தௌ ஶுத்தஸ்படிகவிஶதம் வ்யோமஜநகம் ஶிவம் ஶிவஸமாநவ்யவஸிதாம் தேவீமபி ஸேவே யயோ: காந்த்யா: ஶஶிகிரணஸாரூப்யஸரணே: காந்த்யா ஜகதீ விதூதாந்தர்த்வாந்தா சகோரீவ விலஸதி || அபிப்ராய: - யதா சந்த்ராதபேந சகோரீ ஸந்தோஷம் ப்ராப்நோதி ததா விஶுத்திசக்ரஸ்தயோ: ஶிவயோ: காந்த்யா விதூதாந்தர்த்வாந்தா ஜகதீ ஸந்தோஷம் ப்ராப்நோதீதி ஷோடஶதளாத்மகே விஶுத்திசக்ரே ஶ்ரீத்ரிபுரஸுந்தர்யாதி ஷோடஶகலா தத்ர ஶிவயோ: காந்த்யா: வ்யாப்திரிதி|| ௩௭||

(ப-உ) ஹே ஜநநி=ஓ தேவியே! தே=உம்முடைய, விஶுத்தௌ=விசுத்திசக்கிரத்தில், ஶுத்தஸ்படிக விஶதம்=நிராஸ தோஷமில்லாமலிருக்கிற ஸ்படிகம்போல நிர்மலமாயும், வ்யோமஜநகம்=ஆகாயதத்வத்தை உண்டுபண்ணுகிறதாயுமிருக்கின்ற, ஶிவம்=சிவதத்வத்தையும், ஶிவஸமாநவ்யவஸிதாம்=சிவஸ்ரேஷ்டஸமமான முயற்சியுள்ள, தேவீமபி=தேவியையும், ஸேவே=உபாஸிக்கின்றேன, யயோ:=யாதொருசிவதம்பதிகளின் சம்பந்தமான, யாந்த்யா:=பரவுகிற, ஶஶிகிரண ஸாரூப்ய ஸரணே:=சந்திரகிரணத்தில ஸாரூப்யமார்க்கத்தை உடைத்தான, காந்த்யா:=காந்தி சமீபத்திலிருந்து, ஜகதீ=மூவுலகமும், சகோரீவ=பெண்சகோரபக்ஷிபோல, விதூதாந்தர்த்வாந்தா=சழிக்கப்பட்டதான அஜ்ஞாநாந்தகாரபாதையை உடைத்தானதாய், விலஸதி=விளங்குகின்றது (37)

(தா-ம) ஓ தேவியே! ஸாதகன் விசுத்த சக்கிற பூஜை செய்யுங்காலத்தில் சூரிய சந்திராக்னி கிரோதிபபதிலை ஷோடச தளங்களிலிருக்கும் ஸ்ரீ திருபுர சுந்தரி முதலிய 16-கலைகளுடைய நிலைவை வற்றடிப்பதிலை, அந்த விசுத்த சக்கிறத்தில வீற்றிருக்கும் தம்பதிகளான உங்களுடைய மூன்றுலோகங்களையும், வியாபிக்கிற சந்திர காந்திக்குச் சரியான தேஜஸ்ஸினால் மூவுல

கமும சநதிரகிரண சமபநதததால ஸநதுஷடமான சகோர பக்ஷிபோல அக யாநாநதகாரம நீஙகி சநதுஷடமாகப பிரகாசிககிறது அபபடி விசுதத சக கிறததில நிததகோஷமாகவும ஸபடிகமபோல நிாமலமாகவும ஆகாயததவத தை உணடு செயயாநினற ருசகிற சிவததவததையும சிவனுககுஸமானமான முயறசியுளள உமமையும உபாஸிககிறேன (37)

அவ அனுஹத சகரபரபாவததை பிரதிபாதிககிறா

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ ௩௮ ॥

(ப-உ) [illegible]=ஓ அமமா! [illegible] = யாதொரு ஹமஸதம்பதியின ஆலாபததிஞலே, [illegible]=பதினெட்டு சங்கையுள்ள விதமைதகளின உறபததியானது, ([illegible])=உணடாகிறதோ, [illegible]=யாதொருஹமஸதமபதி, [illegible]=தோஷத்தைநீககி, [illegible]=ஸமஸதமான, [illegible]=குணஙகளை, [illegible]=ஜலததிலிருந்து, [illegible]=பாலைபபோலே, [illegible]=கிரஹிககின்றதோ, [illegible]=அபபடிப்பட்ட மஹிமையுள்ள, [illegible] = விகசிததிருக்கும ஜ்ஞாநமாகிற தாமரைபபூவிலிருககின்ற மகரநததததிலமுககியமாய ரஸிககிறதாயும, [illegible]=மஹாதமாக்களுடைய, [illegible]=மனமாகிற மானஸ ஸரஸஸில் ஸஞ்சரிககிறதாயும், [illegible]=இவவிதமென்றுரைக்கசாததியமாகாமலிருககின்ற, [illegible]=பரமஹமஸதம்பதியை, [illegible]=ஸேவிககின்றேன் (38)

(தா-ம) அஞஹத சககிரமென்று பெயருடைய (ஸமவித கமலததில ஜ்ஞானரூபமான கமலததில, பிராணரூபமான மகரநதரஸததில, ஒன்றிலேயே ரஸிககிறதாயும, மகான்களுடைய மனதாகிற மாநஸஸரஸஸில ஸஞசரிககினறதாயும, அஷ்டாதச (18) விததைகளாக பரிணமிககிற தமதலாபமுள்ளதாயும, அனனேததைதவிட்டு விட்டுபாலை கிரகிககிறபபோல தோஷஙகளை நீககி குணஙகளை மாததிரம கிரகிககிறதாயுமிருககிற, இவவிதமென்று விவரிபபதறகு ஸாதயமிலலாத மஹிமையுள்ள பரமஹமஸதமபதிகளை ஸேவிக்கிறேன (38)

அவ அநாஹத சககிரததின புரமபேயிருகக ஸவாதிஷ்டானசககிரத்தின பரபாவத்தைச சொல்லுகிருர

தவ ஸ்வாதிஷ்டாநே ஹுதவஹமதிஷ்டாய நிரதம்
தமீடே ஸம்வர்தம் ஜநநி மஹதீம் தாஞ்ச ஸமயாம் ।
யதாலோகே லோகாந் தஹதி மஹதி க்ரோதகலிதே
தயார்த்ரா யா த்ருஷ்டி: சிசிரமுபசாரம் ரசயதி ॥

வ்யா॥ தவஸ்வாதிஷ்டாந இதி ॥ தவஸம்பந்தி: ஸ்வாதிஷ்டாநே ஸ்வாதிஷ்டாநசக்ரே ஹுதவஹம் அக்நிதத்வம் அதிஷ்டாய ஆச்ரித்ய நிரதம் அநவரதம் தம் ப்ரஸித்தம் ருத்ரஸ்வரூபே ஸம்வர்தம் ஸம்வர்தநாமகாக்நிம்-ஜநநி ஹே மாத: மஹதீம் மஹத்த்வவிசிஷ்டாம் ॥ தாம் ஸம்வர்தாக்நிரூபாம் மஹாஸம்வர்தாக்நிரூபாமிதி யாவத் ॥ ஸமயாம் யதாலோகே யஸ்யா ஆலோகே லோகாந் ஸுராதீந் மஹஸி மஹதி க்ரோதகலிதே தயார்த்ரா க்ருபாவிஷ்டா யா த்ருஷ்டி:-அம்ருதோக்ஷ: சிசிரம் சீதளம் உபசாரம் ரசயதி ॥ அத்ராயம் பதயோஜநா ॥ ஹே ஜநநி தவ ஸ்வாதிஷ்டாநே ஹுதவஹம் ஸம்வர்தம் அதிஷ்டாய நிரதம் ஈடே ஸமயாம் தாம் மஹதீம் ஈடே மஹஸி க்ரோதகலிதே யதாலோகே லோகாந் தஹதி யா தயார்த்ரா த்ருஷ்டி: சிசிரமுபசாரம் ரசயதி ஸா தவ தயார்த்ரா த்ருஷ்டிரிதி சேஷ:-அத்ரேதம் அநுஸந்தேயம் ॥ ஸ்வாதிஷ்டாநஸ்தித கோணத்ரிதயஸ்தாநம் தத்ராத்மநா ஸம்வர்தாக்நிதயா ருத்ரோ ரூபம் தத்ரைவ மஹாஸம்வர்தாக்நிஜ்வாலாம் சக்திரூபதயா ருத்ரரூபம் ததுபாஸ்திதாம் ஸமயாம் ப்ராப்ய- தத்ஸம்ஹாராலோகே லோகம் ஸந்தஹ்ய தாந் ஜகந்தி ப்ரளயாக்நிஜ்வாலாபி: தஹதி தத்ர க்ருபாரஸவர்ஷிணி தாத்ருசதிருஷ்டிர் ஜ்வாலாசாந்த்யர்த்தம் சிசிரோபசாரம் ரசயதீதி ஸ்தூலதாத்பர்யம் நவஸ்துதீதி ॥ ௩௯ ॥

(ப-உ) ஜநநி= ஓ லோகமாதாவே ! தவ = உமதுடைய, ஸ்வாதிஷ்டாநே=ஸ்வாதிஷ்டான சக்கிரத்தில், ஹுதவஹம்=அக்னி தத்துவத்தை, ஸம்வர்தம் = ஸம்வர்த்தாக்கினியாக, அதிஷ்டாய= ஆச்ரயித்து, நிரதம்=எப்பொழுதும், ஈடே=ஸ்துதிக்கின்றேன், ஸமயாம்=ஸமையையென்னும் சந்திரகளாசக்தியை, தாம்=அப்படி பிரசித்தமான, மஹதீம் = மகாஸம்வர்த்தாகனிஜ்வாலையாக, அதிஷ்டாய=ஆச்ரயித்து,ஈடே=ஸ்துதிக்கின்றேன். க்ரோதகலிதே= கோபத்தினுல் உண்டுபண்ணப்பட்ட, யதாலோகே=யாதொரு ருத்திரசக்திகளுடைய தாசன ரூபமான, மஹஸி=தேஜஸ்ஸான து,

𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍=உலகங்களை, 𑌦𑌹𑌤𑌿𑌸𑌤𑌿=கொளுத்தும்போது, 𑌯𑌾=யாதொரு, 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃=கடாக்ஷமானது, 𑌦𑌯𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾=தயவுள்ளதாயிருக்கின்றதோ, (𑌸𑌾)=அந்த, (𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌾) = உனது பார்வையானது, 𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰𑌂=குளிர்ந்த, 𑌉𑌪𑌚𑌾𑌰𑌂=சைத்யோபசாரத்தை, 𑌰𑌚𑌯𑌤𑌿=செய்கின்றது (39)

(தா-ம) ஓய ஜகன்மாதாவே! உமது ஸ்வாதிஷ்டான சக்கிறத்திலிருக்கிற அக்கினியை, ஸமவர்த்தாக்கினியாகவும், ஸமயை என்னும் சந்திரகலா சக்தியை மஹா ஸமவர்த்தாக்கினி ஜ்வாலையாகவும், மனதில் ஆச்ரயித்து நிரந்தரமாய் ஸ்துதிக்கிறேன் அந்த ருத்திர சக்திகளுடைய தாசனரூபமான தேஜஸ்ஸானது உலகங்களைக் கொளுத்தும்போது கிருபை நிறைந்த யாதொரு கடாக்ஷமானது, உலகத்திற்கு சிசிரோபசாரம் செய்து, குளர்ச்சி செய்கிறதோ அந்த கடாக்ஷம் உமதுதான் (39)

𑌤𑌟𑌿𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌪𑌰𑌿𑌪𑌨𑍍𑌥𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌣𑌯𑌾
𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌭𑌰𑌣𑌪𑌰𑌿𑌣𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌧𑌨𑍁-
𑌷𑌮𑍍॥ 𑌤𑌵 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌮𑍇𑌘𑌂 𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌣𑌿𑌪𑍂𑌰𑍈𑌕𑌶𑌰-
𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍇𑌵𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌰𑌮𑌿𑌹𑌿𑌰𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁-
𑌵𑌨𑌮𑍍॥ ௪0॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌤𑌟𑌿𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌟𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌟𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍌𑌦𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀 𑌸𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌟𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌟𑌿𑌚𑍍𑌛𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌪𑌰𑌿𑌪𑌨𑍍𑌥𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌣𑌯𑌾 𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌣𑌿𑌪𑍂𑌰𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌣𑌿𑌪𑍂𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑍋 𑌽𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌸𑍍𑌯 - 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌨𑍍𑌥𑌿 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾-𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌸𑍌𑌦𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑌂 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌕𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 - 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌭𑌰𑌣𑌪𑌰𑌿𑌣𑌦𑍍𑌧𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌧𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌭𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 - 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌿 - 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌵𑌲𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌸𑍌𑌦𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌚𑌾𑌪𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌕𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 ॥ 𑌮𑌣𑌿𑌪𑍂𑌰𑍇 𑌕𑌵𑌸𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌕𑌃 । 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌸𑍌𑌦𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌵𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌮𑍇𑌘𑌤𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌵𑌤𑌿𑌂𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌜𑌯𑌤𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌪𑍂𑌰𑍈𑌕𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌪𑍂𑌰𑍇𑌵 𑌏𑌕𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌂𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌮𑌣𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌮𑌣𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃

[illegible]

க்த இத்யர்த²:॥ அபாம்ரவஸ்ய அவஷ்டம்ப⁴ஸ்ய ஸம்ப்ரவேஶ:ப்ர
ஶஸ: ப்ரவேஶஸ்யாந்வயித நித்யஸம்யோகாம் ஸம்ப்ரயோகஸம்ஶ
வ: ப²லஷட்³க³: ஸகாஶாத்-உத³காநாம் ப்ரஸ்ரவதஶ்ச இத்ய
த³காநாமாபி தே³வ்யம் மணிபூரே உத³க மேக⁴ரூபத்வாத் தாரூப:
ஸ்தா²யிபா⁴நாத் ஸ்பு²ரந்நாநாரத்நாத³யா: ஶக்ராயுத⁴ஸித ஸம்ப்ரயோஸ்தா
த³கா: ஶக்ராயுத⁴ஸித நித்யஸம்யோகா: ஸம்ப்ரயோகாதி³-அநாஹத
ஸித ஸ்பு²ரணயா-வ்யாக்²யாதா: அதஉக்தம் தமேவ ஹரிணா
க்ருதமிதி॥ தம் உக்தம் ஸம்ஸ்ரவணஶக்திமஸிதம் வ:ஸகாஶாத்
ஜாநாதீத்யர்த²:॥ அபி³ந்து³நாதா³தே³ - யோக³நாதமூர்தி
ஸ்தி²தம்பேத³ - மூர்த்யவதிஷ்டதீதிஶ்ருதி:॥ அஸ்ய உத³கதத்வா
த்மகே மணிபூரே மூர்திஸ்தி²தம்நாம ஶ்ரீசக்ராதி³காம்। தயாச
ஶ்ருத்யர்த²ம் - ஸஹஸ்ராரம் வ்யாபிநீம்த்³யாமதே³நஹஸம்- ஸ
ஶரீராணமூர்திம்ஸமூர்ணீதிம்-பே³த³ம்நாம ஸ்பு²ரித்வா மநோஹர
மூர்த்தம் தீராரமேஹமேவஸ்தே³ய॥ ஷட்³விஶதிஷவே அஸ்யாஶ்ரயோ
யமர்த²:॥ ஸநாதீதிஸத்ராமா-அந்நிஶ்சந்நிதத்வம் ஸ்தா²யிபா⁴
நதீத்யர்த²:॥ வ்யாபிநீம் மணிபூராயாஸிதாம் த்³யாம் நநநம் வி
ஶாலஸிதாம் அமேநஹஸம் காமம் மேநஸ்யகவம் ஶக்ராயுத⁴ஸிதம்
ஸஶரீரணம் வாயதகவம் அதிதிம் ஶக்ராத்³யகம் ஜலதத்வம்ஸ
மூர்ணீதம் ஸமேரபே⁴ரக்ஷமூர்ணீதிம் மூகவேதணநயஜ்ஞம்
பே³த³வீம் தே³வ்யா உமாம் தே³வீரூபாம் ஶ்ரீசக்ரவித்³யாதி³த்ய:-
நாம நளகாம் ஸம்ஸாரஸாநர தரணோபாய ஹம்ஸதாம்ஸ்பு²ரி
த்ராம த்³யுஶாநி அரித்ராணி மாம நமாமி-யஸ்யாஸ்தாம் த³க்ஷிண
ஜம்ஸாவவதே³நரவஶாதி³தியாவக॥அநாநஸம்அஸ்ரவம் தீம் ஸ்வயம்த்³ய
ஶாம் ஶ்ரீமேத⁴ தஸ்ரவணாஹவேத - தபே³கநிரதாஸ்தத³வா
ஸநவார: ஸ்யாதி³த்யர்த²:॥ ஸ்வஸ்தயேதோக்ஷாயநித்ய நிரதிஶ
யஸவாவாஸ்த²ய இதி அவஶிஷ்டம் ஶ்ருதிஜாதம் ஸஹமேநாத³ய
வ்யாக்²யாநாவஸரே ஸம்ஸ்ருஷ்டிமூபிதமேவாஹ:॥ ௪0॥

(ப-உ) ஹே ப⁴க³வதி=ஓய் தேவியே! தவ=உம்முடைய, மணி
பூரைகஶரணம்=மணிபூரகத்தையே ஒருகிருஹமாக உடைத்
தாயும, திமிரபரிபந்தி²ஸ்பு²ரணயா = இருளுக்கு விரோதமாகிற
பிரகாசத்தை யுடைத்தான, ஶக்த்யா=சக்தியினால், தடித்வந்தம்=மின்
னலுள்ளதாயும், ஸ்பு²ரந்நாநாரத்நாப⁴ரணபரிணத்³தே⁴ந்த்³ரத⁴நுஷம்=

பிரகாசிக்கின்ற நாநாவிதமான இரததினஙகளால நிரமிக்கப்பட்ட (பூஷணங்களால உண்டுசெய்யபபட்ட இநதிர தநுசை யுடைத்தாயும,) ஶ்யாமம்=கறுததும, ஹரமிஹிரதப்தம்=ருத்திரனுகிற பிரளய காலசூரியனுலகொளுததப்பட்ட, த்ரிபுவநம்=மூவவுலகஙகளையும், வர்ஷந்தம்=ஜலம்வாஷிககிறதாயும், கிமபி=இவவளவெனறுசொலலத தகாததாயுமிருககிற, மேகம்=மேகரூபமானபசுபதியை, நிஷேவே=ஸேவிக்கினறேன (40)

(தா-ம) ஓய தேவியே! ஸதிரமினனல் ரூபமான சகதியினுல் மினனலை யுடையதாயும, நாறுவித இரததினஙகளால இழைககபபட்ட சக்தியின ஆபரணஙகளால இநதிர தனுசை வுடையதாயும, கருததும பிரளயாககினியினுல் கொளுததபபடட உலகஙகளை வருஷிததது குளிரச செயகிறதாயுமிருககிற, மேகரூபமான ஸதாசிவனை ஸேவிககிறேன. (40)

தவாதாரே மூலே ஸஹ ஸமயயா லாஸ்யபரயா
நவாத்மாநம் மந்யே நவரஸமஹாதாண்டவநடம்|
உபாப்யாமேதாப்யாமுதயவிதிமுத்திஶ்ய தயயா
ஸநாதாப்யாம் ஜஜ்ஞே ஜநகஜநநீமஜ்ஜகதிதம்|| ௪௧||

வ்யா|| தவாதாரே மூல இதி|| தவ ஸம்பந்திநி ஆதாரே மூலாதாரசக்ர இத்யர்த்த: || ஸஹ ஸாகம் ஸமயயா ஸமயஸம்ஜ்ஞயா லாஸ்யபரயா லாஸ்யே ந்ருத்யே பரம் தாத்பர்யம் - யஸ்யாஸ்தயா ஸ்த்ரீகர்த்ருகம் ந்ருத்யம் லாஸ்யமித்யுச்யதே || நவாத்மாநம் மந்யே ஜாநாமி|| நவரஸமஹாதாண்டவநடம் நவபி: ஶ்ருங்காராதிபி: ரஸைர்மஹாந் உத்கட: தம் தாண்டவம் - பும்கர்த்ருகம் ந்ருத்யம் தாண்டவமித்யுச்யதே || தத்ர நடம் நர்த்தகம் உபாப்யாமேதாப்யாம் ஆநந்தபைரவமஹாபைரவீ மஹாபைரவாப்யாம் ஜகத: உதயவிதிம் உத்பத்திமுத்திஶ்ய கர்த்தவ்யதயா|| தயயேதி|| த்ருஷ்டாந்தஸ்ய பாலநார்த்தம் நிமித்தம் தயயா ஸநாதாப்யாம் நிர்த்தாப்யாம் ஜஜ்ஞே உத்பந்நம் - ஜநகஜநநீமத் பிதாமாத்ருவத் ஜகத் புவநம் இதம் ப்ரத்யக்ஷம் - லாஸ்ய நாட்யஸம்யோக ப்ரதிபாதநாத்|| ப்ரக்ருதிபுருஷயோ: ஸம்பந்தே ஜகதுத்பத்தி: லாஸ்யந்ருத்தாவஸாந ஶிவஜகத்ஸம்ஹ்ருதி ஸ்திதிகாரணஸம்பந்த: ஸம்வதயோஜநா|| ஏவம் பவதி தவ மூலே ஆதாரே லாஸ்யபரயா ஸமயயா ஸஹ நவரஸமஹாதாண்டவநடம் நவாத்மாநம் மந்யே உதயவிதிமுத்திஶ்ய ஸநாதாப்யாம் தாப்யாம் தயயா ஸ

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌨𑌾𑌵𑌸𑌿𑌣𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑍇𑌵𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌕𑍃-
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑌿-
𑌕𑍋𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌷𑌟𑍍𑌕𑍋𑌣 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌵-
𑌤𑌿 ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍋𑌣𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌮𑌲𑌾𑌦𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜-
𑌜𑌂 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑌸𑌮𑍇𑌵 - 𑌬𑌹𑍁𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌂𑌶𑌿𑌤𑌂 ॥ 𑌕𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍋-
𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌕𑍋𑌣𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌂𑌯𑌃-𑌸𑌰𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁-
𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌂𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 - 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍋𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌬𑌿𑌨𑍍-
𑌦𑍁𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌸𑌮𑌜𑌾 𑌤𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑍋𑌣𑌸𑌮𑌜𑌾𑌵𑌦𑌮-
𑌰𑌤𑌸𑍍𑌵 𑌤𑌿𑌰𑌂𑌤𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 ॥ 𑌕𑌤𑌸𑍍𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕-
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌶𑌂𑌭𑍋𑌃 𑌸𑌮𑌜𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌦 𑌶𑌂-
𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 ॥ 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌯𑌂𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾 - 𑌸𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌶𑌂𑌭𑍋-
𑌰𑌸𑌿 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌯 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌤 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃
𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌨𑌵 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑌂 - 𑌸𑌂𑌚𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚
𑌕𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 - 𑌕𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 ॥ 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂-
𑌰𑌮𑌵 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 - 𑌨𑌾𑌦𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌣𑌵𑌿𑌯𑌂 - 𑌸𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃
𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌯𑍋𑌯𑌰𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌤𑌵𑌾𑌯𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿-𑌕𑌯𑌿-
𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 ॥ 𑌉𑌭𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌯𑌾𑌰𑌚𑌕𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨 𑌰𑌮𑌵
𑌕𑌾𑌰𑌕 - 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌜𑌨𑌨𑍀𑌦𑌜𑍍𑌞𑌭𑍂𑌦𑌮 𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌨𑌦𑍍𑌵-
𑌤𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌂 ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌶𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌾-
𑌣𑌕𑌾𑌰𑌕 - 𑌕𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂𑌬𑌵 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌤𑌿𑌵𑌾-
𑌨𑌿𑌤𑌂 ॥ 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂𑌬𑌵𑌯𑌾 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌰𑌮𑍇𑌵𑍇𑌣𑌕𑌕𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍 - 𑌰𑌮𑌵𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯 𑌦𑌭𑌯𑍋 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌤𑌰-
𑌸𑌿𑌦𑌂 ॥ 𑌜𑌵𑌾𑌕𑌸𑌾𑌦 𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌳 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌣𑍀𑌤𑌕 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌚𑌨𑌳 ॥
𑌜𑌭𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑌳 𑌵𑌦𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌰𑌵𑍀 𑌦𑍇𑌹𑌰𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 ॥ 𑌯𑌦𑌾
𑌨𑌵𑌾𑌤𑍍𑌦𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 ॥ 𑌸𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌚𑌕𑍇
𑌦𑍍𑌵𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 ॥ 𑌯𑌥𑌾𑌤𑌪𑌿𑌕𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌳 𑌤𑌪𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌪𑌿𑌕𑌾𑌕 𑌤𑌪𑌿𑌦-
𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌦𑌰𑌮𑌵𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 - 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌿𑌰𑌸𑌳𑌦𑌾𑌦𑌿𑌨𑍀 𑌰𑌮𑌵𑌾𑌯𑌾
𑌸𑍍𑌤𑌪𑌿𑌦𑍍𑌰𑌮𑌵𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿-𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌳𑌦𑌾𑌦𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌿𑌰𑌕𑌦𑍇𑌵 𑌸-
𑌵𑌰𑍍𑌦𑌾𑌤𑌪𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌪𑌿𑌕𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌰𑌨𑌸𑌂𑌦𑍇𑌹𑌂-𑌦𑌣𑌿𑌵𑌮
𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌦𑌯𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌦𑌣𑌿𑌵𑌮𑌦𑍇𑌰𑌕 𑌶𑌰𑌣𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌨 𑌕𑌯𑌿-
𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌭𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌭𑌰𑌣𑌵𑌸𑌿𑌣𑍇𑌬𑌦𑌯
𑌨𑌷𑍍𑌟𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌨𑌵𑌷𑌟𑌂𑌤 𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨𑌨𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌣𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾

[illegible]

[illegible]

𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑌮𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌵𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑍋𑌪𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌮𑍍॥
𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌜𑌾𑌤𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀 𑌮𑌣𑌿𑌪𑍂𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿॥
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯 ॥ 𑌕𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍-
𑌵𑌕𑌮𑍁𑌪𑌚𑌾𑌰𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌪𑍂𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌨𑌾𑌹𑌤𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂
𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑍋𑌪𑌚𑌾𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌕𑌰𑍍-
𑌕𑌶𑌾𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌵𑌸𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀𑌂𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌾
𑌸𑍀𑌨𑌾𑌂𑌸𑌵𑍀𑌹𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌷𑍋𑌣𑌾𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌸𑌦𑍃
𑌪𑍇𑌶𑍋𑌭𑌿𑌹𑌿𑌃𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍॥𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌸𑌦𑍃𑌶𑍋𑌣𑌯𑍋𑌨𑌵𑌾𑌕𑍍𑌤𑍍𑌤
𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍀𑌯 𑌪𑍇𑌷𑌾𑌬𑌶𑌦𑌲𑌗𑌤𑍇𑌷𑌾𑌬𑌶𑌬𑌂𑌧𑌕𑌲𑌾𑌲𑌤𑌿
𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍀𑌕𑌾𑌪𑍇𑌦𑍀𑌂𑌕𑌾𑌪𑍇
𑌶𑍍𑌵𑍀𑌂 𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌹𑌿𑌰𑌪𑍇𑌨𑍇𑌕𑌸𑌂𑌵𑍍𑌰𑌣𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌕𑌤𑌏𑌪𑌾
𑌤𑍍𑌤𑌂-𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌵𑌤𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑌲 𑌪𑍀𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂॥ 𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌤𑍍𑌤𑌕 𑌧𑍍𑌵𑌿𑌦𑌲𑌪𑌦𑍍𑌗
𑌪𑌤 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌲𑍍𑌲𑍇𑌖𑌾𑌵𑌿𑌶𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑌪𑍇𑌤𑌾𑌕𑍍𑌤𑌪𑌾𑌪𑍇॥ 𑌗𑌂𑌬𑍁
𑌧𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌲𑌧𑍍𑌕𑌲𑍀𑌵𑌜𑌾𑌧 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌵𑌤𑌂𑌸 𑌕𑌵𑌿𑌪𑍇𑌕 𑌕𑌪𑌧𑌾𑌯𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀
𑌇𑌤𑌿॥ 𑌏𑌵𑌪𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌚𑌕𑍍𑌰 𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂𑌵𑍍𑌰𑌣𑌯𑍇𑌤𑍍॥
𑌤𑌦𑌨𑌂𑌤𑌰𑌂𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌤𑌵 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌪𑍇 𑌪𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑍁𑌲 𑌵𑌙𑍍𑌕𑌵𑍍𑌤𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌣𑌿𑌪𑍀𑌠𑍇𑌸𑌰𑌵𑌾𑌪𑍇𑌯𑍍𑌯
𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌪𑌾𑌣𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤 ॥ 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌕𑌰𑌿
𑌣𑍀𑌂𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌯𑍍𑌯 𑌸𑍀𑌪𑍇 𑌪𑌂𑌕𑍍𑌤𑍇𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌸𑌕𑍍॥ 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌗 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀
𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌨𑍍𑌪𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰 𑌕𑌂𑌬𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿-𑌤𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌯𑍍𑌤𑌂
𑌤𑌂𑌸𑌾𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌪𑌪𑍇𑌤𑌤𑌕𑌂-𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 ॥ 𑌕𑌤𑍍𑌰𑌶𑌂𑌕𑌰𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌧𑌾
𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌤𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾 𑌸𑌮𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌙𑍍𑌗𑌰𑌂 𑌪𑌣𑌿𑌪𑍂𑌰𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌂𑌪𑍀𑌦𑌾𑌪𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿
𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌠𑌾
𑌣𑌪𑌾𑌶𑌾𑌂𑌕𑍁𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑌦𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌪𑍇𑌲𑌿𑌤𑌪𑍇𑌯𑌵
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀𑌹𑌾𑌵𑌨𑌾 𑌪𑌹𑌦𑌾𑌕𑍍 ॥ 𑌕𑌸𑍍𑌤𑌾𑌕𑌂𑌤𑍁 𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯
𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍁𑌗𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌯𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌣𑌿𑌪𑍂𑌰
𑌪𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌗𑌵𑌤𑍀 𑌦𑌶𑌭𑍁𑌜𑌾 𑌯𑌨𑍍𑌠𑌾𑌣 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌂𑌕𑍁𑌶
𑌵𑌰𑌦𑌾𑌭𑌯 𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌪𑍇𑌕𑌾𑌵𑍀𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾- 𑌪𑌦𑍍𑌪𑌤𑌕𑌪𑍇𑌶𑌿𑌨𑌾𑌂
𑌪𑌾𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌪𑍁𑌂𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌚𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌬𑌾𑌣𑌜𑌪𑌕𑌾𑌪𑌹𑌯𑌵𑌰
𑌕𑌰𑌾-𑌕𑌰𑌧𑍃𑌤𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌪𑌿𑌤𑌵𑍀𑌣𑌾 𑌉𑌭𑌯𑌪𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂𑌸𑌂𑌪𑌤𑌪𑍇𑌪- 𑌤𑌦𑌾

[illegible]

[illegible]

துவ-ிவஸிஙி ஷாமிதி॥ ஐயஉ-ஙவாஸ நாவியிஃக்ரியா துவெ நாராஙூரணீ யஃ॥ வஸவ்ம ஸஉயஉகம ஸஉ்ருகு வஂவ்ு ஸஉயாயாஃ ஷமவது்ாஃ கிரீடு ஆ்ஹூதிவாஙூாஜும ஆ்தூ்ம மஂவண-்யதி॥ சக॥

(ப-உ) ஹெஸமவதி=ஓய தேவியே! தவ=உமமுடைய, உ-ஞெ ஞுயாரெ=மூலாதாரசக்கிரததில, ஞாஸ்வாரயா = நர்த்தனத தில ப்ரீதியுளளவளான, ஸஉயயாஸஹ=ஸமையையென்னும தேவி யோடு (மஹாபைரவியோடு,) நவரஸஉஹா தாஂஙவ நடு்ம=சிருங் காராதி நவரஸங்களோடுகூடின நாததனததில அபிநயம செயகிற வரை, நவாதாநம=ஆனந்தபைரவனுக, உவெநு்=நினைககினறேன். உஙயவியிம=(பிரளயததில்நசிததததைமருபடியும்) உண்டுசெய்வதை, உதிஙு்=குறிதது, ஙயயா=தயவினல, ஸநாயாஹு்ாம=(தமபதிகளு டன)கூடினவாகளான, உஹாஹு்ாவெஉதாஹு்ாம=ஆநநத பைரவி, ம காபைரவ இவவிரணடுபேர்களாலே, உஙம=இந்த, ஜமசு=உலகமா னது, ஜநகஜநநீஉசு=தாய்தநதையுடையதாக, ஜவெஜு=ஆச்சுது.

(தா-ம) (கௌலமததின பிரகிருதி புருஷாகளின பரஸபராவலோக ன கிரீடாகாலததில ஜகததின உறபததி, நாததனததின முடிவே பிரளயம என்றுஞ, சித்தாநததததையும, ஆதாரசககிரததில (திரிகோணததில ஆநநத பைரவன், மஹா பைரவீ இவாகளை உபாசிககவேணடும எனறுமசிததாநதத தையும, அனுசரிததுச சொலலுகிருா) ஓய தேவியே! மூலதார சககிரததில ஸமையை எனனும தேவியோடுகூட சிறுஙகாரம் முதலிய ஒன்பது ரஸமுளள தாண்டவததில் அபிநயமசெயகிறவனுன புருஷனை ஆநநத பைரவனுக நினைக் கிறேன. (அதாவது ஸமயசகதியை, மஹாபைரவீயாகவும, சதாசிவனென னும புருஷனை ஆநநதபைரவனுகவும, நினைககிறேன) முன்னாததனுவஸான மான பிரளயததில நசிதத பிரபஞசததைப பாாதது மஹாதயைகொணடு மறு படியும, பிரபஞசோறபபததி செயவதாக தமபதிகளாய்ச சோநது லாஸய தாணடவஙகள செய்கிறவருய மனதில் பிரததியககூமாய காணகிற ஆனநத பைரவன மஹாபைரவிகளால இநத பிரபஞசம தாய தநதையுள்ள தாசசுது. இநத வியாககியானததில கௌலமத பேதங்களும, ஸமயிமதமும அனுஷடா னபேதஙகளும கீழசொனன ஐநது சுலோகஙகளின விவரணமும சொல்லி யிருககினறது (41)

அவ இதுவரையிலும ஸமயமததை நனருக விஸ்தரிதது ஸமயை யாகிய பகவதியின கிரீடம முதறகொணடு பாதம வரையி லும வாணிக்கிருா.

உ-ு॥ மவெதஉ-ாணிகு்கவம மம நஉணிஹி ஸாகு்வடி
தம கிரீடு்ஞெவெஹஉம ஷிஉமிரிஸ-ஙதெகீது-யதியஃ।

𑌸 𑌨𑍀𑌡𑍇𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌰𑌣𑌶𑌬𑌲𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌕𑌲𑌂
𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌶𑍌𑌨𑌾𑌸𑍀𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍॥௪௨॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌗𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌗𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌗𑌗𑌨𑌮𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌨𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇॥ 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌘𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌬𑌿𑌡𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾॥ 𑌘𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌟𑌂 𑌹𑍈𑌮𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌹𑌿𑌮𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌸𑌕𑌵𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌨𑍀𑌡𑍇𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌰𑌣𑌶𑌬𑌲𑌂 𑌨𑍀𑌡𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑌵𑌂 𑌨𑍀𑌡𑍇𑌯𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌛𑌾𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌶𑌬𑌲𑌂 𑌶𑌬𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌕𑌲𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌕𑍋𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌶𑍌𑌨𑌾𑌸𑍀𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌨𑌾𑌸𑍀𑌰𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿-𑌶𑍌𑌨𑌾𑌸𑍀𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾॥ 𑌹𑍇 𑌹𑌿𑌮𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌤𑍈𑌃 𑌗𑌗𑌨𑌮𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌘𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌹𑍈𑌮𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌂 𑌯𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌨𑍀𑌡𑍇𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑍁𑌰𑌣𑌶𑌬𑌲𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌕𑌲𑌂 𑌶𑍌𑌨𑌾𑌸𑍀𑌰𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 - 𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿-𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌃-𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌵𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑍇𑌖𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑌤𑍇 𑌅𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌕𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍-𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌪𑌹𑍍𑌨𑍁𑌤𑍍𑌯𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 - 𑌇𑌦𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌕𑌲𑌂 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿- 𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍁 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌚𑌾𑌪 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌹𑍍𑌨𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 - 𑌕𑌿𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌕𑌲𑌂 𑌉𑌤 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌧𑌨𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌤𑍍 - 𑌯𑌥𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃-𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌕𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌧𑍀𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾𑌂 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌚𑌾𑌪𑍇 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 - 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇 𑌇𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌾𑌨𑍍𑌨𑍃𑌤𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑌮𑌕𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃॥ (𑌉𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 - 𑌧𑍃𑌤𑌾𑌪𑌹𑍍𑌨𑌵𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌹𑍍𑌨𑌵𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 - 𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌕𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌚𑌾

பரஸ்பரஸ்ய த்யாகமேவ ப்ரகாஶ உத்தேஜயிதும் ஶக்யதேதி ஸம் தேஹஸம்கரவதஜ்யாயாத்)|| ௪௨||

(ப-உ) ஹே ஹிமகிரிஸுதே= ஓ ஹிமயமலையின் புத்திரியே! மாணிக்யத்வம்=நவரத்தினங்களின் தன்மையை, கதை:=அடைந்திருக்கிற, ககநமணிபி:=பன்னிரண்டு ஸூரியர்களாலே, ஸாந்த்ரகடிதம்=நெருக்கமாய் இழைக்கப்பட்டதாயும், ஹைமம்=பொன்மயமாயுமிருக்கிற, தே=உம்முடைய, கிரீடம்=கிரீடத்தை, ய:=யாதொருகவி, கீர்த்தயதி=வர்ணிக்கின்றானோ, ஸ:=அந்தக்கவியானவன், நீடேயச்சாயாச்சுரணஶபலம்=(கிரீட)கோளத்திலிருக்கின்ற இரத்தினங்களின், காந்தி சம்பந்தத்தினாலே சித்ரவர்ணமான, சந்த்ரஶகலம்=சந்திரகண்டத்தை, ஶௌநாஸீரம்=இந்திரசம்பந்தமான, தநுரிதி=வில்லென்றும, திஷணாம்=புத்திபை அல்லது ஊஹத்தை, நநிபத்நாதி கிம்=செய்யமாட்டானோ?

(தா-ம) ஓய ஹிமயகிரியின புத்திரிகையே! உமது நித்தியசமீப ஸேவைக்காக நானாவித ரத்தினரூபத்தை யடைந்த பன்னிரண்டு சூரியர்களாகிய இரத்தினங்களால இடைவிடாமல இழைக்கப்பட்ட பொன்மயமான உமது கிரீடத்தை வர்ணிக்கத்தொடங்கின கவியானவன அந்தக்கிரீடத்திலுள்ள பலவித ரத்தினகாந்திகளால பூசப்பட்ட வக்கிரமான சந்திரரேகையைப் பார்த்து இந்திரதனுஸ்ஸென்று ஊஹிக்கமாட்டானோ? (அவ்வாகாரமாகையால் சித்தமாக ஊஹிப்பான.) (42)

௪௩|| துநோது த்வாந்தம் நஸ்துலிததலிதேந்தீவரவநம்
கநஸ்நிக்தஶ்லக்ஷ்ணம் சிகுரநிகுரம்பம் தவ ஶிவே |
யதீயம் ஸௌரப்யம் ஸஹஜமுபலப்தும் ஸுமநஸோ
வஸந்த்யஸ்மிந் மந்யே வலமதநவாடீவிடபிநாம்|| ௪௩||

வ்யா|| துநோது த்வாந்தம் ந இதி|| துநோது அபநோதயது த்வாந்தம் அஜ்ஞாநதிமிரம், ந: அஸ்மாகம், துலிததலிதேந்தீவரவநம் துலிதம் ஸத்ருஶீக்ருதம் தலிதம் விகஸிதம் நீலோத்பலாநாம் வநம் யஸ்ய தத் || கநஸ்நிக்தஶ்லக்ஷ்ணம் கநம் ஸாந்த்ரம் ஸ்நிக்தம் ஸ்நேஹயுக்தமிவ ஶ்லக்ஷ்ணம் ஸூக்ஷ்மம் விஶேஷணாநாம் ஸமாஸ: || சிகுரநிகுரம்பம் சிகுராணாம் கேஶாநாம் நிகுரம்பம் ஸமூஹ: கேஶபாஶ ஸமூஹோ யதீயஸ்ய த்வய:|| தவ ஹே ஶிவே ஸதி யதீயம் யஸ்ய யதீயஸ்ய ஸம்பந்தி ஸௌரப்யம் பரிமளம் ஸஹஜம் ஸ்வாபா

ஸஹஜம் உபலப்³து⁴ம் ஸௌக³ந்த்⁴யம் ஸுமநஸ: புஷ்பாணி வ
ஸந்தி ஆஸதே - அஸ்மிந் யஸ்மிந் மந்யே ப்ராயம் - ப³லமத²நவா
டீவிடபிநாம் ப³லமத²ந: இந்த்³ர: தஸ்ய வாடீ உத்³யாநம் தஸ்யா:
விடபிந: கல்பவ்ருக்ஷா: தேஷாம்|| அத்ராயம் பத³யோஜநா || ஹே
ஶிவே துலிததலிதேந்தீ³வரவநம் க⁴நஸ்நிக்³த⁴ஶ்லக்ஷ்ணம் தவ சிகுர
நிகுரம்ப³ம் ந: அஸ்மாகம் த்⁴வாந்தம் து⁴நோது || யதீ³யம் ஸஹஜம்
ஸௌரப்⁴யம் உபலப்³து⁴ம் அஸ்மிந் ப³லமத²நவாடீவிடபிநாம் ஸுமந
ஸ: வஸந்தீதி மந்யே - அத்ர உத்ப்ரேக்ஷாலங்கார: - கேஶபாஶ
வாஸநாயா ஏவ ப்ரஸூநாநாம் ஸுக³ந்த⁴காரணத்வாத் அந்யோ
ந்யோத்ப்ரேக்ஷணாத் உத்ப்ரேக்ஷண || ஸம்பா⁴வநேயமுத்ப்ரேக்ஷா
க்ஷ்ய தஸ்ய வரோ நந்த³யதி|| துலிததலிதேந்தீ³வரவநமிதி ஶ்ரௌத
உபமாலங்கார: || அநயோ: ஸம்ஸ்ருஷ்டி: சிகுரம் வஸ்துவஸ்துநா ஸம்வ்யஜ்ய
மாநத்வாத் ரஸேந்த்³ரவத் ஸம்ப³ந்த⁴யோ: ஸங்கர:|| ௪௩||

(தா-ம) ஓய முககண்ணன மனைவியே! தேவேநதிரோததியானததிலிருக்கும், கலபவிருக்ஷஙகளின புஷபஙகள தஙகள பரிமளம குறைவெனறு நினைதது, எககாலததிலும தறசெயலாகவே குமுகுமெனறு பரிமளிககிற உமது கேசபாசததின பரிமளததை தாமேறறிககொளவதறகாகவே அககேசபாசததில் வஸிககினறனவெனறு என்னால் நிசசயிககப்படடதான நெருஙகி மினி மினிதது மிருதுவாயுமிருககிற உமது சிகுர நிகுரமானது எனது திருடமான அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை தொலைகக வேணடுமாய் பிராாததிககிறேன. (43)

அவ பகவதி ஸீமநதததை வாணிககிறா

(ப-உ.) ஶிவே=சிவமனைவியே! யதீ³யம்=யாதொருதலைமயிரினசம்பநதமான, ஸஹஜம்=ஸவபாவஸிததமான, ஸௌரப்⁴யம்=பரிமளததை, உபலப்³து⁴ம்=அடைவதறகு, ப³லமத²நவாடீவிடபிநாம்=இநதிரனுடைய உததியானததிலிருககும விருக்ஷஙகளின. ஸுமநஸ:=புஷ்பங்கள், அஸ்மிந்=இநததலைமயிரில, வஸந்தி(இதி)=வாஸமசெயகினறனவென்று, மந்யே=நினைககினறேனே, தத்=அப்பரிமளமுளளதாயும், துலிததலிதேந்தீ³வரவநம்=ஸாமயமுளளதாகசெய்யப்பட்ட மலரநத கருநீதல வநததை உடைத்தானதாயும, க⁴நஸ்நிக்³த⁴ஶ்லக்ஷ்ணம்=அடரததியாயும மினிமினிப்புள்ளதாயுமிருக்கிற, தவ=உம்முடைய, சிகுரநிகுரம்ப³ம்=தலைமயிாகளினசமூகமானது, ந:=எஙகளுடைய, த்⁴வாந்தம்=அஜ்ஞாநாந்தகாரததை, து⁴நோது=போககடிக்கட்டும (43)

𑌮𑍂॥ 𑌤𑌨𑍋𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌵𑌦𑌨𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌲𑌹𑌰𑍀
𑌪𑌰𑍀𑌵𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑌣𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌸𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌸𑌰𑌣𑌿𑌃।
𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌲𑌕𑌬𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌂
𑌬𑍃𑌨𑍍𑌦𑍈𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌦𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌨𑌵𑍀𑌨𑌾𑌰𑍍𑌕𑌕𑌿𑌰𑌣𑌮𑍍॥ ௪௪॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌤𑌨𑍋𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌨 𑌇𑌤𑌿॥ 𑌤𑌨𑍋𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌯𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿॥ 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌤𑌵 𑌤𑍇 𑌵𑌦𑌨𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌲𑌹𑌰𑍀 𑌪𑌰𑍀𑌵𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑌣𑌿𑌰𑌿𑌵-𑌉𑌦𑌕𑍇𑌕𑌂𑌪𑌂- 𑌉𑌦𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑌰𑍋𑌵𑌰𑌾𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋𑌦𑌕𑌃 - 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌹𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌲𑌹𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌹𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌰𑍋𑌦𑍍𑌗𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍀𑌵𑌾𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌃 𑌉𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌃- 𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑌣𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑍋 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑌣𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗 𑌇𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌸𑌰𑌣𑌿𑌃 𑌸𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑌸𑌰𑌣𑌿𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌧𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 𑌰𑍇𑌖𑌾 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌦𑍂𑌰𑌪𑌰𑌾𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌲𑌕𑌬𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌲𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌪𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌬𑌲𑍍𑌯𑌂- 𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌕𑌬𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌤𑍇 𑌕𑍇𑌶𑌪𑌾𑌶𑌨𑌿𑌚𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌵 𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍃𑌨𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍂𑌹𑍈𑌃 - 𑌬𑌨𑍍𑌦𑍀𑌕𑍃𑌤𑌬𑌨𑍍𑌦𑍀 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍌𑌢𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌵𑌾𑌯𑌕𑌃- 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃- 𑌨𑌵𑍀𑌨𑌾𑌰𑍍𑌕𑌕𑌿𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌵𑍀𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌕𑌾𑌲𑍀𑌨𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌿𑌰𑌣𑌃 𑌤𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾॥ 𑌏𑌵𑌮𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌵 𑌵𑌦𑌨𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌲𑌹𑌰𑍀 𑌪𑌰𑍀𑌵𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑌣𑌿𑌰𑌿𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌵 𑌸𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌸𑌰𑌣𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌲𑌕𑌬𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌬𑍃𑌨𑍍𑌦𑍈𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌦𑍀𑌕𑍃𑌤𑌨𑌵𑍀𑌨𑌾𑌰𑍍𑌕𑌕𑌿𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌤𑌨𑍋𑌤𑍁॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃- 𑌸𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌸𑌰𑌣𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌃𑌸𑌰𑌣𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇 𑌅𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃- 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌦𑍂𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌕𑌿𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌬𑌰𑍀𑌭𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌤𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌰𑍂𑌪𑌕𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃- 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍- 𑌨𑍀𑌰𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃॥ ௪௪॥

(ப-உ) (ஹே ப⁴க³வதி)=ஓய் தேவியே! தவ=உம்முடைய, வத³ந ஸௌந்த³ர்யலஹரீ பரீவாஹஸ்ரோத꞉ ஸரணிரிவ (ஸ்தி²தா)= முகத்தின் ஸௌந்தரியரஸத்தினுடைய பிரவாஹத்தினது பெருக்கின்வழிபோலிருக்கிறதான, ப்ரப³லகப³ரீ பா⁴ரதிமிர த்³விஷாம்= பிரபலமானகேசபாசமாகிற அந்தகாரரூபமான சத்துருக்களின், ப்³ருʼந்தை³꞉=ஸமூகங்களால, ப³ந்தீ³க்ருʼதம்=ஜெயிலரையில தளளபபட்ட, நவீநார்ககிரணமிவ=பாலசூரியகிரணமென்று சம்பவிக்கததகுந்த, ஸிந்தூ³ரம்=ஸிந்தூரததை, வஹந்தீ=தரித்துககொண்டிருககின்ற, தவ=உமமுடைய, ஸீமந்தஸரணி꞉ = வகுட்டின் வழியானது, ந꞉=எங்களுககு, க்ஷேமம்=யோககேக்ஷமத்தை, தநோது= செயயட்டும். (44)

(தா-ம்) ஓய தேவியே! உமது ஸௌந்தரியரஸததின் ஊற்றுபபிரவாஹபெருககினவழிபோலிருககிறதான (உமது கேசபாச ரூபமாய ஜகிததபடியால) பிரபலமான உமது கேசபாசமாகிற அநதகாரரூபமான சததுருககளின் கூட்டததால் ஜெயிலரையிலடைககபபட்ட பாலசூரியகிரணமோ வெனறு ஸமபவிககததகுநத ஸிநதூரததை தரிசகிற உமது வகுட்டின வழியானது எஙகளுககு யோக க்ஷேமததைச செயயடடும. (44)

௪௪॥ தநோது க்ஷேமம் நஸ்தவ வத³நஸௌந்த³ர்யலஹரீ-
பரீவாஹஸ்ரோத꞉ ஸரணிரிவ ஸீமந்தஸரணி꞉।
வஹந்தீ ஸிந்தூ³ரம் ப்ரப³லகப³ரீபா⁴ரதிமிர-
த்³விஷாம் ப்³ருʼந்தை³ர்ப³ந்தீ³க்ருʼதமிவ நவீநார்ககிரணம்॥ ௪௪॥

வ்யா॥ [illegible]

[illegible — Sanskrit verse and commentary in Grantha script] ௪௫॥

(ப.உ.) [illegible]=ஓய தேவியே! [illegible]=கொஞ்சம் மலர்ந்தாப்போல், புஞ்சிரிப்பையுடைத்தாயும், [illegible] = பறகாந்திகளாகிற தாதுக்களால் மனோஹரமாயும், [illegible]=நல்ல பரிமளமுள்ளதாயுமிருக்கின்ற, [illegible]=யாதொரு முககமலத்தில், [illegible]=மன்மதனை ஜெயித்தவனுடைய நேத்திரங்களாகிய வண்டுகள், [illegible]=மதித்துப்பரமானந்தத்தையடைகின்றனவோ? [illegible]=அப்படிப்பிரசித்தமான, [illegible]=தற்சயலாகவே, [illegible] = குடிலங்களான, [illegible]=யௌவனவயதுள்ள வண்டுகளுக்குச் சமானமாயிருக்கின்ற, [illegible]=முன்னெற்றிமயிர்களால், [illegible] = வியாப்தமான, [illegible]=உம்முடைய, [illegible]=முகமானது, [illegible]=தாமரைப்புஷ்பத்தின் காந்தியை, [illegible]=பரிஹாஸம் செய்கின்றது

(45)

(தா-ம) ஓய தேவியே! தற்சயலாகவே குடிலமான கரிவண்டு போன்ற முன்னெற்றி வண்டுகளால் சூழப்பட்டதாயும், புஞ்சிரிப்புள்ளதாகையால் கொஞ்சம் மலர்ந்ததாயும் பறகளின் காந்திகளாகிற தாதுகளால் மனோஹரமாயும், நல்ல பரிமளமுள்ளதாயும், மன்மதனையெறித்த நிஷ்காமுகருனாலும், அவருடைய நேத்ராரூபமான வண்டுகளை மதுராஸத்தால் களிப்படையச் செய்கிற உமது முக கமலமானது தாமரைப் புஷ்பங்களின் காந்தியை பரிஹஸிக்கின்றது. மன்மதனை ஜெயித்தவனையுங்கூட உமது முகஸௌந்தரியமானது மத

விகார மடையசசெயகிறபடியால அசசௌநதரிய ஸவரூபம் இவவிதமென்றும, இவ்வளவெனறும, சொலல முடியுமோவெனறு முககியகருதது. (45)

௪௬॥ ललाटं लावण्यद्युतिविमलमाभाति तव यत्
द्वितीयं तन्मन्ये मकुटघटितं चन्द्रशकलम्।
विपर्यासन्यासादुभयमपि संभूय च मिथः
सुधालेपस्यूतिः परिणमति राकाहिमकरः॥

व्या॥ ललाटमिति॥ ललाटं निटिलं लावण्यद्युतिविमलं - लावण्यं तारल्यमेव सौन्दर्यमेव द्युतिः ज्योत्स्ना तया विमलं स्पष्टं आभाति आभासते॥ तव यत् तत् द्वितीयं मन्ये मकुटघटितं किरीटकलितं चन्द्रशकलं चन्द्रार्धखण्डं विपर्यासन्यासात्-ललाटं अवाक्कोणं वर्तते-चन्द्रशकलं ललाटस्योपरि ऊर्ध्वशृङ्गं वर्तते - उभयोर्विपर्यासन्यासः व्यत्यस्तस्थापनं तस्मादुभयमपि ललाटं चन्द्रशकलं संभूय मिलित्वा चकारोऽतिशयवाचि मिथः अन्योन्यं सुधालेपस्यूतिः - सुधायाः अमृतस्य लेपः लेपनं तस्य स्यूतिः सीवनं यस्य सः - अमृतसमाच्छादितः परिणमति तादृशत्वं भजति - तदाकाराकारित इत्यर्थः-राकाहिमकरः राकायां पूर्णिमायां हिमकरः चन्द्रः॥ अत्रेयं पदयोजना॥ हे भगवति! तव यत् ललाटं लावण्यद्युतिविमलं आभाति तत् मकुटघटितं द्वितीयं चन्द्रशकलं मन्येऽहमेतस्मात्कारणात् उभयमपि विपर्यासन्यासात्-मिथः संभूय च सुधालेपस्यूतिः राकाहिमकरः परिणमति॥ पूर्णिमायां संपूर्णता चन्द्रस्य कथं भगवतीकिरीटे खण्डेषा विष्टतया चन्द्रः परिदृश्यत इति पूर्णिमाचन्द्रं निमित्तं कृत्वा ललाटमुत्प्रेक्षते॥ अत्र उत्प्रेक्षालंकारः-ललाटार्धचन्द्रयोरुत्प्रेक्षणात् यथा अतिशयोक्त्यलंकारः - राकाहिमकरस्य ललाटघटितचन्द्रेण द्वितीयनिर्माणासंबन्धेऽपि संबन्धकथनात्॥ अत्र कविकल्पितस्य सौन्दर्यस्य वर्णनादध्यवसायः - उत्प्रेक्षातिशयोक्त्योरङ्गाङ्गिभावेन संकरः - अध्यवसायस्य पर्यायान्तरमुत्प्रेक्षा॥ अध्यवसितपर्यायान्तरं च अतिशयोक्तिः-

[illegible] ॥ ௪௬॥

(ப-உ) 𑌹𑍈𑌮𑌵𑌤𑌿=ஓய தேவியே! 𑌤𑌵=உமமுடைய, 𑌯𑌤𑍍=யாதொரு, 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌂=நெறறிககட்டானது, 𑌲𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌵𑌿𑌮𑌲𑌂=தளதளகாந்தியினுல நிாமலமாக, 𑌆𑌭𑌾𑌤𑌿 = பிரகாசிககின்றதோ, 𑌤𑌤𑍍=அதுவும, 𑌮𑌕𑍁𑌟𑌘𑌟𑌿𑌤𑌂=கிரீடததிலகடடபபட்ட, 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂=இரணடாவதான, 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑌕𑌲𑌂=சந்திரகண்டமும, 𑌉𑌭𑌯𑌮𑌪𑌿=இரணடும், 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍=வியததியாசமாக திருபபிவைப்பதினுலே, 𑌮𑌿𑌥𑌃=ஒனறுககொன்று, 𑌸𑌂𑌭𑍂𑌯=கலநது, 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌲𑍇𑌪𑌸𑍍𑌯𑍂𑌤𑌿𑌃 = அமிருதபபூச்சுவேலையுளளதான, 𑌰𑌾𑌕𑌾𑌹𑌿𑌮𑌕𑌰𑌃=பூாணிமாசநதிரனுக, 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌮𑌤𑌿=உருவமடைகினறது, (𑌇𑌤𑌿)=எனறு, 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇=நிசசயிககினறேன (46)

(தா-ம) ஓய தேவியே! தளதளவென்று பிரகாசிககிறதான கீழமுகமான, அாததசநதிரன போலிருககின்ற உமது நெறறிககடமெ உமது கிரீடததில் ஊர்ததவமுகமாய காணபபடுகிற அாததசநதிரனும, (லலாடாாதத சநதிரன் ஊாத்தவமுகமாயும, கிரீடாாதசநதிரன கீழமுகமாவும,) திருபபி வைககபபட்டு இரணடும ஒனறுகொன்று நனருய அமைககபபடடு அமிருதம பூசிடப்பட்டும் பூர்ணிமாசநதிரனுக உருவம சொலலுகிறதெனறு நிசசயிக்கிறேன. (அப்படி யில்லாவிட்டால கிரீடததில அாததாகாரமாய எபபொழுதும காணப்படுகினற சநதிரன பூாணிமையில எபபடிததான பூாண சநதிரனுவான. (46)

௪௭॥ 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍌 𑌭𑍁𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌭𑌯𑌭𑌙𑍍𑌗𑌵𑍍𑌯𑌸𑌨𑌿𑌨𑌿
𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌕𑌰𑌰𑍁𑌚𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌧𑍃𑌤𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍।

[illegible]

[illegible] ௪௭||

(ப-உ.) [illegible] = உலகத்திலுள்ள பிராணிகளின் பயத்தைப் போக்கடிக்கிறவளான, [illegible] பார்வ

தீயே, த்வதீயே=உமது ஸம்பந்தமான, கிஞ்சித்=கொஞ்சம், புக்னே=வளைவாகச்செய்யப்பட்ட, ப்ருவௌ=புருவங்கள், மதுகரருசிப்யாம்=வண்டுகளின் காந்திபோன்ற காந்தியையுடைத்தான, நேத்ராப்யாம்=கண்களாலே, த்ருதகுணம்=தரிக்கப்பட்ட நாணையுடைத்தான, ரதிபதே:=மன்மதனுடைய, ஸவ்யேதரகரக்ருஹீதம்=வலதுகையினால பிடித்துக்கொள்ளப்பட்டதாயிருக்கின்ற படியால, ப்ரகோஷ்டே=பிரகோஷ்டமும, (முழங்கைமுதல மணிபந்தம்வரையிலுள்ள கையும), முஷ்டௌ ச=முஷ்டியும, ஸ்தகயதி=மறைக்கும்போது, நிகூடாந்தரம்=(நாவிகாதண்டகாரமான பிரகோஷ்ட முஷ்டிகளால,) மறைக்கப்பட்ட மத்தியையுடைத்தாயிருக்கிற, தனு:=(மன்மதனுடைய) தனுஸ்ஸு, இதி=என்று, மன்யே=நினைக்கின்றேன்.

(47)

(தா-ம்) உலகத்திலுள்ள பிராணிகளின் பயத்தைத் தொலைக்கிறவளான பார்வதியே! கொஞ்சம் கீழ்வளைவான நுனிகளிலுள்ள, உமது புருவங்கள் கரிவண்டுபோலிருக்கிற உமது நேத்திரரூபமான நாணுள்ளதாயும, மன்மதன் உபயநாவிகாரூபமான தனது, வலக்கையினால பிடித்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறபடியினாலே, பிரகோஷ்டத்தாலும, முஷ்டியினாலும, மறைக்கப்பட்ட (விலலு, நாண இவைகளுடைய) மத்தியப்பிரதேசத்தை யுடைத்தாயிருக்கின்ற மன்மத விலலுதான என்று நினைக்கிறேன (47)

அஹ: ஸூதே ஸவ்யம் தவ நயனமர்காத்மகதயா
த்ரியாமாம் வாமம் தே ஸ்ருஜதி ரஜனீநாயகதயா ।
த்ருதீயா தே த்ருஷ்டிர்தரதலிதஹேமாம்புஜருசி:
ஸமாதத்தே ஸந்த்யாம் திவஸநிசயோரந்தரசரீம் ॥ ௪௮ ॥

வ்யா॥ அஹ இதி॥ அஹ: திவஸம் ஸூதே ஜனயதி - ஸவ்யம் தக்ஷிணம் தவ நயனம் நேத்ரம் அர்காத்மகதயா ஸூர்யாத்மகதயா த்ரியாமாம் ராத்ரிம் வாமம் ஸவ்யேதரம் தே தவ ஸ்ருஜதி ஸ்ருஜதே-ரஜனீநாயகதயா சந்த்ராத்மகதயா த்ருதீயா நிடிலஸ்திதா தே தவ த்ருஷ்டி: தரதலிதஹேமாம்புஜருசி: தரதலிதம் ஈஷத்விகஸிதம் ஹேமாம்புஜம் ரக்தாம்புஜம் தத்வத்ருசி: யஸ்யா: ஸா - ஸமாதத்தே - ஸம்யகாதத்தே கரோதி - திவஸநிசயோ: அஹோராத்ரயோ: அந்தரசரீம் மத்யவர்த்தினீம் ஸாயம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யாகாலமித்யஸ்ய ஸ்ருஷ்டிஹேதுத்வஸாம்யாத்ரூபகாதிசயோக்திரலங்கார:॥ அத்ர ஸம்பந்தயோஜனா ॥ அஹஸ்ஸ்ருஜதி தே ஸவ்யம் நயனம் அர்காத்மக

யா அஹஸ்ஸூதே தே வாமம் நயனம் ரஜனீநாயகதயா த்ரியாமாம்
ஸ்ருஜதி - தே த்ருதீயா த்ருஷ்டி: தரதலிதஹேமாம்புஜருசி: தி
வஸநிஶயோ: அந்தரசரீம் ஸந்த்யாம் ஸமாதத்தே - அத்ர ஸோம-
ஸூர்யாக்ன்யாத்மக நயனத்ரயேண ஹே பகவதி! அவயவ விஶேஷேண
திவஸநிஶாஸந்த்யாத்மககாலத்ரயோபலக்ஷித பக்ஷமாஸர்த்வ-
யனஸம்வத்ஸராதிகாலோத்பத்திர் பகவத்யா: காலாவச்சேதகம்
உக்தமவாவாஸூசிதிர்பவதி - அஹஶ்சத்தம் காலம் ஶ்ருதேகா
லாதா ஸூதீக்ஷ்ணரஶ்ம்யாத்மகதயா ரஜனீநாயகயேதி திவாஶ்ராந
ஸ்யா தரதலிதஹேமாம்புஜருசிரித்யனேனாக்நேய நேத்ரஞ்ச
யன்யதே - அயமக்நிஸாரணாத்மக: ஶ்ருதேஶ்சாத்ர காலஸ்ருஷ்டியோஜக
யதேந்த்ர ஸ்வஸ்ருஷ்டி: ॥ ஸம்ஸ்ருஜ்யாகாரம் வ்ருத்திபயம் பூயாந
யதிநா ரஸம்ஹாரம்ஸ்ரீ லோகே நவஸம்கீயதே இதிதிக் ॥ ௪௮॥

(ப-உ.) ஹே பகவதி = ஓய் தேவியே! தே = உமமுடைய, ஸவ்யம் = வலதான, நயனம் = கண்ணு, அர்காத்மகதயா = ஸூரியரூபமாயிருக்கிறபடியால, அஹ: = பகலை, ஸூதே = உண்டுபண்ணுகிறது, தே = உமமுடைய, வாமம் = இடதானகண், ரஜனீநாயகதயா = சந்திரரூபமாயிருக்கிறதினலே, த்ரியாமாம் = இராத்திரியை, ஸ்ருஜதி = உண்டுசெயகிறது, தே = உமமுடைய, த்ருதீயா = மூன்ருவதான, த்ருஷ்டி: = கண்ணனது, தரதலிதஹேமாம்புஜருசி: = கொஞ்சமமலர்ந்த பொற்ருமரைப்பூவின காந்திபோன்ற காந்தியை யுடைததானதாய, திவஸநிஶயோ: = இராப்பகலகளுடைய, அந்தரசரீம் = மததியில நடக்கிற, ஸந்த்யாம் = காலைமாலைசந்திகளை, ஸமாதத்தே = உண்டுசெயகினறது (48)

(தா-ம.) ஓய தேவியே! சூரியரூபமான உமது வலதுகண பகலை உண்டுபண்ணுகினறது. சந்திரரூபமான உமது இடதுகண இரவை உண்டு பண்ணுகினறது. கொஞ்சமமலர்ந்த பொற்ருமரைப பூபபோன்ற மூனருவது கண (அதாவது அக்கினிரூபமான மூனருவது கண) இராபபகலகளின மததியிலுள்ள காலை மாலை சந்திகளை உண்டாக்குகிறது. இதனுல சூரிய சந்திராக்கினி ரூபங்களான, தேவியின் சில அவயவங்களால ஏறபடுத்தபபட்ட இராபபகல் சந்திரரூபமான நாளகள், பக்ஷமும, மாஸமும, ருதுக்களும, அயனங்களும, வருஷங்களும, யுகங்களுமாக பரிணமிக்கினறபடியால காலசாததியமான ஜநநமரணங்கள், தேவிக்கிலலை யெனபது வெளியிடப்பட்டது. (48)

௪௯॥ விஶாலா கல்யாணீ ஸ்பு²டருசிரயோத்⁴யா குவலயை:
க்ருபாதா⁴ராதா⁴ரா கிமபி மது⁴ரா போ⁴க³வதிகா।
அவந்தீ த்³ருஷ்டிஸ்தே ப³ஹுநக³ரவிஸ்தாரவிஜயா
த்⁴ருவம் தத்தந்நாமவ்யவஹரணயோக்³யா விஜயதே॥

வ்யா॥ விஶாலாகல்யாணீதி॥ விஶாலா விபுலா கல்யாணீ மங்க³ளா ஸ்பு²டருசி: ஸ்பு²டகாந்தி: அயோத்⁴யா யோத்³து⁴ம் அஶக்யா குவலயை: இந்தீ³வரை: க்ருபாதா⁴ராதா⁴ரா க்ருபாதா⁴ராணாம் கருணாப்ரவாஹாணாம் ஆதா⁴ரா ஆதா⁴ரபூ⁴தா கிமபி வக்தும் அஶக்யம் - விஶேஷ்யநிர்தே³ஶாநர்ஹம் கிமபி மது⁴ரா அவ்யக்தமது⁴ரா போ⁴க³வதிகா ஆபோ⁴கை: ஸுகை: பரிணாமை: ஸௌக்²யப்ரதா³யிகா॥ அவந்தீ ரக்ஷகா த்³ருஷ்டி: நயநம் தே தவ ப³ஹுநக³ரவிஸ்தாரவிஜயா ப³ஹூநாம் நக³ராணாம் விஸ்தாரேண ஸாத்³ருஶ்யேந விஜயாஸ்பத³ம் த்⁴ருவம் நிஶ்சய: - தத்தந்நாமவ்யவஹரணயோக்³யா தாநி தாநி நாமாநி தத்தந்நாமாநி விஶாலா கல்யாணீ அயோத்⁴யா தா⁴ரா மது⁴ரா போ⁴க³வதீ அவந்தீ விஜயேத்யாதீ³நி நக³ரநாமாநி தை: யத்³வ்யவஹரணம் வ்யவஹார: தத்ர யோக்³யா விஜயதே॥ அத்ர ஶ்லேஷயோஜநா॥ ஹே ப⁴க³வதி! தே த்³ருஷ்டி: விஶாலாகல்யாணீ ஸ்பு²டருசி: குவலயை: அயோத்⁴யா க்ருபாதா⁴ராதா⁴ராகிமபிமது⁴ராபோ⁴க³வதிகா அவந்தீ ப³ஹுநக³ரவிஸ்தாரவிஜயா தத்தந்நாமவ்யவஹரணயோக்³யா த்⁴ருவம் விஜயதே-ஸர்வோத்கர்ஷேண வர்ததே-அத்ர த்³ருஷ்டேர்நாமஸம்ப³ந்த⁴:॥ விஶாலாத்³யஷ்டௌ விஜயாந்தா அஷ்டௌ நக³ர்ய: அஷ்டத்³ருஷ்டயஶ்ச விஶாலா நாம த்³ருஷ்டி: அத்³பு⁴தகாஸா கல்யாணீ த்³ருஷ்டிர்ஹர்ஷகீணிகா-தா⁴ரா த்³ருஷ்டி: கருணாமயோத்³யா த்³ருஷ்டிர்வீக்ஷிதா॥ போ⁴க³வதீ த்³ருஷ்டி: ஸ்நிக்³தா⁴ அவந்தீ த்³ருஷ்டி: மத்⁴யா விஜயா த்³ருஷ்டி: ஆகர்ணாந்திகா॥ ஶ்ருங்கா³ரஸ்ய ஏதா அஷ்டௌ த்³ருஷ்டய: ஸர்வயோஷித்³தா⁴நா: ப⁴க³வத்யாம் து விஶேஷ: ஏதா த்³ருஷ்டய: யதா²க்ரமம் ஸங்கேதஸ்தா²நேஷு ப்ரவேஶாநாத்⁴யவஸாயாஹ்வாநே விஶேஷண காரணக்ரியாஸம்ப³ந்தி⁴ந்ய: ஏதது³க்தம் ப⁴க³வதீயத்ர ஶ்லேஷேணாஶ்லிஷ்டா ஶ்ருங்கா³ரயா விஜயாக்²யயா த்³ருஷ்ட்யா ஶத்ருஸம்ஹரணகேராத்ம ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய விஜயா நக³ரீ॥ ஏவம் ப⁴க³வதீ யத்³ப்ரத்யேகேஶ ஸ்பு²டிகா அந்தர்விகாஸரூபயா விஶாலாக்²யயா த்³ருஷ்ட்யா ராஜ

நஸம்க்ஷோப⁴கசக்ரேஶ ஸதே³ஶோ விஶாலாநக³ரீ॥ ஸர்வதோ³ந்ந
யுவதிஃ நீநாம் ஷண்ணாம் வர்ணாம் நாமதே⁴யா ந்யுக்தானி॥ ய
தோக்தம் ஸ்ரவத்³பா⁴ர்த்தே விஶாலாத்³யா ஸ்ரவத்யாத்³ருஷ்டி விஶேஷா:
ஸம்க்ஷோபா⁴தி கஷ்டஸாய நகூ⁴தா: கம் தவி கர்ஷாதி ரவா
ரெஸ்துதி ஸவகேந வஷ்ட்ருதி॥ ஸதவைவ ஸ்ருஷ்டிக்ருதம் தத்³நாமவ்யா
கா⁴ரை: தத்ர தத்ர தத்ஸவாவயாய॥ ௪௯॥

(பா-உ) ஹேபகவதி=ஓய் தேவியே! தே=உம்முடைய, த்ரு
ஷ்டி:=நேத்திரமானது, விஶாலா = விசாலமாகவும், விசாலை என்ற
பெயரையுடையதாகவும், கல்யாணீ = மங்களகரமாகவும், கல்யாணீ
யென்றபெயருடையதாகவும், ஸ்புடருசி:=நன்ருய் பிரகாசிக்கிற
காந்தியை உடைத்தாயிருக்கையாலே, குவலயை: = கரிநீதலக
ளால, அயோத்யா=யுத்தஞ்செய்யசாத்தியப்படாததாயும், அயோ
த்யையென்று பெயருள்ளதாயும, க்ருபாதாராதாரா = கிருபாபிர
வாஹத்திற்காதாரமாயும், கிருபைக்காதாரமாயும், தாரையென்ற
பெயருள்ளதாயும, கிமபிமதுரா = அவயக்தமதுரமாயும், மது
ரையென்று பெயருள்ளதாயும, ஆ, போகவதிகா = நீளமுள்ளதா
யும், போகவதீயென்ற பெயருள்ளதாயும, அவந்தீ=(கருணையாலா
ச்ருதரை) இரக்ஷிக்கின்றதாயும், அவந்தியென்றபெயருள்ளதாயும,
பஹுநகரவிஸ்தாரவிஜயா= அநேகநகரஸமஷ்டியினுலே பிரகாசி
க்கின்றதாயும, வெகுநகரங்களில விஸதாரமாய் விஜயையென்று பெ
யருள்ளதாயும இருக்கிறபடியினுலே, தத்தந்நாமவ்யவஹரணயோக்³யா
(விஶாலா, கல்யாணீ, அயோத்யா, தாரா, மதுரா, போகவதீ,அ
வந்தி,விஜயா,முதலிய) அநதந்தபட்டணப்பெயர்களாலுண்டானவிய
வஹார விஷயத்தில்தகுதியானதாய், விஜயதே=ஸர்வோதகிருஷ்
டமாகவிளங்குகின்றது, த்ருவம்=நிச்சயம (49)

(தா ம.) ஓய தேவியே! ஸதிரீ ஸாதாரணமான உமது அந்தரவி காஸ
மான விசாலாதிருஷடியும, விஸமிதையான கலவியாணிதிருஷடியும, ஸமே
ரகநீதிகையான அயோததியா திருஷடியும,அலஸையான தாராதிருஷடியும,
வலிதையான மதுராதிருஷடியும, ஸநிகதையான போகவதீ திருஷடியும,முக
தையான அவநதீ திருஷடியும, பிராந்தகநீ நிகையான விஜயா திருஷடியும)
விசாலமாகவிருபபதிஞல விசாலையென றும, ஆசரிதமஙகளகரமாகையால, கல்
யாணியென றும, கரிநீதலகளைப பாரககிலும, பிரகாசமான காநதியுளளதா
கையால் கரிநீதலகளால் யுததஞ செயது ஜயிகக ஸாததியபபடாதாகையால

அயோத்தையென்றும், தயாப்பிரவாகமுள்ளதால் தாரையென்றும், மாதுரிய முள்ளதால் மதுரை யென்றும (ஸாபபடமபோல) அகன்றும நீணடுமிருக்கிற படியால போகவதியென்றும தீனரக்ஷகமாகையால அவந்தீயென்றும வெகு நகர சமஷ்டியாய பிரகாசிக்கிறபடியால விஜயை யென்றும விளங்குகிற யதார்த்தமான பெயருள்ளதாகையால் விசாலா கல்யாணீ முதலிய அந்தந் தப்பெயர்களால வியவகரிக்கத் தகுதியாய விளங்குகிற தன்றியில விசாலை முதலிய இந்த எட்டு திருஷ்டிகளும வரிசைக்கிரமமாய ஸமக்ஷோபம, ஆகாஷணம, திராவணம, உந்மாதநம, வசயம, உச்சாடனம, வித்வேஷணம், மாரணம இந்தக கிரியாசாதகங்களா யிருக்கிறபடியால நீர என்னிடத்திலிருந்து அந்தா விகாஸாரூபமான, விசாலா, திருஷ்டியினால ஜநஸமக்ஷோபத்தைச் செய்தீரோ? அவவிடம விசாலநகரமென்றும, அவவிடத்திலிருந்து விஸமிதை ரூபமான கலயாணி திருஷடியினால ஜநாகாஷணம செயதீரோ? அவவிடம கலயாணீ நகரமென்றும, அவவிடத்திலிருந்து ஸமோகநீகா ரூபமான அயோத்தியா திருஷடியினால சத்துருஜநவிதராவணம செயதீரோ? அவவிடம அயோதயா நகரமென்றும, அவவிடத்திலிருந்து அலஸாரூபமான தாரா திருஷடியினால சத்துரு ஜனோந்மாதனம செயதீரோ அவவிடம தாரா நகரமென்றும, அவவிடத்திலிருந்து லலிதாரூபமான மதுரா திருஷடியினால் சத்துருஜநமநோவச்யம செயதீரோ? அவவிடம மதுரா நகரமென்றும, எவவிடத்திலிருந்து ஸங்கிதாரூபமான போகவதீ திருஷடியினால உச்சாடனம செயதீரோ அவவிடம போகவதீ நகரமென்றும, அவவிடத்திலிருந்து முகதாரூபமான அவந்தீதிருஷடியினால சத்துரு வித்வேஷணம செயதீரோ அவவிடம அவந்தீநகரமென்றும, அவவிடத்திலிருந்து பிராந்தகநீநிகைரூபமான விஜயாதிருஷடியினால சத்துருமாரணம செயதீரே அவவிடம விஜயநகரமென்றும, அந்தந்தப பட்டணப பெயர்களால வியவகரிக்கத் தகுதியாய விளங்குகின்றீர். பகவதியினுடைய திருஷடி விசேஷங்களான விசாலாதிகள ஸமக்ஷோபம முதலான எட்டு வித்காமங்களுக்கு ஸாதனங்களும அந்தா விகாஸாதிரூபங்களென்று தெரியத்தகுந்தது. (49)

உ௯॥ கவீநாம் ஸந்தர்ப்பஸ்தபகமகரந்தைகரஸிகம் கடா
க்ஷவ்யாக்ஷேபப்ரமரகலபௌ கர்ணயுகளம்।
அமுஞ்சந்தௌ த்ருஷ்ட்வா தவ நவரஸாஸ்வாததரளௌ அஸூயா
ஸம்ஸர்க்காதலிகநயநம் கிஞ்சிதருணம்॥ ௫௦॥

வ்யா॥ கவீநாம்ஸந்தர்ப்பேதி ॥ கவீநாம் கவீஶ்வராணாம் ஸந்த
ர்ப்பஸ்தபகமகரந்தைகரஸிகம் ஸந்தர்ப்பா: காவ்யஸந்தர்ப்பா: ஸ ஏவ
ஸ்தபக: புஷ்பகுச்ச: தஸ்ய மகரந்தமேகரஸிகம் காவ்யார்த்த
தாநந்தமேவகரஸிகமித்யர்த்த: - கடாக்ஷவ்யாக்ஷேபப்ரமரக
லபௌ கடாக்ஷாவேவ வ்யாக்ஷேபௌ வ்யாஜௌ யயோஸ்தௌ தௌ ஏவ தௌ
ப்ரமரகலபாவிதி ஸமாஸ: - ப்ரமரகலபௌ ப்ருங்கஶிஶூ

[illegible]

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾॥ 𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿! 𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑍈𑌕𑌰𑌸𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌵𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍁𑌗𑌲𑌂 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌕𑌲𑌭𑍌 𑌨𑌵𑌰𑌸𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌤𑌰𑌲𑍌 𑌅𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑍌 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌸𑍂𑌯𑌾𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌲𑌿𑌕𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌰𑍁𑌣𑌮𑍍 - [illegible] ॥ ௫௦॥

(ப-உ.) 𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿=ஓய தேவியே! 𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂=மகாகவிகளுடைய, 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑍈𑌕𑌰𑌸𑌿𑌕𑌂=காவய கிரநதமாகிற பூங்கொததின் மகரநதததில முககிய ரஸ மரிநதவளான, 𑌤𑌵=உமமுடைய, 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍁𑌗𑌲𑌂=இரண்டுகாதுகளையும, 𑌅𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌤𑍌=விட்டுப்பிரியாமலிருககிற, 𑌨𑌵𑌰𑌸𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌤𑌰𑌲𑍌=சிருங்காராதி நவரஸாஸவாதம்செயவதில ஆசையுளளவையான, 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌕𑌲𑌭𑍌=கடாக்ஷமென்னும வயாஜமுளளதான குட்டிவணடுபோலிருககிற இரண்டு நேததிரங்களை, 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾=பாரதது. 𑌅𑌲𑌿𑌕𑌨𑌯𑌨𑌂=நெற்றிக்கணணனது, 𑌅𑌸𑍂𑌯𑌾𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍=பொராமையின ஸமபநதததினாலே, 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍=கொஞசம, 𑌅𑌰𑍁𑌣𑌂=சிவநததாக, (𑌭𑌵𑌤𑌿) இருக்கினறது (50)

(தா-ம்.) ஓய தேவியே! காவயாமிருத ரஸாஸ்வாதம் செய்கிற இரண்டு காதுகளை இடைவிடாமலும எபபொழுதும நவரஸாஸவாதம் செயகிறதாயுமி

ருக்கிற கடாக்ஷவ்யாஜமுள்ள குட்டிவண்டு போலிருக்கிற இரண்டு கண்களையும் பார்த்து நெற்றிக்கண்ணானது பொறாமையினால் கொஞ்சம் சிவந்திருக்கின்றது. மூன்று நேத்திரங்களில் இரண்டு நேத்திரங்களுக்கு அமிருதபானம் கிடைத்து மற்றொன்றிற்குக் கிடைக்காமையினால் பொறாமையாயிருக்கின்றது. தேவீ! காதுகள் பர்யந்தம் விசாலமாய் விளங்குகிற நேத்திரமுள்ளவளென்று ரஹஸ்யக்கருத்து. (50)

௫௧‖ 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑌜𑌨𑍇 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌨𑌪𑌰𑌾
𑌸𑌰𑍋𑌷𑌾 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌵𑌤𑍀। 𑌹
𑌰𑌾𑌹𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌸𑌰𑌸𑌿𑌰𑍁𑌹𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌜𑌨𑌨𑍀
𑌸𑌖𑍀𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌮𑍇𑌰𑌾 𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿 𑌜𑌨𑌨𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾‖

𑌵𑍍𑌯𑌾 ‖ 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿‖ 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌰𑌸𑍇𑌨 𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌕𑍍𑌲𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑌜𑌨𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌰𑌃 𑌜𑌨𑌃 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌜𑌨𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌨𑌪𑌰𑌾 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌨𑌂 𑌬𑍀𑌭𑌤𑍍𑌸𑌰𑌸𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌜𑌨𑌕𑌃 𑌕𑌰𑌣𑌕𑍋𑌟𑌿𑌕𑍋 𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌯𑍋𑌰𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑍇𑌨𑍋𑌪𑌚𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍋𑌷𑌾 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌰𑌸𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌰𑍋𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌂 — 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌵𑌤𑍀 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌰𑌸𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌦𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌪𑍇𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍋𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌯𑌨𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌨𑌯𑌨 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌾𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌭𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤 𑌰𑌸𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 — 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌵𑌿𑌜𑌯𑌾𑌦𑍌 — 𑌹𑌰𑌾𑌹𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌹𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌹𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌭𑍀𑌤𑌾 𑌭𑌯𑌾𑌨𑌕𑌰𑌸𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑌰𑌸𑌿𑌰𑍁𑌹𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌜𑌯𑌿𑌨𑍀 𑌸𑌰𑌸𑌿𑌰𑍁𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌜𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍀𑌰𑌰𑌸𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃‖ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌜𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍀𑌰𑌰𑌸𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌸𑌖𑍀𑌷𑍁 𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌸𑍍𑌮𑍇𑌰𑌾 𑌹𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑍇𑌨 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌰𑌸𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌤𑍇 𑌤𑌵 𑌮𑌯𑌿 𑌜𑌨𑌨𑌿 𑌹𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌰𑌸𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾‖ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌯𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾‖ 𑌹𑍇 𑌜𑌨𑌨𑌿! 𑌤𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑌜𑌨𑍇 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌨𑌪𑌰𑌾 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾

𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍋𑌷𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌵𑌤𑍀 𑌹𑌰𑌾𑌹𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌭𑍀𑌤𑌾
𑌸𑌰𑌸𑌿𑌰𑍁𑌹𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌜𑌯𑌿𑌨𑍀 𑌸𑌖𑍀𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌮𑍇𑌰𑌾 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌵𑍀𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌯𑌨𑍇 𑌸𑌦𑌾
𑌵𑍇𑌦𑌕𑌯𑌨𑌾 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌰𑌾𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰𑌃 — 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰
𑌰𑌾𑌗 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌯𑌾𑌹𑌾𑌸𑍌 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌯
𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌜𑌨𑌕𑌾 ‖ 𑌭𑌵𑌂𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌸𑍋𑌦𑍇𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍃
𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌂𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌏𑌕𑌨𑍇𑌰 𑌰𑌸𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿
𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑍈𑌵𑌰𑌸𑌾𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃 ‖ ௫௧ ‖

(ப-உ) ஜநநி=ஓ ஜகன்மாதாவே! தே=உம்முடைய, த்³ரு
ஷ்டி:=நேத்திரமானது, ஶிவே=ஸதாசிவனிடத்தில், ஶ்ருங்கா³ரார்த்³ரா=
சிருங்காரரஸத்தால் நனைந்திருக்கின்றது, தத்³இதரஜநே=அந்த சி
வனைப்பார்க்கிலும் வேறான பிராகிருதஜனங்களிடத்தில், குத்ஸந
பரா=(பீபத்ஸரஸத்தாலுண்டான) ஜிகுப்ஸையுள்ளது, க³ங்கா³யாம்=
(ஸபத்நீயான) கங்கையினிடத்தில், ஸரோஷா=ரௌத்திரரஸத்
தோடுகூடினது, கி³ரிஶநயநே=ஈசவரனுடைய நெற்றிக்கண்ணின
விஷயத்தில, விஸ்மயவதீ=அற்புதரஸமுள்ளது, ஹராஹிப்⁴ய:=ஶிவ
பூஷணமான ஸர்ப்பங்களிடத்திலிருந்து, பீ⁴தா=பயரஸமுள்
ளது, ஸரஸிருஹஸௌபா⁴க்³யஜநநீ=செந்தாமரைப் புஷ்பத்தின்
ஸௌந்தரியத்தை ஜெயித்திருக்கின்றது (அதாவது வீரரஸமுள்ள
தாயிருக்கின்றது. ஸகீ²ஷு=தோழிகள் விஷயத்தில, ஸ்மேரா=
விகாஸமுள்ளது, (அதாவது ஹாஸ்யரஸமுள்ளது) மயி=என்விஷ
யத்தில, ஸகருணா=கருணாரஸத்தோடுகூடினதாயும், ப⁴வதி=ஆ
கின்றது (51)

(தா-ம்) ஓய ஜகன்மாதாவே! உமது நேத்திரமானது சிவனிடத்தில
சிருங்காரரஸமுள்ளதாயும், இதரமான பிராகிருத ஜனங்களின விஷயத்தில
பீபத்ஸரஸத்தாலுண்டாகும் ஜிகுப்ஸையுள்ளதாயும், ஸபத்நீயான கங்கா
தேவியின் விஷயத்தில ரௌத்திராஸமுள்ளதாயும், சிவனுடையநெற்றிக்கண்
ணின விஷயத்தில (முன் மன்மதனை எரித்ததே இப்பொழுது எப்படி இவ
வளவு அனுராகமுள்ளதாக ஆயிற்றென்று) அற்புத ரஸமுள்ளதும், சிவ
பூஷண ஸர்ப்பங்களில பயரஸமுள்ளது. செந்தாமரைப் புஷ்பம்போல சிவந்
திருக்கிறபடியாலே ஸ்வபாவமாய வீரரஸமுள்ளதாக விருக்கின்றது தோழி
கள விஷயத்தில ஹாஸ்யரஸமுள்ளதாக விருக்கின்றது தாஸனான என் விஷ
யத்தில கருணாரஸமுள்ளதாக விருக்கின்றது. இப்படி விஷயபேதத்தினால
எட்டுவித ரஸமுள்ளதாக விருக்கின்றது. (51)

२५॥ मन्दकर्णाग्रहणं परार्धजवक्ष्माणिद्य-
तीव्रांशोत्थस्फुटस्पष्टसरसविज्ञानमेव च।
जवेन्दोर्मध्यादिवत्कर्मोत्थं सकृत्
केवलकर्णाग्रकृष्टसरसविद्यासंकल्पतः॥५२॥

व्या॥ मन्दकर्णाग्रहणेति॥ मन्दस्फुटे कर्णाग्रह-
णं कर्णयोरसंभवं परार्धजवकं कक्ष्याणि च दक्षिणानि च
दद्यात् - वारान् वाराणां सप्ताहः सप्तकस्य तिथि वारान्
तत्कस्य स्फुटस्फुटार्धज्यावर्णनमेव स्फुट संस्कारेण स्फु-
टार्कस्य सारं तत्सहजत्वात्॥ तस्य विज्ञानं विनाशनं
स्फुटं मार्गोत्तरादि लिखितवान्॥ तदेवमेवं प्रयोजनं-
प्रयोगेषु स्फुटस्फुटार्धसविज्ञानमेव च तन्मात्रमूलं
प्रवृत्तिवशान् कयोर्योर्वाणाग्रमूल्यं सूचितं - जवे दृढं
दयां बलेज वर्ध्यमार्ग दमध्यन्दाद् सोऽन्त्यायाः
पतिकर्मोत्थंस कृतेषु सोन्त्यादि स्यापितीष्यपावा
दृढः - सोन्त्यायायार सोन्त्यायाः - कन्या सोन्त्यां
यार्पतीति विदुः सहकर्णाणि प्रतिष्ठ सोन्त्यर्मध्यादि
कन्नेन्नेवादिप्रायेण स्फुटपरजन्मस्फुटस्फुटपरजन्य
कं क्षीरस्वादिना - सोन्त्या पारपतिः सर्वार्थ तस्य क-
र्मोत्थंसकृत्कारकः तस्यासंबन्धः - तवमध्यः स्फु
कर्णाग्रकृष्टसरस विद्यास कर्णवर्णे चाकृष्टयोः
सूर्यबाणयोः विद्यासं सौराष्ट्रं कल्पतः कारतः क-
ल्पत इति लब्धं वरमेघसवदीक्षवन्नः॥ कन्त्रकंवधयोज-
ना॥ सहसोन्त्यापरकर्मोत्थंसकृत्के! तव जवेन्दोः
कर्णाग्रहणं मन्दपरार्धजव वक्ष्माणिद्यतीव्रांशोत्थ-
स्फुटः स्फुटस्फुटस्वविज्ञानमेव स्फुकर्णाग्रकृष्टसरसर
विद्यासंकल्पतः - कल्पयितः - वरुणबाणस्फुटं कटाक्षा
वीक्ष्यः षट्षोबाणः वरुणबाण इति प्रविवृतः प्रावृ-
ट्काव्यप्रायेण कटाक्षात्कबाणेन वरुणबाणतमुख्य इ-
ति नष्टबाण इतिव्यवहारः - कन्त्रीदशपर्णदंकारः - सर
सरविद्यासस्थस विद्यासकरणप्रतिहासेन बिम्बप्रति
बिम्बापेक्षवान्॥   ५२॥

(प-उ) सोन्त्यायापतिकर्मोत्थंसकृत्के=हिमयमहि

னுடைய குலத்தைப்பரிமளிக்கச்செய்கின்றவளே! தவ=உம்முடைய, இமே=(எனது ஹிருதயகமலத்தில் காண்கிற) இந்த, நேத்ரே= இரண்டுகண்கள், கர்ணாப்யர்ணம்=காதின் சமீபத்தை, கதே= அடைந்திருக்கின்றன. கருத இவ = கங்கபத்திரத்தைப்போல, (பக்ஷி இறகு) பக்ஷ்மாணி=இரப்பைமயிர்களை, ததீ=தரிக்கின்றன. புராம் பேத்து:= திரிபுராரியினுடைய, சித்தப்ரஶமரஸவித்ராவணபலே=மனதிலிருக்கின்ற சாந்த ரஸத்தை ஓட்டுகிறதையே பிரயோஜனமாக உள்ளதை (ஆதலால்) ஆகர்ணாக்ருஷ்டஸ்மரஶர விலாஸம்=காதுபரியந்த மிழுக்கப்பட்ட மந்மதபாண விலாசத்தை, கலயத:=செய்கின்றன. (52)

(தா-ம.) ஜய தேவியே! மன்மதனுக்கு ஆச்ரயமான பாணமான உமது நேத்திரமானது காதுபரியந்தம் வந்திருக்கிறபடியாலும் கங்கபத்திரங்களைப் போல (பக்ஷி இறகு) இரப்பை மயிர்களை தரிப்பதினாலும் சிவனுடைய சாந்த ரஸத்தை அடித்து சிருங்கார ரஸத்தை உண்டு செய்கிறபடியாலும் காதுபரியந்தம் இழுக்கப்படும் இரும்புமயமான நுனியுள்ளதாயு மிருக்கிற மன்மத பாண விலாஸத்தை நடித்து காட்டுகின்றன (52)

௫௩|| விபக்தத்ரைவர்ண்யம் வ்யதிகரிதலீலாஞ்ஜநதயா
விபாதி த்வந்நேத்ரத்ரிதயமித மீஶாநதயிதே| புந:ஸ்ரஷ்டும் தேவாந்த்ருஹிணஹரிருத்ராநுபரதாந்
ரஜஸ்ஸத்த்வம் பிப்ரத்தம இதி குணாநாம் த்ரயமிவ|| ௫௩||

வ்யா|| விபக்தேதி || விபக்தத்ரைவர்ண்யம் விபக்தம் பரஸ்பராஸங்கீர்ணம் த்ரைவர்ண்யம் த்ரயோவர்ணா: ஸிதாஸிதாரக்தா: யஸ்மிந்நிதி பஹுவ்ரீஹி: - த்ரைவர்ண்யமிதி ஸ்வார்த்தே ஷ்யஞ் ப்ரத்யய இதி பஹுவ்ரீஹி: - [illegible] வர்ணாநாம் நயநே ரக்தரேகாஸ்ஸந்தி || நயநப்ராந்தயம் ஶ்வேதம் - மத்யவர்த்தி கநீநிகாநீலா தயோர்பி த்ருதீயநயநே கநீநிகாயா நேத்ராந்தரேகா ஸாவர்ண்யாதிதி - வ்யதிகரிதலீலாஞ்ஜநதயேதி - வ்யதிகரிதம் ஸம்வலிதம் ஸாமீப்யம் [illegible] லீலாஞ்ஜநம் யஸ்ய தத் தஸ்ய பாவஸ்தத்தா தயா த்ருதீயநேத்ரே ப்ராந்தஸ்ய ப்ராந்த்ய த்ரைவர்ண்யம்|| விபாதி விராஜதே த்வந்நேத்ரத்ரிதயம் தவ நேத்ராணாம் த்ரிதயம் இதம் ஈஶாநதயிதே ஈஶாநஸ்ய ஶ்ரீபரமேஶ்வரஸ்ய தயிதா ப்ரேயஸீ தஸ்யாஸ்ஸம்போதநம் - புந: ஸ்ரஷ்டும் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ராந் [illegible]

[illegible]காலம் தேவாந் ப்ரஹ்மாதி தேவாந் ப்ரலயாக்ராந்தாந் த்ருஹிண ஹரிருத்ராந் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ராந் உபரதாந் ம்ருதிம் ப்ராப்தாந் ரஜ: ரஜோகுண: ஸத்வம் ஸத்வகுண: தம: தமோகுண: இத்யேவம் குணாநாம் ஸத்வரஜஸ்தமஸாம் ஸம்ஜ்ஞகாநாம் த்ரயம் த்ரிதயமிவ॥ அத்ரைவம் பதயோஜநா ॥ ஹே ஈஶாநதயிதே! இதம் த்வந்நேத்ரத்ரிதயம் வ்யதிகரிதலீலாஞ்ஜநதயா விபக்தத்ரைவர்ண்யம் உபரதாந் த்ருஹிணஹரிருத்ராந் தேவாந் ரஜஸ்ஸத்வம் தம இதி குணாநாம் த்ரயமிவ புந: ஸ்ரஷ்டும் பிப்ரதிவ பாதி॥ அத்ர ஸத்வகுண: ஶ்வேதவர்ண:-ரஜோகுணோ ரக்தவர்ண: தமோகுண: நீலவர்ண இதி கவிப்ரஸித்தி:- தம இதி நிவாதே காலி அஞ்ஜநே கரோணி நகரோ விபக்தி:-பரிணதஸ்ய ப்ராயிகத்வாத் இதி நிவாதேதி ஶப்தேநாபி யாநத்-ரஜஸ்ஸத்வதமஸாம் ப்ரயோகாணாம் யதா ஸங்க்யாதாநாம் நிவாதாபி யாநஸ்ய ப்ராயிகத்வாத்-யதோக்தம் வாக்படேந ॥ ஹிம்ஸாஸ்தேயாந்யதாகாமம் பைஶுந்யம் பருஷாந்ருதம்। ஸம்பிந்நாலாபம் வ்யாபாதம் அபித்யாம் த்ருக்விபர்யயம்॥ பாபம் கர்மேதி தஶதா காயவாங்மாநஸைஸ்த்யஜேதிதி॥ அத்ராலங்காராஸ்து:- நயநத்ரயஸ்ய ஶ்வேதரக்தநீலரூபத்ரிதயஸ்ய ஸத்வரஜஸ்தமோகுணஸம்பந்தோத்ப்ரேக்ஷணாத்- உத்ப்ரேக்ஷாவதாம்ச நயநாஞ்ஜநஶப்தயோரேவ ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிநாஶாதிஹேதுத்வஸ்ய யோக்யத்வாத் அதிஶயோக்த்யவஸ்தாந:- ஸ்ரஷ்டும் தேவாந் த்ருவர்ண்யம் ஸ்ரஷ்டுமிவேத்யுத்ப்ரேக்ஷா ॥ 53 ॥

(ப-உ) ஹே ஈஶாநதயிதே=ஓ ஈசனுடைய ப்ரியபத்நியே! வ்யதிகரிதலீலாஞ்ஜநதயா=தரிக்கப்பட்ட லீலார்த்தமான மையை உடைத்தாயிருக்கையினலெ, விபக்தத்ரைவர்ண்யம்= ஒன்றுக்கொன்று ஸம்பந்தமில்லாமல் பிரிந்திருக்கின்ற சிகப்பு, வெளுப்பு, கருப்பென்னும் மூன்று வர்ணங்களை உடைத்தான, இதம்=இந்த, த்வந்நேத்ரத்ரிதயம்=உமது மூன்று நேத்திரங்கள், உபரதாந்=காலவசப்பட்டு உமபிடத்தில் லீனமாயிருக்கிற, த்ருஹிணஹரிருத்ராந்=பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், இவர்களை, புந:= மறுபடியும், ஸ்ரஷ்டும்= ஸ்ருஷ்டிப்பதற்கு, ரஜ: = ரஜோகுணம்(சிகப்பு), ஸத்வம்=ஸத்வகுணம் (வெளுப்பு) தம:=தமோகுணம (கறுப்பு) இதி=என்று, குணாநாம்=குணங்களுடைய, த்ரயம்=மூன்றை, பிப்ரதிவ = பரிக்கிறதுபோலிருக்கிறது. (53)

(தா-ம) ஓய பரமேஶ்வர பிரியையே! மஹா பாக்கியசாலிகளுக்கு நேத்திரங்களில் ரக்தரேகையுண்டு, ஸ்வபாவமாய நயநகோணம் வெண்மை கரிவிழி கறுப்பு, நெற்றிக்கண்ணில் கருப்பு கரிவிழி இல்லாவிட்டாலும் லீலார்த்தமான மையைத் தரிக்கிறாள். அதைக்கவி உத்பிரேக்ஷிக்கிறார், அதிசயபாக்கிய ஸூசகமான சிவந்த ரேகைகள் உள்ளவையாயும் வெண்தாமரைப் பூப்போன்ற கோணமுள்ளவையாயும் லீலார்த்தமான அஞ்சன தாரணமுள்ளவையாயு மிருக்கிறபடியாலே ஒன்றுக்கொன்று ஸ்பர்சமில்லாமலிருக்கிற சிவப்பு வெளுப்பு கருப்பு இந்த மூன்று வர்ணங்களை யுடைத்தான உமது மூன்று நேத்திரங்களும் பிரளய காலவசமடைந்து உம்மிடத்திலீனர்களான பிரம்ம விஷ்ணு ருத்திரர்களை மறுபடியும் சிருஷ்டிப்பதற்கு சிகப்பு வெளுப்பு, கருப்பு வர்ணங்களான ரஜஸ் ஸத்வம் தமஸ் என்னும் மூன்று குணங்களை வகிக்கிறவை போலிருக்கின்றன. தேவியின் கடைக்கண் பார்வைகளிடத்திலிருந்தே ஸிருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹார கிரியைகள் உண்டாகுகிறதென்று அபிப்ராயம் கருத்து (53)

ஶ்லோ॥ விபக்தத்ரைவர்ண்யம் வ்யதிகரிதலீலாஞ்ஜநதயா
விபாதி த்வந்நேத்ரத்ரிதயமிதமீஶாநதயிதே।
புந: ஸ்ரஷ்டும் தேவாந் த்ருஹிணஹரிருத்ராநுபரதாந்
ரஜ: ஸத்வம் பிப்ரத்தம இதி குணாநாம் த்ரயமிவ॥ ௫௩॥

வ்யா॥ விபக்தத்ரைவர்ண்யமிதி॥ விபக்தத்ரைவர்ண்யம் அவிபக்தாநு ஸம்ஸ்ருஷ்டாநாம் த்ரைவர்ண்யம் விபக்தத்ரைவர்ண்யம் — அஸம்ப்ருக்ததயாவ ஸம்ஸ்ருஷ்டத்ரைவர்ண்யம் ஸகர்மிஸ்வி: ந: அஸாநு வ்யதிகரிதலீலாஞ்ஜநதயே வ்யாயத்த விபாத்தெ தயாவிநேத்ரா: தயாவெநேர: நேத்ரா: நய நேந: காரண்யவஸ்யாஸாநாவிஷி: ப்ரத்யக்ஷமிதி ஶேஷ: — நத: ஶ்வேதஶ்யாமவாஹ:-ஶோண: ஹிரண்யவாஹ: ஸ்தாவரக்வண:, ஜ்ஞாநாதீரயீ ஶ்வேதவர்ணா, தவந்தரயா யமுநா, ஸா நீலவர்ணேதி ப்ரஸித்தி:— ஏதத்த்ரயம் ப்ராதஸ்ஸந்த்யம் கத்வா வரிஷ்டஶ்ரேஷ்டாநாம் த்ரயாணாம் தீர்த்தாநாம் ஜ்யோதிர்வாதாராணாம் ஸம்பேதம் நீ ஸம்பந்தம் நயஸி ஸம்பாதயஸி॥ அநயம் க்ஷுஷாவஸோநாதநம்॥ அஸ்த்ரத்யம்வதயோஜநா॥ ஹேவஶ்வதிவராயீநஹ்ருதயே! யாதிநேத்ர: காரண்யவஸ்யாஸாநாவிஷி: நேத்ர: ஶோணநத: ஸம்ஸ்ரஷ்டவந்தநயே த்ரயாணாம் தீர்த்தாநாம் கத்வம் அநவம் ஸம்பேதம் ந: விபக்தத்ரைவர்ண்யம் உபநயஸி ப்ராதஸ்ஸ்தவாத்யா ஜேவ்யாஜதிஹாவ: - உக்தப்ரத்யக்ஷாலங்கார: - ஸ்வஸ்தாவஸிஷஸ்ய நய நமதமேவா த்ரிதயஸ்ய விதாவித ரக்தவர்ணாத்மகஸ்ய மஹா யமுநாஶோணஸம்பேதேந ப்ரத்யக்ஷணாத்॥ ௫௪॥

(ப-உ.) பஶுபதிபராதீநஹ்ருதயே=ருத்திரனுக்கு ஸ்வாதீனமானமனதுள்ளவளே! தயாமித்ரை:=தயையோடு கூடினவையாயும், (த்ருவம்) = வெவவேராக இருக்கும்படி, அருணதவளஶ்யாமருசிபி:=சிகப்பு, வெளுப்பு, கறுப்பு, இந்தரேகாரூபமான காந்திகளை உடைத்தான, நேத்ரை:=கண்களாலே, ஶோண:=சிகப்புவாணமுள்ளதான, நத:=(புல்லிங்கவாசகமுள்ள) ஆறும, கங்கா=(வெண்மைவாணமுள்ளதென்று பிரசித்திபெற்ற) கங்காநதியும், தபநதநயா=கறுப்பு வாணமுடையதென்று பிரசித்தியடைந்த யமுனாநதியும, இதி=என்று, த்ரயாணாம்=மூன்று, தீர்த்தாநாம்=புண்ணியதீர்த்தத்துறைகளுடைய, அமும்=இந்த, அநகம்=பாபத்தைபபோககடிககுமபடியான, ஸம்பேதம்=நதீஸங்கமத்தை, ந:=எங்களை, பவித்ரீகர்த்தும்=பரிசுத்தமாகசசெயவதறகு, உபநயஸி=உணடுபணணுகிறாய, த்ருவம்=நிசசயம, (54)

(தா-ம.) ஸதாசிவனிடததில சமபநதமுள்ளவளாயும பகதவாதஸலயமுள்ளவளாயுமிருககினற தேவியே! கருணாதரஙகமுள்ளதாயும சிவநதும வெளுததும கருததுமிருககிற ஒவவொரு கணகளிலும மூனறு ரேகைகளையுடைததாயிருககினற நேததிரஙகளால சிவந்த சோணநதம வெளுததகஙகாநதி கருதத யமுனாநதி இவைகளுடைய பாபநாசம செயயுமபடியான புணயதீரதத சஙகமததை எஙகளைப பரிசுததராகச செயவதறகாக உணடு செய்குறீர நிசசயம் (54)

55॥ நிமேஷோந்மேஷாப்யாம் ப்ரலயமுதயம் யாதி ஜகதீ
தவேத்யாஹு: ஸந்தோ தரணிதரராஜந்யதநயே।
த்வதுந்மேஷாஜ்ஜாதம் ஜகதிதமஶேஷம் ப்ரலயத:
பரித்ராதும் ஶங்கே பரிஹ்ருதநிமேஷாஸ்தவ த்ருஶ:॥

வ்யா॥ நிமேஷோந்மேஷாப்யாமிதி॥ நிமேஷோ நாம நயநபக்ஷ்மணாம் மேலநஸம்பந்த:–தத்ர உந்மேஷோ நாம நயநபக்ஷ்மவிகாஸ: தாப்யாம் யதாக்ரமம் ப்ரலயம் ஸம்ஹாரம் உதயம் உத்பவம் யாதி ப்ராப்நோதி ஜகதீ தவேத்யேவமாஹு: - ஸந்த: விஷயாவபோதவைத்ருஷ்ண்யேந ப்ரஹ்மைகநிஷ்டா: ஸந்த: ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிநாஶமாத்யவதாரா: ஶங்கராசார்யா: தரணிதரராஜந்யதநயே தரணிதராணாம் ஶைலாநாம் ராஜந்யா ஹிமவாந் தஸ்ய தநயா புத்ரீ தஸ்யா: ஸம்போதநம்– ஹே ஹிமகிரிஸுதே த்வதுந்மேஷாத் காரணாத் உந்மேஷாத் விகஸநாத் ஜகதிதம் பரி

த்ருஶ்யமாநம் அஶேஷம் த்ருஶ்யம் ப்ரளயத: ஸம்ஹாரஸம்ஹாராத் பரித்ராதும் ரக்ஷிதும் ஶங்கே பரிஹ்ருத நிமேஷா: த்யக்த பக்ஷ்மஸங்கோசவ்யாபாரா: தவைத த்ருஶ: நயநாநி || அத்ர ஸம்பந்தயோஜநா || ஹே தரணிதரராஜந்யதநயே! தவ நிமேஷோந்மேஷாப்யாம் ஜகதீ ப்ரளயம் உதயம் யாதி இதி ஸந்த: ஆஹு: அத: தவோந்மேஷாஜ்ஜாதம் இதம் அஶேஷம் ஜகத் ப்ரளயத: பரித்ராதும் தவ த்ருஶ: பரிஹ்ருதநிமேஷா இதி ஶங்கே || அத்ராயமாகூத:- தேவதாநாம் அநிமிஷத்வம் ஸ்வாபாவிகம் தத்து ஜகத்ஸம்ரக்ஷணாய-இதி ஹேதூத்ப்ரேக்ஷணாத் அத்ர நிமேஷோந்மேஷணவஶாத் தேவ்யா ஜகதுத்பத்திஸ்திதிலயா இதி தேவ்யா இதி மஹிமாதிஶயோ ஜ்ஞாநஸ்ய ப்ரஸ்துதத்வாத் அத: அஸ்ய காரணவத்த்வநி: || ௫௫ ||

(ப-உ) ஹே தரணிதரராஜந்யதநயே=இமயமலையின் புத்திரியே! தவ=உம்முடைய, நிமேஷோந்மேஷாப்யாம்=கண்ணை மூடுவதினாலும், திறப்பதினாலும், ஜகதீ=உலகமானது, ப்ரளயம்=நாசத்தையும், உதயம்=உற்பத்தியையும், யாதி=அடைகின்றது இதி=என்று, ஸந்த:=ஸத்புருஷர்கள், ஆஹு:=சொல்லுகிறார்கள். (அத:)=ஆதலால், தவோந்மேஷாத்=நீர் கண்ணைத் திறப்பதினாலே, ஜாதம்=உண்டான, இதம்=இந்த, அஶேஷம்=ஸமஸ்தமான, ஜகத்=உலகத்தை, ப்ரளயத:=நாசத்திலிருந்து, பரித்ராதும்=ரக்ஷிப்பதற்கு, தவ=உம்முடைய, த்ருஶ:=கண்கள், பரிஹ்ருதநிமேஷா:=விடப்பட்ட இமைக்கொட்டுள்ளவையென்று, ஶங்கே=சங்கிக்கிறேன்.

(தா-ம) ஓய் ஹிமயகிரியின் புத்திரிகையே! நீர் கண்மூடுவதினால் உலகம் நசிக்கிறதென்றும், நீர் கண் திறப்பதினால் ஜகத்துத்பத்தியுண்டாகிறதென்றும், ஸத்புருஷர்கள் சொல்லுகிறபடிக்கு உமது நிமேஷ உன்மேஷத்தால் (கண் திறப்பதினால்) உண்டாயிருக்கிற இந்த உலகத்தை பிரளயத்திலிருந்து இரக்ஷிப்பதற்காகவே இமைக்கொட்டில்லாமலிருக்கிறீர் என்று ஊஹிக்கிறேன் தேவியின் நிமேஷோன்மேஷங்களால் ஜகத்துத்பத்திஸ்திதிலயங்கள் உண்டாகிறபடியால் தேவியின் மஹிமை வாங்மனதுக்கு மூர்த்தினதென்று ரகஸ்யக் கருத்து. (55)

௫௬|| தவாபர்ணே கர்ணேஜபநயநபைஶுந்யசகிதா
நிலீயந்தே தோயே நியதமநிமேஷா: ஶபரிகா: |
இயஞ்ச ஶ்ரீர்பத்தச்சதபுடகவாடம் குவலயம்
ஜஹாதி ப்ரத்யூஷே நிஶி ச விகடய்ய ப்ரவிஶதி ||

வ்யா|| தவாவணேத்தி|| தவ ஸவத்யாஃ ஈவணேத்வாவத்தி க
ணேத் ஐவநயநமெவஶாந்யுக்திதாஃ கணேத் ஐவகணேத் ஸ
தீவம்மதஜத்யுத்தஃ || தேவநயநேவ தாஸ்யாம் ய த்ரிஷ்யோணம்
மெவஶாந்யம் விஶாநஸாவஃ ஃமேதாஜாடநம் தஸாரக்திதாஃஸீ
தாஃ நிஜ்யனேஷ ஈகாரகோவநேந ஶுதாஜத்யுதஃ||காயே
உநகே நியதம் நிஷ்பம் ஈநிஷேஷாஃ நிஷேஷாஹிதாஃ ஶஹரி
காஃ தீநயொஷிதஃ ஜநம்வ வரிஷ்யஶ்யோநாநேத்ருமதா ஸ்ரீஃ ஶு
க்ஷீஃ வைஐனுநவாடகவாடம் வைஐம் ஸம்வஷிதம் ஊநவாடாவஹவ
கவாடம் யஸ்யதஜகவாடம்ஸம்வஷிதஹ்யஹதிவவதத்தஜத்யுதஃ||
காவஷயம் ஜம்தீவாம் ஜஹாதி வ்யத்யுஷேத்யுஜதி உஷஃ காஷ
நிஶிராத்ரளவ விவடயவ்யவிஶதி ஸம்விஶதி || கத்ருஸம் வந
யொஜநா|| ஹேகவணேத்! தவகணேத் ஜவநயந மெவஶா
ந்யுக்திதாஃ - ஈநிஷேஷாஃ ஶஹரிகாஃ காயே நிஜ்யனேஷ நிய
தம் கிம்வ ஜயம்வஸ்ரீஃ வைஐனுநவாடகவாடம் காவஷயம் வ்யத்யு
ஷேஜஹாதி நிஶிவ விவடய்ய வ்யவிஶதி - ஈயஶயஃ - ஷோகே
நேத்ருஸோநவஸுஶஹரிகாம் ஜம்தீவராணீதி ஸதலிதயஸம்
நேத்ருதிவ-ஜஸயொஃஸாத்யம் - கத்ரு கேஷேஃ நேத்ருஸளஹா
ஹ்யம் ஶஹரிகாஸா ஜம்தீவரோஷவவதத்தேதத்ளஹாஹ்யோஹ
தகாரோநேத்ருபயம் தத்ரு மெவஶாந்யம் கரோதீதி தஓ
யத்ஓவஷம்வைஶ்யாகவ்யக்ஷதே || கத்ருவஷுவத்ராயத் உஜவ்ய
க்ஷாஷம்காரஃ ஶஹரிகாநாம் ஜஷாயிமதஸஹாவஸிஐவிஜ்நகொ
தேக்ஷணாக|| திதீயாயத்ஈதிஶயொக்திஃ - நேத்ருக்ஷ்யா நே
த்ருக்ஷம் விஹாய ராத்ரள ஜநீவராஜவத்தித்ஷம் ஓவா தலிஹாய
நேத்ருவதித்க்ஷம் நவஸம்ஸவதி || ஈஸம்வைம்யே ஸம்வம்ய நிவம்ய
நாகவிக்ருதவஹூக்ருதவளநயதயொஃ கஹோயுவஸாயஃ கிம்
வ ஜநீவரஸ்யவ்யத்யுஷேஓகாஜேஹாவஃ ராத்ருளவிகாஸஹூ
ஹாவஸிஐாவவதயொஃஷுக்ஷீக்ருதகவாஸம்வைஷவிஸம்வைம்யவ்யதீ
தாரஸம்வைம்யஸம்வைம்யநிவம்யாநாதிஶயொக்தியுத்நயதே||ஈ
தஃ ஈஷம்காரோணாஷம்காரயுநிஃ கநேநயுநிநாவஸஜாம் யுந்
தே, நேநேத்ரும்தீவரயொஓத்யெ நேத்ருஸ்யஓவாவிகாஸஃ ஜம்தீ
வரஸ்யராத்ருள விகாஸஃ ஈதஷ்ஷுக்ஷ்யாஃ ஓவாநேத்ரு ஸவ மதிஃ
ராத்ருள காவஷயே ஸவநக்ஷம் ஓவஓஹயநேத்ருவ வரதி நாந்

ஸ்ப்ருதி ஶபரீஸ்த்ரீணாம் நேத்ராவயவஸ்தேநாம் ஸம்
பவதி நேத்ரகார்ஶ்யம் நாஸ்தி அதஏவ ஶபரீணாம் தடாக
ப்ரவிஶ் நக்ஷத்ராஜ்ய ஜதிகாவ்யம் ப்ரக்ஷாலநஜத்யம்॥

(ப-உ) ஹே அபர்ணே=ஓய பார்வதியே! தவ=உம்முடைய, கர்ணேஜப நயந பைஶுந்யசகிதா:=காதுகளில இரகஸய மாயமாமபேதனமசெய்கிறதான,கணகளாலே செயயபபடுகிற பைசுனயததிலிருநது (கொள) பயநதவையான, அநிமேஷா:=யமக கொட்டிலலாதவையான, ஶபரிகா:=பெண மீனகள, தோயே=ஜலததில, நிலீயந்தே=மறைநதுகொளளுகினறன, நியதம்=நிசசயம. இயம்= இநத,ஶ்ரீ:=லக்ஷ்மியும,பத்தச்சதபுடகவாடம்=மூடப்பட்ட இதள புடஙகளாகிற கதவையுடையதான, குவலயம்=கரிநீகலே, ப்ரத்யூஷே=காலையில, ஜஹாதி=விட்டுவிடுகிறது நிஶி= இராததிரியில, விகடய்ய=திறநது, ப்ரவிஶதி= பிரவேசிக்கின்றது.

(தா-ம.) ஓய பார்வதியே! உமது நேததிரஙகள கரிநெதலகளின ஸௌந்தரியததை அபஹரிததனறியில, காதுகளில மாமபேதம செயகிறதைய பாாதது கரிநைதலகள பயநது, ஜலததில ஒளிந்து கொளகினறன நிசசயம. நேததிரலக்ஷமியானது முகுளிதமபோலிருககினற கரிநீதல்களை காலையில் விடடுவிடடு உமது நேததிரஙகளை யடைகினறது. இரவில மறுபடியும, மலாகிற நைதலில பிரவேசிககினறது. லக்ஷமி பகலில தேவி நேததிரஙகளிலும. இரவில நைதலகளிலும, வாஸம செயகிருள வேறிடததில வாஸம செய்கிறதே யிலலே. யெனறும பெண மீனகளுககு தேவியின நேததிர ஸௌந்தரியமிலலாமையால, ஜலமததியில் முழுகியிருபபது யுக்த மெனறும, ரஹஸயககருதது. (56)

த்ருஶா த்ராகீயஸ்யா தரதலித நீலோத்பலருசா
தவீயாம்ஸம் தீநம் ஸ்நபய க்ருபயா மாமபி ஶிவே ।
அநேநாயம் தந்யோ பவதி ந ச தே ஹாநிரியதா
வநே வா ஹர்ம்யே வா ஸமகரநிபாதோ ஹிமகர:॥ ௫௭॥

வ்யா॥ த்ருஶா த்ராகீயஸ்யேதி॥ த்ருஶா த்ருஷ்ட்யா கடாக்ஷேண த்ராகீயஸ்யா தீர்கயா தரதலித நீலோத்பலருசா தரதலிதம் ஈஷத்விகஸிதம் நீலோத்பலம் இந்தீவரம் தஸ்யேவ ருசிர்யஸ்யாஸ்தயா தவீயாம்ஸம் தூரவர்திநம் தூரஶப்தஸ்ய ஸ்தூலதூரேத்யாதிநா ஸூத்ரேண யணாதிபரஸ்ய லோபே குணே ச க்ருதே தவ இதி ரூபம் - தவீயாநிதி ஸாத்ருஶ்யாத் தீநம் தரித்ரம் ஸ்நபய - ஸ்நபநம் காரய க்ருபயா தயயா மாமபி ஜந

ஸாதா⁴ரண்யேபி ஶப்³தா³த்⁴யாஹார: - ஶிவே ஸம்போ³த⁴நே அநேந ஸ்ந
தாவந்மாத்ரஸ்நபநேந அயம் ஜந: க்ருதார்த²: ॥ த⁴ந்யோ ப⁴வதி-
க்ருதார்தோ² ப⁴வதி- ந ச தே தவ ஹாநி: க்ஷய நாஶ: இயதா
ஸாதா⁴ரணத³ர்ஶநமாத்ரேண வநே வா அரண்யே வா ஹர்ம்யே வா
ப்ராஸாதே³ வா ஸமகரநிபாத: ஸமம் துல்யம் யதா² ப⁴வதி ததா² ॥
கராணாம் நிபாதோ வ்யாபநம் யஸ்ய ஸ ததோ²க்த: ஹிமகர: ஶீத
கிரண: ॥ அத்ரைவமந்வயயோஜநா ॥ ஹே ஶிவே! த்³ருஶா த்³ராகீ⁴யஸ்யா
த³ரத³லிதநீலோத்பலருசா த³வீயாம்ஸம் தீ³நம் ஸ்நபய க்ருபயா
மாமபி ஸ்நபய- அயம் ஜந: அநேந த⁴ந்யோ ப⁴வதி- இயதா தே ஹா
நிஶ்ச- யதோ ஹிமகர: வநே வா ஹர்ம்யே வா ஸமகரநிபாத:
ஸ்தா²நம் தத்காரணாநாம் ஸர்வஸாதா⁴ரண்யம் ஸ்வாபா⁴விகமிதி பா⁴
வ: - அர்தா²ந்தரந்யாஸோலங்கார: - ஸாமாந்யேந விஶேஷஸமர்த²
நாத் ஸர்வஸாதா⁴ரண்யே த³ர்ஶநம் ஸர்வோத்க்ருஷ்டஸம்பாத³ந
மிதி நாஸ்தீயத³ர்ஶநாதே³வாக்ஷிப்யதே ॥ ௫௭ ॥

(ப-உ) ஹே ஶிவே=ஸகலமங்களப்ரதையாகிய ஓ அமமா! த³ரத³லிதநீலோத்பலருசா=கொஞசமமலாநத கரிநைதலின் காநதி போனறகாந்தியையுடைததாயும, த்³ராகீ⁴யஸ்யா=தீரககமாயுமிருககிற, த்³ருஶா=கடாக்ஷத்தால், த³வீயாம்ஸம்=(ஶக்திஹீநனாகையால்) மிகத் தூரததிலிருக்கினற, தீ³நம்=தரிததிரனான, மாமபி=என்னையும், க்ருபயா=அனபோடு, ஸ்நபய=ஸ்நாநமசெயதுவை. அயம்=இநத, ஜந:=சாதாரணனல்பஜநமானநான, அநேந=இந்த (உமது) கடாக்ஷஸ்நாநாபிஷேகத்தால், த⁴ந்ய:=தனவானாகவும, புண்யவானாகவும, ப⁴வதி= ஆகிறேன. இயதா=இப்படி அல்பனபேரிலகடாக்ஷமசெயயுமாத் திரததால, தே=உமககு, ஹாநி:=கெடுதி, ந=இலலை, ததா²ஹி= அதுயுகதநதான். ஹிமகர:=சநதிரன, வநே வா=காட்டிலாவது, ஹர்ம்யே வா=மேடையிலாவது, ஸமகரநிபாத:=ஸமமானகிரணசம் பநதமுளளவன. (57)

(தா-ம.) ஓய ஸதாசிவபதனியே! அபபொழுது மலாநத கரிநைதல காந் திபோன்ற காநதியுளள, மிகக தீாககமான கடாக்ஷததால, உமககு அதி தூரததிலிருககிற, தரித்திரனை என்னையும அன்போடு கடாக்ஷிபபீராஞல நான் தக்யனாயவிடுவேன ஸாதாரணமான என்னை கடாக்ஷிபபதிஞல் உமக் கும கெடுதியிலலை, சநதிரகிரணம பெருங்காட்டிலும, சமமாய பிரகாசிக்கி றல்லவா ? (57)

[illegible]

(ப-உ.) [illegible]=ஓய்பாவதராஜபுத்திரீ! ([illegible]=யாதொருகாரணத்தினலே), [illegible]=பாளியெனனுமிடத்தில, [illegible]=குருககாயதிரும்பியிருககினற, [illegible]=பிரகாசிக்கின்ற, [illegible] = கடைககண கடாக்ஷஸம்பநதமான, [illegible]=காணமாாகததை, [illegible]=அதிக்கிரமிதது, [illegible]=பாணபிரயோக புததியை, [illegible]=கொடுககிற தோ,([illegible])=அந்தகாரணததினலே, [illegible]=குடிலமான, [illegible]=உம்முடைய, [illegible]=நேததிரங்களுடையவும, சுரோததிரங்களுடையவும, மததியபிரதேசமானது, [illegible]=எவர்களுககு, [illegible]= மனமதனுடைய, [illegible]=விலலின், [illegible] = ஸௌநதரியததை, [illegible]=உணடுசெயகிறதில்லை? (எல்லாருககும உணடுசெய்யும்) (58)

(தா-டீ) ஹே பர்வதராஜபுத்ரியே! தனுசுபோல் குடிலமான உமது ஸ்ரோத்ர, நேத்ரங்களின் மத்தியிலிருக்கும் இடமானது, புஷ்பபாணன் வில்லோ என்கிற, பிராந்தியை, ஸகலருக்கும் உண்டு செய்கிறது அப்படியில்லென்று ஸ்பர்சிக்கத் தக்கதவிடத்தில் கடைக்கண்கடாக்ஷத்தின் ஸம்பந்தமானது மன்மதன் வில்லில் பாணஸந்தானம் செய்திருக்கிறானோ, என்றும் ஸம்சயத்தை உண்டு செய்கிறது. (58)

௫௯॥ 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌦𑍍𑌗𑌣𑍍𑌡𑌾𑌭𑍋𑌗𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌫𑌲𑌿𑌤𑌤𑌾𑌟𑌙𑍍𑌕𑌯𑍁𑌗𑌲𑌂
𑌚𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌵 𑌮𑍁𑌖𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌰𑌥𑌮𑍍।
𑌯𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌵𑌨𑌿𑌰𑌥𑌮𑌰𑍍𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌚𑌰𑌣𑌂
𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌵𑌤𑍇॥ ௫௯॥

[illegible]

ஸாரதேந பவஸங்கார: — உக்தஞ்ச ப்ருஹந்நாரதீயே ஸூர்யசந்த்ரா
ர்கௌ சக்ரே தவ நவஸம்க்யகா: — நாடிஸம்க்யகா: நாடிஸங்கார இதி
யேப்ய:॥ சதுர்யுக்தித்வாத் உபகாரகம் நாஸாக்ரகம் சதுர்யுக்தி
த்வாத் ரதயோஜகம் பவஸஜ்ஜம் சதுர்யுக்தித்வாத் ரதயோ த்வயோ: ஸமம்
மந்தஸ்மிதேக்ஷணம் ஸம்ஸ்ருஷ்டிர் இத்யுக்தம் மாரபீடாதாரஸ்ய॥ ௫௯॥

(ப-உ) ஹே ஸர்வாணி=ஓய் தேவியே! தவ=உம்முடைய, ஸ்பு
ரத்கண்டாபோக ப்ரதிபலித தாடங்கயுகளம்=(கண்ணாடிபோல
நிர்மலமாக)ப்பிரகாசிக்கின்ற கண்டஸ்தலத்தில் பிரதிபலிக்கிற இர
ண்டு காதோலைகளையுடைத்தான, முகம்=முகத்தை, சதுஶ்சக்ரம்=
நான்குசக்கிரத்தையுடைத்தான, மந்மதரதம்=மன்மதரதமாக, மந்யே=
நினைக்கிறேன் யம்=யாதொருரதத்தில், ஆருஹ்ய=ஏறிக்கொண்டு,
மஹாவீர:=மகாவீரனான, மார:=மன்மதன், அர்கேந்துசரணம்=
சூரியசந்திரர்களை சக்கிரங்களாக உடைத்தான, அவநிரதம்=பூமிர
தத்தை, ஆருஹ்ய=ஏறிக்கொண்டு, ஸஜ்ஜிதவதே=யுத்தஸன்னாகம்
செய்கிற, ப்ரமதபதயே=திரிபுராரியின் பொருட்டு, த்ருஹ்யதி=
படையெடுக்கிறானே. (59)

(தச-ம.) ஓய் தேவியே! கண்ணாடிபோல தளதளவென்று பிரகாசிக்கிற
கண்டஸ்தலத்தில பிரதிபலித்திருக்கிற இரண்டு காதோலைகளோடு கூடிய
உமது முகமானது மன்மதனுக்கு நாலுசக்கிரரதமென்று நினைக்கிறேன் (வெ
ளியிலிருக்கும ஓலைகள ஒரு பக்கமிரண்டு சக்கிறம பிரதிபிமப ஓலைகள ஒருபக
கமிரண்டு சக்கிறம ஆக நானகு சக்கிறம) அந்த நாலு சக்கிரரதம ஏறும மஹி
மையினால, மஹாவீரனாயிருக்கிற தன்னை நோக்கி சூரிய சந்திர ரூபமான, இர
ண்டு சக்கிரமுள்ள பூமி ரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு யுத்தஸன்னாஹம செய்கிற
திரிபுராரியைக்கூட அடித்து ஸ்வாதீனம செய்து கொள்ளுகிறான. (59)

௬௦॥ ஸரஸ்வத்யா: ஸூக்தீரம்ருதலஹரீகௌஶலஹரீ:
பிபந்த்யா: ஶர்வாணி ஶ்ரவணசுலுகாப்யாமவிரலம்।
சமத்காரஶ்லாகாசலிதஶிரஸ: குண்டலகணோ
ஜணத்காரைஸ்தாரை: ப்ரதிவசநமாசஷ்ட இவ தே॥ ௬௦॥

வ்யா॥ ஸரஸ்வத்யா இதி॥ ஸரஸ்வத்யா: ஶாரதாயா: ஸூக்தீ:
அம்ருதலஹரீகௌஶலஹரீ: அம்ருதலஹரீணாம் கௌஶலம்
ஸௌந்தர்யம் ஹரந்தீதி தா: ஶர்வாணி
ஶ்ரவணசுலுகாப்யாம் ஶ்ரோத்ராஞ்ஜலிப்யாம் அவிரலம் நிரந்தரம் —
வக்தவ்யே இதி ஶேஷ: பிபந்த்யா: ஶர்வாணி ஶர்வஸ்ய பார

ஶ்ராவ்யவத்திதஸ்யாஸம்பாதி: ஶ்ரவணசுலகாப்யாம் சு-
லகம் ப்ரஸ்ருதிரித்யமர:-ஶ்ரவணே ஶ்ரோத்ர ஏவ சுலகே தா-
ப்யாம் அவிரலம் விரலம் யதா ந பவதி ததா, ஸாவதானேனேத்ய-
ர்த:-சமத்காரஶ்லாகாசலிதஶிரஸ: சமதித்யவ்யயம்-ஆஸ்வாதாந-
கரணவாசி-காரஶப்த: ஸ்துதிவசன: யதாஸம்பவம் போத்வ்ய:
தாவித்தவிக்ரியா சமத்கார: ஸஸ்தாரோ வா ஶ்லாகோ ராகாஸாஹித்ய-
சமத்காரஶ்லாகா ஆஸ்வாதாநந்தகரணஸந்தோஷேண சலிதம் ஶி-
ரோ யஸ்யாஸ்தஸ்யா: குண்டலகண: கர்ணாபரணஸமூஹ: ஜ-
ணத்காரை: ஜணதித்யவ்யயம் ஸக்ஷணவாநகாரணஶப்தா-
ர்தவாசீ ஜணத்காரை: தாரை: அதிஸ்வநாத்மகை: உ-
ச்சகை: ப்ரதிவசநம் ப்ரதிஶப்தம் அநுமோதநவசநம் ஆசஷ்ட
இவ|| அத்ராயம் பதயோஜநா|| ஹே ஶர்வாணி! அம்ருதலஹரீகௌ-
ஶலஹரீ: தே ஸூக்தீ: ஶ்ரவணசுலகாப்யாம் அவிரலம் பிப-
ந்த்யா: சமத்காரஶ்லாகாசலிதஶிரஸ: ஸரஸ்வத்யா: குண்டலகண:
தாரை: ஜணத்காரை: ப்ரதிவசநம் ஆசஷ்ட இவ, அத்ராத்ரா-
யே உத்ப்ரேக்ஷாலங்கார: ஜணத்காராணாம் ப்ரதிவசநத்வேந
ஸம்பாவநாத் வசநவிஷயே அதிஶயோக்த்யலங்கார:, ஸரஸ்வ-
த்யா: ஶிர: கம்பநா ஸம்பந்தே ஸம்பந்தயோக்தே: அஸம்பந்தே
ஸம்பந்த இவேதி ந:|| உபயோரங்காங்கீபாவேந ஸங்கர:|| ௬0||

(ப-உ.) ஹே ஶர்வாணி=ஓய பசுபதனியே! அம்ருதலஹரீகௌ-
ஶலஹரீ:=அம்ருதப்ரவாஹ ஸௌந்தரியத்தை அபஹரிக்கிறவை
யான, தே=உம்முடைய, ஸூக்தீ:=உக்திகளை, ஶ்ரவணசுலகா-
ப்யாம்=காணபுடங்களாலே, அவிரலம்=ஸாவதானமாக, பிபந்த்யா:=
பானஞ்செய்கிறவளாயிருக்கிறபடியினாலே, சமத்காரஶ்லாகாசலித-
ஶிரஸ:=ஆஸ்வாதானந்தகரண பரம்பரைகளில் ஆட்டப்பட்ட சிர-
ஸை உடைத்தான, ஸரஸ்வத்யா:=ஸரஸ்வதியினுடைய, குண்டலக-
ண:=குண்டலஸமூகமானது, தாரை: = கட்டியான, ஜணத்கா-
ரை:=ஜணத்காரசப்தங்களால், ப்ரதிவசநம்=அனுமோதனவார்
த்தையை, ஆசஷ்ட இவ=சொல்லுகிறதுபோலிருந்தது. (60)

(தா-ம.) ஓய ஸதாசிவ பதனியே! ஸரஸ்வதிதேவி அமிர்ததாரைபோல் மதுரமான உமது வார்த்தைகளை மேரிடத்தில் மனம்விடாமல் செவிகொடுத்துக்கேட்டு, வாக்சமத்காரத்தால், உண்டான சந்தோஷத்தால், தலைகுலுக்க

இலாகிக்கும்போது, அவர் காதுகளிலிருக்கும், குண்டலங்கள் தமது உரத்த ஜ(ஸ)ணத்காரசப்தங்களால் தாமும் அனுமோதித்து பிரதிவசனம் சொல்லுகிறதுபோலிருக்கின்றன. (60)

उ॥ असौ नासावंशस्तुहिनगिरिवंशध्वजपटि
त्वदीयो नेदीयः फलतु फलमस्माकमुचितम् । वह
त्यन्तर्मुक्ताः शिशिरकरनिश्वासगलितं समृद्ध्या
यत्तासां बहिरपि च मुक्तामणिधरः॥ ௬௧॥

व्या॥ असौ नासावंश इति॥ असौ परिदृश्यमानः नासा वंशः नासिकावंशदण्डः रूपकमेतत्। तुहिनगिरिवंशध्वजपटि! तुहिनगिरेः हिमवतः वंशस्य कुलस्य ध्वजपटिके पताके त्वदीयः भवदीयः नेदीयः सन्निकृष्टं तत्फलं तत्सिद्धिदायकं फलं अस्माकं उचितं योग्यं फलतु उत्पादयतु॥ फलं अभिमतं फलं, उत्प्रेक्षितं क्रियाविशेषणमेतत्॥ यः वंशः अन्तः मध्ये मुक्ताः मुक्तामणीन् शिशिरकरनिश्वासगलितं शिशिरकरस्य चन्द्रस्य निश्वासो वामनासापुटवायुः तेन गलितं स्रुतं समृद्ध्या पूर्णत्वेन यत्तासां मुक्तानां बहिरपि बाह्यप्रदेशेऽपि नासिकाग्रावलम्बितया मुक्तामणिधरः॥ नासिकाकारः कश्चित् वंशदण्डः मुक्तामणिधरः मुक्तामणिं धृतवान् मुक्तामणिधारक इति व्युत्पत्तेः॥ अत्रैवं पदयोजना॥ हे तुहिनगिरिवंशध्वजपटि! त्वदीयो असौ नासावंशः अस्माकं उचितं नेदीयः फलं फलतु यः अन्तः मुक्ताः वहति, यत् समृद्ध्या तासां शिशिरकरनिश्वासगलितं बहिरपि मुक्तामणिधरः॥ अत्र नासिकायां वंशत्वारोपणात् रूपकं — वंशस्यापि अन्तः मुक्ता उद्भवन्ति — वंशस्य मौक्तिकोत्पत्तिस्थानत्वात् — अतो नासिकावंशदण्डे मुक्तिका उद्भूता वर्तन्ते एव नासावंशदण्डस्य बहिर्निःसरन्ति मुक्तामणयः इति कथं संगच्छेत इत्यत आह वंशदण्डाकारः नासिकाया लक्ष्यते इति रूपकमेवालंकारः॥
௬௧॥

(ப-உ.) ஹே துஹிநகிரிவம்ஶ த்வஜபடி=ஹிமயகிரியின் வம்சத்திற்கு டக்கயமாக இருக்கிறவளே! ய:=யாதொருநாஸிகையா

கிற மூங்கிலுண்டானது, அந்த: = உள்பிரதேசத்தில், முக்தா: = முத்துமணிகளை, வஹதி = வகிக்கிறதோ, தாவதா = அந்த முத்துமணிகளையுடைய, ஸம்ருத்த்யா = நிறைந்து ஸம்பூர்ணமாயிருக்கிறதால், சிசிர கர நிச்வாஸ கலிதம் = சந்திரனுடைய வாமநாடியின் வழியின் காற்றால் நழுவின முத்துமணியை, பஹி: அபி = வெளியிலும், வஹதி = வகிக்கிறதோ, ஸ: = அப்படிப்பட்டதாயும், முக்தாமணிதர: = முத்துமணியைத் தரிக்கிறதாயுமிருக்கிற, அஸ்யா: = இந்த, த்வதீய: = உம்முடைய, நாஸா வம்ச: = நாஸிகை என்கிற மூங்கிலுண்டானது, ந: = எங்களுக்கு, உசிதம் = தகுதியாயிருக்கும்படி, நதீய: = மிகவும் ஸமீபித்திருக்கிற, பலம் = பலத்தை, பலது = உண்டுசெய்யட்டும்.

(தா-ம.) ஓய் ஹிமயகிரியின் வம்சத்தை த்வஜபடம்போல் பிரசித்தியடையச்செய்கிற தேவியே! உமது நாஸிகாரூபமான மூங்கில் தண்டானது மூங்கில் ஜாதியில் லோக பிரசித்தமாயிருக்கும் முத்துகளைத்தானும், தனக்குள் சம்பூர்ணமாய் தரிக்கிறது. தனக்குள் அடங்காமையினால், நிச்வாஸரூபமான குளிர்ந்த காற்றினால் அசைக்கப்பட்டு, நழுவி வந்திருக்கிற ஒரு முத்து வெளியிலும், தெரிகிறது, அப்படி உள்ளும் வெளியிலும், முத்துகளைத் தரிக்கிற நாஸிகாவம்ச தண்டமானது எங்களுக்கு தகுதியாயிருக்கும்படி மிக சீக்கிரத்தில் பலத்தை யுண்டுசெய்யட்டும். (61)

௬௨॥ ப்ரக்ருத்யாரக்தாயாஸ்தவ ஸுததி தந்தச்சதருசே:
ப்ரவக்ஷ்யே ஸாத்ருச்யம் ஜநயது பலம் வித்ருமலதா।
ந பிம்பம் தத்பிம்ப ப்ரதிபலந ராகாதருணிதம்
துலாமத்யாரோடும் கதமிவ விலஜ்ஜேத கலயா॥ ௬௨॥

வ்யா॥ ப்ரக்ருத்யாரக்தாயா இதி॥ ப்ரக்ருத்யா ஸ்வபாவேந ஆரக்தாயா: ஆரக்தாயா: தவ ஸுததி சோபநதந்தே யஸ்யாஸ்தஸ்யா: ஸம்போ³தி⁴: - தந்தச்சதருசே: தந்தச்சதயோ: ஓஷ்டயோ: ருசேஸ்ஸௌந்தர்யஸ்ய ப்ரவக்ஷ்யே ப்ரகர்ஷேண கதயே॥ ஸாத்ருச்யம் ஸத்ருசஸ்ய பாவ:-ஸாத்ருச்யம் ஜநயது உத்பாதயது॥ க்ருஶம்ஸா யாம்தொரீ॥ பலம் வித்ருமஸ்ய பலம் யஸ்யா: ஸா- ததா ஸத்ருசவஸ்து ஸத்பாவ:- நநு வித்ருமஸ்யாஸ்தி ஸத்ருசமிதி॥ பலம் பக்வபலம் பீதவர்ணமேவ யாவத் தாவத் உத்பந்நம் பலம் நாதிரக்தவர்ணம் - வித்ருமஸ்ய பக்வதாயாம் தஸ்யாரக்தாதிரக்தவர்ணமிதி தத்ஸத்ருசமிதி தாத்பர்யம் - வித்ருமஸ்ய தாத்ருசம் ஶக்திகா நபிம்பம்பிம்ப பலம் தத்பிம்ப ப்ரதிபலந ராகாத் ஓஷ்டயோ: பிம்ப

ஸ்ய ப்ரதிபலநம் ப்ரதிபிம்பநம் தேநாகத: ரக்தோ தஸ்மாத்பிம்
பப்ரதிபிம்பவ்யவஹார: அதரபிம்பப்ரதிபிம்ப ப்ரஸாதாதஸா
ந்நித்: அந்யதா தஸ்ய பிம்பவ்யவஹாரோ ந ஸ்யாத் - யதாஷ்டி
காதௌ ஜபாகுஸுமஸ்ய ப்ரதிபிம்பவஶாதேவ ஸ்படிகாதீநாம்
ரக்தா - ஏவம் பிம்பபலஸ்யாபீதி தத்பிம்பம் ப்ரதிபலநா
ராகாருணிதம் துலாமத்யாரோடும் துலாயாம் ஸாத்ருஶ்யா
யாம் ஸ்தாதும் கதமிவேதி வாக்யாலங்காரே விலஜ்ஜேத லஜ்ஜே
த கலயாபி லேஶேந || அத்ராந்வயயோஜநா || ஹே ஸுததி! ப்ர
க்ருத்யா ரக்தாயாஸ்தவ தந்தச்சதருசே: ஸாத்ருஶ்யம் ப்ரவக்ஷ்யே வித்ரு
மலதா பலம் ஜநயது ததா பிம்பம் தத்பிம்பப்ரதிபலநரா
காருணிதம் கலயாபி துலாமத்யாரோடும் கதமிவ ந விலஜ்ஜேத லஜ்ஜ
யா தாவதா ஸ்தேந வா - அத்ராதிஶயோக்த்யலங்கார: யத்யர்த்தோ
க்தௌ ச கல்பநா த்ருதீயாதிஶயோக்தி: அஸம்பந்தே ஸம்பந்தரூபாதி
ஶயோக்தி: பிம்பப்ரதிபலநாஸம்பந்தேபி ஸம்பந்தகதநே
நாநேந ச உபயோ: ஸம்ஸ்ருஷ்டி: || ௬௨ ||

(ப-உ.) ஹே ஸுததி=ஓய அழகானபற்களுள்ளதேவியே! ப்ரக்ருத்யா=தற்செயலாகவே, ரக்தாயா:=சிவந்தவளான, இரக்ததேவியான, தவ=உமமுடைய, தந்தச்சதருசே:=அதரகாந்தியின, ஸாத்ருஶ்யம்=ஈட்டை, வித்ருமலதா=(தறசெயலாயவநத) பவழக்கொடியானது, பலம்=பழததை, ஜநயது=உண்டுபண்ணட்டும. (ததா)=அபபோது, ப்ரவக்ஷ்யே=சொலலுவேன, பிம்பம்=கோவைப்பழமோ! தத்பிம்பப்ரதிபலநராகாருணிதம்=தத்=அந்த உதட்டினுடைய, பிம்ப=ரூபததிற்கு, ப்ரதிபலந=பரதிபலிப்பதனுல், அருணிதம்=சிவக்கசசெய்யபபட்டதாயகொணடு, கலயாபி=கொஞ்சமானுலும, துலாம்=ஸாமயததை, அத்யாரோடும்=அடைவதறகு, கதமிவ=எப்படிததான், ந விலஜ்ஜேத=வெடகபபடாது.(62)

(தா-ம.) ஓ தேவியே! பிரகிருதியினுலேயேசிவநத பழவககொடியானது பழததை உணடு செயவதினுல் அநதப பழமானது தறசயலாகவே சிவந்த தேவியின் அதரபிமப காநதி ஸாமயததை யடையும கோவைப்பழமோதான் அநத அநத அதரபிமபம தனனிடததில பாதிபலிபபதினுல சிவநதிருககிறபடியால் அநத அதரபிமப காநதியில பதினுரில் ஒரு பாகததை யடைவதறகுக் கூட எபபடிததான வெட்கபபடாமலிருககும அடையலாமெனறு நினைபப தறகே வெட்கபபடுமென்று நிசசயம். (62)

ஸ்மிதஜ்யோத்ஸ்நாஜாலம் தவ வத3நசந்த்3ரஸ்ய பிப3
தாம் சகோராணாமாஸீத3திரஸதயா சஞ்சுஜடிமா |
அதஸ்தே ஶீதாம்ஶோரம்ருதலஹரீமாம்லருசய: பிப3
ந்தி ஸ்வச்ச2ந்த3ம் நிஶி நிஶி ப்4ருஶம் காஞ்ஜிகதி4யா || ௬௩ ||

வ்யா|| ஸ்மிதஜ்யோத்ஸ்நாஜாலமிதி|| ஸ்மிதமீஷத்3த4ஸிதம் ததே3வ ஜ்யோத்ஸ்நா
ஸ்நா தாஸாம் ஜாலம் விதாநம் தவவத3நசந்த்3ரஸ்ய வத3நமேவ சந்த்3ர:
தஸ்ய பிப3தாம் || ஆஸ்வாத3யதாம் சகோராணாம் பக்ஷிவிஶே
ஷாணாம் ஆஸீத்|| அதிரஸதயா அதிமாது4ர்யேண - சஞ்சுஜடி
மா ஜிஹ்வா ஜாட்3யம் அத: காரணாத் தே சகோரா: ஶீதாம்ஶோ
ஶ்சந்த்3ரஸ்ய அம்ருதலஹரீம் அம்ருதஸமூஹம் ஆம்லருசய: உத்3யஜ்ஜ்யோத்ஸ்
நாம்ருதவிருத்3த4ரஸத்வாத் - ஆம்லருசய: ஆம்லரஸே ருசிமந்த: ஸந்த ஏ
ஷாம் தே பிப3ந்தீத்யர்த2:|| ஸ்வச்ச2ந்த3ம் யதே2ச்ச2ம் நிஶி நிஶி ப்ரதிநி
ஶம் ஜ்யோத்ஸ்நாவதீஷு ராத்ரிஷு ப்4ருஶம் அத்யர்த2ம் காஞ்ஜிகதி4யா கா
ஞ்ஜிகபு3த்3த்4யா|| அத்ர ஸம்ப3ந்த4யோஜநா || ஹே ப4க3வதி! தவ
வத3நசந்த்3ரஸ்ய ஸ்மிதஜ்யோத்ஸ்நாஜாலம் பிப3தாம் சகோராணாம் அ
திரஸதயா சஞ்சுஜடிமா ஆஸீத் - அதஸ்தே ஆம்லருசய: ஶீதாம்
ஶோரம்ருதலஹரீம் காஞ்ஜிகதி4யா ஸ்வச்ச2ந்த3ம் நிஶி நிஶி ப்4ருஶம் பிப3
ந்தி|| அத்ராதிஶயோக்திரலங்கார:- சஞ்சுஜடிமாநிப3ந்த4நஜ்யோத்ஸ்
நாபாநாஸம்ப3ந்தே4பி தத்ஸம்ப3ந்த4கத2நாத் || அதிஶயோக்திஸ்து ப்3ர
ஹ்மாநந்த3ஸ்வரூபஜிஹ்வாஜாட்3ய நிப3ந்த4நாத் விஷாதா3யுதா4நாம்
ஸக்தே:|| ௬௩

(ப-உ) ஹேபகவதி=ஓய்தேவியே! தவ=உமதுடைய, வதந
சந்த்ரஸ்ய=முகசந்திரனுக்கு, ஸ்மிதஜ்யோத்ஸ்நாஜாலம்=ஸ்மித=புன்சி
ரிப்பாகிற, ஜ்யோத்ஸ்நா=சந்திரிகையினுடைய, ஜாலம்=ஸமூகத்தை,
பிபதாம்=பானமபண்ணுகிற, சகோராணாம்=சகோரபக்ஷிகளு
க்கு, அதிரஸதயா=அதிகமாதுர்யத்தை உடைத்தாயிருக்கையால்,
சஞ்சுஜடிமா=சஞ்சு=மூக்குகளில், ஜடிமா=(அருசி) மாந்தியம்,
ஆஸீத்=உண்டாச்சுது அத:=ஆதலால், தே=அப்பக்ஷிகள், ஆ
ம்லருசய:= புளிப்பிலருசியுள்ளவைகளாய, ஶீதாம்ஶோ:=சந்திர
னுடைய, அம்ருதலஹரீம்=அமிருதபெருக்கை, (ஜ்யோத்ஸ்நாம்ருதத
தை) காஞ்ஜிகதியா=அரிசிகளைந்த ஜலம் என்று எண்ணத்துடன்,
ஸ்வச்சந்தம்=இஷ்டப்படிக்கு, (ஜ்யோத்ஸ்நாஸு=நிலவுள்ள இராத்திரி

களில, 𑌨𑌿𑌶𑌿 𑌨𑌿𑌶𑌿=பிரதிராத்திரிகள்தோறும், 𑌭𑍃𑌶𑌂=திருப்தியாக, 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍𑌤𑌿=குடிக்கின்றன (63)

(தா-ம) ஓய் தேவியே! உமது முகம் சந்திரனுடைய புஞ்சிரிப்பு ரூபமான அமிர்தராசியை பானம் செய்தவையான, சகோரபக்ஷிகளுக்கு அதிக தித்திப்பினால் மூக்குப் பரிகள் கூசிவிட்டபடியால், வேரான புளிப்பு ரஸத்தை பானம் செய்து பற்கூச்சலை நீக்கிக்கொள்ள எண்ணங்கொண்டு, ஆகாசசந்திரனைப் பார்த்து, சந்திரிகை ரூபமான அமிருதபிரவாஹத்தை, புளித்தகஞ்சியென்றெண்ணி ஒவ்வொரு இரவிலும், தனக்கு வேண்டியமட்டும் குடிக்கின்றனம்.

௬௪॥ 𑌅𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑌕𑌥𑌾𑌮𑍍𑌰𑍇𑌡𑌨𑌜
𑌪𑌾 𑌜𑌪𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌤𑌵 𑌜𑌨𑌨𑌿 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌾। 𑌯𑌦
𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌦𑍃𑌷𑌦𑌚𑍍𑌛𑌚𑍍𑌛𑌵𑌿𑌮𑌯𑍀 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍂
𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌮𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑍍𑌯𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾॥ ௬௪॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌅𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌨𑌵𑌰𑌤𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑌕𑌥𑌾𑌮𑍍𑌰𑍇𑌡𑌨𑌜𑌪𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌵𑌿𑌜𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌣𑌃 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌮𑍍𑌰𑍇𑌡𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌪𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾-𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌨𑌪𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌜𑌪𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌜𑌪𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌓𑌡𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾॥ 𑌜𑌨𑌨𑌿 𑌹𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌃- 𑌤𑌵 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌸𑌨𑌾 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑌿 - 𑌸𑌾𑌨𑍂𑌪𑌦𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌶𑌤𑌿॥ 𑌯𑌦𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌆𑌸𑍀𑌨𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌦𑍃𑌷𑌦𑌚𑍍𑌛𑌚𑍍𑌛𑌵𑌿𑌮𑌯𑍀 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑍋𑌪𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌚𑍍𑌛𑌾𑌚𑍍𑌛𑌵𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍁𑌰𑌾 𑌮𑌯𑌟𑍍 - 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌵𑌦𑍍𑌧𑌵𑌲𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 - 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌭𑌾𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌮𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 - 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 - 𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑍍𑌯𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌰𑌾𑌗𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌪𑌦𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 ॥ 𑌹𑍇 𑌜𑌨𑌨𑌿! 𑌤𑌵 𑌸𑌾 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣𑌕𑌥𑌾𑌮𑍍𑌰𑍇𑌡𑌨𑌜𑌪𑌾 𑌜𑌪𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌜𑌯𑌤𑌿॥ 𑌯𑌦𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌦𑍃𑌷𑌦𑌚𑍍𑌛𑌚𑍍𑌛𑌵𑌿𑌮𑌯𑍀 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑍍𑌯𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌮𑌤𑌿॥ 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 - 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌶𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑌾𑌰𑌣 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌤𑌵 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌜𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 - 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌦𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑌾𑌹𑍃𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍- 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌦𑌨𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂॥ ௬௪॥

(ப-உ) ஜனநி = ஓ ஜகனமாதாவே! யத³க்³ராஸீனாயா:-யத்=எந்தவாககுனுடைய, அக்³ர=நுனியில, ஆஸீனாயா:=வீற்றிருக்கிற, ஸரஸ்வத்யா:=ஸரஸவதியினுடைய, ஸ்பு²டிகத்³ருஷத³ச்ச²ச்ச²விமயீ-ஸ்பு²டிகத்³ருஷத் = ஸபடிகமபோல (முத்தினுடைய) அச்ச²=ஸவசசமான, ச²விமயீ=காநதியினல்பிரசுரமான, தநு:=ஸவரூபமானது, ஶோணிமவபுஷா=பதமராககலசரீரமாக, பரிணமதி=மாருகிறதோ? ஸா=அநத, தவ=உம்முடைய, ஜிஹ்வா=நாககானது, அவிஶ்ராந்தம்=நிரநதரமாயிருக்கும்படி, பஶுபதே:=பாததாவானஸதாசிவனுடைய, புரமத²னகதா² ஆம்ரேட³யதி - புரமத²ன = திருபுரவிஜயம முதலானகுணங்களுடைய, கதா=ஸஹ்ருதத்தினுடைய, கதா:=கதையை, ஆம்ரேட³யதி=திருமப திருமப சொலலுகிறதுபோல, ஜபா=ஜபமாக உடைததானதாய, ஜபாபுஷ்பாயா-ஜபாபுஷ்=செமபாததம்பூவினுடைய, ஶ்ரியா=காநதிபோன்ற காநதியுள்ளதாக, ஜயதி=விளஙகுகின்றது (64)

(தா-ம.) ஓய ஜகனமாதாவே! உமது நாககானது நிரநதரமான திரிபுரவிஜயம முதலிய ஸதாசிவகுணஙகளேயே ஜபமாய உசசரிததுககொண்டிருபபதால, ஜபாபுஷபமபோல சிவநதகாநதியுளளதாக விளஙகுகினறது. மேலும, தனனுடைய நுனிபாகததில வீற்றிருககும ஸரஸவதிதேவியின ஸபடிகமபோல வெணமையான சரீரததைககூட சிவநததாகச செயதுவிடுகினறது, தேவியின் நாககு நுனியில ஸரஸவதி வாஸமசெயவது சாஸதிரப பிரசிததமே? (64)

உ௫॥ ரணே ஜித்வா தை³த்யாநபஹ்ருதஶிரஸ்த்ரை: கவசிபி:
நிவ்ருத்தைஶ்சண்டா³ம்ஶத்ரிபுரஹரநிர்மால்யவிமுகை²:।
விஶாகே²ந்த்³ரோபேந்த்³ரை: ஶஶிவிஶத³கர்பூரஶகலா
விலீயந்தே மாதஸ்தவ வத³நதாம்பூ³லகப³லா:॥

வ்யா॥ ரணே ஜித்வேதி॥ ரணே யுத்³தே⁴ ஜித்வா பராஜித்ய தை³த்யாந் அஸுராந் அபஹ்ருதஶிரஸ்த்ரை: அபஹ்ருதாநி ஶிரஸ்த்ராணி ஶீர்ஷகாணி யைஸ்தை: கவசிபி: ஸகவசை: ... த்³ருஷ்டா ஸமரஸாம்ராஜ்யஸூசகம் ... நிர்மால்ய ... விமுகை²: ... அபஹ்ருதஶிரஸ்த்ரைரிதி கவசிபிரிதி ச ... நிவ்ருத்தை: ... சண்டா³ம்ஶத்ரிபுரஹரநிர்மால்ய ... விஶாகே²ந்த்³ரோபேந்த்³ரை: ... ஶஶிவிஶத³ ...

𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑍈𑌃 𑌹𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible] 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌂𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌨𑌿𑌷𑍇𑌧𑌵𑌰𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌵𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 [illegible]॥ 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌖𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌖𑌃 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍀𑌃 [illegible] 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌨𑌾 ॥ 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌉𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌶𑌶𑌿𑌵𑌿𑌶𑌦𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌶𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌦𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌶𑌕𑌲𑌾𑌃 [illegible] 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌲𑌯𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 [illegible] 𑌹𑍇 𑌜𑌨𑌨𑌿 𑌤𑌵𑌵𑌦𑌨𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌕𑌬𑌲𑌾𑌃 𑌵𑌦𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌕𑌬𑌲𑌾𑌃 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌯𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 ॥ 𑌹𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌃 𑌰𑌣𑍇 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌪𑌹𑍃𑌤𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌕𑌵𑌚𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌂𑌶𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌹𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌖𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌶𑌶𑌿𑌵𑌿𑌶𑌦𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌶𑌕𑌲𑌾𑌃 𑌤𑌵𑌵𑌦𑌨𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌕𑌬𑌲𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇॥ 𑌅𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌖𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 [illegible] 𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌸𑌂𑌪𑍃𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌹𑌾𑌯 [illegible] 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌕𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌶𑌕𑌲𑌵𑌿𑌲𑌯𑌨 [illegible] 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃॥ ௬௫॥

(ப-உ.) 𑌹𑍇 𑌮𑌾𑌤𑌃=ஓய் ஜகன்மாதாவே! 𑌰𑌣𑍇=யுத்தத்தில, 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍=ராக்ஷஸர்களை, 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 = ஜெயித்து, 𑌅𑌪𑌹𑍃𑌤𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃= எடுக்கப்பட்டதலைப்பாகுள்ளவர்களாயும, 𑌕𑌵𑌚𑌿𑌭𑌿𑌃=இரும்புகவசமுள்ளவர்களாயும், 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍈𑌃=யுத்தத்தில் திருமபிவந்தவர்களாயும, 𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌂𑌶𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌹𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑍈𑌃-𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌂𑌶 = சண்டனென்னும பிரமதனுடைய பாகமானசிவநிர்மால்யத்தில, 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌹𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯 = ஈச்வரநிர்மால்யத்தில், 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑍈𑌃=விமுகர்களாயுமிருக்கிற, 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌖𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃= குமாரஸ்வாமி, தேவேந்திரன், விஷ்ணு, இவர்களால், 𑌶𑌶𑌿𑌵𑌿𑌶𑌦𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌶𑌕𑌲𑌾𑌃=𑌶𑌶𑌿=சந்திரன்போல, 𑌵𑌿𑌶𑌦=வெண்மையான, 𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌶𑌕𑌲𑌾𑌃=கர்பூரதுண்டுகளை உடைத்தான, 𑌤𑌵=உமமுடைய, 𑌵𑌦𑌨𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍂𑌲𑌕𑌬𑌲𑌾𑌃=𑌵𑌦𑌨 = வாயிலிருநதுவந்த,

தாம்பூ³லம்=தமபலததினுடைய, கப³லா:=கபளங்கள், விதீ³யம்

தே=யெனறுபக்ஷிக்கப்படுகின்றன (65)

(தர-ம) ஓய ஜகனமாதாவே! குமாரன, இநதிரன், உபேநதிரன் இவா கள தேவாஸுரயுததததில அசுராகளை ஜெயிததுவிடடு உமமுடைய ஸேவை ககாக திருமபிவநது, கவசததைக கழறறுமல, தலைபபாகைகளை மாததிரம கழு றறிவிடடு (சிவநிாமாலயய சணடனெனறும பிரமதபகதன தவிர, மறற சிவ பகததாகளுககு சாஸதிரபபடிககி கிரஹிககததகா தாகையால) சிவநிாமாலயத தில பிரீதியிலலாதவாசளாய உமது நிாமாலய பிரசாததததில பிரீதியோடு பா தஸேவை செயயுமபோது நீா அனுககிரஹிததுக கொடுததான சநதிரனபோ லுதாவளளியமான, பசசைககறபூரத துணடுகளோடு கூடின, உமது தாமபூல கபளததை நனறுய மெனறுகாபபூரமுமகுமமெனறு பரிமளிககுமபடி பக்ஷி ககிறாாகள. (இபபடிபபடட தேவியின அனுககிரகம குமாரரைபபோல, இநதி ரோ பேநதிராகளுககுக கிடைததது, அவாகள பாககியம எனறு ரஹஸய கருதது) (65)

உ௬|| விபஞ்ச்யா கா³யந்தீ விவித⁴மபதா³நம் பஶுபதே:

த்வயாரப்³தே⁴ வக்தும் சலிதஶிரஸா ஸாது⁴வசநே|

ததீ³யைர்மாது⁴ர்யைரபலபிததந்த்ரீகலரவாம்

நிஜாம் வீணாம் வாணீ நிசுலயதி சோலேந நிப்⁴ருதம்||

வ்யா|| விபஞ்ச்யேதி|| விபஞ்ச்யா கா³யந்தீ விவித⁴ம் அபதா³நகா ரம் த்ரிபுரவிஜயத³க்ஷயாக³த்⁴வம்ஸ ஹாலாஹலப⁴க்ஷணாதி³கம் அப தா³நம் வ்ருத்தம் பஶுபதே: ஶம்போ⁴ஸ்த்வயா ஸரஸ்வத்யா ஆர ப்³தே⁴ வக்த்ராரப்³தே⁴ ஸதி வக்தும் நிரூபயிதும் சலிதஶிரஸா கம்ப கோஷவஶாத் ஸ்வயம் ஶிர: கம்பவத்யா ஸாது⁴வசநே ஸாது⁴வ சநே ததீ³யை: தஸ்யைவ தஸ்யாஸ்ஸம்ப³ந்தி⁴பி⁴: மாது⁴ர்யைர்மாது⁴ர்ய கு³ணை: அபலபித தந்த்ரீகலரவாம் அபலபிதா: அபஹஸி தா: ஸ்வகீய தந்த்ரீகலரவா யஸ்யாஸ்தாம் நிஜாம் ஸ்வகீயாம் வீணாம் வி பஞ்சீம் வாணீ ஸரஸ்வதீ நிசுலயதி நிசுலவதீம் கரோதி நிசு ல: சோல: கஞ்சுகாக்²யவிஶேஷ: தேந வஸ்த்ரேண ஆச்சா²தி³தாஸ்ஸீரோ யா நவாக³த: வீணாம் கஞ்சுகாவசோலேந நிசுலவதீம் கரோ தீதி ஸாராம்ஶவிஶேஷஹாவ – நவரஸாஸ்வாத்³யம் – கேலித்ரு ஹோஜைதாவலம்பி³நக்ஷத்ரா: – சோலியாதா: க்ரோயாநவா வக³ஜதி நிதராம் சோலயதி ஶ்ருத்யாதி³யதீத்யர்த²: || நிப்⁴ருதம் ஶ்ரீஸம்ஸயாஸ்ய இதயா|| ஸதா⁴த்வம் வயோஜநா|| ஹேஹைமவதி! பஶுபதே: விவித⁴ம் அபதா³நம் விபஞ்ச்யா கா³யந்தீ த்வயா வக்தும் சலி தஶிரஸா ஸாது⁴வசநே ஆரப்³தே⁴ ஸதி ததீ³யை: மாது⁴ர்யை:

அபலபித தந்த்ரீகலரவாம் நிஜாம் வீணாம் வாணீ சோலேந நிப்ருதம் நிசுலயதி || அத்ராதிசயோக்திரலங்காரஃ-வீணாயாஃ சோலேந ஸம்பந்தேऽபி அஸம்பந்தகதநாத் || யஃ பராஜிதோ வைணிகஃ ஸ்வவீணாம் சோலேந நிசுலயதீதி தேநஸஹா சைதா ய்யவஸாயஸ்ருதீதிகஃ||
௬௬||

(ப-உ) ஹே பகவதி=ஓ தாயே! பசுபதேஃ=ஈசுவரனுடைய, விவிதம்=நாநாவிதமான அபதாநம்=திருபுரஸம்ஹாரம், தக்ஷயஜ்ஞத்வம்ஸம், ஹாலாஹலபானம், ஜலந்தரவதம், கஜாஸுரவதம், முதலான விருத்தாந்தங்களை, விபஞ்ச்யா=வீணையினால், காயந்தீ=பாடுகிறவளான, சலிதசிரஸா ஸாது=(அதிகஸந்தோஷத்தால்) சலிக்கிறசிரஸ்ஸால் ஸாதுவளாய்க்கொண்டு, த்வயா = உன்னால் வக்தும்= சொல்லுகிறதற்கு, ஸாதுவசநே = பிரஸம்சாவார்த்தையானது, ஆரப்தே ஸதி=தொடங்கப்பட்டிருக்கும்போது, ததீயைஃ=அந்த வார்த்தையின் ஸம்பந்தமான, மாதுர்யைஃ=மாதுர்யகுணங்களால், அபலபித தந்த்ரீகலரவாம்-அபலபித=பரிஹாஸம் செய்யப்பட்ட, தந்த்ரீகலரவாம்=கொடிகளின் நாதத்தையுடைத்தான, நிஜாம்=தன்னுடைய, வீணாம் = வீணையை, வாணீ = ஸரஸ்வதி, சோலேந=பிருகாவினால், நிப்ருதம்=சப்தமில்லாமல் ரஹஸ்யமாயிருக்கும்படி, நிசுலயதி=மறைத்து விடுகிறாள் (66)

(தா-ம.) ஓய் தேவியே! ஸரஸ்வதியானவள் ஈசுவரனுடைய திருபுரவிஜயம் முதலிய லோகோபகாரம் முதலிய வியாபாரங்களை, வீணையினால் பாடும்போது மஹாபதிவிரதையான நீ அதைக்கேட்டு சந்தோஷம் உள்ளடங்காமல், சிரஸை ஆட்டிக்கொண்டு சொல்லுகின்ற புகழ்வார்த்தைகளின் மாதுர்யகுணத்தால் திரஸ்கரிக்கப்பட்ட தந்திஸ்வரமுள்ள தனது வீணையை வெட்கத்தினால் மெதுவாய் பிருகாவால் மூடிவிடுகின்றாள். ஸரஸ்வதியின் வீணா ஸ்வரமாதுர்யத்தைப் பார்க்கிலும், தேவியின் கண்ட ஸ்வரம் மதுரமென்று முக்கியக்கருத்து. (66)

மூ|| கராக்ரேண ஸ்ப்ருஷ்டம் துஹினகிரிணா வத்ஸலதயா
கிரீசேநோதஸ்தம் முஹுரதரபாநாகுலதயா | கர
க்ராஹ்யம் சம்போர்முகமுகுரவ்ருந்தம் கிரிஸுதே
கதங்காரம் ப்ரூமஸ்தவ சிபுகமௌபம்யரஹிதம் ||௬௭||

வ்யா|| கராக்ரேணேதி || கராக்ரேண அங்குல்யக்ரேண ஸ்ப்ருஷ்டம் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் துஹினகிரிணா ஹிமாத்ரிணா ஜநகேந வத்ஸலதயா

[illegible]

ஹே ஹிமகிரிஸுதே! துஹிநகிரிணா வத்ஸலதயா கராக்ரேண ஸ்ப்ருஷ்டம் கிரீஶேந அதரபாநாகுலதயா முஹு: உதஸ்தம் ஶம்போ: கரக்ராஹ்யம் ஔபம்யரஹிதம் முகமுகுரவ்ருந்தம் தவ சிபுகம் கதங்காரம் ப்ரூம இதி || [illegible] || சுஎ||

(ப உ.) ஹேஹிமகிரிஸுதே = ஓய பாரவதியே! துஹிநகிரிணா = தகப்பனான ஹிமவானாலே, வத்ஸலதயா = பிரீதியுடைத்தா யிருக்கையினலே, கராக்ரேண = நுனிக்கையினலே, ஸ்ப்ருஷ்டம் = தொட்டப்பட்டதாயும், கிரீஶேந = ஸதாசிவனாலே, அதரபாநாகுலதயா = அதரபானத்தில ஆசையுள்ளவராயிருக்கையினால், முஹு: = அடிக்கடி, உதஸ்தம் = (ஸதாசிவன கைவிரலகளால) உயரத்தூக்கப்பட்டதாயும், ஶம்போ: = ஈசுவரனுக்கு, கரக்ராஹ்யம் = கையிலபிடித்துக்

கொள்ளத்தக்குந்ததான, ஓ, ஸர்வ்ரஹிதம்=குடில்லாமலிருக்கிறபடியி னாலே ஶிவஶிகாரவ்யக்தம்-ஶிவ=முகமென்னும், ஶிகார=கண்ணாடிக்கு, வ்யக்தம்=காம்பாயுமிருக்கிற, தவ=உம்முடைய, ஸாஸ்ய கம்=மூக்கினுடையை, கதங்காரம்=எப்படிக்கு, ஸ்துமஃ= வர்ணனைசெய்வோம். (67)

(தா-ம) ஓய பார்வதியே! உமது மூக்கினுடையானது, தகப்பனாரான ஹிமவானாலே அதிவாத்ஸல்யத்தோடு நுனிக்கையினாலே தொடப்பட்டதாயும், வெட்கத்தினாலே இரக்கப்பட்டதாயிருந்தாலும், அதரபானத்தி லாவலுள்ள சிவனாலே, அடிக்கடி நுனிக்கையினாலே உயர்த்தூக்கப் பட்டதாயுமிருக்கிறபடியால், உலகத்தி லீடில்லாத வஸ்துவாயிருக்கின்றது அப்படிப் பட்ட மோவாய்க்கட்டையை எப்படி வாணிப்போம் சம்புவினகையினாலே பிடிக்கத்தக்குந்த முகரூபமான, கண்ணாடிக்காம்பு என்று வாணிக்கப்பார்த்தால், எந்தக்கண்ணாடிக்கி பார்வதிராஜன் காஸபரிசமும் பரமேஸ்வரன் காஸப்பசமும் உண்டு ஆதலால் ஏடேயில்லை (67)

௬௮॥ ஸஹஜாஶ்லேஷாந்நித்யம் ஸமுதயிதமூர்த்தகண்டகவதீ தவ
ஶ்ரீவாயநேத்ராவகாஶநாஸாஶ்ரியமியம் । ஸ்வதந்த்ரா
கார்யா மமபஹுலஜம்பாலஜநிநா க்ஷ்ணாக்ஷீணா
த்யம் வஹதியஶோஹாரமதிகா॥ ௬௮॥

வ்யா॥ ஸஹஜாஶ்லேஷாந்நித்யேதி॥ ஸஹஜாஶ்லேஷாத்ஸஹஜாத்ஸ்வாபா விகாத் நித்யம் ஸததம் ஸமுதயிதாஃஸமுத்பந்நகண்டக கண்டகவதீஸரோஜிநீ தவஶ்ரீவாகம் நாஸாஃ பரித்யஜதி॥ ஶிவக ஶ்ரோநாஸ்ரியம் ஶிவஶிவ கஶ்ரம் தஸ்ய நாஸாஶ்ரியம் ஸம்பஸ்ள மாத்யம் ஜயம்ஶ்ரீவாஸ்வதஃ ஸ்வபாவதஃ ஶ்வேதஸ்வஸ்ஸாகாரா மம பஹுலஜம்பாலஜநிநா காஶ்ரா நீஶ்வணஃ ஸமரஃ ஶுஷ்கா ஷம் க்ஷ்ணாஶ்ரமிதஸ்யஃ - தஸ்ய பஹுலஃ ஸர்வஃ ஜம்பா லஃ பங்கஃ தேந ஜநிநா நீரஜாக்ஷணாஸ்ஶ்ரீதம் பிஸமுதாஸ்ஸ ஹாத்யம் வஹதி யாஞ்ஜாதியஶ்ருஸாக்ஷாரணாஸ் ஸமஃ ஸமஶ்ரேஷ ஶோஹாரமதிகாஶிக்ஷாவஸீ॥ஸந்த்ரஸம்வஷயோஜநா॥ஹேஹம்ஸவ தி! தவஶ்ரீவாஸமுதயிதஃஸஹஜாஶ்லேஷாஸ்நித்யம்கண்டகவதீஶி வகஶ்ரோநாஸாஶ்ரியம் யதேயஶ்ருஸாக்ஷாரணாஸ் ஸமஃ ஸமஃஶ்ரேஷ ஶோ ஸ்வதஃ ஶ்வேதா காரா மம பஹுலஜம்பாலஜநிநா ஹாரம் திகா க்ஷ்ணாக்ஷீணாஶ்ரீதம் வஹதி ஸமுத்வ-ராஜய-நிஷய-நாமம் காரஃ- ஶிவகஶோ நாஸாஶ்ரிய ஶிக்ருத்ய ஶ்ரீஸக்யஶ் ஶ்ரீமிதிஷ்டதி பிம்போக்ஷுவாஸ ரஶ்மிஸ்வகஶேவ்யும்காரஃ॥ ஶிவகஶ்ரோ ஶிக்ருத்ரா

வக்த்ரேஷு நிராகரணாத் அநயோரலங்காரயோஸ்ஸம்ஸ்ருஷ்டிரலங்காரः।
உத்தராயே ... நாயம்காரः ம்ருணாலீ லாலித்யமிதி ம்ருத்
லாலித்யஸத்ருஶ லாலித்யமிதி ப்ரதிபிம்பாக்ஷேபாத் உபமா
லங்காரஸ்ஸம்ஸ்ருஷ்டோ அலங்காரः॥ ௬௮॥

(ப-உ) ஹே பகவதி=ஓய் தேவியே! யத்=யாதொருகாரணத்தாலே, அத:=கழுத்துக்குக்கீழ்ப்பிரதேசத்தில, ஸ்வத:=தற்செயலாய், ஶ்வேதா=வெளுத்ததானாலும், காலாகரு பஹுல ஜம்பால மலிநா-காலாகரு=கிருஷ்ணகருவின், பஹுல = அதிகமான, ஜம்பால=சேற்றினை, மலிநா=கருத்ததாய, ஹாரலதிகா= கொடிபோன்றமுக்தாஹாரமானது, ம்ருணாலீலாலித்யம்-ம்ருணாலீ=தாமரைக்கொடிகளுடைய, லாலித்யம்=ஸௌந்தர்யத்தை, வஹதி=வகிக்கிறதோ, தத்=அந்தகாரணத்தால், புரதமயிது:=பரமேச்வரனுடைய, புஜாஶ்லேஷாத்=புஜாலிங்கனத்தால், நித்யம்=எப்பொழுதும், கண்டகவதீ=மயிர்க்கூச்சலரூபமான முள்ளுள்ளதாய், தவ=உம்முடைய, இயம்=இந்த, க்ரீவா=கழுத்தானது, முககமலநாலஶ்ரியம்-முககமல=வதனகமலத்தினுடைய, நாலஶ்ரியம் = நாளத்தினுடையகாந்தியை, தத்தே=தரிக்கின்றது (68)

(தா-ம.) ஓய தேவியே! பரமேஶ்வரனுடைய புஜாலிங்கனத்தால் எப்பொழுதும், முள்ளுமுள்ளாய தெரிந்து நிற்கிற மயிர்க்கூச்சலுள்ளதான உமது கழுத்தானது, கீழ்தொங்குகிற முக்தாஹாரம தற்செயலால, வெளுத்ததானாலும், கரியகில் சேற்றால கருத்த தாமரைக் கொடிவடிவை ஏற்கிறபடியால முகரூபமான கமலத்தின் காம்பினுடைய, காந்தியைத் தரிக்கின்றது (68)

கலே ரேகாஸ்திஸ்ரோ கதிகமககீதைகநிபுணே
விவாஹவ்யாநத்தப்ரகுணகுணஸங்க்யாப்ரதிபுவः।
விராஜந்தே நாநாவிதமதுரராகாகரபுவாம்
த்ரயாணாம் க்ராமாணாம் ஸ்திதிநியமஸீமாந இவ தே॥ ௬௯॥

வ்யா॥ கலே ரேகா இதி॥ கலே கண்டே ரேகாஃ வலிரூபாஃ திஸ்ரஃ ... வலித்ரயமித்யர்த்தः। ஶ்ரீவத்ஸாங்கிதவக்ஷஸ்தலா ... ரேகாத்ரயம் - கதிகமககீதைகநிபுணே கதிஃ ஸம்கீதகமகஃ ... ஸம்க்யா ப்ரதிபுவः॥ தேஷாம் ஸம்க்யாப்ரதிநிதய ... ப்ரதிபுவः॥ நீதம் ... விவாஹம் வர்த்ததே॥

லோகே க்ராமத்ரயப்ரஸித்தஸ்வர: - ஸப்தஸ்வராணாமாரோஹாவ
ரோஹக்ரமேண மூர்ச்சநாஶ்ரயக்ராம: - ஸ ச க்ராமஸ்த்ரி
விதோ க்ராமஷட்ஜ-மத்யமக்ராமௌ தேவலோகஸ்த: - பஞ்சாஶ்ச
மார்க்கதேவே ந ॥ க்ராமஸ்வரஸம்மூர்ச்சநாமூர்ச்சநாதேஶ்ச
ஶ்ருதய: । தத்ர மந்த்ரமத்யதாரம் ஷட்ஜக்ராமஸ்யாதி:॥ இதி
லோகேஷு க்ராம: தயோர்லக்ஷணமுச்யதே ॥ க்ராமஸ்வராணாம்
ஸ்தாந மாரோஹஶ்சாவரோஹணஞ்ச । மூர்ச்சநேத்யுச்யதே
க்ராமத்ரயே தாஸ்தாஸ்ஸப்த ஸப்த ச ॥ ஸப்த மூர்ச்சநா: - ஶாஸ்த்ரோக்தா:
தாஸ்தா: உத்யந்த்யந்தே ॥ அதஸ்ஸப்தஸ்வரா: ஸம்பூர்ணஷாடவௌடுவநா
யாம் க்ராமத்ரயேஷு ந ஸந்தேவலோகவ்யவஹாரஸாத்யாத்
உத்யந்தே ஸம்ப்ரதாய: ॥ தேஷாம் க்ராமாணாம் ஸ்திதிநியமஸீமாந:
ஸ்திதே: க்ரமஸ்தாநஸ்ய நியமோ பாலநம் க்ராமாணாம் ஸங்க
ரோமாஹவிதி தேஷாமேவாவதா:- ஸீமாந: ஸீமாந இவ தே
தவ ॥ அதேதஸ்யாந்வயயோஜநா ॥ ஹே பகவதி! கதிகமககீதைக
நிபுணே தே களே திஸ்ரோ ரேகா: விவாஹவ்யாநத்தப்ரகு
ணகுணஸங்க்யாப்ரதிபுவ: நாநாவிதமதுரராகாகரபுவாம்
த்ரயாணாம் க்ராமாணாம் ஸ்திதிநியமஸீமாந இவ விராஜந்தே-மங்க
லார்த்தே கந்தரே நாநாலங்காரா:-ரேகாமதத்ரயேண நாநாவக
காரா: கந்தரநஸ்ய விஸ்த்ருதக்கம்பகிகாலங்காரவேஷ்
ட்யாதேவ தந்த்ரீமுக்ஷண்யம்ச பக்ஷயாதாமக்ராம: - வ்யா
க்ருதாவனவ உபயஸந்தர்வேஷ்டிகவேவஸ்யாதிரஹஸ்யம்-விஸ்
த்ருதிகைஸோமா-உத்தராயே உக்தேக்ஷாலங்காரா: மதுர
த்வா: கம்ப்யவதி-ஸ்வரக்ராம த்ரய ஹேதாவிந்தயா பத
த்ரயஸ்ய ஸம்மாவநாத் ॥ ௬௯ ॥

(ப-உ.) கதிகமககீதைகநிபுணே-கதி=மார்க்கம் தேசி யென்றும் சங்கீதகதிகளுடையவும், கமக=ஜாதுவிதமான ஸ்வரகமகங்களுடையவும், கீத=பாடுவதில், ஏக=முக்கியமான, நிபுணே=ஸமர்த்தையானவளே ஹே பகவதி=ஓய் தாயே! தே=உம்முடைய, களே=கண்டத்திலிருக்கிற, திஸ்ர:=மூன்று, ரேகா:=ரேகைகள், (முடிபோன்ற பாக்கியரேகைகள்) விவாஹ வ்யாநத்த ப்ரகுண குணஸங்க்யாப்ரதிபுவ:-விவாஹ= விவாஹகாலத்தில், வ்யாநத்த=நன்றாய்கட்டப்பட்ட, ப்ரகுண=அதிகசரடுள்ள, குண=மூ

ன்று பேட்டையான, ஸங்க்²யா=எண்ணுக்கு, ப்ரதிபு⁴வ:=ஜாமீனாக, நாநாவித⁴மது⁴ரராகா³கரபு⁴வாம் = அநேகப்ரகாரங்களாயும், மது⁴ர=மனோஹரமான, ராகா³ = ராகங்களுக்கு, ஆகரபு⁴வாம்=இருப்பிடமாயிருக்கிற, த்ரயாணாம்=மூன்றான, க்³ராமாணாம்=ஷட்³ஜ, மத்⁴ய, கா³ந்தா⁴ரமென்னும் பெயருள்ள கிராமங்களுடைய, ஸ்தி²திநியமஸீமாந: இவ=ஸ்தி²தி=ஸ்திதியையும, நியம=நியமனப்படுத்துகிற, (ஒன்றோடொன்று சேராமலிருக்கும்படிக்கு) ஏற்படுத்தப்பட்ட, ஸீமாந இவ=எல்லைக்கோடுகள்போல, விராஜந்தே=பிரகாசிக்கின்றன. (69)

(தா-ம.) ஓய மஹா மஹிமையுள்ளவளே! ஸங்கீத க³தியிலும கமகங்களிலும. (பரத சாஸ்திரத்தில பார்த்தால தெரியும) கீதங்களிலும, முக்கியசமர்த்தையானவளே! உமது கண்டத்திலிருக்கும சௌபாக்கிய சூசகங்களான மூன்று ரேகைகளும, தேசாசாரப்படிக்கு உமது கண்டத்தில பரமேஶ்வரனால மாங்கல்ய சூத்திரத்தோடு கட்டப்பட்ட தரிஸரத்துனுடைய மூன்று ஸங்கியைக்கு ஜாமீன்தாரியாகவும, (அதாவது கடன கொடுத்தவனுக்கும வாங்கினவனுக்கும, வ்யவஹாரம வரும்போது, ஜாமீன்தாரி, இவன இவனுக்கு இவ்வளவு ரூபாய கொடுக்க வேணும என்றுக காட்டிக கொடுக்கிறதுபோல, பரமேஶ்வரனால விவாஹகாலத்தில உமது கழுத்தில மாங்கலிய சூத்திரத்தோடு மூன்று ஸரம கட்டப்பட்டது என்று பிரகாசமாய காட்டுகிற ஜாமீனதாரிகளாகவும) மனோஹரங்களான, மாளவீ, பைரவீ, பங்காளீ வஸந்தை முதலிய ராகங்களுக்கு உற்பத்தி ஸ்தானமான ஷட்ஜக்கிராமம, மத்யம கிராமம, காந்தார கிராமம என்றும், மூன்று கிராமங்கள ஒன்றுக்கொன்று கலக்காமலிருக்கும படிச் செய்யப்பட்ட மூன்று ரேகைகள போலேயும, பிரகாசிக்கின்றன. (69)

ம்ருணாலீம்ருத்³வீநாம் தவ பு⁴ஜலதாநாம் சதஸ்ருணாம்
சதுர்பி⁴: ஸௌந்த³ர்யம் ஸரஸிஜப⁴வ: ஸ்தௌதி வத³நை:।
நகே²ப்⁴ய: ஸந்த்ரஸ்யந் ப்ரத²மமத²நாத³ந்த⁴கரிபோ: சதுர்
ணாம் ஶீர்ஷாணாம் ஸமமப⁴யஹஸ்தார்பணதி⁴யா॥ ௭0॥

வ்யா॥ ம்ருணாலீம்ருத்³வீநாமிதி॥ ம்ருணாலீ பி³ஸலதா தத்³வத் ம்ருத்³வீநாம் ம்ருது³லாநாம் யா தே ம்ருது³த்வ ப⁴வநாதி³தி ஶேஷ:॥ தவ ப⁴வத்யா: பு⁴ஜலதாநாம் சதஸ்ருணாம் சதுர்பி⁴: ஸௌந்த³ர்யம் ஸரஸிஜப⁴வோ ப்³ரஹ்மா ஸ்தௌதி வத³நைர்வக்த்ரை: நகே²ப்⁴ய: நக²ஸகாஶாத் - ஸந்த்ரஸ்யந் பி³ப்⁴யந் ஶீர்ஷாணாம் ப⁴யஹேதோ: ப்ரத்யாஹாரேண ஸம்வதீ ப்ரயோஜநாத்॥ பஞ்சமுக²த்வாத் கர்ணிகாரூட⁴ யதா²ஹ வ்ருத்திகார: - ப்ரா

[illegible] ॥ ०० ॥

(ப-உ) ஹே பகவதி=ஓ தேவியே! தவ=உம்முடைய, ம்ருணாலீம்ருத்வீநாம்=தாமரைக்கொடிகளைப்போல் மெல்லியவையான, சதஸ்ருணாம்=நான்கான, ஸ்வலதாநாம்=கொடிகள்போ லிருக்கின்ற புஜங்களையுடைய, ஸௌந்தர்யம்=ஸௌந்தர்யத்தை, ஸரஸிஜபவ:=பிரமமாவானவர், சதுர்பி:=நான்கான, வதநை: = (தனது) முகங்களால், ப்ரதமமதநாத்=(ஐந்தாவது சிரஸை) முதலில் கிள்ளினபடியால், அந்தகரிபோ:=ருத்திரனுடைய, நகேப்ய:=நகங்களிடத்திலிருந்து, ஸந்த்ரஸ்யந்=பயப்படுகிறவராய், சதுர்ணாம்=நான்கான, சீர்ஷாணாம்=(தனது) சிரஸுகளுக்கு, ஸமம்=ஏககாலத்தில், அபயஹஸ்தார்பணதியா = அபயஹஸ்தானத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேணுமென்ற எண்ணத்தால், ஸ்தௌதி = ஸ்துதிக்கின்றார். (70)

(தா-ம) ஓ தேவியே! பிரமமாவானவர், தனது ஐந்தாவது சிரஸை அறுத்தவரான, ருத்திரரின் நகங்களிடத்திலிருந்து பயந்தவராய், மீந்த மற்ற நான்கு சிரசுகளை அறுக்காமலிருக்க, உமது நான்கு ஹஸ்தங்களிடத்திலிருந்து ஒரே காலத்தில் அபயதானத்தைப் பெற்றுக்கோள்ள வேணுமென்கிற எண்ணத்தினால் தனது நான்கு முகங்களாலும், தாமரைக்கோடிபோல மெல்லியவையான உமது நான்கு புஜங்களின் ஸௌந்தரியத்தை, ஒரே காலத்தில் ஸ்துதிக்கிறார். தேவியின் புஜஸௌந்தரிய வர்ணனை நான்முகன் தவிர மற்றொருவரால் முடியாதென்று ரகசிய கருத்து. (70)

௨௫|| நகாநாமுத்யோதைர்நவநலிநராகம் விஹஸ
தாம் கராணாம் தே காந்திம் கதய கதயாம: கதமஹோ|
கயா விதா ஸாத்ருஶ்யம் ஸ்ருஜது கயா ஹந்த கமலம் யதி ஶ்ரீ
வத்ஸாங்கீசரணதல லாக்ஷாரஸஸவர்ணம்|| ௭௧||

வ்யா|| நகாநாமிதி || நகாநாம் நகராணாம் உத்யோதை: ப்ரகாஶபுஞ்ஜை: நவநலிநராகம் ப்ரத்யக்ரவிகஸிதாம்புஜ காந்திம் விஹஸதாம் உபஹஸதாம் கராணாம் ஹஸ்தாநாம் தே தவ காந்திம் ஶோபாம் கதய வத கதயாம: காவ்யப்ரபந்தம் ரசயாம: கதம் கேந ப்ரகாரேண உதேவா வக்தி கயாவிதா கேந ப்ரகாரேண ஸம்ஶயே ஸம்ஶயோக்தி: கேநாபி ப்ரகாரேணாபீத்யர்த்த:|| ஸாம்யம் ஸாத்ருஶ்யம் ஸ்ருஜது ஸ்வீகரோது|| கமலம் பத்மம் ஹந்தவாக்யாரம்பே|| "ஹந்த ஹர்ஷேऽநுகம்பாயாம் வாக்யாரம்பவிஷாதயோ:" இத்யமர:|| கமலம் பத்மம் யதி ஸம்பவே ததாபி ஸம்பேதஹ்ருத்ய:|| ஶ்ரீவத்ஸாங்கீசரணதலலாக்ஷாரஸவர்ணம் ஶ்ரீவத்ஸாங்க்யா: பத்ந்யா: சரணதலயோ லாக்ஷாரஸேந ஸவர்ணம் ரக்தம் சேத்பவிதும் அர்ஹதி இதி ஶேஷ:|| அத்ராயம் பதயோஜநா|| ஹே தேவி! நகாநாமுத்யோதை: நவநலிநராகம் விஹஸதாம் தே கராணாம் காந்திம் கதயாம: கதம் கதய கமலம் கதமயா வா ஸாம்யம் கயா விதா ஸ்ருஜது|| ஹந்த கமலம் ஶ்ரீவத்ஸாங்கீசரணதலலாக்ஷாரஸவர்ணம் யதி ததாபி ஸாம்யம் ஸ்ருஜதீதி-யதா ஸாம்யம் ஸ்ருஜது விஷயேதிவா:- ததா ஹந்த கமலம் கயா விதா விதயா ஸாம்யம் ஸ்ருஜது ப்ராரப்தாது ஜத்ய ந்ய: தாதேவவிஷாதே ஹ || யதி ஶ்ரீவத்ஸாங்கீசரணதலலாக்ஷாரஸவர்ணம் ததா நாத்யேய த்ருகவாக்ய தயாவர்ண ஜத்யந்ய: - அத்ர அதிஶயோக்திரலங்கார: - யத்யர்தாக்த்யாதிஶயக்த்யநாத் - ப்ரதீயமாநோபமாலங்கார: - நககாந்திபி ரக்தீக்ருதாநாம் கராணாம் நவநலிநராகம் விஹஸதாமித்யுத்யுபமாலங்கார:- உபமேயோபமாஸம்ஸ்ருஷ்டி:-ஸர்வத்ர ஶிகரிணீவ்ருத்தம் ப்ரயோஜநம்|| ௭௧||

(ப-உ.) ஹே தேவி=ஓ பகவதியே! நகாநாம்=நகங்களுடைய, உத்யோதை:=உதகிருஷ்டகாந்திகளாலே, நவநலிநராகம்=அப்பொழுதுமலர்ந்தசெந்தாமரைகளின் சிகப்புவாணத்தை, விஹஸதாம்=பரிகாசம்செய்கிற, தே=உம்முடைய, கராணாம்=கைக

ளுடைய, காந்திம்=காந்தியை, கதம்=எப்படி, கதயாம: = வா்ணனை செய்வோம், கதய=சொல்வாய், ஹந்த=கஷ்டம், கமலம்=செந்தாமரைப்பூவானது, க்ரீடல்லக்ஷ்மீசரண தலலாக்ஷாரஸசணம் யதி=(தன்னிடத்தில்) கிரீடிக்கிற லக்ஷ்மியின் உள்ளங்காலிலுள்ள மருதாணி ரஸத்தோடு பிரகாசமாய்க் கூடியிருக்குமானால், கயாசித் = யாதொருபிரகாசத்தால், கலயா அபி = பதினாறிலொரு பாகத்தோடாவது, ஸாம்யம்=ஈடை, பஜதாம்=அடையட்டும் (71)

(தா-ம.) ஓய பார்வதிதேவியே! நகங்களுடைய காந்திகளாலே செந்தாமரைப் புஷ்பங்களை பரிஹாசம் செய்கிற உமது ஹஸ்தங்களின் காந்தியை எவ்விதமாக வாணிப்பேன் ஒருவேளை அந்த செந்தாமரைப் பூவானது தன் மேல் கிரீடிக்கிற லக்ஷ்மியின் உள்ளங்காலிலுள்ள, மருதாணி ரஸத்தால் நன்றாய் சிவந்திருக்குமானால், அப்பொழுது ஏதாவது சௌந்தர்யம், ஸௌரப்யம், மார்தவம் முதலியவைகளில் ஒருவிதத்தால் உமது ஹஸ்தகுணங்களின் பதினாறிலொரு பாகமாவது லபயமடையலாம். (71)

உ௨|| ஸமம் தேவி ஸ்கந்தத்விபவதநபீதம் ஸ்தநயுகம் தவேதம்
நஃகேதம் ஹரது ஸததம் ப்ரஸ்நுதமுகம் யதாலோக்யா
ஶங்காகுலித ஹ்ருதயோ ஹாஸஜநக: ஸ்வகும்பௌ
ஹேரம்ப: பரிம்ருஶதி ஹஸ்தேந ஜடிதி|| எ௨||

வ்யா|| ஸமம் தேவீதி || ஸமம் துல்யகாலம் தேவி ஹே பகவதி ஸ்கந்த த்விபவதநபீதம் ஸ்கந்த: குமார: த்விபவதநோ விநாயக: தாப்யாம் பீதம் ஸ்தநயுகம் தவேதம் ந: அஸ்மாகம் கேதம் தேஹகேதம் ஹரது ஸததம் அநவரதம் ப்ரஸ்நுதமுகம் க்ஷீரஸ்ராவிமுகம் சூசுகம் யத் ஆலோக்ய விலோக்ய ஆஶங்காகுலிதஹ்ருதய: ஆஶங்கயா ஸ்வீயகும்பௌ கவஹ்ருதவதீ நவேத்யாஶங்கயா ஆகுலிதம் வ்யாகுலம் ஹ்ருதயம் யஸ்ய ஸ இத்யர்த: - ஹாஸஜநக: [illegible] இதி ப்ரௌடாஷவஸிதவசநை: விதராவித்யர்த: - ஸ்வகும்பௌ ஸ்வஸ்ய கும்பௌ ஹேரம்ப: விநாயக: பரிம்ருஶதி - விம்ருஶதே நவேதி ஹஸ்தேந விம்ருஶதீத்யர்த: - ஜடிதி ஶீக்ரம் || [illegible] வத யோஜநா|| ஹே தேவி! தவ ஸமம் ஸ்கந்தத்விபவதநபீதம் இதம் ஸ்தநயுகம் ப்ரஸ்நுதமுகம் ந: கேதம் ஸததம் ஹரது யத் ஆலோக்ய ஆஶங்காகுலிதஹ்ருதய: ஹாஸஜநக: ஹேரம்ப: ஹஸ்தேந ஜடிதி ஸ்வகும்பௌ பரிம்ருஶதி || பத்யா: [illegible] வாதஸ-விநாயககுமாரஸ்யாபி நாபிதேவ்யாஸ்தந[illegible]

ஹாஸ்யம் ஜநிதவதீத்யர்த²꞉॥ தே³வ்யா꞉ குசகும்ப⁴ஸாத்³ருஶ்யம் த³ர்ஶநாத் ஸ்வகும்ப⁴யோர் விநாயக꞉ ஸ்வ ... ஸ்தநத்வம் [illegible]
தீயதே- விநாயக꞉ ஹஸ்தேந பரிம்ருஶதீத்யநேந விநாயககும்ப⁴யோ꞉ ஸ்தநத்வம் தே³வீகுசாவேவ [illegible]
[illegible]॥ வக்ஷோஜம் காருண்யபூர்ணம் ஜக³தாம் [illegible] ஸம் காஶ꞉॥ ௭௨॥

(ப-உ) ஹே தே³வி=ஓ தேவியே! ப்ரஸ்நுதமுக²ம் = (புத்திர வாசநத்தால்) பாலபருகிற நுனியை யுடைத்தாயிருக்கிறபடியால், ஸமம்=ஒரேகாலத்தில், ஸ்கந்த³த்³விபவத³நபீதம்=குமாரன், விநாயகன் இவர்களால் பானஞ்செய்யப்பட்டதான, தவ=உம்முடைய, இத³ம்= இந்த, ஸ்தநயுக³ம்=இரண்டு ஸ்தனங்களும், ந꞉ = எங்களுடைய, கே²த³ம்=கஷ்டத்தை, ஸததம்=எப்பொழுதும், ஹரது = நீக்கட்டும், யத்=யாதொரு இரண்டுஸ்தனங்களையும், ஆலோக்ய=பார்த்து, ஆஶங்காகுலிதஹ்ருத³ய꞉=(நமது கும்பஸ்தலத்தை எடுத்துக்கொண்டாளா என்னவென்று) பயத்தினால வியாகூலமான மனதை உடைத்தாயிருக்கிறவரானபடியால், ஹாஸஜநக꞉=(தாய் தந்தைகளுக்கு) சிறிப்பை உண்டுசெய்கிற, ஹேரம்ப³꞉=விநாயகன், ஹஸ்தேந=கையினால், ஜ²டிதி=சீக்கிரமாக, ஸ்வகும்பௌ⁴=தனது கும்பஸ்தலங்களை, பரிம்ருஶதி=தொட்டுப்பார்க்கின்றுரோ? (72)

(தா-ம) ஓ தேவியே! உமது ஸ்தனங்களை விநாயகர் பார்க்கும் போதே நமது கும்பஸ்தலங்களை அபஹரித்துவிட்டாளா என்னவென்று சங்கையினால் 'தனது கும்பஸ்தலங்களை தத்க்ஷணத்தில் தடவிப்பார்க்கும் போது" அது கண்டு நீர் அறியாதவனென்று சிரித்து பிரீதியோடு பார்க்க, புத்திர வாத்ஸல்யத்தால், உமது ஸ்தனங்களில் பால் பெறும்போது, ஸ்கந்தன், விநாயகன் இருவர்களால் ஏக காலத்தில் பானம் செய்யப்பட்ட உமது இரண்டு ஸ்தனங்களும், நமது கஷ்டங்களை நீக்கட்டும். ஜகத்பூஜ்யர்களான விநாயக குமாரஸ்வாமிகளே தேவியின் புத்திரர்களாகையால், தேவியின் மஹிமை அளவில்லை யென்றும், தேவியின் ஸ்தனங்களுக்கு ஈடுண்டானால் விநாயக கும்பஸ்தலங்களே வேரில்லை என்றும் ரஹஸ்ய கருத்து. (72)

௭௩॥ அமூ தே வக்ஷோஜாவம்ருதரஸமாணிக்யகுதுபௌ
ந ஸந்தே³ஹஸ்பந்தோ³ நக³பதிபதாகே மநஸி ந꞉।
பிப³ந்தௌ தௌ யஸ்மாத³விதி³தவதூ⁴ஸங்க³ரஸிகௌ
குமாராவத்³யாபி த்³விரத³வத³நக்ரௌஞ்சத³லநௌ॥ ௭௩॥

व्या॥ अमू ते वक्षोजाविति॥ अमू परिदृश्यमानौ ते तव वक्षोजौ कुचौ अमृतरसमाणिक्यकुतुपौ - अमृतरसस्य माणिक्यकुतुपौ अमृतरसस्य पूरित माणिक्यकुतुपावित्यर्थः॥ कुतुपशब्दो यद्यपि चर्मनिर्मितघृतपात्रवाचकस्तथापि लक्षणया पात्रमात्रवाचकः - तथापि तस्य स्नेहवत् स्तनयोर्दृश्यत्वसाम्येन अनयोरपि तद्रूपं माणिक्यरचितत्वं श्लिष्टं कुतुपयोः- नसंदेहस्पन्दः संदेहस्य स्पन्दनं प्रसारादिरिति यावत्॥ नगपतिपताके नः अस्माकं त्वं विविधमाणिक्यकुतुपौ यस्मात्कारणात् अविदितवधूसंगरसिकौ अज्ञातयौवनासंगरसिकौ कुमारौ शिशुप्रायौ अद्यापि इदानीमपि बालकावस्थायामपि बालकावस्थायामिव द्विरदवदनक्रौञ्चदलनौ द्विरदवदनो विनायकः क्रौञ्चदलनः क्रौञ्चाद्रिभेदनः-विनायककुमारस्वामिनौ॥ अन्वययोजना॥ हे नगपतिपताके! अमू ते वक्षोजौ अमृतरसमाणिक्यकुतुपौ अस्मिन्नर्थे नः मनसि संदेहस्पन्दः नास्ति यस्मात् तौ पिबन्तौ अविदितवधूसंगरसिकौ- द्विरदवदनक्रौञ्चदलनौ अद्यापि कुमारौ भवतः अत्र वाक्यार्थहेतुकं काव्यलिङ्गमलङ्कारः स्पष्टं, पीयमानयोः वक्षोजयोः कुतुपत्वेनारोपणात् - यथा निश्चयान्तसंदेहः - इमौ वक्षोजौ उत कुतुपाविति संदेहे कुतुपावेवेति निश्चयः- पीतामृतपानात् कुमारयोः शिशुत्वस्थिरत्वानात् शिशुत्वाऽपेक्षितत्वेऽपि यमेनात्रपि - शैशवानन्तरं यौवनस्य संभाव्यत्वादिति- वर्तयोर्विनायककुमारयोस्तु ब्रह्मचारित्वेन स्तनपानमेवेति अमृतरसकुतुपत्वसंदेहो नापनेय इति स्वामिनां समीरणं श्री तीयार्थकं विवेकयोरिति स्पष्टं निश्चयान्तसंदेह इति॥ ७३॥

(ப-உ) हे नगपतिपताके = பாவதராஜனை பதாகமபோல் பிரஸித்தப்படுத்துகிற தேவியே! यस्मात् = யாதொருகாரணத்தால், तौ = அந்தமாணிக்கக்குடுவைகளை, पिबन्तौ = பானஞ்செய்கிறவர்களான, अविदितवधूसंगरसिकौ = (சிசுத்வாவஸ்தையுள்ளவர்களாகையால்) ஸ்திரீஸங்கசுகத்தையறியாதவர்களாகவும், द्विरदवद

க்ரௌஞ்சதலநௌ=விநாயகனும் குமாரஸ்வாமியும், அத்யாபி=இப்பொழுதும், குமாரௌ=குழந்தைகளாகவும், யஸ்மாத்=யாதொரு காரணத்தால், அமூ=இந்த, தே=உம்முடைய, வக்ஷோஜௌ=மாரிலுண்டாயிருக்கும் வஸ்துக்கள், அம்ருதரஸமாணிக்யகுதுபௌ=அம்ருதரஸ=அமிருதரஸத்தினாலே நிரைக்கப்பட்ட, மாணிக்யகுதுபௌ=மாணிக்கக்குடுவைகள், அஸ்மிந்=இந்தவிஷயத்தில், ந:=எங்களுக்கு, மநஸி=மனதில், ஸந்தேஹஸ்பந்த:=கொஞ்சமும் ஸந்தேகமும், ந=இல்லை. (73)

(தா-ம்) ஓய தேவியே! உமது மாரில் உண்டாயிருக்கிற வஸ்துக்கள் ஸ்தனங்களல்ல. அமிருத ரஸத்தால் நிறைக்கப்பட்ட மாணிக்ய நிர்மிதமான கும்பங்களே? என்னும் விஷயத்தில் நமது மனதில் கொஞ்சமும் சந்தேகமில்லை எனெனில் ஸ்தன்யபானம் செய்கின்றவர்களுக்கு சிசுத்வாவஸ்தைக்குப் பிறகு, யௌவனவஸ்தையுண்டு இந்தக் குமாரர்களோ? மாணிக்கக் கும்பத்திலிருந்து அமிருதபானம் செய்கிறவர்களாகையால் யௌவனத்தாலுண்டாகும் ஸ்திரீ சங்கம ஸுகத்தை யறியாதவர்களான, குழந்தைகளாக எப்பொழுதும் காணப்படுகிறார்கள். ஆதலால் உமது மாரில் ஸ்தனங்களில்லை அமிருதம் நிறைந்த மாணிக்க கும்பங்களே! சந்தேகமில்லை. (73)

மூ|| வஹத்யம்ப ஸ்தம்பேரமதநுஜகும்பப்ரக்ருதிபி:
ஸமாரப்தாம் முக்தாமணிபிரமலாம் ஹாரலதிகாம் | குசா-
போகோ பிம்பாதரருசிபிரந்த: சபலிதாம் ப்ர-
தாபவ்யாமிச்ராம் புரதமயிது: கீர்த்திமிவ தே || ௭௪||

வ்யா|| வஹத்யம்பேதி|| வஹதீத்யாதி - அம்ப மாத: ஸ்தம்பேரமதநுஜகும்பப்ரக்ருதிபி: ஸ்தம்பேரமதநுஜோ கஜாஸுர: தஸ்ய கும்பஸ்தலமேவ ப்ரக்ருதிர்ஜந்மபூமிர்யேஷாம் தை: கஜகும்பே முக்தாமணய உத்பவந்தி யதோக்தம் ஸர்வஜ்ஞஸோமேச்வரேண | கஜகும்பேஷு வம்சேஷு பணாஸு ஜலதிஷு ச| சுக்திகாயாமிக்ஷுதண்டே ஷோடா மௌக்திகஸம்பவ: || கஜகும்பே மௌக்-திகா: ஸம்பூர்ணாஸ்து பீதாஸ்தா: | பணாஸு வாஸுகே-ரேவ நீலவர்ணா: ப்ரகீர்த்திதா:|| ஜ்யோதிர்வர்ணா: ஸமுத்ரஜா: சுக்திகாயாம் பீதாஸ்தா:| இக்ஷுதண்டே சுக்லவர்ணா மணயோ மௌக்திகாஸ்ததா இதி || கஜகும்பப்ரக்ருதயோ மௌக்திகமணய: கபில-வர்ணா: கஜாஸுரகும்பப்ரக்ருதயஸ்து விசேஷதச்வேதி மாவ:- ஸமாரப்தாம் ரசிதாம் முக்தாமணிபிர்மௌக்திகை: அமலாம்

த்ராஸாதிதோஷரஹிதாம் நதோந்நதாம் - கஜகும்போத்பவா
நாம் முக்தாமணீநாம் ஹாரலதிகாம் முக்தாவலீம் குசாபோக:
குசயோர்விஸ்தார: பிம்பாதரருசிபி: பிம்பாதர:ஶோணா
தர: பக்வாத்தாயா: பிம்பாதரஸ்யாதர பிம்பமேவேத்ய ருசி
பிரித்யுபமாநஸமாஸ:-அந்த:ஶபலிதாம் ஸஞ்ஜாதசித்ரவர்ணாம்॥
சித்ரகிர்மீரகல்மாஷஶபலைதாஶ்ச கர்புரே இத்யமர:॥ அமரகாஞ்சி
ஸம்வலிதா ஶுக்திமுக்தாமணிமால்யேவஹா தீதிமாவ:॥ ப்ரதாப
வ்யாமிஸ்ராம் புரதமயித: த்ரிபுராந்தகஸ்ய கீர்த்திமிவ தேஜ
ப்ரதாபஸ்து ரக்தவர்ண: கீர்த்தேஶ்வேதவர்ணத்வம் ஸோமகவி ப்ர
ஸித்தி: அந்தர்வாஸ்யகமேவ: கஜகும்போத்பவா மணய: பாடல
வர்ணா: அந்த:ஶபலிதாமித்யுக்திரபி பாடலவர்ணத்வமேவ ப்ரா
யஶ்சாநுஸந்தேயம்॥ அத்ரேதம் பத்யோஜநா॥ ஹேஅம்ப: குசா
போக: ஸ்தம்பேரமதநுஜகும்பப்ரக்ருதிபி: முக்தாமணிபி:
ஸமாரப்தாம் அமலாம் ஹாரலதிகாம் பிம்பாதரருசிபி: அந்த:ஶ
பலிதாம் ப்ரதாபவ்யாமிஸ்ராம் புரதமயித: கீர்த்திமிவ வஹதி॥
அத்ராஶ் ஶ்வேதரக்தவர்ண:-ஹாரலதிகாயா: ப்ரதாபஸம்வலி
தகீர்த்தேஶ்ச ஸம்பாவநாத்-பிம்பாதர ருசிபிரித்யத்ர உக்த
ஶ்வேதஸ்வபாவத்வாரக்தவர்ணஸ்ய பிம்பாதர ருசிஸம்வந்
தாதிவேதி ஹேதோராக்ஷேபணாத் உபயோர நுப்ராணந
மேவ ஸம்பந்ய:-அலம்பக்ஷ்யத்வா உபகாரகமாத்॥ எச॥

(ப-உ.) ஹேஅம்ப=ஓய்தாயே, தே=உம்முடைய, குசாபோ
க:-குச= ஸதனங்களுடைய, ஆபோக: = மத்தியப்பிரதேசமா
னது, ஸ்தம்பேரமதனுஜகும்பப்ரக்ருதிபி:-ஸ்தம்பேரமதனுஜ=
கஜாசுரனுடைய, கும்ப=கும்பஸ்தலத்தை, ப்ரக்ருதிபி:=(ஜன்
மபூமி) ஜனமமுள்ள, முக்தாமணிபி:=சிரேஷ்டமான முத்துக்களால்,
ஸமாரப்தாம=கோர்க்கப்பட்டதும, அமலாம=நிர்மலமாயும, பிம்
பாதரருசிபி:-பிம்பாதர=கோவைப்பழத்தினுடைய உருவத்
தைப்போல உருவமுள்ள அதரபிம்பத்தினுடைய, ருசிபி:=காந்
திகளாலே, அந்த:ஶபலிதாம்-அந்த:=உள்ளே, ஶபலிதாம்=சித்தி
ரவர்ணமாகசெய்யப்பட்டதாயுமிருக்கிற, ஹாரலதிகாம்=கொடி
போன்ற முக்தாஹாரத்தை, ப்ரதாபவ்யாமிஸ்ராம்=பிரதாபத்தோ
டு கலந்திருக்கின்ற, புரதமயித:=ஈசுவரனுடைய, கீர்த்திமிவ=
கீர்த்தியைப்போல, வஹதி=வஹிக்கின்றது. (74)

(தா-ம.) ஓய ஜகன்மாதாவே! உமது ஸதனபிரதேசமானது, கஜாஸுரனுடைய கும்பஸதலததிலுணடான முததுகளால கோககபபட்டதாயும், கோவைபபழமபோலிருககிற அதரபிமபததின காநதியினுல் சிவநத வாணமுளளதாகச செயயபபடடதாயு மிருககின்ற நிாமலமான முததாஹாரததை, (கவிசிததாநதபபடி) சிவநததான, புராரியின கீாததியைபபோல வஹிககினறது (அதாவது யானையின கும்பஸதலததி லுணடாகும முத்துகள கொஞசம் சிகபபும வெளுப்புமா யிருககும. மேலும சிவநத அதரபிமபததின காநதியோடு கலநதிருசகிற படியாலும சிவபபும கலநதாபோ லிருககின்றது) ஆதலால் (கவிசஙகேதததால சிவநததெனறு பிரசிததியுளள) புராரியின கீாததியோடு கலநததான கவிசஙகேதததால் (வெளுததெனறு பிரசிததியுளள) கீாததியோ வெனறு முகதாஹாரம வாணிககலாசசுது. (74)

[illegible]

[illegible]

(ப-உ) ஹேதரணிதரகந்யே=ஓய்பார்வதியே! தவ=உம்முடைய, ஸ்தந்யம்=வதனப்பாலானது, ஹ்ருதய:=மனதிலிருந்து, (உத்தித:)=உண்டான, பய:பாராவார இவ=அமிருதப் பிரவாஹம போலும், ஸாரஸ்வதமிவ=ஸாரவாக்ரூபமான ஸாரஸ்வதப் பிர

வாஹமபோலும, ஷரிவஹதி=பிரவகிககினறது. இதி=என்று, ஶங்கே=நினைக்கிறேன, யத:=யாதொருகாரணததால, தயாவத்யா=தயையுளளவரான உமமால, தத்தம்=கொடுக்கபபட்ட, தவ=உமமுடைய, ஸ்தந்யம்=ஸதனப்பாலை, ஆஸ்வாத்ய=பானம்செயது, த்ரவிடஶிஶு:=இநதஸதோத்திரகர்த்தாவான, திரவிட ஶிஶுவானவர், ப்ரௌடானாம்=பிரசித்தர்களான, கவீனாம்=கவிகளுக்குள், கமனீய:=மனோகரமான, கவயிதா=கவியாக, அஜனி=ஆய்விட்டாரோ. (75)

(தா-ம.) ஓய பாாவதியே ! உமது ஸதனயமானது (ஸதனபபாலானது) இருதயததிலிருநது அமிருதபபிரவாஹமாகவும, ஸரஸமான ஸரஸவதியின வாகராஸிபிரவாஹம போலும, பெருகிறதெனறு நினைககிறேன். எனெனில? தயையுளளவளான உமமால் கொடுககபபடட அநத உமது ஸ்தன்யததைக் குடிதத திராவிடபபிளளை (அதாவது திராவிட குலததில பிறந்த சங்கரபாதா எனறு அாத்தம) சிறநத கவிகளுககுள் எலலா கவிகளின மனதை கரைக்குமபடியான கவிதையுளளவராய விடடாா. ஸாரஸவத பிரவாஹமாகையால் தான திராவிடபபிளளைககு கவிதாபிராவீணய முணடாசசுது. (75)

ஹரக்ரோதஜ்வாலாவலிபி ரவலீடேந வபுஷா
கபீரே தே நாபீஸரஸி க்ருதஸங்கோ மநஸிஜ:।
ஸமுத்தஸ்தௌ தஸ்மாதசலதநயே தூமலதிகா
ஜநஸ்தாம் ஜாநீதே ஜநநி தவ ரோமாவலிரிதி॥ ௭௬॥

வ்யா॥ ஹரக்ரோதஜ்வாலாவலிபிரிதி॥ ஹரக்ரோதஜ்வாலாவலிபி: ஹரஸ்ய க்ரோதாக்நிஜ்வாலாவலிபி: அவலீடேந ஆலீடேந வபுஷா கபீரே நிம்நே தே தவ நாபீஸரஸி நாபிரேவ ஸர: தஸ்மிந் க்ருதஸங்க: ஸம்பாதித ஸங்கோ மநஸிஜ: மநஸிஜ: காம: தத்ர நிமக்ந இத்யர்த:॥ ஸமுத்தஸ்தௌ உதகாத் தஸ்மாத் ஸரஸ: அசலதநயே பார்வதி தூமலதிகா தூமரேகா ஸம்பூர்ண ஶரீரோத்பூதா ஜநஸ்தாம் தூமலதிகாம் ஜாநீதே - வக்தீதி ॥ ஜநநி மாத: தவ ரோமாவலிரிதி ரோமராஜிரிதி ॥ அத்ர ஶ்லோகே ஶக்த்யா கவிநா ॥ ஹே அசலதநயே மநஸிஜ: ஹரக்ரோதஜ்வாலாவலிபி: அவலீடேந வபுஷா கபீரே தே நாபீஸரஸி க்ருதஸங்க: தஸ்மாத் தூமலதிகா ஸமுத்தஸ்தௌ ஹே ஜநநி தாம் ரோமாவலிரிதி ஜந: ஜாநீதே॥ அத்ராபஹ்நுத்யலங்கார: ரோமாவளே: தூமலதிகாத்வேந ஆரோபணாத்॥ ஜநஸ்தாம் ஜநநி ஜாநீத இத்யநேந ஸஹ்ருதயா அத்ர ஜ்ஞாயதே ॥ ரோமரேகாதர்ஶநேந ஸ்வத்தூமரேகாத்வ தூமரேகாப்ராந்தி:

திஜநகத்வாத்-யதா அதிஶயோக்தி: - ஜநஸ்தாம் ரோமாவலிரிவ
ஸ்ம்ருதீதி வ்ருத்தீதி:-யதா - நிஷ்டாஸ்த்ரநீக்ஷ: - தாம் ரோமாவ
லிரிதி நிஶ்சிநோதீதி ஸ்வம் உத்ப்ரேக்ஷாலங்காரேண ஜாநீ
தே இதி வஸ்துரூபா நாஸ- ஸங்கரோத்ப்ரேக்ஷாலங்கார:||

(ப-உ) ஹேஅசலதநயே=ஓய பார்வதியே! மநஸிஜ:=மந்மதன், ஹரக்ரோதஜ்வாலாவலிபி:=ருத்திரனுடைய கோபாக்கினியின்ஜ்வாலாபரம்பரையினால், அவலீடேந=சூழப்பட்டதான, வபுஷா=சரீரத்தோடு, கபீரே=ஆழமான, தே=உம்முடைய, நாபீஸரஸி=தொப்புள்ரூபமான குளத்தில், க்ருதஸங்க:=செய்யப்பட்ட சம்பந்தமுள்ளவனாயவிட்டான, (அதாவது முழுகிவிட்டான்) தஸ்மாத்=அந்தநாபீஸரஸிலிருந்து, தூமலதிகா=கொடிபோலிருக்கிற புகையானது, ஸமுத்தஸ்தௌ=உயரக்கிளம்பிற்று, தாம்=அந்தகொடிபோன்ற பொகையின்ரேகையை, ஹேஜநநி=ஓய தாயே! ஜந:=ஜநமானது, தவ=உம்முடைய, ரோமாவலிரிதி=ரோமாவளியென்று, ஜாநீதே=அறிகிறது (76)

(தா-ம.) ஓய தேவியே! மன்மதன், ருத்திரனுடைய க்ரோதாக்கினியால் கொளுத்தப்பட்ட சரீரத்தோடு தாபமசிக்காமல் உமது நாபீஸரஸ்ஸில் முழுகிவிட்டான். அதனால் அந்த நாபீஸரஸ்ஸிலிருந்து கொடிபோல புகை கிளம்பி உயரஸ்தன மண்டலமளவில் சம்பந்தித்தது ஓய தாயே! அதைப் பார்த்து மூட ஜனங்கள் உமது ரோமாவளியென்று நினைக்கிறார்கள் (அதாவது) நாபீமன்மதனுக்கு வாசஸ்தானமாயிருக்கிறது என்று முக்யகருத்து, (76)

௭௭|| யதேதத் காலிந்தீதநுதரதரங்காக்ருதி ஶிவே
க்ருஶே மத்யே கிஞ்சிஜ்ஜநநி தவ யத்பாதி ஸுதியாம்|
விமர்தாதந்யோந்யம் குசகலஶயோரந்தரகதம்
தநூபூதம் வ்யோம ப்ரவிஶதிவ நாபிம் குஹரிணீம்||

வ்யா|| யதேதத்காலிந்தீதி|| யதேதத் த்ருஶ்யமாநம் ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம
ஸர்வ தத்த்வேந ஸமஸ்தஸ்ய ப்ரத்யக்ஷவிஷயகத்வம் நாஸ்தி - அத
ஏவ அநிர்வசநீயத்வம் - காலிந்தீதநுதரதரங்காக்ருதி கா
லிந்த்யா: யமுநாயா: தநுதர: அதிஸூக்ஷ்ம: தரங்க: தஸ்ய ஆக்
ருதிரிவாக்ருதிர்யஸ்ய தத்ததேவம் பவதி - க்ருஶே மத்யே மத்ய
ப்ரதேஶே கிஞ்சித் ஜநநி தவ யத் பாதி ஸுதியாம் விமர்தாத்
விமர்தாத்-ஸம்மர்தாத்-அந்யோந்யம் பரஸ்பரம் குசகலஶயோ
ரந்தரகதம் மத்யவர்த்தி தநூபூதம் ஸூக்ஷ்மம் வ்யோம ககநம்

ப்ரவிஶதிவப்ரவேஶம் குர்வதி³வேத்யர்த²꞉ நாபி⁴ம்-கந்த³ரிணீம் கந்த³ரவதீம்|| ததே³தது³த்ப்ரேக்ஷ்யதே|| ஹே ஜனநி! ஶிவே தவ க்ருஶே மத்⁴யே யதே³தத் காலிந்தீ³தனுதர தரங்கா³க்ருதி கிம்சித் ரோமாவலிரூபம் வஸ்து ஸுதி⁴யாம் பா⁴தி தத் கலஶயோ꞉ குசயோ꞉ மத்⁴யே அதிஸூக்ஷ்மம் வ்யோம பரஸ்பரம் விதே³ஶயத் கந்த³ரிணீம் நாபி⁴ம் ப்ரவிஶதிவ பா⁴தி|| ஶ்லேஷ்மாண்டே³ ஸந்தி கலஶயோர்விதே³ஶாத் தயோராஶ்லேஷ்யம் நாஸ்தீ- த்யர்த²ம் ஜதகாநாத்யாயேன யாவதி³ஷ்டே|| தத்ரோமாவலிம் வ- க்ஷ்யந்தி ஸார꞉-ததா²ஸௌ ப்ரக்ஷாலயங்கார꞉ || வோபமா தயா꞉ ஸம ந்வயிதாஶ்லேஷ ஸம்ஹாவநாத் || ப்ரயோகா³ஶ்ச நிஶ்சேஷ்டாயங்கா ர꞉ - தம் ப்ரஸ்யாக்ருதிஶ்யாக்ருதிரிதிபி³ம்ப³ப்ரதிபி³ம்பா³பா⁴வா ஶ்லேஷாத்|| தயோரஸ்ய ஸம்ஸ்ருஷ்டி꞉|| ௭௭||

(ப-உ) ஹே ஜனநி=ஓய ஜகன்மாதாவே! ஶிவே=சிவபத்நியே! தவ=உமமுடைய, க்ருஶே=கிருசமான, மத்⁴யே = இடுபபின்மேல, யத்=யாதொரு, ஏதத்=இவவிதமாய், காலிந்தீ³ தனுதர தரங்கா³க்ருதி=யமுனநதியின் அதி சூக்ஷ்மமான அலையினுடைய ஆகார ம்போலாகாரமுள்ள, கிம்சித்=ரோமாவளிரூபமான ஏதோ ஒருவஸ் துவானது, ஸுதி⁴யாம்=விதவானன கவிகளுக்கு, பா⁴தி=எதிரில பிரகாசிக்கிறதோ, (தத்)=அது, கலஶயோ꞉=கலசயபோன ற இரண்டுஸ்தனஙகளுடைய, மத்⁴யத꞉ = மததியிலிருககும், அ திஸூக்ஷ்மம்=அதிசூக்ஷ்மமான, வ்யோம=ஆகாயமானது, பரஸ்பர ம்=(ஸ்தனஙகள)ஒன்றுக்கொனறு, விதே³ஶாத்=ஒரைசசலனாலே, கந்த³ரிணீம்=ரந்திரமுள்ள, நாபி⁴ம்=நாபியில, ப்ரவிஶதிவ=பிரவே சிககின்றதுபோல, பா⁴தி=தோற்றுகினறது (77)

(தா-ம்.) ஓய தேவியே! விதவானகளான கவிகள இடுப்பினமேல ஸ்தன பாயநதம அதி ஸூக்ஷ்மமான யமுனநதியின் அலைபோல கருததரோமாவளி ரூபததைககணடு உமது இரணடு ஸதனஙகள மததியிலிருககும ஸூக்ஷ்ம மான ஆகாயமானது (ஸதனஙகள) ஒன்றுகொனறு ஒறைவதினால இடமிரா மல அவவிடததிலிருநது நழுவி நாபீரநதிரததில் புகுருகிறது போல இருக் கிறது எனறு உதபரேக்ஷிககிறாகள. (77)

௭௮|| ஸ்தி²ரோ க³ங்கா³வர்த꞉ ஸ்தனமுகுலரோமாவலிலதா
கலாவாலம் குண்ட³ம் குஸுமஶரதேஜோஹுதபு⁴ஜ꞉|

ரதேர்லீலாகாரம் கிமபி தவ நாபிர்கிரிஸுதே
பிலத்வாரம் ஸித்தேர்கிரிஶநயநாநாம் விஜயதே ॥ ௭௮ ॥

வ்யா॥ ஸ்திரோ கங்காவர்த இதி ॥ ஸ்திர: விநாஶ கங்காவர்த: கங்காயாம் ஸம்பவம் ஹ்ரத: ஆவர்தஸ்ய க்ஷணிகத்வாத் தத்வ்யதிரேக: ஸ்திர இதி ॥ ஸ்தநமுகுளரோமாவலிலதா கலாவாலம் ஸ்தநாகாராவேவ முகுளௌ பத்மகோரகௌ தயோ: ரோமாவலிலதா – ஆதாரஸஹிதா ஜநயித்ரீ தஸ்யா: கலா ரேகா தஸ்யா ஆவாலம் கும்பம் ஹோமார்த்தம் ஸம்பாதிதம் வ்ருத்தம் குண்டஸ்தாநம் குஸுமஶரதேஜோஹுதபுஜ: குஸுமஶரஸ்ய மந்மதஸ்ய தேஜ:தீப்திரேவ ஹுதபுக் வஹ்நி: தஸ்ய ரதே: மந்மதஸ்த்ரிய: லீலாகாரம் லீலாக்ருஹம் தவேத்ரவஸவர்த்தாதந்ய ஸஹாவாத் ॥ தத்ஶேஷவஸி தவேத்ரவவர்த்த இதி – கிமபி அநிர்வாச்யம் அதிஸுந்தரமித்யர்த: ॥ தவ நாபி: கிரிஸுதே பிலத்வாரம் கஹ்வரத்வாரம் ஸித்தே: தவஸித்தே: கிரிஶநயநாநாம் ஸதாஶிவசக்ஷுஷாம் விஜயதே – ஸர்வோத்கர்ஷேண வர்ததி ॥ அத்ராந்வய யோஜநா ॥ ஹே கிரிஸுதே! தவ நாபி: ஸ்திரோ கங்காவர்த: ஸ்தநமுகுளரோமாவலிலதா கலாவாலம் குஸுமஶரதேஜோ ஹுதபுஜ: ॥ குண்டம் ரதே: லீலாகாரம் கிரிஶநயநாநாம் ஸித்தே: பிலத்வாரம் கிமபி விஜயதே ॥ அத்ராபேக்ஷ்யாலங்கார: – ஸம்ஸ்யாநாமேக ரூபகஸ்ய அநேகாபேக்ஷ்யாவநாத் – நாயகதிஶயோக்தி: – ஸம்ஸ்யாமேகத்வா அபேக்ஷாவநாமேவ நாவ்யதிஶயோக்திர்வா – கிமபீத்யுர்யவஸ்தாநதஶக்யாத் – கிமபீத்யநேந ஸாமஞ்ஜஸ்யம் தஸ்யாநாதஸ்யா நாஸ்தி தத்ஸாதிதிஸஹஸ்ய ॥ ௭௮ ॥

(ப-உ.) ஹே கிரிஸுதே=ஓய் பார்வதியே! தவ=உம்முடைய, நாபி:=நாபியானது, ஸ்திர:=சலிக்காமலிருக்கிற, கங்காவர்த:= கங்காநதியினஜலச்சுழியாகவும், ஸ்தநமுகுளரோமாவலிலதா கலாவாலம்=ஸ்தநமுகுள=ஸ்தனங்களாகிற மொட்டுகளுடைய, ரோமாவலிலதா=ரோமாவளியாகிறலதையின், கலா=தண்டுக்கு, ஆவாலம் = பாத்தியாகவும், குஸுமஶரதேஜோஹுதபுஜ: = குஸுமஶர=மன்மதனுடைய, தேஜ:=தேஜோரூபமான, ஹுதபுஜ:=அக்னிக்கு, குண்டம்=ஹோமகுண்டமாகவும், ரதே: = மன்மத

னுடையபார்வையான ரதிதேவிக்கு, லீலாகாரம்=விலாஸக்ருஹமாகவும், கிரிசநயநாநாம்=ஸதாசிவனது நேத்திரங்களுடைய, ஸித்தே:=தபஸ்ஸித்திக்கு, கிரவாசா=சொல்லமுடியாததிய ஸுந்தரமான, விவரத்வாரம்=வருகிறவழியாகவும், விஜயதே=விளங்குகின்றது.

(தா-ம.) ஓ பார்வதியே! வாயினால் சொல்ல முடியாத ஸௌந்தரிய முள்ள உமது நாபியானது, அழிவில்லாமல் ஸ்திரமான கங்காநதியின் சுழியோ? ஸ்தனரூபமான இரண்டு மொட்டுக்களை தரிசிக்கிற ரோமாவளிரூபமான, கொடியின் பாத்தியோ! மன்மதரூபமான அக்கினியின் ஹோமகுண்டமோ? ரதிதேவியின் க்ரீடா க்ருஹமோ கிரிசநேத்திரங்கள் செய்த தபஸ்ஸுகளின் ஸித்தி (பலம்) வெளியில் வரும் வழியோ வென்று அநேகவிதமான உத்ப்ரேக்ஷைத உண்டு செய்கிறதாய் விளங்குகின்றது (மகா பரிசுத்தமாகையால் கங்காநதியின் சுழியென்றும், ரோமலதைக் கொடியிலிருப்பதால் அதன் பாத்தியென்றும், மன்மதனுக்கு வாஸஸ்தானமா யிருப்பதால், மன்மதரூபமான அக்கினிக்குக் குண்டம் என்றும், அதி சுந்தரமா யிருப்பதாலும், மன்மதனுக்கு வாஸஸ்தானமாகையாலும், அவன் பத்நியான ரதிதேவிக்கு க்ரீடாக்ருஹமென்றும், சதாசிவ நேத்திரங்களுக்கு பரமானந்தத்தை யுண்டு செய்கிறபடியால் அவை செய்த தபஸ்ஸுகளின் ஸித்தி வெளிவரும் வழியென்றும் வாணிக்கப்பட்டதென்றறிய வேண்டும், (78)

௭௯॥ நிஸர்க்கக்ஷீணஸ்ய ஸ்தநதடபரேண க்லமஜுஷோ
நமந்மூர்த்தேர்நாரீதிலக ஶநகைஸ்த்ருட்யத இவ।
சிரம் தே மத்யஸ்ய த்ருடிததடிநீதீரதருணா
ஸமாவஸ்தாஸ்தேம்நோ பவது குஶலம் ஶைலதநயே॥

வ்யா॥ நிஸர்க்கேதி ॥ நிஸர்க்கேண ஸ்வபாவேந க்ஷீணஸ்ய க்ருஶஸ்ய ஸ்தநதடபரேண ஸ்தநதடயோ: - குசதடயோ:-பரேண க்லமஜுஷ: க்லாந்திம் கதஸ்ய நமந்மூர்த்தே: நாரீதிலகே ஸ்த்ரீரத்நபூதே ஶநகை: ஶ்லதகை: த்ருட்யத இவ விச்சிந்நஸ்யேவ சிரம் பஹுகாலம் தே தவ மத்யஸ்ய த்ருடிததடிநீதீரதருணா த்ருடிதே பக்நே தடிநீதீரே நதீதீரே தருணா வ்ருக்ஷேண ஸமாவஸ்தாஸ்தேம்நா ஸமாநாவஸ்தாயா: ஸ்திரதாயா: ஸ்தேம்நா ஸ்தைர்யேண யஸ்ய தஸ்ய ஸம்பந்தீ குஶலம் க்ஷேமம் - ஶைலதநயே பார்வதி ॥ க்ஷேமம் பவது இதி ஶேஷ: ॥ ஹே ஶைலதநயே! நாரீதிலகே நிஸர்க்கக்ஷீணஸ்ய ஸ்தநதடபரேண க்லமஜுஷ: நமந்மூர்த்தே: ஶநகை: த்ருட்யத இவ ஸ்திதஸ்ய த்ருடிததடிநீதீரதருணா ஸமா

ஸமாவஸ்தாஸ்தேம்நஃ தவ மத்யஸ்ய சிரம் குஶலம் பவது || மத்யஸ்யைதத் வர்ணிதப்ரயோஜநம் - ஸஹ்ருதயஹ்ருதயாஹ்லாதகஃ - ஹேதுகவிஶேஷாத்யாஸமாஸோக்திஃ ஸந்தாதப்ரயோஜநம் நிர்வாணா ஹேதுகவிதித்வாத்யுதேத || உத்ப்ரேக்ஷாலங்காரஃ - ஸுநதீகுலவதீ ஹேதுரூபா ஶிகரிணீகாவ்யம் மத்யஸ்யேதி || ௭௯||

(ப-உ) நாரீதிலக=ஸ்திரீரத்னமான, ஶைலதநயே=ஓ பார்வதியே! நிஸர்க்கக்ஷீணஸ்ய=நிஸர்க்க=ஸ்வபாவமாகவே, க்ஷீணஸ்ய=கிருசமாகவும், ஸ்தநதடபரேண=ஸ்தநதட = ஸ்தனமண்டலத்தினுடைய, பரேண=பாரத்தினாலே, க்லமஜுஷ:=சிரமத்தை யடைந்ததாயும், நமந்மூர்தே:=(ஸ்தனபாரசிரமத்தால)வணங்கின முன்சரீரமுள்ளதாயும், ஶநகை:=மெள்ள, த்ருட்யத இவ=ஒடிந்துபோகிறதுபோலிருக்கிறதாயும், த்ருடிததடினீதீரதருணா= த்ருடித=இடிந்துபோன, தடினீதீர=நதியின்கரையிலிருக்கிற, தருணா=விருக்ஷத்தோடே, ஸமாவஸ்தாஸ்தேம்ந:-ஸமாவஸ்தா=ஸமமான தசையில், ஸ்தேம்ந:=ஸ்திரமான இருப்பையுடையதாயுமிருக்கிற, தவ=உம்முடைய, மத்யஸ்ய=இடுப்புக்கு, சிரம்=நீண்டகாலம்வரையில், க்ஷேமம்=க்ஷேமமானது, பவது=உண்டாகட்டும் (78)

(தா-ம) ஸ்திரீரத்னமான பார்வதியே! ஸ்வபாவமாக மெல்லியதாயும், ஸ்தனபாரத்தாலே சிரமமடைந்து வணங்கினதாயு மிருக்கிறபடியாலே ஒடிந்துபோகிறதுபோ லிருக்கிறதாயும், வெள்ளத்தால் கரையிடிபடுகிற நதியின் கரையிலிருக்கும் விருக்ஷத்தின் தசையிலிருக்கிறதுமான உன்னுடைய இடுப்பானது நீண்ட காலம் வரையில் க்ஷேமமா யிருக்கவேண்டும். (79)

மூ|| குசௌ ஸத்யஸ்ஸ்வித்யத்தடகடிதகூர்ப்பாஸபிதுரௌ
கஷந்தௌ தோர்மூலே கநககலஶாபௌ கலயதா |
தவ த்ராதும் பங்காதலமிதி வலக்நம் தநுபுவா
த்ரிதா நத்தம் தேவி த்ரிவலி லவலீவல்லிபிரிவ || ௮௦||

வ்யா|| குசாவிதி || குசௌ ஸ்தநௌ ஸத்யஃ ததாநீமேவ ஸ்வித்யத்தட கடிதகூர்ப்பாஸ பிதுரௌ ஸ்வித்யந்தௌ ஸ்வேதவந்தௌ தடௌ பார்ஶ்வாவேவ தயோர்கடிதஸ்ய கூர்ப்பாஸஸ்ய பிதுரௌ பேத்தாரௌ இத்யத்ர கர்த்தரி பேத்தாரௌ ரக்ஷிதஸ்ய பேத்தாரௌ இதி வ்யாசக்ஷே || ஸ்வித்யத்ஸ்தநதடகடிதகூர்ப்பாஸபிதுரௌ இதி பாடே ஸ்வித்யந்தம் ததாநீம் ஸ்தநம் தத்ர கடிதம் கூர்ப்பாஸம் தஸ்ய பிதுரௌ

[illegible]

[illegible] ௮௦॥

(ப-உ.) [illegible]=ஓயதேவியே! [illegible]=தத்க்ஷணத்தில், [illegible]=வேர்வையடைகிற தடம்=பார்சுவத்தில், [illegible]=ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிற, [illegible]=கஞ்சுகத்தை, [illegible]=கிழியச்செய்கிறவைகளாகவும், [illegible]=கக்ஷப்பக்கப்பிரதேசங்களே, [illegible]=ஒறைகிறவைகளாகவும், [illegible]=பொற்குடத்தின் காந்தியுள்ளவைகளாகவும், [illegible]=ஸ்தனங்களேயும், [illegible]=செய்கிறவனுன, [illegible]=மன்மதனுல, [illegible]=ஒடிந்துபோவதினுல், [illegible]=போதும், (ஒடிந்துபோகவேண்டாமென்ற அர்த்தம்) [illegible]= இடுப்பானது, [illegible]=இரக்ஷிப்பதற்கு, [illegible]=தருவளிகளாகிற, [illegible]=உன்னுடைய, [illegible]= இடுப்பானது, [illegible]=வள்ளிக்கொடிகளாலே, [illegible]=மூன்றுசுத்தாக, [illegible]=கட்டப்பட்டது.

(தா-ம) ஓ தேவியே! நீர ஸதாசிவ குணங்களேச சிந்திக்க மனமதனை வன் உமது ஸதனஙகள வேரவைவிட்டு ரவிகைகை கிழியுமபடியாயும கக்ஷமூலததில ஓரையுமபடியாயும பெறுககசசெயது பொறகுடததின காநதியுளளதாகவும செயது அபபடிபபட்ட தனபாரததால இடுபபுககு ஒருபஙகமும வாராமலிருககுமபடிககு தருவலீருபமான (சதைமடிபபு ரேகை) லவலிககொடிகளால் கட்டினனை போல தோன்றுகின்றது. (80)

௮௧॥ 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌧𑌰𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍
𑌨𑌿𑌤𑌮𑍍𑌬𑌾𑌦𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌹𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌨𑌿𑌦𑌧𑍇।
𑌅𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌯𑌮𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌮𑌤𑍀𑌂
𑌨𑌿𑌤𑌮𑍍𑌬𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌭𑌾𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌗𑌯𑌤𑌿 𑌲𑌘𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌯𑌤𑌿 𑌚॥ ௮௧॥

[illegible]

ஸ தத்³தே³யம் ஹரணஶப்³த³வாச்யமிதி ப்³ராஹ்மணப்ரஸித்³தி⁴: - அத: தஸ்மாத் காரணாத் தே தவ விஸ்தீர்ண: [illegible] கு³ரு: ப்ராக்³பா⁴ர: அஶேஷாம் க்ருத்ஸ்நாம் வஸுமதீம் ப்ருத்²வீம் நிதம்ப³ ப்ராக்³பா⁴ர: அயம் உபரிதநபா⁴க³: நிதம்ப³ஸ்ய ப்ராக்³பா⁴ர: அதிஶய: ஸ்த²க³யதி ஆச்சா²த³யதி॥ லகு⁴த்வம் லாக⁴வம் நயதி ச ப்ராபயதி॥ [illegible]॥ அத்ர [illegible]॥ ஹே பார்வதி! க்ஷிதித⁴ரபதி: கு³ருத்வம் விஸ்தாரம் நிஜாத் நிதம்பா³த் ஆச்சி²த்³ய த்வயி ஹரணரூபேண நித³தே⁴॥ அத: அயம் கு³ரு: விஸ்தீர்ண: நிதம்ப³ப்ராக்³பா⁴ர: அஶேஷாம் வஸுமதீம் ஸ்த²க³யதி லகு⁴த்வம் நயதி ச॥ விஸ்தாரேண ஸ்த²க³நம் கு³ருத்வேந லாக⁴வாபாத³நமித்யர்த²: - ஏவஞ்ச வஸுமத்யா ஏவ கு³ருத்வவிஸ்தா[illegible] [illegible] கு³ருத்வவிஸ்தாரவத்த்வாத் [illegible] கு³ருத்வவிஸ்தாரயோ: [illegible] விஸ்தார [illegible] கு³ருத்வவிஸ்தாரயோ: [illegible] க்ஷிதித⁴ரபதி: அஶேஷாம் வஸுமதீம் [illegible] [illegible] கு³ருத்வவிஸ்தாரயோ: பார்வதீநிதம்ப³ க³த விஸ்தாரயோ: [illegible] [illegible]॥

அக॥

(ப-உ.) ஹே பார்வதி=ஓ பார்வதியே! க்ஷிதித⁴ரபதி:=ஹிமவானனவன், கு³ருத்வம்=குருத்வ தத்தையும், விஸ்தாரம்=விசாலதத்தையும், நிஜாத்=தன்தான, நிதம்பா³த்=கடிபச்சாதபாகத்திலிருந்து, ஆச்சி²த்³ய=எடுதது, த்வயி=உமமிடததில, ஹரணரூபேண=ஸ்தீதனரூபமாக, நித³தே⁴=வைததான அத:=ஆதலால், கு³ரு:=குருவாயும, அல்லது பெருததாயும், விஸ்தீர்ண:=விசாலமாயுமிருக்கிற, தே=உமமுடைய, அயம்=இநத, நிதம்ப³ப்ராக்³பா⁴ர:=நிதமபபாகமானது, அஶேஷாம்=ஸவஸதமான, வஸுமதீம்=பூமியை, ஸ்த²க³யதி=மறைககிறது, லகு⁴த்வம்=லேசாயிருப்பதையும, நயதி=அடைகின்றது.

(81)

(தா-ம) ஓய பாாவதியே! ஹிமவானனவன் தனது தாழ்வரியிலிருநது பாரததையும விசாலததையும, எடுதது உமககு ஸதிர்தனமாகக கொடுததான ஆதலால் பளுவாயும விசாலமாயு மிருக்கிற உமது கடிபசசாத பாகமானது ஸ

மஸதமான பூமியையும தனது விஸதாரததால மறைககிறது தமது குருதவத தால லகுவாகவும செயகிறது பூமியைததரிககிறவனை ஹிமவானுடைய பாரமும விஸதாரமும உள்ள உமது நிதமபம பூமியை மறைபபதும லேசாககச செயவதும யுகதமெனறு முககியககருததது. (81)

௮௨|| 𑌕𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍𑌕𑌨𑌕𑌕𑌦𑌲𑍀𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑌟𑌲𑍀𑌮𑍍
𑌉𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍂𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌭𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑌿 |
𑌸𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌿𑌕𑌠𑌿𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑍁-
𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌕𑌰𑌿𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌸𑌿 ||

𑌅|| 𑌊𑌰𑍁𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍀 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿 || 𑌵𑍍𑌯𑌾|| 𑌕𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿|| 𑌕𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌜𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌨𑌕𑌕𑌦𑌲𑍀𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑌟𑌲𑍀𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌂𑌹𑌤𑌿𑌂 - 𑌉𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍂𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌉𑌭𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌰𑌿𑌕𑌰𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌂 𑌅𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌲𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌿𑌕𑌠𑌿𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌠𑌿𑌨𑌜𑌾𑌨𑍁𑌨𑍀 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌕𑌿𑌣𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌹𑌿𑌮𑌗𑌿𑌰𑌿𑌤𑌨𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 - 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 - 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌕𑌰𑌿𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌥𑌲𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌅𑌸𑌿|| 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 || 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑍁𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌨𑌕𑌕𑌦𑌲𑍀𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌪𑌟𑌲𑍀𑌂 𑌉𑌭𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌊𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌉𑌭𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌿𑌕𑌠𑌿𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌕𑌰𑌿𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌸𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌸𑍇|| 𑌭𑌵𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍|| 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌮𑌾𑌶𑌯𑌃 𑌅𑌸𑌿𑌤𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇𑌵𑌾𑌰𑌣𑌵𑌰𑌂 𑌬𑍋𑌜𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌸 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑌵𑌿 𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌵𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇𑌵𑌾𑌰𑍇𑌷𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌥𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌵𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯𑌬𑍋𑌧𑌾𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌨𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌯𑍋𑌵𑌵 - 𑌤𑌤𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿𑌯𑍋𑌮𑍇𑌯𑌸𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌵𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿|| 𑌶𑍇𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌵𑌤𑌂𑌸𑍇 - 𑌅𑌤𑌵𑌵𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋𑌯𑌾𑌸𑍍𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑍂𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌂𑌬𑍋𑌧𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌚𑌂𑌤𑍍𑌰𑌿

தம் விஷயீகரோதீதி கரேந்த்ராணாம் ஶுண்டாந் விஷயதா ஸ
த்ருஶ்யேதி தத்ஸாத்ருஶ்யாபாவேபி ஸாத்ருஶ்யப்ரயோக: கரீந்த்ராணாம் ஶுண்டா
நிவர்க்ஷாஸ்வ ஜாநுஸ்ய தயாஸ்தோத்ருஸ்யேக்ஷாகத-ஸாத்ருஶ்யாபாவாத்-
ஸாம்ருஜ்ய தநமேவேதி ச தநவ ஸமதிஸிக்ஷாம்ஜேஷு த்ருஶ்யதாஸ
ஜாநுஸாத்ருஶ்யோமேபி ஸாத்ருஶ்யாபாவாஷ்ஸாத்ருஶ்யோக: - நமேவம் ஸ
ஜாநுஸ்யதா ஸம்பந்தாயதே நகவிஷயகமேவ - ஸமர்த ஸமஜா
நுஸ்யதா ஸம்பந்தாய நவிஷயகமிதி த்ருஶ்யந்தித விஷயகம் க்ருத:
ஸம்ஸகம்லிஙம் || கர்த்ருகம் தகம் || யதாந்த்ருணபாகம் தகா
யாஷ்டஜாநுபர்தா க்ரந்த்ருணாபஸஜ நாந்த்ருதபாகம் த
தாயாஷ்டஜாநுபஸோநார்தா தகர்தா- உபயத்ர ஸம்ஶகப
வேபேதி-கத்ர உபநோயம்காரஸ்லேஷணவ|| அ௨||

(ப-உ) பவதி=தேவியே! விதிஜ்ஞே=பர்தரு சிசுரூஷாவிதியறிந்தவளான, கிரிஸுதே=பார்வதியே! கரீந்த்ராணாம்=பெருத்த யானைகளுடைய, ஶுண்டாந்=துமபிக்கைகளையும், கநககதலீகாண்டபடலீம்=பொனவாழைமர ஸமூகத்தையும், உபயமபி=இரணடையும், உபாப்யாம்=இரணடு, ஊருப்யாம்=தொடைகளாலே, நிர்ஜித்ய=ஜெயித்து, ஸுவ்ருத்தாப்யாம்=நலலகுணமாயும், பத்யு:=பர்த்தாவினுடைய, ப்ரணதிகடிநாப்யாம்=நமஸ்காரத்தால் கடினங்களாயுமிருக்கிற, ஜாநுப்யாம்=இரணடு முழங்கால்களால, விபுதகரிகும்பத்வயம்=ஐராவதத்தின் இரணடு கும்பத்தையும், நிர்ஜித்ய=ஜெயித்து, அஸி=(பிரகாசித்துக்கொண்டு) இருக்கிறீர். (82)

(தா ம.) ஓ தேவியே! உமது இரணடு துடைகளாலும் பெருமயானைகளுடைய துமபிகளையும், பொனவாழை அடிமரஙகளையும ஜயிதது இருககிறீர்கள், பாாயாபாதருவிதி யறிநதவளாகையால, பாததாவுககு செயயும நமஸ்காரஙகளால கடினஙகளாயும், குணஙகளாயுமிருககிற முழஙகாலகளால் ஐராவததின் இரணடு குமபஸதலததையும ஜயிதது இருககிறீர் அவவளவு ஸௌநதரியமுளளவள எனறு கருததது. (82)

௨௩|| பராஜேதும் ருத்ரம் த்விகுணஶரகர்ப்பௌ கிரிஸுதே
நிஷங்கௌ ஜங்கே தே விஷமவிஶிகோ பாடமக்ருத|
யதக்ரே த்ருஶ்யந்தே தஶ ஶரபலா: பாதயுகளீ
நகாக்ரச்சத்மாந: ஸுரமகுடஶாணைகநிஶிதா:|| அ௩||

வ்யா|| பராஜேதுமிதி|| பராஜேதும் திரஸ்கர்தும் ருத்ரம் த்விகுணஶர
கர்ப்பௌ த்விகுணீக்ருதா: ஶரா: பஞ்சபாணா:

[illegible]

அ௩ ||

(ப-உ.) 𑌹𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑍁𑌤𑍇=ஓ பார்வதியே! 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌵𑌿𑌶𑌿𑌖𑌃=மன்மதனானவன், 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂=ருத்திரனை. 𑌪𑌰𑌾𑌜𑍇𑌤𑍁𑌂=தோற்கடிப்பதற்கு, 𑌤𑍇=உம்முடைய, 𑌜𑌙𑍍𑌘𑍇=முழங்காலுக்கு கீழ்காலகளை, 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌶𑌰𑌗𑌰𑍍𑌭𑍌=(தனது ஐந்து பாணங்களைப் பார்க்கிலும்) இரட்டித்தான பாணங்களைக் கர்ப்பத்திலுடைத்தான, 𑌨𑌿𑌷𑌙𑍍𑌗𑍌=அம்பாரத்தூணிகளாக, 𑌅𑌕𑍃𑌤=செய்துகொண்டான், 𑌬𑌾𑌢𑌂=நிச்சயம், 𑌯𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇=யாதொரு அம்பாரத்தூணிகளுடைய நுனியில், 𑌪𑌾𑌦𑌯𑍁𑌗𑌲𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌨𑌖𑌾𑌗𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃=இரண்டு பாதங்களுடைய நகநுனிகள

என்கிற வியாஜததை யுடைததாயும, 𑌸𑍁𑌰𑌮𑍁𑌕𑍁𑌟𑌶𑌾𑌣𑍈𑌕𑌨𑌿𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃=தேவர்களுடைய கிரீடங்களாகிற சாணைக்கற்களில முககியமாய் கருக்கிடபபடடதாயுமிருககிற, 𑌦𑌶𑌶𑌰𑌫𑌲𑌾𑌃=பததுபாணங்களுடையநுனி இருமபுகள, 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇=காணப்படுகின்றனவோ?

(தா-ம,) ஓய பாாவதியே! மனமதன தனது ஐநது பாணாகளால ருததிரனை ஜயிகக ஸாததியமிலலாமையால, எவவிதமாயாவது ருததிரனை ஜயிததுவர நியாதனம செயய ஸஙகலபிதது உமது ஜஙகைகளை முழஙகாலகளுககு கீழகாலகளை ஒவவொன்றையும ஒவவொரு அமபராவாசச செயதுகொணடு ஒவவொரு அமபாராவிலும நகரூபமான பலமுளள இருமபுரூபமான நுனியுளள விரலரூபமான பாணஙகளை நுழைதது வைததுககொணடு ஐநது ஐநதாக பாதநமஸகாரம செயயும தேவாகளின கிரீடரூபமான சாணைககறகளில,கூாமையாக சாணைவிடிதது ருததிரனை ஜயிததபடியால அநத பாணஙகளை உலகமரியுமபடி அமபரைகளில நுழைதது நுனிகாணககாடடிக கொண்டு இருககிருன. இதனுல் தேவியின முழஙகாலகளுடையவும விரலகளுடையவும, நகஙகளுடையவும, ஸௌநதரியமானது காமனை தகிதது ஸதிரீ ஸான்னிததியததை பரிகரிதது அதோமுகனுய தபஸசெயகிற ருததிரனுககுககூட காமவிகாரததை யுணடுபணணுகிறவ ளாகையால அநத ஸௌநதரியததின மகிமை அளவிலலையெனறு ஸாரமான கருதது (83)

௮௪॥ 𑌶𑍍𑌰𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌦𑌧𑌤𑌿 𑌤𑌵 𑌯𑍌 𑌶𑍇𑌖𑌰𑌤𑌯𑌾
𑌮𑌮𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑍌 𑌮𑌾𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌦𑌯𑌯𑌾 𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌚𑌰𑌣𑍌 ।
𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌥𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿𑌜𑌟𑌾𑌜𑍂𑌟𑌤𑌟𑌿𑌨𑍀
𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌰𑌰𑍁𑌣𑌹𑌰𑌿𑌚𑍂𑌡𑌾𑌮𑌣𑌿𑌰𑍁𑌚𑌿𑌃 ॥

[illegible]

ति शिरसि मूर्धनि दयया कृपया कृपाविष्टचित्तेनेत्य
र्थः- मेयहि विधेयहि ॥ चरणपल्लवौ ययोः चरणयोः
सम्बन्धिपाद्यं पयः पादनिर्णेजनजलं यद्यपि पाद्य
मित्युक्ते पादसम्बन्धिप्रतीयते ॥ तथापि योगित्वं पञ्च
रूढ्यं तथापि पाद्यमित्युक्ते पादप्रक्षालनार्थं
पाद्यमित्यर्थः - विशेषाकारेण ययोरित्यस्यान्वयः॥
पश्यति जपाजपातपिनी पश्यतेतः शिवस्य जपाजपा
तपिनी भंभा ययोः चरणयोः लाक्षालक्ष्मीः लाक्षारस
कान्तिः कारुण्यरसविशेषाणि रसाः कारुण्यस्यापि रस
विशेषाणि लक्ष्मीः तस्य रसाः रक्तिमा- कयमय- प्रण
यकोपशान्त्यै प्रणतस्य पश्यते जपाजपातपिनी
भंभापादाग्रपतिनी प्रसीदति तदापादाग्रपतिं भंभा
याः पाद्यजलं कपिलं प्रतिदिनं सायं प्रातश्च
मं नक्षत्रवर्णस्य विशेषात्कं पपि त लक्ष्मीं
णः श्लथवर्णस्य लाक्षारस प्रसादाद्वेद्या रक्तिं
चेतिध्येयम् ॥ अथेत्थं पदयोजना ॥ हे जननि तव यौ
चरणौ श्रुतीनां मूर्धानः शेखरतया दधति ॥ हे मा
तः तौ चरणौ ममापि शिरसि दयया निधेहि ॥ ययोः
पाद्यंहि पयः पश्यति जपाजपातपिनी ययोः ला
क्षालक्ष्मीः कारुण्यरसविशेषाणि तदा सन्ध्यं भवति॥ भ
गवत्याः पादाम्बुजद्वितयस्य पदमौलिविशेषमौलि
ष्वेव सम्भारणति मौलिषु सम्भारस्सम्भाव्यमस्ति ॥ अथेता
ममौलिष्वपि सम्भारता - पादाम्बुजद्वितीयं प्रार्थना॥
साम्राज्यमिति कवेरभिप्रायः ॥ यथा प्रसन्नजनयित्र्याः स्व
दाव्यायाः प्रसन्नाः सतिनः सति विरंचि पश्यति
वेदाङ्गाः पादाम्बुजं शिरसि धारयन्तीति तन्निर्णेज
नजलेन पवित्रक भागीरथ्याः तत्पयिकारान्तु सज्ज
नतिपाद्यस्तवेति चतुराननकारोऽङ्गकारः स्वस्थः॥ ௮௪॥

(ப-உ) हे जननि=ஓ தாயே! तव=உம்முடைய, यौ=யாதொரு, चरणौ=பாதங்களை, श्रुतीनां=வேதங்களுடைய, मूर्धानः=சிரஸுக்கள், (அதாவது வேதாந்தங்கள்) शेखरतया=அலங்கரிககபபட்ட புஷ்பஙகளாக; दधति=தரிககின்றனவோ? हे

மாத:=ஓய தேவியே! (தௌ யௌ) = அப்படிபபட்ட இந்தபாத ங்களை, மமாபி ஶிரஸி=(நீசனான)எனதுசிரஸிலுங்கூட, தயயா=தயவுடன், தேஹி=வைபபீா; யயோ: = யாதொருபாதஙகளுக்கு, பாத்யம்=பாதார்ஹமான, பாத:=ஜலமானது, பஶுபதிஜடாஜூடதடிநீ-பஶுபதி=ஈசுவரனுடைய, ஜடாஜூட = குணடாககசுறறப்பட்ட ஜடையிலிருககும கஙகாநதிதானோ? யயோ: = யாதொரு பாதஙகளுடைய, லாக்ஷாலக்ஷ்மீ:=லாக்ஷாரஸகாநதியானது, அருணஹரிசூடாமணிருசி:-அருண=சிவநததான, ஹரி= விஷ்ணுமூாததியின், சூடாமணி=சிரோபூஷணமானகௌஸதுபமணியினது, ருசி:=காநதிதானோ? (84)

(தா-ம) ஓ ஜகனமாதவே! உமது பாதஙகளை வேதஙகள உபநிஷத் ரூபமான தமது தலையில தரிககினறன. (உபநிஷததுகளில திருவடி மகிமை மூரையிடபபட்டிருககினறது.) பரமசிவன பிரணய கோபசாநதிககாக தனது சிரஸிலிருககும கஙகாஜலம பாததியமாகுமபடி தனது சிரஸில உமது பாதத்தை தரிககிறாா. விஷ்ணுவானவா அனுககிரகம பெறறுககொளளுவதறகாக சிவநததான கிரீடததின காநதியை உமது பாதஙகளுககு செமமஞசா அலங்காரமாக இருககுமபடி தலையில தரிககிறாா இபபடிககி வேத சிரஸிலும ஹரசிரஸிலும ஹரிசிரஸிலும இனனும அநேக பகதாகளுடைய சிரசிலும, வாஸம் செயகிற ஸவபாவமுளளவையான உமது பாதஙகளை நான் நீசனானாலும், புததிரவாதஸலயததால தயவுசெய்து எனது சிரஸிலும வைதது புணணியவானாகச செயவீராக பிராாததிககிறேன. (84)

அ௫|| நமோவாகம் ப்ரூமோ நயநரமணீயாய பதயோ
ஸ்தவாஸ்மை த்வந்த்வாய ஸ்புடருசிரஸாலக்தகவதே|
அஸூயத்யத்யந்தம் யதபிஹநநாய ஸ்ப்ருஹயதே
பஶூநாமீஶாந: ப்ரமதவநகங்கேலிதரவே|| அரு||

வ்யா|| நமோவாகம் ப்ரூம இதி || நமோவாகம் நம இதிவாக்யம், நமோவாகஶப்தோ நிபாதநாத்ஸாது: - ப்ரூம: வதாம: நமஸ்கும இத்யர்த: || நயந ரமணீயாய நேத்ரயோ: ப்ரியகராய மநோஹராய பதயோ: தவ அஸ்மை த்வந்த்வாய ப்ரஶஸ்தாய யுக்மாய ஸ்புடருசிரஸாலக்தகவதே ஸ்புடருசயே ஸ்புடாஶ்ச தே ரஸாலக்தகாஶ்ச ரஸாலக்தகா: தத்வதே ஸார்த்ராலக்தகாய விஶேஷணஸமாஸ:-அஸூயதி மாத்ஸர்யம் கரோதி-அத்யந்தம் நிதராம் யத் அபிஹநநாய பாதகர்த்ருகதாடநாய ஸ்ப்ருஹயதே அபிலஷதே தஸ்மை கங்கேலிதரவே-அபிஹநநம் நஸஹதீத்யர்த:-அஶோகஸ்பூரணாஹதிவ்ருக்ஷ

பார்ஷ்ணிகட்டநஜநகதாடகே ஸ்ப்ருஹயதே ஸ்ப்ருஹாங்குரவதே,
வாஞ்சாவதே பசூநாமீசாந: பசுபதி: ப்ரமதவநகங்கேலி
தரவே-ப்ரமதவநம் உத்யாநவநம் தத்ரகங்கேலிதருரசோக:
அசேதநமஸூயதே ரம்ஷ்யதே-ஷாஹ்ருதீதி உபயத்ரஸ்யயஷா
ஹேத்ராதிஸ்ப்ருஹேஸ்ஷிக ஜத்யேந ஸம்ப்ருதாபேநவதாயீ॥
அஸூயத்யம் பதயோஜநா॥ ஹே பகவதி! தவ நயநரமணீயாய ஸ்பு
டருசிரஸாலக்தகவதே பதயோ ரஸ்மை த்வந்த்வாய நமோவாகம்
ப்ரூம: பசூநாமீசாந: யதபிஹநநாய ஸ்ப்ருஹயதே ப்ரம
தவநகங்கேலிதரவே அத்யந்தம் அஸூயதி ப்ரணயகலஹஸ
மயே அநந்யஸாதாரணபாதாதாநாஸ்வாதஸம்பாவ்யதஜதி
அசேதநவஸ்தோ நாமகங்கேலிதரோ: ஸ்வயம்ஸ்ப்ருஹிதமத்ர
வாஸூயாகர்தா॥ நாந்யேத்ரதிமாவ:-அசேநாத்ய ஸாதி
ப்ரத்யம்பாவ-த்யா: ப்ரதிபாதிதம் - அதாஹ்ருதயம் பாதிப்ரத்யம்
ஸூக்ஷ்மஸாரஸ்யேத்யாந-ராஸ்திய ந்யேத॥ அத்ராதிசயோக்திரலங்கா
ர:-பசுபதேரீர்ஷ்யாஸம்பந்தேபி ஸம்பந்தகதநாத் த
ஹேதாய்யவஸாயப்ரதீதே:॥ ௮௫॥

(ப-உ) ஹே பகவதி=ஓ தேவியே! யதபிஹநநாய-யத்=யா
தொருபாதங்களினுலே, அபிஹநநாய = உதைக்கும் பொருட்டு,
ஸ்ப்ருஹயதே=கோருகிற, ப்ரமதவந கங்கேலிதரவே - ப்ரமதவ
ந=உதயானவனததில, கங்கேலிதரவே = அசோகவிருக்ஷத்தை
யும்பொருட்டு, பசூநாம்=ஸகலபிராணிகளுககும், ஈசாந:=
பிரபுவான ஈசுவரன், அத்யந்தம்=மிகுநத, அஸூயதி=பொறாமைப
படுகிறுரோ? அஸ்மை=இந்த, நயநரமணீயாய-நயந=கணகளு
க்கு, ரமணீயாய = மனோகரமாயும், ஸ்புடருசிரஸாலக்தகவ
தே-ஸ்புடருசி = பிரகாசமானகாநதியுள்ளதும, ரஸாலக்தகவ
தே = ஈரமானமருதாணியை உடைததாயுமிருககிற, தவ = உமமு
டைய, பதயோ:=பாதங்களுடைய, த்வந்த்வாய=இரண்டையும் பொ
ருட்டு; நமோவாகம்=நமஸ்காரவாக்கியததை, ப்ரூம:=சொலலு
கிறோம், (நமஸகாரம செய்கிறோம்) (85)

(தா-ம) ஓ தேவியே! பரமசிவனுனா உம்மோடு பிரணய கலகததில உமது பாதங்களால் உதையுணடு தான முகவிலாஸ மடைகிறுபபோல உத தியான வனததிலிருக்கும அசோகமரமானதும் அசேதனமானுலும,சபதமாத திரம புமஸதவமுளளதாகையால, அது தானும, உமது பாதபரஹாரததை

தோஹதரூபமாயாவது அபேக்ஷித்து பற்றிக்கொண்டு பிரகுபுஷ்பமுக விகாஸமடைவதைப் பார்த்து தான் தவிர இதரபுருஷர்களுக்கு துர்லபமான மகா பதிவிரதையான உமது பாதப்ரஹாரம் அசேதனமானாலும் அசோகமரத்துக்கு கிடைப்பது யுக்தமில்லையென்று பொறாமைப்படுகிறார். அப்படி சிவனை விட்டு இணைபிரியாமல் மகா பதிவிரதையான உம்முடைய சம்பந்தமாயும் நேத்திரானுசனமாயும், நன்றாய்ப் பிரகாசிக்கிற ஈரமான மருதாணி இரஸமுள்ளதாயுமிருக்கிற இரண்டு திருவடிகளையும், எனது ஹிருதய கமலத்தில் நிலைநிறுத்தி நமஸ்கரிக்கிறேன். (85)

௮௬॥ ம்ருஷா க்ருத்வா கோத்ரஸ்கலநமத வைலக்ஷ்யநமிதம்
லலாடே பர்த்தாரம் சரணகமலே தாடயதி தே ।
சிராதந்தஶ்ஶல்யம் தஹநக்ருதமுந்மூலிதவதா
துலாகோடிக்வாணை: கிலிகிலிதமீஶாநரிபுணா ॥

வ்யா॥ ம்ருஷாக்ருத்வேதி॥ ம்ருஷா அஸத்யமேவ க்ருத்வா கோத்ரஸ்கலநம் கோத்ரஸ்ய ஸ்கலநம் நாம நாயிகாயா: நாமக்ரஹம் ப்ரகடயத: தஜ்ஜீவநவஶாதேதா நாயிகாந்தரவிஶிஷ்டஸ்ய நாமோச்சாரணம் தஸ்ய கோத்ரஸ்கலநாக்யம் வைலக்ஷ்ய நமிதம் ॥ வைலக்ஷ்யம் நாம லஜ்ஜா தத்ப்ரகாஶேந நமிதம், தத்ர நமிதமிதி வைலக்ஷ்யாயாநுபாவ: வைலக்ஷ்யேணைவ நமித: நதாஸ்யம் வைலக்ஷ்யாந்வித:, தத்க்ருஷ்டம் வைலக்ஷண்யமவலம்ப்ய நமிதஶப்தேந ப்ரியாஸ்யம் ஜாநஸ்ய பாவ: லலாடே நிடிலே பர்த்தாரம் பதிம் சரணகமலே பாதாம்புஜே தாடயதீதி சரணகமலேந தாடயதீத்யர்த: லலாடதாடநம் ஹதந: வயநம் கம்பாயிதும் தீவ்ராக்ரோத ப்ரஸமோகவித்ரோபமாகவிஶிக்ஷாவஶாதாயாதா: ஸப்ரூத ப்ரூதயம் தவ ஜதிவாணவந்தேவாக்தம் ॥ தேதவ சிராத் சிரகால மந்மதஸ்ய அந்தஶ்ஶல்யம் ஹ்ருதயஶல்யம் வைரமித்யர்த:॥ தஹநக்ருதம் நயநாக்நிநா ஷோஷணக்ருதம் உந்மூலிதவதா அபஹ்ருதவதா துலாகோடிக்வாணை: துலாகோடிநூபுரம் தஸ்ய க்வாணை: ரணிதை: அதுஷ்டஸ்தவணய: ஸ்வாபம் ப்ராதயதீக்ஷ்யம் தே தேஷாம் க்வாணை: ஶிஞ்ஜிதாநி தை: கிலிகிலிதம் கிலிகிலேத்யவ்யயம் விஜயிந: ஸாநந்தவசநம், கிலிகிலிரவ: க்ருத இத்யர்த:॥ ஈஶாநரிபுணா ஈஶாநஸ்ய ஶத்ருணா மந்மதேந ஈஶாநரிபுணா மந்மதேந ஸ்வஹ்ருதிமாந: ॥ அத்ர பத்யம் பத்யோஜநா ॥ ஹே பகவதி! ம்ருஷா

கோத்ரஸ்கலனம் க்ருத்வா அத² வைலக்ஷ்யநமிதம் ப⁴ர்தாரம் தே சரணகமலே லலாடே தாட³யதி ஸதி ஈஶானரிபுணா சிராத் த³ஹனக்ருதம் ஶல்யம் [uncertain] உன்மூலிதவதா துலாகோடிக்வாணை꞉ கிலிகிலிதம்-அத்ர கோத்ரஸ்கலனம் நாம நாயிகாயா꞉ ஸந்நிதௌ ராகம் ப்ரகடயந் தத்ஸமீபே ஸபத்னீநாம் நாயிகாம் ஸம்போதனோச்சாரணம் - அத்ராதிஶயோக்தி ரலங்கார꞉- துலாகோடிக்வாணாநாம் கிலிகிலித்⁴வநிகேதநா ...

அசு॥

(ப-உ.) ஹே ஸுப⁴க³வதி=ஓ தாயே! ம்ருஷா=அகஸ்மாத்தாக, கோத்ரஸ்கலனம்=பெருமாறு இதரஸ்திரீநாமோச்சாரணத்தை, (ஒருநாயகியினிடத்தில் தனத்னுராகத்தைத்தெரிவிக்கிற நாயக நன்னுயகி ஸ்வரூபத்தினலேயே மற்ருெரு நாயகிமேலிருக்கும் ஆசையினல் அவள்பெயரைச்சொல்லி அழைப்பது கோத்ரஸ்கலனம்) க்ருத்வா=செய்து, அத²=பிறகு, வைலக்ஷ்யநமிதம்-வைலக்ஷ்ய=எதுவும்செய்கிறதற்குதோணுமல்வெட்கத்தினலேயே, நமிதம்=வணங்கச்செய்யப்பட்ட, ப⁴ர்தாரம்=பரமசிவனை, தே=உம்முடைய, சரணகமலே=மலரடியானது, லலாடே=நெற்றிக்கட்டில், தாட³யதி=தொட்டுக்கொண்டிருக்கையில், சிராத்=வெகுகாலமாய், த³ஹனக்ருதம்-த³ஹன=லலாடாக்கினியினலே, க்ருதம்=செய்யப்பட்ட, ஶல்யம்=நெஞ்சாணிரூபமானவைரத்தை, உன்மூலிதவதா=அடியோடு விட்டவனை, ஈஶானரிபுணா=மன்மதனல், துலாகோடிக்வாணை꞉-துலாகோடி=தண்டையினுடைய, க்வாணை꞉=சப்தங்களால, கிலிகிலிதம்=கிலிகிலிஎன்று ஜயஸூசகமானசப்தத்தைஉண்டுசெய்கிறது.

(தா-ம.) ஓய பார்வதியே! பரமசிவனவா உமமிடத்தில, அநுராகததை பரகடனம செயதுகொணடு உமது சமீபததிலேயே தறசயலாக வேறொரு நாயகியின பெயரை உசசரிக்குமபோது, ஸதிரீகளுககு ஸபதநீக [சககளததி] துககததைப பாரககிலும, வேறுதுககம பெரிதிலலாமையால், பரணய கோபததால மெயமறநத உமது மலரடியானது மகா ரஸிகரான சதாசிவனுடைய நெறறியை உதைககுமபோது நீணடகாலமாய ஸமயததை எதிரபாரததவனன மன்மதன தனனை நெறறிககணணினல எரிததததாலுணடான நெஞசாணி போலிருக்கும வைரததைத தொலககிவிட்டு நமமை எரிததவனுக்கு நெறறியில இநத பெண்காலுதையே போதும நாம ஜெயிததது விட்டோம், (பாதப்ரஹார ஸமயததிலுண்டான) தணடையின சலஙகையில கிலிகிலி சப்தரூபமாய ஜயஸூசகமான கிலிகிலி சப்ததததைச செய்தான். (86)

மூ॥ ஹிமானீஹந்தவ்யம் ஹிமகிரிநிவாஸைகசதுரௌ
நிஶாயாம் நித்ராணம் நிஶி சரமபாகே ச விஶதௌ ।
பரம் லக்ஷ்மீபாத்ரம் ஶ்ரியமதிஸ்ருஜந்தௌ ஸமயினாம்
ஸரோஜம் த்வத்பாதௌ ஜநநி ஜயதஶ்சித்ரமிஹ கிம் ॥ அஎ॥

வ்யா॥ ஹிமானீஹந்தவ்யமிதி ॥ ஹிமானீ ஹந்தவ்யம் ஹிமானாம் ஹிமஸம்ஹத்யா ஹந்தவ்யம் நாஶிதவ்யம் - ஹிமகிரிநிவாஸைகசதுரௌ ஸர்வதா ஹிமகிராவேவ வஸந்தாவித்யர்த:॥ நிஶாயாம் ஸர்வஸ்யாம் நித்ராணம் ராத்ரௌ ஸங்குசிதம் நிஶிசரமபாகே ச விஶதௌ ப்ரஸன்னௌ ச தமஸோ நாஶகௌ ஸூர்யோதயாத் பூர்வமபீத்யர்த:॥ சகாராத் திவாபி ப்ரஸன்னாவித்யர்த: ॥ பரம் ஶ்ரேஷ்டம் - லக்ஷ்மீபாத்ரம் லக்ஷ்ம்யா ஆஸ்பதமித்யர்த: ॥ ஶ்ரியம் லக்ஷ்மீம் அதிஸ்ருஜந்தௌ அதிஶயேன தத்தவந்தௌ ஸமயினாம் ஸ்வபக்தானாம் ஸ்வஸ்ய ஸ்வரூபம் தவாயாமேவ ஸமுத்கதி ப்ராப்தேனைகஸ்மிதம் - ஸரோஜம் கமலம் த்வத்பாதௌ ஜநநி ஹே மாத: ஜயத: விஜயத: சித்ராஶ்சர்யம் - இஹ அஸ்மின்னர்தே கிம் நகிமபீத்யர்த:॥ அத்ரேயம் பதயோஜனா॥ ஹே ஜநநி! ஹிமகிரிநிவாஸைகசதுரௌ நிஶிசரமபாகே ச விஶதௌ ஸமயினாம் ஶ்ரியமதிஸ்ருஜந்தௌ த்வத்பாதௌ ஹிமானீஹந்தவ்யம் நிஶாயாம் நித்ராணம் பரம் லக்ஷ்மீபாத்ரம் ஸரோஜம் ஜயத: இஹ கிம் சித்ரம் ஶ்லாக்யஸ்ய ஸ்வபாவோக்திரித்யர்த:॥ அத்ர வ்யதிரேகாலங்காரஶ்லேஷ:॥ அஎ॥

(ப-உ) ஹே ஜநநி=ஓ ஜகன்மாதாவே,! ஹிமகிரிநிவாஸைக சதுரௌ-ஹிமகிரி=இமயமலையில், நிவாஸ=வாஸஞ்செய்வதில, ஏக=முக்கியமான, சதுரௌ=ஸமாததயாயும், நிஶி=இரவிலும், சரமபாகே ச=சரமபாகம அலலது விடியறகாலத்திலும, விஶதௌ=பிரஸனனங்களாயும், ஸமயினாம்=தனதுபக்தர்களானஸமயமதஸதாகளுககு, ஶ்ரியம்=லக்ஷமியை, அதிஸ்ருஜந்தௌ=உண்டுபணணுகிறதாயுமிருககினற, த்வத்பாதௌ = உனனுடையபாதங்களே, ஹிமானீஹந்தவ்யம்= ஹிமானீ=பனிஸமூகததால, ஹந்தவ்யம்=நாசஞ்செய்யததக்கதாயும், நிஶாயாம்=இராத்திரியில, நித்ராணம்=தூங்குகிறதாயும், பரம்=இஷ்டமான, லக்ஷ்மீபாத்ரம் = லக்ஷமிககுஸதானமாயுமிருக்கிற, ஸரோஜம்=தாமரைபபுஷ்பததை, ஜயத:=ஜயிததிருக்

[illegible] கின்ற, இஹ=இந்தவிஷயததில, கிம் சித்ரம்=ஆச்சாயமென்ன? எவ்வளவுமாத்திரம் ஆச்சரியமில்லை (87)

(தா-ம) ஓ ஜநனீமாதாவே! உமது பாதஙகள தாமரை புஷபததை ஜயிததிருககிற விஷயததில என்ன ஆசசரியம, ஆசசரியமே யிலலை எனெனறால, உமது மலரடிகள, ஹிமயமலையிலே வாஸஞசெயவதில சமாததமானவை தாமரைபபூவோ பனிபபட்ட மாததிரததால நசிததுபபோகிறது, மலரடி இராததிரியிலும, சரமபாகததிலும அலலது விடியறகாலததிலும, பகறகாலததிலும, பிரஸனனமாகிறது, தாமரைபபூவோ இரவில தூஙகுகினறது. மலரடியானது தனது பக்தாகளான ஸமயமதஸதாகளுககு லக்ஷமியின கடாக்ஷததை உணடு செயகின்றது தாமரைபபூவோ, அநத லக்ஷமிககு இருபபிடமாயிருககிறது. ஆதலாலதாமரைபபூவுககும உமது மலரடிககும அஜகஜஙகளினபோல பேதம பிரதயக்ஷமாயிருபபதால உமது மலரடி [தாமரைபபூவை] ஜயிதத விஷயததில என்ன ஆசசரியம. (87)

[illegible] ॥ அஅ॥

[illegible]

ப்ரபதமபதம் ந்யஸ்தம் ஸத்பிராச்ரித்ய விபதாம் - கமடகர்ப்பர ஸம்பந்தி ஸாமஸ்த்யம் கதம் ப்ராப்தம் பாணிப்யாம் கதம் ந்யஸ்தம் த்ருஷதி தயமானேன ஸ்ம்ருதமிதி ஸம்பந்த: ப்ரதீதம்॥ அஅ॥

(ப-உ.) ஹேதேவி=ஓ பகவதி! கீர்த்தீநாம்=(பக்தஸமரக்ஷணத் தாலுண்டாகும) கீர்த்திக்கு, பதம்=ஸ்தானத்தை, விபதாம்=ஆபத்துகளுக்கு. அபதம்=ஆஸ்தானமாகவும், தே=உன்னுடைய, ப்ரபதம்=பாதாக்ரமானது, ஸத்பி: = கவிசிரேஷ்டர்களால் கடினகமடீகர்ப்பர-கடினமான, கமடீகர்ப்பர = ஆமையின் முதுகோட்டின, துலாம்=ஸாமயத்தை, கதம்=எப்படி, நீதம்=அடைவிக்கப்பட்டது? தயமானேன=தயவுள்ள, மனஸா=மனதினால், புரபிதா=பரமசிவனால், உபயமனகாலே=விவாஹகாலத்தில், பாணிப்யாம்=இரண்டு கைகளால், ஆதாய=எடுத்து, த்ருஷதி=அம்மிக் கல்லில், கதம்வா=எப்படித்தான், ந்யஸ்தம்=வைக்கப்பட்டது (88)

(தா-ம.) ஓ தேவியே! உமது பாதங்கள் ஸௌந்தர்ய, ஸௌகுமார்ய, ஸௌரப்ய, குணங்களால மலரை அதிக்ரமித்து பக்தஸமரக்ஷணத்தாலுண்டான கீர்த்திக்கு ஸ்தானமாயும், ஆபத்திற்கு அவிஷயமாகவுமிருக்கின்றது அப்படிப்பட்ட உமது மலரடியானது கவிகளால எப்படி கடினமான, ஆமைமுதுகோடு சரியாக வாணிக்கப்பட்டது, பரமசிவனால விவாஹகாலத்தில தயவுள்ள மனதினால இரண்டு கைகளாலும எடுத்து கடினமான அம்மிக்கல்லின்மேல் எப்படித்தான வைக்கப்பட்டது இந்த இரண்டு வேலையும ரொம்பவும அயுக்தமானது. (88)

௮௯॥ நகைர்நாகஸ்த்ரீணாம் கரகமலஸங்கோச சசிபி:
தரூணாம் திவ்யானாம் ஹஸத இவ தே சண்டி சரணௌ ।
பலானி ஸ்வ:ஸ்தேப்ய: கிஸலயகராக்ரேண ததாம்
தரித்ரேப்யோ பத்ராம் ச்ரியமநிசமஹ்நாய தததௌ॥ அகூ॥

வ்யா॥ நகைரிதி॥ நகை: நகரை: நாகஸ்த்ரீணாம் ஸுராங்கநாநாம் ஸமீபஸ்தீநாம் தேவஸ்த்ரீணாம் கரகமலஸங்கோச சசிபி: கராவேவ கமலாநி தேஷாம் ஸங்கோசே சசாங்காஸ்தை: தஸ்மிந் சசிந: ஸங்கோசகா:-பாதநகசந்த்ரைணாம் நகசாநாம் ஸந்த்ருகீணா ஹஸ்தகராப்ரணேஷாம் அஞ்ஜலீஸம்பாதநம் காரயந்தீத்யாவ: ॥ தரூணாம் வ்ருக்ஷாணாம் திவ்யாநாம் திவிபவாநாம் கல்பதரூணாம் ஹஸத்ந்தௌ கரகலிதவதீ॥ ஹஸந்தாவிவதே தவசண்டி ஹஸவதி சரணௌ பாதௌ ஸ்வர்க்கஸ்த

ப்ய: ஸ்வ:ஸ்தேப்ய: ந து தரித்ரேப்ய இதி விஶேஷ
வஶாத் ப்ரதீயதே || கிஸலய கராக்ரேண கிஸலயாநீவ கரா:
தேஷாம் அக்ரேண ததாநாம் தரித்ரேப்ய: நீசேப்ய: ஸ்வ:ஸ்தே
ப்யோ பத்ராம் அநந்தாம் ஶ்ரியம் லக்ஷ்மீம் அநிஶம் ஸர்வதாஹ்நாய ஶீக்ரம்
ததத: சரணௌ | கல்பவ்ருக்ஷா: கிஸலயகரை: ஸ்வ:ஸ்தேப்ய ஏவ
ஶ்ரதாநுஸாரேண ஶநைஶ்ஶநை: பலம் ததாதி|| தேவ்யாஸ்து
பாதம் ச ஸ்வ:ஸ்தேப்யோ தரித்ரேப்யஶ்ச ஶீக்ரம் ஸமக்ராம் ஶ்ரியம் தத
தாதி இதி வ்யதிரேக:|| அதஶ்ச யோஜநா || ஹே சண்டி கிஸ
லய கராக்ரேண ஸ்வ:ஸ்தேப்ய: பலாநி ததாநாம் திவ்யாநாம் த
ரூணாம் தரித்ரேப்யோ பத்ராம் ஶ்ரியம் அநிஶம் அஹ்நாய ததத
தே சரணௌ நாகஸ்த்ரீணாம் கரகமல ஸங்கோசஶஶிபி: நகை:
ஹஸத இவ வ்யதிரேகாலங்கார: ஸ்புட ஏவ || ஸ்வ:ஸ்தே
ப்ய இத்யத்ர ஶ்லேஷாநுப்ராணித இத்யநுஸந்தேயம்|| ௮௯||

(ப-உ) ஹே சண்டி=தேவர்களுக்கு நன்மைசெய்வதற்காக ஸிம்மாரூடராய, சும்பன், நிசும்பன் முதலிய அஸுரர்களை ஸம்ஹரித்தவளே! கிஸலயகராக்ரேண-கிஸலய = துளிர்களாகிற, கர அக்ரேண=கைகளின் நுனியால், ஸ்வ:ஸ்தேப்ய:=ஸ்வர்கலோகத்திலுள்ளவர்களுக்குமாத்திரம், பலாநி=(அவரவர்கள் கோரிக்கைக்கிசைந்த) பலன்களை, ததாநாம்=கொடுக்கிறவையான, திவ்யாநாம்=ஸ்வர்கத்திலுண்டான, தரூணாம்=கல்பகம் முதலான விருக்ஷங்களை, தரித்ரேப்ய:=தரித்திரர்களுக்குகூட, பத்ராம்=ஸம்பூர்ணமான, ஶ்ரியம்=ஸம்பத்தை, அநிஶம்=எப்பொழுதும், அஹ்நாய= கோரினவுடனே, அல்லது சீக்கிரமாக, ததத=கொடுக்கிறவையான, தே= உம்முடைய, சரணௌ=பாதங்கள், நாகஸ்த்ரீணாம்=இந்திராணிமுதலிய ஸ்வர்க்கஸ்திரீகளுடைய, கரகமலஸங்கோசஶஶிபி:-கர=கைகளாகிற, கமல=தாமரைகளுடைய, ஸங்கோச=மொக்காகச்செய்வதில், ஶஶிபி:=சந்திரர்களான, நகை:=நகங்களால், ஹஸத இவ=சிரிக்கிறதுபோலிருக்கின்றன (89)

(தா-ம்.) ஓய தேவியே! தேவலோகத்திலிருக்கும் கல்பவிருக்ஷங்களானது தேவலோகத்தி லிருக்கிறவர்களுக்கு மாத்திரம் துளிருருபமான கைகளால் அவரவர் கோரிக்கைக்குத் தகுந்தாப்போல எப்போதோ ஒருபொழுது மெள்ள மெள்ள பலத்தைக் கொடுக்கிறதைப்பார்த்து உமது பாதங்கள் தாங்கள் ஸகலலோகத்திலிருக்கிற தரித்திரர்களுக்கு ஸ்வர்க்கத்திலிருக்கு மவா

களுக்கும ஸகலபக்தாகளுக்கும கோரினவுடனே தாமதம செயயாமல அள வுக்குமிஞ்சின சமபத்தைக கொடுக்கிறவாகளாகையால சநதிரன கமலஙகளை முகுளிக்கச செயகிறுபபோல சசிதேவிமுதலிய தேவஸதிரீகளின கரகமலங களை தரிசனமாததிரததால முகுளிக்கசசெயகிற (கூபபசசெயகிற) நககாநதி களால பரிஹாஸம செயகிறவைபோ லிருககின்றன (89)

𑌦𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍀𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑌿𑌶𑌮𑌾𑌶𑌾𑌨𑍁𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀-
𑌮𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌿𑌰𑌤𑌿।
𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌸𑍁𑌭𑌗𑍇 𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌚𑌰𑌣𑍇
𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍 𑌮𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌕𑌰𑌣𑌚𑌰𑌣𑍈𑌃 𑌷𑌟𑍍𑌚𑌰𑌣𑌤𑌾𑌮𑍍॥ ௯௦॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌦𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍀𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌦𑌦𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ 𑌦𑍀𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌦𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌂 𑌅𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌆𑌶𑌾𑌨𑍁𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌂 𑌅𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌃 𑌲𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌸𑌮𑍂𑌹𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌰𑌸𑌃 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌿𑌰𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌤𑌿 𑌤𑌵 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌸𑍁𑌭𑌗𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌗𑍁𑌚𑍍𑌛𑌸𑍌𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍁 ॥ 𑌚𑌰𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌮𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌮𑌦𑍀𑌯𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌮𑌦𑍀𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃॥ 𑌕𑌰𑌣𑌚𑌰𑌣𑍈𑌃 𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌷𑌟𑍍𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌷𑌟𑍍𑌚𑌰𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾॥ 𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿! 𑌤𑌵 𑌦𑍀𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌆𑌶𑌾𑌨𑍁𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌅𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌿𑌰𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌸𑍁𑌭𑌗𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌚𑌰𑌣𑍇 𑌕𑌰𑌣𑌚𑌰𑌣𑍈𑌃 𑌮𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌃 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍 𑌷𑌟𑍍𑌚𑌰𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑍁 ॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌚𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌗𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕 𑌸𑍁𑌭𑌗𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌪𑌮𑌾𑌰𑍂𑌪𑌕𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃-𑌅𑌨𑌯𑍋𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃॥ ௯௦॥

(ப-உ) 𑌹𑍇𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿=ஓதேவியே! 𑌦𑍀𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃=தரித்திரர்களுக்கு, 𑌆𑌶𑌾𑌨𑍁𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂-𑌆𑌶𑌾=ஆசைக்கு, 𑌅𑌨𑍁𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀𑌂=தகுந்தாப்போல, 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂=ஸமபததை, 𑌅𑌨𑌿𑌶𑌂=எப்பொழுதும, 𑌦𑌦𑌾𑌨𑍇=கொடுக்கிறவையாயும, 𑌅𑌮𑌨𑍍𑌦𑌂=அதிகமான, 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑌂-𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯=லாவணயததினுடைய, 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰=ஸமூகமாகிற, 𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑌂=புஷ்பரஸத்தை, 𑌵𑌿𑌕𑌿𑌰𑌤𑌿=ஏரைககிறதாயும, 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕𑌸𑍁𑌭𑌗𑍇-𑌮𑌨𑍍𑌦𑌾𑌰=கல்பவிருக்ஷததினுடைய, 𑌸𑍍𑌤𑌬𑌕=பூங்கொத்துபோல், 𑌸𑍁𑌭𑌗𑍇=சுந்தரமாயுமிருக்கின்ற, 𑌤𑌵=உம்மு

டைய, அஸ்மிந்=இந்த, சரணே=மலரடியில், கரணசரணை:-கரண=இந்திரியங்களே, சரணை:=பாதமாயுள்ள, மஜ்ஜீவ:=என்ருபமான இந்தஆத்மாவானது, நிமஜ்ஜந்=(உள்ளே)நுழைந்துக்கொண்டு, ஷட்சரணதாம்=வண்டா இருக்குந்தன்மையை, யாது=அடையட்டும் (90)

(தா-ம்) தேவியே! தரித்திரர்களுக்கு, அவரவர்களுக்கு ஆசைக்கொத்ததாப்போல சம்பத்தைக் கொடுக்கிறதாகவும் ஸௌந்தர்யரூபமான அளவில்லாத மகரந்தத்தைப் பெருகவிடுகிறதாகவும், கல்பவிருக்ஷ பூங்கொத்துப்போல மனோஹரமாயுமிருக்கின்ற, உமது இந்த மலரடியில் மனஸ் முதலிய ஆறு இந்திரியங்களாகிற பாதங்களோடு கூடினதாய்க்கொண்டு நுழைந்து என்னுருபமான இந்த ஆத்மாவானது வண்டின் தன்மையை அடையட்டும். (90)

௯௧॥ பதந்யாஸக்ரீடாபரிசயமிவாரப்துமனஸ:
ஸ்கலந்தஸ்தே கேலம் பவனகலஹம்ஸா ந ஜஹதி।
அதஸ்தேஷாம் சிக்ஷாம் ஸுபகமணிமஞ்ஜீரரணித
ச்சலாதாசக்ஷாணம் சரணகமலம் சாருசரிதே॥ ௯௧॥

வ்யா॥ பதந்யாஸக்ரீடாபரிசயமிதி॥ பதந்யாஸ: க்ரீடாபரிசயம் பதயோர்ந்யாஸ: பதந்யாஸ: ஸ ஏவ க்ரீடா விநோத: தஸ்ய பரிசய: அப்யாஸ: தமிவ ஆரப்துமனஸ: ஆரப்துகாமா: ஸ்கலந்த: ஸ்கலத்கதய: தே தவ கேலம் கேலநம் விலாஸம் ஸஞ்சாரம் பவனகலஹம்ஸா: பவனபரிபோஷிதா ஹம்ஸவிசேஷா: ந ஜஹதி॥ ந பரித்யஜந்தி॥ ஸஞ்சரணம் ந கதாபி பரித்யஜந்தீத்யர்த்த:-அத: ஸுபகமணிமஞ்ஜீரரணிதச்சலாத் ஸுபகமணய: ரத்நானி யஸ்ய மஞ்ஜீரஸ்ய நூபுரஸ்ய ரணிதானாம் சிஞ்சிதானாம் சலாத் வ்யாஜாத் ஆசக்ஷாணம் உபதிசத்॥ சரணகமலம் பாதாம்புஜம் சாருசரிதே சோபனசரித்ரே॥ அத்ர ஸம்பந்தயோஜனா॥ ஹே சாருசரிதே! தே பதந்யாஸக்ரீடாபரிசயம் ஆரப்துமனஸ: பவனகலஹம்ஸா: ஸ்கலந்த: தே கேலம் ந ஜஹதி அத: சரணகமலம் ஸுபகமணிமஞ்ஜீரரணித: சலாத் தேஷாம் சிக்ஷாம் ஆசக்ஷாணமிவ - அத்ரோத்ப்ரேக்ஷாலங்கார: - மஞ்ஜீரரணிதானாம் சிக்ஷாவசனாத்மகதயா ஸம்பாவனாத்॥ பதபத்மயோ: அதிசயோக்தி:-பவனகலஹம்ஸானாம் ஸ்வாபாவிகம் மந்தகமனம் யோக்யஜநாநந்தஸரணம் பதந்யாஸக்ரீடாபரிசயசேஷ்டத்வேந கல்பநாத்-அஸம்பந்தே ஸம்பந்தரூபாதிசயோக்தி:-உபயோரங்காங்கீபாவேந ஸங்கர:॥ ௯௧॥

(ப-உ) ஹே வாரசரிதே=நல்லசரித்திரமுள்ள தேவியே! பத நியாஸக்ரீடா பரிசயம் - பதநியாஸ=அடிப்போடுகிறதெனனும், க்ரீடா=ஆட்டத்தினுடைய, பரிசயம்=அப்யாஸத்தை, ஆரப்துமனஸ:=ஆரம்பத்திற்குஸங்கல்பமுள்ளவையாகையால், பவநகலஹம்ஸா:=வளர்க்கும் அன்னபக்ஷிகள், ஸ்கலந்த:=நடக்கிறநடையுள்ளவைகளான, தே=உன்னுடைய, கேலம்=விலாஸநடையை, நஜஹதி=விடாமலிருக்கின்றன அத:=அந்தகாரணத்தால், சரணகமலம்=மலரடியானது, ஸாம்ஹமணிமஞ்ஜீரரணிதச்சலாத்-ஸாம்ஹம=மனோஹரமான, மணிமஞ்ஜீர=இரத்தினங்களோடு கூடினதண்டைகளின், ரணித=சப்தத்தினுடைய, ச்சலாத்=வ்யாஜத்தினால், தேப்ய:=அவ்வன்னபக்ஷிகளுக்கு, சிக்ஷாம்=அப்யாஸத்தை, தி3சதிஇவ=உபதேசிக்கிறதுபோலிருக்கின்றது, (91)

(தா-ம) ஓய நல்லொழுக்கமுள்ள தேவியே! உமது மனோஹரமான விலாஸ நடையை தாமும் அப்யாஸம் செய்யவேண்டுமென்று மனதில் நிச்சயித்து உமது திருவாலயத்திலிருக்கும் அன்னபக்ஷிகள் அடிக்கடி தாவிக்கொண்டே உமது விலாஸ நடையை பரிசயம் செய்கிறது ஆதலால் உமது மலரடியானது மனோஹரமான இரத்தினச்சலங்கை கட்டப்பட்ட திருவடித்தண்டைகளின் சத்தமென்னும் பொய்கண்ட சிஷ்ட சிக்ஷாஸாமாத்ய ஸூசகமான சப்தத்தால் அந்தந்த பக்ஷிகளுக்கு உபதேசம் செய்து கொண்டேயிருக்கின்றது தேவியின்பாத நடை அன்ன நடையை அதிசயித்தது என்று முக்கியக் கருத்து (91)

அவ இதற்குமுன் பிரத்யேகமாக மகுடம் முதல் பாதம்வரையில் வாணித்து பிரகு தேவீ ஸவரூபத்தை ஸதுதிக்கின்றா

௯௨॥ க3தாஸ்தே மஞ்சத்வம் த்3ருஹிணஹரிருத்3ரேச்வரப்4ருத:
சிவ:ஸ்வச்சச்சா2யா கபடக4டித ப்ரச்ச2த3பட:।
த்வதீ3யாநாம் பா4ஸாம் ப்ரதிப2லநராகா3ருணதயா
சரீரீ ச்2ருங்கா3ரோ ரஸ இவ த்3ருசாம் தோ3க்3தி4 குதுகம்॥ ௯௨॥

அ॥ ஸர்வம் மஞ்சபாதிவாசகம் பரமேச்வரீ பர்யங்கவர்ணனம்
அஸ்மின் ச்லோகே॥ வ்யா॥ க3தாஸ்தே மஞ்சத்வமிதி॥ க3தா: ப்ராப்தா: தே தவ மஞ்சத்வம் பர்யங்கபாதத்வம் த்3ருஹிண ஹரிருத்3ரேச்வர ப்4ருத: த்3ருஹிண: ப்3ரஹ்மா-ஹரி: விஷ்ணு:-ருத்3ர: ஸம்ஹர்தா: ஈச்வர: ஸர்வநியந்தா ஏஷாம் த்3வந்த்3வ: தே ஏவ ப்4ருத்யா: கிங்கரா: ஸேவகா: தே தவ ப்4ருத: -ஏவ ச்சாயம் சப்3த3: ப3ஹுவசநாந்த: ப்3ரஹ்மாதீ3நாம் விசேஷண ஸமாஸ:॥ அத்ர ஸர்வஜ்ஞ ஸௌபர்ணம் தேஷாம் சரணரூபத்வம் மஞ்சஸ்ய பாத3பத3 வாச்யத்வம் பாத3பத3 வாச்யத்வம் தாவதாஞ்ச்யக்யோ-சிவ: சிவ ச்சப்3தோ3 வ்யாக்யாத: சிவ ஏவ ஸ்வாயி

காரவாபாராஷ: யதா ஸதாசிவதத்வம் ஸ்வச்சச்சாயா கடித க
படப்ரச்சத பட: ஸ்வச்சாஸௌச்சாயா ச ஸ்வச்சச்சாயா ॥ காந்தி:
ஸைவ கபட கடித ப்ரச்சதபட: யஸ்ய காந்திரேவ வஸ்த்ரா
த்மநாவஸ்தித இத்யர்த:॥ த்வதீயாநாம் த்வத்ஸம்பந்திநீநாம் பாஸாம்
காந்தீநாம் ப்ரதிபலநேந யோ ராக: ரக்திமஸங்க்ராந்த: - தேந
ராகேண: ரக்தவர்ண: தஸ்ய பாவஸ்தத்தா தயா சரீரீ தேஹப்ருத்:
ச்ருங்கார: ச்ருங்காராக்யோ ரஸ இவ ச்ருங்காரோ ரக்தவர்ண
இதி லோககவிப்ரஸித்தி: இவசப்த: ஸம்பாவநாயாம் த்ருசாம் ஸம்வீ
க்ஷணாநாம் தோக்தி ப்ரஸூதே கரோதீதி யாவத் - கௌ
துகம் குதூஹலம்॥ கவித்ரயஸம்பந்தயோஜநா॥ ஹே பகவதி! தே தவ
மஞ்சத்வம் த்ருஹிண ஹரி ருத்ரேச்வர ப்ருத: கதா: சிவ: ஸ்வச்சச்சாயா
கடித கபட ப்ரச்சதபடஸ்து த்வதீயாநாம் பாஸாம் ப்ரதிபலந ரா
காருணதயா சரீரீ ச்ருங்காரோ ரஸ இவ த்ருசாம் கௌதுகம்
தோக்தி ॥ கவித்ரயைகதேசம் - ப்ரயாஸஸாமிஷ்டாநேஷ்வ-
நாஹத விசாகாஜ்ஞாசக்ராத்மகம் ஷட்சக்ரஸதநம் ப்ருத்வி
வ்ருஜலவாயு மஹதஸ்தஸ்த்வாதிஷ்டாநம் ஸஹஸ்ராரசம்ப்ரயாதிஷ்டா
நம் ச ॥ ஏவம் ஆஜ்ஞாசக்ரே ஏகவிம்சதி தத்வா ந்யதிஷ்டி
தாநி தேஷாத்மநாவஸ்திதாநி - தத உபரி ஸாதா சாம்பவித்யா ஸ
ஹஸ்ர ஸதாசிவாத்மக தத்வ சதுஷ்டயம் - ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரேச்வர
வி சதுராத்மக சாம்பவாதி த்ரயாத்மக ஸ்ரீசக்ர ஸஹஸ்ர ச
துஷ்டயே ஸ்திதா: ॥ ப்ரஹ்மாதிஸ்ராஸேஷு ஸாதாகீநி தத்வா
நி தத்வாநி - தாநேவ ஸ்ச்சஸ்ய சதுஷ்டாதி - சாம்பவித்யாயா:
ஸதாசிவ தத்வாஹிநி ஏவம் - தத்வாயாசக்ர ஸஹஸ்ரகமோ
லக்ஷ: சிவஸ்ஸதாசிவாத்மா ககராஹ பசாக சாம் வித்யா
யா: ஸம்பந்தாக தாதாத்ம்யப்ரதீயதே - ஸஹஸ்ரகமோஜ்ஞ: ஸ்தி
தஸ்ய சதுரச்ராத்மகஸ்ய கர்ணிகாரூபஸ்ய ஸ்ரீசக்ரஸ்ய
மத்யவர்தி சதுரச்ராத்மக பைந்தவ பரவ்யோமஸஹஸ்
ரவாத்ய ஸ்தாயீ ஸிம்ஹாஸ சிவசக்த்யோ: ஸம்ஜநிதி - தவசி
ஷ்டம் ஸகலம் ஸ்தாயீஸிம்ஹாஸநஸ்ய இதிச்லோகவ்யாக்யாயாம்
கதிதம் ॥ சத்ருதத்வம் ஸர்வாங்கானாம் ப்ராணித: உபசப்ரக்ஷா
லங்கார: ॥ சிவஸ்யாதிபவஸ்ய காமேச்வர் தத்வகாந்த்யா
த்ருண்யாஸ ॥ சரீரீச்ருங்காரோரஸ இவேத்யாஸப்ரேக்ஷணாஸ॥
(ப-உ.) ஹே பகவதி=ஓ தேவியே! த்ருஹிண ஹரிருத்ரேச்வ

ரஹ்மா த்ய:-த்ருஹிண = பிரமம, ஹரி, விஷ்ணு, ருத்ர=ருத்திரன, ஈஸ்வர:=ஈச்வரன்முதலிய, ஸுரா:=பிருதிவியாகள (இவர்நால்வரும் மஹேசவரத்ததுவததிறகு கீழ்ப்பட்ட அதிகாரததிலிருககபபட்டவா) தே=உமககு, கட்டிலாக யிருபபதை, கதா:=அடைந்தனர். (இவா நாலவரும காமரூபிகளாகையால நாலுகட்டிலின காலாய உமமுடைய ஸமீபததிலிருநது ஸதா உமமை ஸேவிக்கிறார்கள்) ஶிவ:=சிவததவரூபமான புருஷனவா, அச்ச்ச்சாயா-ஸ்வச்ச-வெண்மையான, சாயா=காந்தியாகிற, கடித=வியாஜததினால, கபட ப்ரச்சத பட: = உண்டுபண்ணப்பட்ட போராவைவஸதிரததை உடைததானவராயக்கொண்டு, த்வதீயாநாம்=உமதுஸமபந்தமான, காந்தீநாம்=காநதிகளுடைய, ப்ரதிபலந=பிரதிபிமபததினாலுணடான, ராக=சிகப்புநால, அருணதயா=சிவநதவாணததினாலே, ஶரீரீ=சரீரமுள்ள, ஶ்ருங்கார:= சிருங்காரமெனனுமபெயருள்ள, ரஸ இவ=ரஸமபோல், த்ருஶாம்=உமதுகணகளுககு, கந்துகம்=ஸந்தோஷரஸததை, தோக்தி=உண்டுபணணுகிறா (92)

(தா-ம) ஓ தேவியே! பிரமமா, விஷ்ணு, ருததிரன், ஈசானன இவர்களாகிய லோகாதிகாரபுருஷாகள உமது பாதசமீபததில நிதயஸேவைக கோருகிறவாகள ஆகையால ஒவவொருவரும நானகு கட்டில் காலாக காமரூபங்கொணடு கட்டில் தனமையை அடைநதாாகள சிவததவரூபமான அதிகார புருஷனவா தன வெளளைககாநதியெனறு பொயகொணட வெணமையான போாவை வஸ்திரததை யுடைததானவராலும உமது சிவபபு காநதிகள அவருடைய வெளளைககாநதிரூபமான வஸதிரததில பிரதிபலிததது, அவா தேகமெலலாம சிவநதிருககிறபடியால உமது நேததிரஙகளுககு சரீரமெடுதத சிருஙகாரரஸம போல ஆநநததைத உணடு பணணுகினறது. சிஙகார ரஸததை சிகபபாக வாணிபபது கவிகளுடைய ஸஙகேதம. (92)

௯௩॥ அராலா கேஶேஷு ப்ரக்ருதிஸரலா மந்தஹஸிதே
ஶிரீஷாபா சித்தே த்ருஷதுபலஶோபா குசதடே।
ப்ருஶம் தந்வீ மத்யே ப்ருதுருரஸிஜாரோஹ விஷயே
ஜகத்த்ராதும் ஶம்போர் ஜயதி கருணா காசிதருணா॥

வ்யா॥ அராலா கேஶேஷ்விதி ॥ அராலா வக்ரா கேஶேஷு நாந்யத்ர த்ருஶ்ய:- ப்ரக்ருதிஸரலா ஸ்வாபாவிகீ ஸரலா மந்தஹஸிதே மந்தஹஸிதே ஶிரீஷாபா ஶிரீஷகுஸுமாபா அதிம்ருத்வீ சித்தே அந்த:கரணே த்ருஷதுபலஶோபா-த்ருஷதிவ உபல: ஶோப்யஸ்மின் கா

ஸந்த்யக்ஷ உவஜ இதி வர்ணவர்ணேஷ்வேவோக்தம் ॥ தஸ்யைவ ஶோபா ய ஸ்யா: ॥ குசதடே ப்⁴ருஶம் தந்வீ க்ருஶா மத்⁴யே ப்⁴ருஶம் அத்யந்தம் தே³ஹ ப்ருது²: ஸ்தூ²லா உரஸிஜாரோஹ விஷயே ஸ்தநவிஷயே நிதம்ப³விஷயே ச - விஷயஶப்³தோ³ ஸம்ப³ந்தே⁴ ஜக³த் த்ராதும் த்ராதும் ரக்ஷிதும் ஶம்போ⁴: ஸதா³ஶிவஸ்ய ஜயதி ॥ காசிதே³வேதி வாக³தீத்யர்த²: ॥ அருணா அருணவர்ணா காசித் அநிர்வாச்யா- கருணா கருணாரூபா ஶக்தி: - யதா² கருணா அருணவர்ணா காசித் கருணா அருணாயா கருணாயா ரூபமாத்ரமிதி ஸ்தி²தீகரணேநைவ ஜ்ஞாதேதி வாக்யார்த²: - கருணாரூபா ஶக்திர் தே³வதா ॥ அத்ர வாக்யயோஜநா ॥ ஶம்போ⁴: காசித்- கேஶேஷு அராலா மந்த³ஹஸிதே ப்ரக்ருதிஸரலா சித்தே ஶிரீஷா- பா⁴ குசதடே த்³ருஷது³பலஶோபா⁴ மத்⁴யே ப்⁴ருஶம் தந்வீ உரஸி- ஜாரோஹவிஷயே ப்ருது²: கருணா அருணா ஜக³த் த்ராதும் ஜ யதி - ஸ்தநகாமேஶ்வரயோ: கருணாருணாஶப்³தா³ப்⁴யாம் அபி⁴தா⁴- ஸ்யைவ ஸாமாநாதி⁴கரண்யோக்தி: ॥ ௯௩ ॥

(ப-உ) ஹே பகவதி=ஓ தாயே! ஶம்போ⁴:=ஸதாசிவனுடைய, காசித் = அநிர்வாச்யமகிமையுள்ள, அராலா = குடிலமாயும், கேஶேஷு=தலைமயிர்களில், ஜயதி=பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. மந்தஹஸிதே=புஞ்சிரிப்பின் விஷயத்தில், ப்ரக்ருதிஸரலா - ப்ரக்ருதி=ஸ்வபாவத்திலேயே, ஸரலா=ஸரளை எனனும் சக்தி, ஜயதி=பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது சித்தே=அந்தக்கரணத்தில், ஶிரீஷாபா=காட்டுவாகைப்பூவின் காந்தியுள்ளதாயும், ஜயதி=பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. குசதடே = ஸ்தனபிரதேசத்தில், த்ருஷதுபலஶோபா-த்ருஷதுபலம்=கற்குளிருக்கும் கலலின், ஶோபா=காந்தியுள்ளதாயும், ஜயதி=பிரகாசிக்கின்றது மத்யே=இடுப்பில, ப்ருஶம்=மிகவும், தன்வீ=கிருசமாயும், உரஸிஜாரோஹ விஷயே-உரஸி=ஸ்தனபிரதேசத்திலும், ஆரோஹவிஷயே=நிதம்பப்பிரதேசத்திலும், ப்ருது:=ஸ்தூலமாயும், அருணா=சிவந்ததாயுமிருக்கிற, ஶம்போ:=சதாசிவனுடைய, கருணா=(காமேசுவரீரூபமான) கருணையானது, ஜகத்=உலகங்களை, த்ராதும்=இரக்ஷிப்பதற்கு, ஜயதி=ஸர்வோத்கிருஷ்டமாக விளங்குகின்றது. (93)

(தா-ம.) ஓய காமேஶ்வரீ தேவியே! கூந்தல்களில் மாத்திரம் வசிக்கிறதாயும் ஸ்வபாவ ஸௌரப்யத்தை வெளியிடுகிற புன்சிரிப்புள்ளதாயும், காட்டு வாழைப்பூப்போல மிருதுவான சித்தமுள்ளதாயும் கல்லுக்குள்ளிருக்கும் கற்போல கடினங்களாயும் அதிகிருசமான யிடையுள்ளதாயும், பெரிதான நிதம்பமுள்ளதாயும், பெரிதுகளாயும் குசலங்களுள்ளதாயும் சிவந்ததாயுமிருக்கிற அதிவாசய மஹிமையுள்ள சமயுவின கருணையாக நீரே உலகத்தை இரக்ஷிப்பதற்காக விளங்குகிறீர் (93)

கலங்க: கஸ்தூரீ ரஜநிகரபிம்பம் ஜலமயம்
கலாபி: கர்பூரைர் மரகதகரண்டம் நிபிடிதம் ।
அதஸ்த்வத்போகேந ப்ரதிதினமிதம் ரிக்தகுஹரம்
விதிர்பூயோ பூயோ நிபிடயதி நூநம் தவ க்ருதே ॥ ௯௪॥

வ்யா॥ கலங்க இதி ॥ கலங்க: ஶ்யாமம் கஸ்தூரீத்யர்த்த: ॥ ரஜநிகரபிம்பம் சந்த்ரபிம்பம் ஜலமயம் ஸ்பாடிகமயம் ॥ பாத்ரமிதி ஶேஷ: ॥ கலாபி: கர்ப்பூரை: கர்ப்பூரகண்டை: மரகதகரண்டம் மரகதமணிநா ரசிதம் மரகதஸம்புடம் வ்யக்த்யா மரகதஸம்புடஸ்தாநம் மரகதம் ப்ரதிபந்நம் ஸ்தநதிஸ்யாஹ: ॥ கரண்டம் நிபிடிதம் ஸம்பூரிதம் அத: த்வத்போகேந அநேந போகேந கஸ்தூரீவம் கர்ப்பூராணாம் அநேந போகேநேதியாவத் ॥ ப்ரதிதினம் திநே திநே ஸம்பூர்ணஸ்யாநந்தோபம்பம் ரிக்தகுஹரம் ஶூந்யோதரம் விதி: ப்ரஹ்மா பூயோ பூய: ப்ரதிதினம் நிபிடயதி பூரயதி நூநம் தவ க்ருதே தவார்த்தம் க்ருத இதி நிபாத: ஸப்தம்யந்தே த்வதர்த்தம் ப்ரதிதினமிதி ஸம்பந்த: ॥ க்ருதே ஶப்தஸ்யார்த்தே ப்ரதிபாதித: தாத்பர்யமேதத் ॥ அத்ரேயம் பதயோஜநா ॥ கலங்க: கஸ்தூரீ ரஜநிகரபிம்பம் ஜலமயம் கலாபி: கர்ப்பூரை: நிபிடிதம் மரகதகரண்டம் அத: இதம் ப்ரதிதினம் த்வத்போகேந ரிக்தகுஹரம் விதி: பூயோ பூய: தவ க்ருதே நிபிடயதி நூநம் ॥ அத்ராதிஶயோக்திரலங்கார: ॥ மரகதகரண்டத்வேந சந்த்ரபிம்பஸ்யாத்யவஸாநாத் ॥ யதா ஸமாஹாரோலங்கார: ॥ அயம் கலங்கோ ந பவதி கிந்து கஸ்தூரீ இதம் ரஜநிகரபிம்பம் ந பவதி ॥ கிம் தர்ஹி ப்ரதிபாதிதம் மரகதகரண்டம் இமா: கலா: ந பவந்தி ॥ கிந்து கர்ப்பூரகண்டா: ஸ்ப்ருஹ்யா: இதம் ஜலமயம் ந பவதி ॥ கிந்து மரகதகரண்டம் வர்த்தமாநம் ஸமுத்ருஸ்ய ப்ரதிபந்நம் த்வத்பக்ஷே ஸ்த்ராதிரூபம் ஶிகாயா: ப்ரதீதே: உக்தப்ரகாரலங்காரஸ்ய ப்ரதிவாதிதிநேஷு வ்யஞ்ஜக

யவதः ஶம்ப்ராதேः கஸ்தூரீகாஶ்மீரவ்யஸம்பாத நாஸம்ஹாவநாஸ-
கநயோः ஸம்ஸ்ருஷ்டிः॥ கஸ்யாம் க்ஷிதம் ப்ராப்யோஜக்கமாஸ॥ கச॥

(ப-உ) ஹே தேவி=ஓய தேவியே! கலங்கः=சந்திரமத்தியிலிருக்கும் நீலரூபமான களங்கமானது, கஸ்தூரீ=நீலவாணமான கஸ்தூரி எனனும வாஸனை திரவியம, ரஜநிகரபிம்பம் = சந்திரபிமபமானது, ஜலமயம்=ஜலரூபந்தான யாஹிः= இந்தக கஸதூரி சேற்றுறும், ஜலததாலும, கலாபிः=கிரணரூபமான, கர்பூரைः= பசசைககாப்பூரபபொடிகளாலும, நிபிடிதம்=நிரப்பபபட்டசநதிரமணடலமானது, மரகதகரண்டம்=மரகததாலசெய்யப்பட்ட பரணிதான், அதः=ஆதலால், ப்ரதிதினம்=தினநதோறும, த்வத்போகேந=உமதனுபவரூபமானசொலலினலை, ரிக்தகுஹரம்=சூநயமானமந்திரததை உடைததான, இதம் மரகதகரண்டம்=இந்த மரகதபரணியை, விதிः=பிரமமாவானவன, பூயோ பூயः=அடிக்கடி, தவ க்ருதே=உமக்காக, நிபிடயதி=நிரப்புகிறுர், நூநம்=நிசசயம.

(தா ம.) ஓய தேவியே! ஸகலமான ஜனஙகள ஆகாயததில வெண்மையாயும சசகிரமாயும நடுவில கருபபுள்ளதாயுமிருககும வஸதுவைச சந்திர மணடலமெனனும அதின நடுககருபபை களஙகம எனனும ரவுண்டாய தளதள வெனனும பிரகாசிககும வஸதுவை சநதிரபிமபமெனனும வெணமையான காநதியை சநதிரகிரணஙகளெனறும சொலலுகிறுாகள. அது பொயயே, பினனை என்னவென்றல, அநத கருபபுகளஙகமலல கஸதூரி.சநதிரமணடலமலல, வலயமான மரகதப பரணிகுள தளதளவெனறு பிரதிபலிககும ஜலம, சநதிரகிரணமலல, வெணமையான பசசைக் காபபூரபபொடிகள், பிரமமாவானவா உனது திருவுளளமுகபபுககாக மரகதபபரணியில கஸ்தூரி உணடையையும பனனீரையும, பசசைககாப்பூரபபொடியையும, நிரபபிவைததிருககிறுா. ஆதலால் நீர் அதை எடுதது தினநதோறும ஒரு பக்ஷததிறகுள உபயோகப்படுததுவதால பரணி திரவ்யமெலலாம சூநயமாய தெரியும்போது மறுபடியும் பிரமமாவானவா ஒரு பக்ஷததிறகுள தினநதோறும கொஞசம கொஞசமாய அநத திரவியஙகளைச சமபாதிதது பூரணமாய் நிறபபி விடுகிறுா.

உரு॥ புராராதேரந்தःபுரமஸி ததஸ்த்வச்சரணயோ
ஸ்ஸபர்யாமர்யாதா தரலகரணாநாமஸுலபா। ததா
ஹ்யேதே நீதா ஶ்ஶதமகமுகாः ஸித்திமதுலாம் தவ த்வா
ரோபாந்தஸ்திதிபிரணிமாத்யாபிரமராः॥ கரு॥

வ்யா॥ புராராதேரிதி॥ புராராதேः த்ரிபுராந்தகஸ்ய
அந்தःபுரம் அவரோதःவல்லபா ஸ்த்ரீ பவஸி॥ அஸி॥ ததः
தஸ்மாத் காரணாத்॥ த்வச்சரணயோः தவ பாதாம்புஜயோஸ்ஸ

ஸபர்யாமர்யாதா-பூஜாப்ரகார: தரலகரணாநாம் சஞ்சலசி
த்தாநாம் அஸுலபா|| அந்த:புரப்ரவேஶ: ஸம்யமிதாநாம் நா
ஸ்தீதி ஸர்வப்ரஸித்தம் அதோ ஜிதேந்த்ரியைர் விஷயேஷ்வப்ர
ஸக்தைரந்த:புரம் நிஷித்த: ஏவம் ஹ்ருத்கமலே ஸ்த்ரீஜாயா:
பாதாம்புஜஸேவாப்ரகாரோ ஜாயதே நாந்யேஷாமிதி பாவ:||
ததாஹி ப்ரஸித்தா ஏதே நீதா: ஶதமகமுகா: இந்த்ரமுகா அம
ரகணா: ஸித்திம் ஸம்ஸித்திம் அதுலாம் அஸத்ருஶீம் தவ த்வாரோ
பாந்தஸ்திதிபி: த்வாரஸமீபஸ்திதயா ஸந்தாபி: அணி
மாத்யாபி: அணிமா ப்ரமுகாபி: ஸித்திபி: ஸஹ அமரா நிர்ஜரா:|| அ
ந்வயம் பதயோஜநா|| ஹே பகவதி புராராதே: அந்த:புரம்
அஸி தத: த்வச்சரணயோ: ஸபர்யாமர்யாதா தரலகரணாநாம் அஸு
லபா ததாஹி|| ஏதே ஶதமகமுகா: அமரா: தவ த்வாரோபாந்த
ஸ்திதிபி: அணிமாத்யாபி: ஸஹ ஸித்திம் நீதா: யதா தவ த்வாரோபா
ந்தே ஏவ அணிமாத்யஷ்டஸித்தய: ஸர்வதா ஸேவந்தே|| ஏதேந ஜந்மா
ந்தரேஷ்வபி ஜந்மாந்தரவிஶேஷ: - அணிமாத்யஷ்டஸித்தீநாம் த்வாரபா
லகத்வம் ந தத்ர ஸர்வதாவாஸ: ஸ்வாபாவிக:-இந்த்ராதீநாம்
தரலகரணகாரணாந்த:ப்ரவேஶநா நஸம்பவா ஜ்ஞாநாதிகா
ந்த்யாத்ராபரமேஶ்வர்யா: ஸம்பந்த இதி பாவ:|| ௯௫||

(ப-உ) ஹே பகவதி=ஓ தேவியே! புராராதே:=திரிபுராந்தகனுடைய, அந்த:புரம்=பிரதானபத்நியாக, அஸி=இருக்கிறீர், தத:=அக்காரணத்தால், த்வச்சரணயோ:=உமது பாதங்களில், ஸபர்யாமர்யாதா=பூஜாப்பிரகாரமானது, தரலகரணாநாம்=சஞ்சலசித்தர்களுக்கு, அஸுலபா=ஸுலபமானதல்ல, ததாஹி=அது யுக்தந்தான், ஏதே=இந்த, ஶதமகமுகா:=இந்திரன் முதலிய, அமரா:=தேவர்கள், தவ=உமருடைய, த்வாரோபாந்தஸ்திதிபி:=துவாரஸமீப வாஸத்தையுடைத்தான, அணிமாத்யாபிஸ்ஸஹ=அணிமைமுதலிய அஷ்டஸித்திகளுடன், அதுலாம்=ஈடில்லாத, ஸித்திம்=பலஸித்தியை, நீதா:=அடைவிக்கப்பட்டார்கள். (97)

(தா-ம.) ஓய் தேவியே! நீர் திரிபுரனை ஜயித்த மஹேஶ்வரனுடைய அந்தப்புரத்தில் அவருக்கு பிரதானபத்னியாயிருக்கிறபடியால உமது அந்தப்புரத்தில் பிரவேசித்து செய்யவேண்டிய உமது பாதபூஜை சஞ்சலசித்தர்களுக்கு சாத்தியமில்லை. ஆதலால் தான் சஞ்சலசித்தர்களான இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் உமது துவார தேசத்தில் ஸதாபிக்கப்பட்டிருக்கும் அணிமை முதலிய அஷ்டசித்திகளோடு கூட ஈடில்லாத பல ஸமஸித்தியை யடைந்தார்கள்.

அணிமை முதலிய அஷ்டசித்திகள் போல் இந்திராதிகளும் உமது த்வாரதே சத்தில வாஸம செய்கிறார்கள் ஆனால் அணிமாதிகள் ஸ்வபாவமாகவே த்வார தேசத்தில ஸ்தாபிக்கப்பட்டவை, தேவாகளோ சஞசலசித்தாகளாகையால் அந்தப்புரத்தில பிரவேசிக்க தகுதியானவாகள அல்லவென்று அணிமாதி களின் அனுமதியினால த்வார தேசத்தில கொஞசகாலம வஸிக்கிறா. (95)

[illegible]

(ப-உ.) [illegible]=ஓய் பதிவிரதையே! [illegible]=பிரம்ம ஸம்பந்தமான, [illegible]=பதியான ஸரஸ்வதியை, [illegible]=

எத்தனை எத்தனை கவிகள, நலபந்தே=அடையாமலிருக்கின்றார்கள். ஶ்ரிய:தேவ்யா: = ஸ்ரீதேவிக்கு, (லக்ஷ்மிக்கு) ஸேவநயோகேந= பூஜனம, கோதனம் முதலிய ஏதாவது ஒருவிததனங்களால், கோவா=எவன்தான், பதி:=பர்த்தாவாக, நபவதி=ஆகாமலிருக்கிறான், ஸதீநாம் சரமே=பதிவிரதைகளுக்குள் முதன்மையானவளே! த்ரிபுரமதநம் ஹித்வா= ஸதாசிவனைவிட்டு, தவ = உம்முடைய, குசாப்யாம்=ஸ்தனங்களால், ஆஸங்க:=ஆலிங்கனமானது, குரவகதரோரபி = அசேதனமான மருதாணிமரத்திற்குக்கூட, அஸுலப:=சுகமாயகிடைக்கத்தக்கதில்லை. (96)

(தா-ம்.) ஓ மகாபதிவிரதையான தேவியே! ஸரஸ்வதி மந்திரோபாஸனை செய்யவும் கவிகளெல்லாம், ஸரஸ்வதி வல்லபராயவிடுகிறார்கள். ஸ்ரீ மந்திரோபாஸனை செய்கிறவர்களெல்லாம் கோதனம் முதலிய ஏதாவது ஒரு வித தனங்களாவது (கைசேர்ந்து) லக்ஷ்மீபதிஆயவிடுகிறார்கள்; பதிவிரதையான உமது குசாலிங்கனமானது மகாதேவனதவிர அசேதனமான மருதாணி மரத்திற்குக்கூட தோஹதரூபமாயாவது கிடைப்பது துர்லபம் ஆதலால உமக்கு பதி மகாதேவரொருவரே. (96)

ஶ்லோ|| கிராமாஹுர்தேவீம் த்ருஹிணக்ருஹிணீமாகமவிதோ
ஹரே: பத்நீம் பத்மாம் ஹரஸஹசரீமத்ரிதநயாம்|
துரீயா காபி த்வம் துரதிகமநிஸ்ஸீமமஹிமா
மஹாமாயா விஶ்வம் ப்ரமயஸி பரப்ரஹ்மமஹிஷி|| ௯௭||

வ்யா|| கிராமிதி|| கிராம் வாசாம் அதிஷ்டாத்ரீம் தேவீம் த்ருஹிணக்ருஹிணீம் ப்ரஹ்மண: பத்நீம் ஸரஸ்வதீம் ஆகமவித: ஆகமாநாம் வேதிதார: ஆஹு: ஹரே: விஷ்ணோ: பத்நீம் பத்மாம் லக்ஷ்மீம் ஹரஸஹசரீம் ஶம்போ: ஸஹசரீம் அத்ரிதநயாம் பார்வதீம் ஆஹு: து துரீயா காபி அநிர்வாச்யா த்வம் துரதிகமநிஸ்ஸீமமஹிமா துரதிகம: து:ப்ராப: நிஸ்ஸீம: ஸீமாரஹித: மஹிமா யஸ்யா: ஸா மஹாமாயா ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமஹேஶ்வராணாம் அபி மோஹகத்வாத் மஹாமாயா ஸதீ விஶ்வம் ப்ரமயஸி || பரப்ரஹ்ம மஹிஷீதி || பரப்ரஹ்மண: ஸதாஶிவஸ்ய மஹிஷி ததா ச|| ஶ்ருதௌ|| "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" இதி ஹ்ரீ: ஸரஸ்வதீ || லக்ஷ்மீ: ஸ்ரீவித்யா இதி ப்ரஹ்மண: பத்ந்யௌ கத்ரயோர்த்வயோ: ஸ்ரீவித்யாயா: ஏகத்வம் ஸ்ரீவித்யாயா: ஸரஸ்வத்யா: கலத்ரத்வாத் ஸரஸ்வத்யா: கலத்ரம் ச ஸ்ரீவித்யாயா கலத்ரத்வம் இதி ஸம்ப்ரதாயவிதாம் மதம்||

[illegible]

(ப-உ.) [illegible] = ஸதாசிவபிரதானபத்னியே! [illegible]=ஆகமமறிந்தவர்கள், [illegible]=உம்மையே, [illegible]=பிரமமாவின் மனைவியாகவும், [illegible]=ஸரஸ்வதீதேவியாகவும், [illegible]=சொல்லுகிறார்கள். [illegible]=உம்மையே, [illegible]=விஷ்ணுவினுடைய, [illegible]=மனைவியாக, [illegible]=லக்ஷ்மியாகவும், [illegible]=சொல்லுகிறார்கள் [illegible]=உம்மையே, [illegible]=சிவபத்னியான, [illegible]=பார்வதியாகவும், [illegible]=சொல்லுகிறார்கள். [illegible]=நீர், [illegible]=நான்காவளாய், [illegible]=அநிர்வாச்யமகிமையுள்ளவளாய், [illegible] [illegible]=அதிககஷ்டத்தினாலடையமுடியாததான, [illegible]=அபாரமான, [illegible]=மகிமையுள்ளவளாய், [illegible]=மஹாமாயையைக் கொண்டு, [illegible]=பிரபஞ்சத்தை, [illegible]=சுழற்றுகிறீர். (97)

(தா-ம்.) ஓ பரபிரம்மமான சதாசிவபத்னியே! ஆகம மறிந்தவர்கள் உம்மை ஒருவரையே ஸரஸ்வதியாகவும், லக்ஷ்மியாகவும், பார்வதியாகவும், சொல்லுகிறார்கள், நீரே அனிர்வாச்யமாயும் அளவில்லாமலிருக்கிற மகிமையுள்ள மகாமாயையாய்க்கொண்டு பிரபஞ்சத்தைச் சுழட்டுகிறீர். உம்மையே ஹரபத்னியென்னும் ஸ்ரீ வித்தையென்றும் சந்திரிகையென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

98|| கதா காலே மாத꞉ கத²ய கலிதாலக்தகரஸம் பிபே³யம் வித்³யார்தீ² தவ சரணநிர்ணேஜனஜலம் । ப்ரக்ருத்யா மூகானாமபி ச கவிதாகாரணதயா கதா³ த⁴த்தே வாணீமுக²கமலதாம்பூ³லரஸதாம் ॥ ஶிக²ரி

[illegible]

[illegible]

ஹாரிணீ॥ இதீஹ ஶ்லோகார்த்த ஸங்க்ஷேப:॥ ...

(ப-உ.) ஹே தாயே! ... = கைகப்பட்ட, ... = லாக்ஷாரஸத்தை உடைத்தான, தவ = உம்முடைய, ... = பாதங்களைச்சுத்திசெய்த தீர்த்தத்தை, (பாதயதீர்த்தத்தை,) ... = வித்யார்த்தியானநான, (ஸஜ்ஜனாவாயிருப்பவர்கள்) கதா = எந்தகாலத்தில, ... = பானஞ்செய்வேன, (குடிப்பேன) ... = சொல்லும, (தத்) = அந்தலாக்ஷாரஸத்தோடுகூடின உமது பாததீர்த்தமானது, ... = ஸ்வபாவத்திலேயே, ... = (பேசுவதற்கும், கேட்பதற்கும் அறிவில்லாத ஊமைகளுக்குங்கூட, ... = கவித்வத்திற்குக் காரணமாயிருக்குகையால, கதா = எப்பொழுது, ... = ஸரஸ்வதியின் முகதாம்பூல ரஸமாயிருக்குகையை, ... = தரிக்கப்போகிறது (98)

(தா-ம்.) (பகவதியானவள ஊமைக்கு தமது பாதோதகத்தைக் கொடுத்து அவரை மதுரமான கவிதையினால் தம்மை ஸ்தோத்திரம் செய்யச் செய்தாள். அந்த பாததீர்த்தத்தை சங்கராசசாரியர் பிரார்த்திக்கிறார்)

ஓய ஜகன்மாதாவே ஊமைகளுக்கும் கவிதை யுண்டுசெய்கிறதாயும், பாதங்களுக்கு அலங்காரமான மருதாணி ரஸத்தோடு கூடினதாயும் பக்தன முகத்தில ஸரஸ்வதியின முகதாம்பூல ரஸமோவென்று ஊகத்தை உண்டு செய்கிறதாயும் இருக்கின்ற உமது பாதயதீர்த்தத்தை எப்பொழுது பானம் செய்வேன். (இதனால் சாமீபய முக்தி பிரார்த்திக்கப்பட்டது.) (98)

அவ ஆரம்பித்த தேவிஸ்துதியை முடிவு பெறும் பொருட்டு, ஷட்கமல பேதசித்தாந்தை நிரூபிக்கிறார்

௯௯॥ ஸரஸ்வத்யா லக்ஷ்ம்யா விதிஹரிஸபத்னோ விஹரதே
ரதே: பாதிவ்ரத்யம் ஶிதிலயதி ரம்யேண வபுஷா।
சிரம் ஜீவன்னேவ க்ஷபிதபஶுபாஶவ்யதிகர:
பரானந்தாபிக்யம் ரஸயதி ரஸம் த்வத்பஜனவான்॥ ௯௯॥

க॥ ...

[illegible]

णिका त्रिकोणं स्वाधिष्ठानं षड्दलं, तत्कर्णिका अष्ट-
कोणात्मिका, मणिपूरं दशदलं पद्मं, तत्कर्णिका अष्ट-
कोणात्मिका, अनाहतं द्वादशदलं, तत्कर्णिका द्वितीयद-
शकोणात्मिकैव, विशुद्धिचक्रं षोडशदलं, तत्कर्णि-
का चतुर्दशकोणात्मिका, लम्बिकाग्रं शक्तिचक्र-
क्रं, आज्ञाचक्रं द्विदलं, अष्टकोणभेदं षोडशको-
णभेदमिति द्वियोनिलिङ्गकर्णिका, अयं भावः॥ द्वियोनिलिङ्गं
चतुरश्रपञ्चत्रिकं शिवचक्रचतुष्टयात्मकं आधार स्वा-
धिष्ठानात्मकं भवति भूपुरं च॥ वृत्तत्रयं स्वाधिष्ठाना-
न्ते कमलं वृत्तं रुद्रग्रन्थ्यात्मकं, अनाहतान्ते कमलं
विष्णुग्रन्थ्यात्मकं, आज्ञाचक्रान्ते कमलं ब्रह्मग्रन्थ्यात्म-
कं, तत उपरि चतुरश्रोपेतं सहस्रारत्रयम्
आरोप्य चतुष्टये सोपानपङ्क्तम्, तत्र सहस्रदलक-
र्णिका, तस्य केसरस्य दलानि सहस्रं, बिन्दुस्थानं च-
तुरश्रोपेतं कर्णिकायै, एवं भूप्रस्तारक्रमेण
श्रीचक्रस्य केसराणां वेश्मकेसरसंयोगं तन्नाडीबिम्-
बैक्यं सहस्रारसहस्रदलं पिण्डब्रह्माण्डसाधारणम्॥
अपि तु षट्चक्रे संवादश्लोकः ...
[remaining lines of the page, approximately 16 further lines, in Grantha script; partial reading:]
... (सवित्रीहिः) इति श्लोकेन प्राग्भव प्रतिपा-
दितम्, ... प्राग्भव
प्रतिपादितः ... ह्रींकारत्रयात्मकत्वं, ह्रींकारस्य ...

[illegible]

[illegible]

ஶ்ரியாதாம க்ருதிர்ஹேத| ப்ரபத்யம்ஸிக்ஷாதள ப்ரபத்யஸ்யோபாதப்ர
தஞ்சஸோப்யம்வத்ருப்யம்பவதி நம்ஹோஸ்மிரிவாதே || ஸஸ்ய
யல்ஃவதாஷ்டம் க்ருபாரஸம் ஸஞ்ஸஞ்ஜுஸிதம் ஸஞ்ஜஸல்ஷ்த
ஶ்ரித்யல்ஃயஷிநு தஸ்ஸாயிஷாநஶ்தி பஷாவ்ர்ஹி:நதா த
த்வாராஷ: உத்தரஸ்யவஷ்வல்ஷிநு ஸஞ்ஜஸல்வாயொமாஸ|| ப்ரப
ஶ்யம்ஹிக்ஷாதள ஐத்ருத்தரவாக்யாநயாத்ய பஷாவ்ர்ஹிரெவ
வதாஷ்த்ராஞஷ்ஸதஸ ப்ரபஞ்சம் ஸ்வாயிஷாநஞ்ச வதாஷ்த்ராஞ:
ப்ரபஞ்ச தஸ்யவாடமமா: வாடாத்தகா: ஸம்வாடாத்தகா:தஸ
ஷ்க்ருதிகா ஐதியாவஸ தவதஹமா: த்ரிகொணாநிஶ்ணிவஷ
ரஷ்ஷ்த்ருதிவதாஷ்க்ருஸ்ய ஶஷ்ஷாயாரஷ்க்ருதிகஸ்வெஸ்யாக்கஸ
தேஷாம் த்ரிகொணாத்தகஸம்|| த்ரிகொணெ வெபஞ்சம்ஸ்ஸிஷம்
ஸஷாரெப்ரபஞ்சாம்பஜம் ஐத்ருத்ர ஸஶ்ருநிணீல்தம் வாடம
மாநாம் ஸஞ்ஶ்யெ த்ரிவமயம் ப்ரம்யிக்ருயம்ஸ்வாயிஷாஷாநாஷ
தாஜ்ஞாஜெஷ ஸஷ்நிஸயல் வம்த்ராத்தக ரஷ்த்ருப்ரம்யி விஷ்ண
ப்ரம்யி ஷ்ஷூப்ரம்யி வயல்ாயகெவந ஷ்ஸிதஶ்த்யல்ஃ தத்ரஷ
ரஸ ஷ்ஷாரம்தீ || ஷ்ரியா: வாம்வஷ்ராவ: விஷ்ணு: ஸளதாஶி
ந்யா:வஹோ: ஸஹோ: த்ர்ஶணோ: ஸயல்ஸ்ய நியாதஶப: ஸ
மாணயாம் ஸம்வ்யாமஷ்யதி தெவெஸ்யவாஷாயஸ்யா: ஸாஸாவ
ஸாத்ருதிதா நித்யாதபிஞ்ஷீ ஷிரஸளதாஶிநீதியாவஸ த
ஸ்யாஷம்பஷி:க்ருஜ்ஞாவக்ராஜெஷ்ஷப்ரம்யி வெஷநஸஶ்யெ
விஷ்ணுியாதாமா, ஸ்வாயிஷாநாம்தெ ரஷ்த்ருப்ரம்யி வெஷந
ஸஶ்யெவஷிநியாதாமா ஸநாமதவக்ராஜெ விஷ்ணப்ரம்யி
வெஷநஸஶ்யெத்ருஶ்ணிநியாதாமா ஐதிவிவெகஃப்ரபஞ்சம் ஶஷ
ஷாயாரமஹில்தா ஸ்வாயிஷாநம் க்ருதள ஸிக்ஷா ஸய தபநஞ்சரம்
ப்ரபஞ்சம் ஶணிவஷரம்ஸிக்ஷாதாப்ரபஞ்சம் ஸநாமதவக்ரம்ஸிக்ஷா
ஸஞாப்யம் விபஷிவக்ரம் ஸிக்ஷா த்ருப்யா க்ருஜ்ஞாவக்ரம் ஸிக்ஷா ம
தவதி ஸஷஷ்ஸஶ்யஶ்தி ஶேஷ: || ஷ மிரிவாதெ ஷிஶாவஷ
தநயெதெநஶ: || ஸத்ரவதாஷ்த்ரம்ஶஷ்ஷாயாரம் ஸ்வாயிஷாநெ
ஸஞ்ஜஸல்ஷதம்களஷா: உவாஸத ஐதி ஷ்ராமெவஷ்திவாஶிதம்
ஸஶயிநஷ்ஸ்வாயிஷாநம் ஸிக்ஷா ஶணிவஷரம்ஷ்விஷ்யா ஷெ
வ்யா: உவாஸநம் ஸவல்ம்தீதி ஸஶயஶதகஸம்வஷ்திவாஶிதம்,
ஸத்ரூப ஶவஷ்ரம்ப்ரக்ஷஶ்யெஷ ஶநஃஷ்ஷ்ஷமெஷதவஞ்சவகம்

[illegible] ௯௯॥

(ப-உ) ஹே ஶிவே=ஓய் தேவியே, த்வத்பஜநவாந்=உமது பக்தன், ஸரஸ்வத்யா=ஸரஸ்வதீதேவியோடும், லக்ஷ்ம்யா = லக்ஷ்மீதேவியினுடனும், விதிஹரிஸபத்ந:=பிரம்மாவுக்கும், விஷ்ணுவுக்கும அஸூயாஸ்பதமான சத்ருவாய்க்கொண்டு, விஹரதே=கிரீடிக்கிறான், ரம்யேண=மநோஹரமான, வபுஷா=சரீரத்தால், ரதே:=ரதிதேவியினுடைய, பாதிவ்ரத்யம்=பதிவ்ரதைத்தன்மையை, ஶிதிலயதி=சிதிலமாகச்செய்கிறான், க்ஷபிதபஶுபாஶவ்யதிகர:=நாசஞ்செய்யப்பட்டஜீவன், அவித்தை இவைகளுடைய ஸம்பந்தத்தையுடைத்தாயும், சிரம்ஜீவந்நேவ=நித்யம்ஜீவித்திருப்பவனைக் கொண்டு, பராநந்தாபிக்யம் = பரமாநந்தமென்று பெயருள்ள, ரஸம்=சுகத்தை, ரஸயதி=ஆஸ்வாதிக்கிறான்.

(தா-ம) ஓய தேவியே! உமது பக்தனானவன் பிரமமாவுக்கும் விஷ்ணுவுக்கும், பொறாமையுண்டாயிருக்கும்படி ஸரஸ்வதிதேவியினுடனும், லக்ஷ்மிதேவியினுடனும், க்ரீடிக்கிறான், [அதாவது] ஐஹிகசுகமான ஆனை, குதிரை, இவைகளுடைய சம்பூரணமான அகண்டைச்வர்யத்தையும் (64) கலைகளோடு கூடின சகல சாஸ்திரங்களையும் அடைந்து சந்தோஷிக்கிறான். என்று கருத்து. [இன்னும் உமது அனுக்கிரகத்தால் மன்மதனை அதிசயித்த சவுந்தரியமுள்ளவனாய் ரதிதேவியின் பாதிவ்ரத்தியத்தைப் போக்கடிக்கிறான் ஸௌந்தர்ய ஸாம்யத்தால் இரதி தேவிக்குத் தனது பர்த்தாவென்று சந்தேகத்தை உண்டு செய்கிறான் என்று கருத்து] இதன்றியில் ஜீவனுக்கும் அவித்யைக்கும் உண்டான ஸம்பந்தத்தை நீக்கச்செய்து ஜீவித்து இருக்கிறவனாகவே ஆமுஷ்மிக சுகமான பரமானந்தத்தை [சகரபிரமண நியாயத்தால்] அனுபவிக்கிறான், இந்த வியாக்கியானத்தால் ஸாலோக்கிய சாரூப்பியாதி பேதங்களும் மணிபூராதி பூஜாபலங்களும் ஜீவத்தவாதி பேதங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது, சமய மதஸ்தா ஊஹித்துப்பார்க்கவும் (99)

𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑌸𑌕𑌰𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑍂
𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑌲𑌜𑌲𑌲𑌵𑍈𑌰𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌰𑌚𑌨𑌾। 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀
𑌯𑍈𑌰𑌮𑍍𑌭𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌨𑌿𑌧𑌿𑌸𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀
𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌜𑌨𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍॥ ௧௦௦॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿॥ 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌨𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑍂𑌤𑍇𑌃 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑌲𑌜𑌲𑌲𑌵𑍈𑌃 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌲𑌲𑌵𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌰𑌚𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑍈𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌅𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿॥ 𑌅𑌮𑍍𑌭𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌜𑌲𑍈𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌨𑌿𑌧𑌿𑌸𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌨𑌿𑌧𑍇𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃॥ 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍈𑌃 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌭𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂-𑌤𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌜𑌨𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 ॥ 𑌹𑍇 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌨𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌕𑌰𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑌲𑌜𑌲𑌲𑌵𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌸𑍂𑌤𑍇𑌰𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌰𑌚𑌨𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑍈𑌰𑌮𑍍𑌭𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑌨𑌿𑌧𑌿𑌸𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿- 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍀𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌤𑌵𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌤 𑌇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌾𑌯

ஸாத்ருஶ்யவர்ணநே - ததா ப்ரதிவஸ்தூபமாலங்காரঃ || உபமாநோபமேயயோঃ வஸ்துப்ரதிவஸ்துபாவேந நிர்தேஶாத் || யதா இயம் ஸ்துதிரிதி ஸ்துதிப்ரேரணாத்ஸ்வேவ ஸாத்ருஶ்யமிதி || ததா ஹிரண்மய ஶ்லோகேந பிம்பப்ரதி பிம்பாக்ஷேபாத் || த்ருஷ்டாந்தாலங்காரঃ || ஸர்வம் ப்ரதிவஸ்தூபமாலங்காரயோர் ந்யாயஸித்தே ப்ரதீயமாந த்வாத் - வாக்யார்த்தயோঃ ஸாம்யம் ஸ்பஷ்டமேவேதி த்யேயம் || ஏவமிஹ ஸௌந்தர்யலஹரீ ஶ்லோகஶதகே ஸர்வே நீதঃ வஹ்நிரிதி ஸர்வ த்ருஷ்டத்ருஷ்ட ஸ்துதிரிதி || நியதித்வேஶேந ஜதித ஶ்லோகத்ரயம் வதநே || தத்ராஸமஞ்ஜஸ தாத்பர்யகம் நமஸ்தீதி கேசித் ப்ரக்ஷிப்தமிதி வ்யாக்யாதம் ஶ்லோகஶதகமேவ வ்யாக்யாதம் || ௧௦௦ ||

(ப-உ) ஜநநி=ஓ தாயே! ஸ்வகீயாபிঃ=தமதான, ப்ரதீபஜ்வாலாபிঃ=கைதீவட்டிகளின, ஜவாலையால, திவஸகரநீராஜநவிதிঃ=சூரியனுடைய நீராஜவியாபாரமபோலும, ஸ்வகீயைঃ=தன தான, சந்த்ரோபலஜலலவைঃ=சநதிரகாநதக்கறகளிலிருநதுபெருகுமஜலங்களால, ஸுதாஸூதேঃ=சந்திரனுடைய, அர்க்யரசநா=அர்க்கியப்பிரதானமசெயவதுபோலும, அம்போபிঃ=ஜலங்களால், ஸலிலநிதிஸௌஹித்யகரணம்=சமுத்திரத்தின திருப்திசெய்கை, த்வதீயாபிঃ=உமதான, வாக்பிঃ=வாக்குகளால, தவ=உம்முடைய, வாசாம்=வாககுகளுக்கு, இயம்=இதுவானது, ஸ்துதிঃ=ஸதோத்திரம. (100)

(தா-ம.) ஓ தாயே! உமமுடையதான இந்த வாககுகளால் இபபடிககு உமமை நான ஸதுதிபபது சகலலோகததையும பிரகாசிககச செயகிற சூரியனுககு அவனுடைய கிரணரூபமான கைதீவட்டியின் ஜ்வாலைகளால நீராஜனம செயகிறுபபோலும, அமிருதமயமான சநதிரனுககு அவனுடைய கிரணஸபர்ஶததால் உணடான சநதிரகாநதககல ஜலததிவிலைகளால் ஆககியம குடுததா போலும, நாநாவிதமான இரததினஙகளுககும ஜலங்களுக்கும ஆதாரமான ஸமுததிரததிறகு அசசமுததிரததின ஜலஙகளாலேயே திருபதிசெயகினறுபபோலுமிருககினறது. இதனால் சங்கரபாதா தாம ஸதுதிததோம என்னும காவபரிகாரம செயதார என்பது. (100)

இதி ஸ்ரீ கோவிந்தபகவத்பூஜ்யபாத ஶிஷ்யஸ்ய ஹரிஹராம்பிகாசரண ப்ரஸாத ஸமாஸாதித மஹாஸாரஸ்வதஸ்ய ஶ்ரீமதி ஶ்ருங்க விவரணகர்த்ரு ஶ்ரீமஹாவாக்யார்த மஹாதேவாசார்ய ஸவ்யாக்யா ஸாஹித்ய வாரிஜாத ஸ்துதிகர்த்ரு ப்ரபந்த ப்ரபந்த்ய ஸ்தீயாரய ஶ்ரேஷ்டேந ஶங்கராசார்யேண ப்ரணீதா ஸாஹித்யமிதம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

முற்றிற்று.